

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA SOCIALNO DELO**

DIPLOMSKA NALOGA

**REGRESIVNA TERAPIJA IN
SOCIALNO DELO.**

**Primerjalna analiza temeljnih konceptov,
metod in tehnik dela**

Alenka Ašič

LJUBLJANA 2008

Ime in priimek: Alenka Ašič

Naslov naloge: Regresivna terapija in socialno delo. Primerjalna analiza temeljnih konceptov, metod in tehnik dela

Kraj: Ljubljana

Leto: 2008

Št. strani: 126 Št. slik: 0 Število tabel: 0

Št. bibl. opomb: 0 Št. prilog: 7

Mentor: doc. dr. Lea Šugman Bohinc

Deskriptorji: regresivna terapija, vpogled v prejšnja življenja, hipnoza, meditacija, socialno svetovanje, delovni odnos

Povzetek:

Naloga predstavlja in kritično ovrednoti teoretične koncepte, metode in tehnike regresivne terapije. Temeljni cilj empirične raziskave je primerjalna analiza temeljnih pojmov, metod in tehnik dela v regresivni terapiji in svetovanju v socialnem delu, utemeljenem na postmodernem konceptu delovnega odnosa. Rezultati raziskave, v kateri sem kvalitativno analizirala pet primerov regresivne terapije, kažejo, da lahko govorimo o delni primerljivosti naštetih vidikov regresivne terapije in socialnega svetovanja. Eden od zaključkov naloge je, da bi regresivna terapija kot terapevtski pripomoček oziroma dopolnilo lahko bila uporabna tudi pri svetovalnem delu v kontekstu socialnega dela.

Title: Regression therapy and social work. A comparative analysis of basic concepts, methods and techniques

Descriptors: regression therapy, insight into previous lifes, hypnosis, meditation, social counselling, working relationship

Abstract:

The thesis presents and critically evaluates theoretical concepts, methods and techniques of regression therapy. The basic aim of the empirical research is a comparative analysis of basic concepts, methods and techniques in regression therapy and counselling in social work, grounded on postmodern concept of working relationship. The results of the research in which I have qualitatively analysed five cases of regression therapy, show that we can talk about a partial comparability between the mentioned aspects of regressive therapy and social counselling. One of the conclusions of the thesis is that regression therapy could be used as a therapeutic tool or a supplement also in the counselling work within the context of social work.

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA SOCIALNO DELO**

DIPLOMSKA NALOGA

**REGRESIVNA TERAPIJA IN
SOCIALNO DELO.**

**Primerjalna analiza temeljnih konceptov,
metod in tehnik dela**

Mentor: doc. dr. Lea Šugman Bohinc

Alenka Ašič

LJUBLJANA 2008

PREDGOVOR

Pred nekaj leti sem se prvič konkretno srečala z idejo o reinkarnaciji, ko sem slučajno dobila v roke neko knjigo. Knjigo sem prebrala, jo vrnila prijateljici, bila sem fascinirana, vendar sem kmalu pozabila na to knjigo in njeno vsebino. Nekaj let kasneje pa sem imela sodelavko, ki je zopet »odprla temo« o prejšnjih življenjih, o meditaciji. Slišala pa sem tudi prvič za regresivno terapijo. Takrat me je začelo malo bolj zanimati in sem prebrala nekaj literature o tej temi. Vzporedno pa sem začela tudi študirati socialno delo. Brala sem o uspešnosti te terapije. Vedno več ljudi sem srečevala, ki so se odločili za regresivno terapijo in so pričali o svoji izkušnji. Začela se še malo bolj raziskovati. Ugotovila sem, da v tujini, še posebej v Ameriki terapevti prakticirajo regresivno terapijo kot terapevtski pripomoček. Presenečeno sem odkrila, da je med njimi veliko priznanih psihiatrov, psihologov, psihoterapevtov. S tem ko rečem, da so priznani imam v mislih razne njihove nazive; npr. dekan univerze, direktor psihiatrične klinike, ustanovitelj združenja ipd. Pomislila sem, če pa »taki« ljudje uporabljajo regresivno terapijo in trdijo, da imajo visoko uspešnost, potem je to dragocena pridobitev za svetovalno delo. Tako sem začela resno razmišljati, da bi za diplomsko nalogo pisala o temi regresivne terapije. Tako je nastal izdelek, ki je sedaj tukaj pred vami.

Na tem mestu bi se zahvalila regresivni terapevtki Teji Melinc, ki mi je omogočila opraviti raziskavo. Vseh pet regresivnih terapij je bilo opravljenih pod njenim terapevtskim vodstvom, če se lahko tako izrazim.

Zahvalila bi se tudi psihoterapevtu Marinu Kačiču, ki je privolil v intervju.

KAZALO:

PREDGOVOR 1

1. UVOD 8

- 1.1. OSREDNJA TEMA 9
 - 1.2. TERMINOLOGIJA 10
 - 1.3. SPOL 10
 - 1.4. PREPRIČANJA 11
 - 1.5. ZANIMIVOST 12
-

2. KONCEPTI 12

- 2.1. KONCEPT DELOVNEGA ODNOSA 12
 - 2.2. KONCEPT REGRESIVNE TERAPIJE S HIPNOZO – BRIAN WEISS 15
-

3. METODE IN TEHNIKE 19

- 3.1. SUGESTIJA 19
 - 3.1.1. Sugestije na sugestijo 19
 - 3.1.2. Jasnost in dobesednost sugestije 20
 - 3.1.3. Posthipnotične sugestije 20
 - 3.1.4. O učinkih sugestije 21
 - 3.2. VIZUALIZACIJA 21
 - 3.2.1. Ustvarjalna vizualizacija 21
 - 3.2.2. Srečanje z vodnikom 23
 - 3.2.3. Ozemljitev in pretakajoča energija 23
 - 3.2.4. Odpiranje energijskih središč 23
 - 3.2.5. Ljubezen zdravi 23
 - 3.2.6. Svetloba in barve 23
 - 3.3. GLOBOKO DIHANJE 24
 - 3.4. DELO S SPOMINI PRI REGRESIVNI TERAPIJI 24
 - 3.5. TRANSFER IN KONTRATRANSFER
oz. osebna vpletenost (prenosi) terapevta in klienta v terapevtski odnos in njegove vsebine 25
-

4. ZGODOVINA HIPNOZE 26

5. HIPNOZA IN MEDITACIJA 31

5.1. MEDITACIJA 31

5.1.1. Raziskave 32

5.1.2. Kam uvrstiti meditacijo 33

5.2. HIPNOZA 33

5.2.1. Hipnoterapija 34

5.2.2. Različni koncepti hipnoze 35

5.3. MITI IN ZMOTE HIPNOZE TER ZNAČILNOSTI HIPNOTIČNE ZAMAKNJENOSTI 36

5.3.1. Miti in zmote 37

5.3.2. Značilnosti hipnotične zamaknjenosti 37

6. ZAVEDNO IN NEZAVEDNO 38

6.1. ZAVESTNI IN PODZAVESTNI UM 40

6.2. IZVOR MISLI IN MISELNIH PROCESOV 42

7. REINKARNACIJA KOT TEMELJ REGRESIVNE TERAPIJE 43

7.1. ZGODOVINSKO OZADJE 43

7.2. KONCEPT REINKARNACIJE 45

8. REGRESIVNA TERAPIJA 46

8.1. KAM UVRSTITI REGRESIVNO TERAPIJO 47

8.2. TRANSPERSONALNA PSIHOLOGIJA 48

8.3. PSIHODINAMIČNA PSIHOLOGIJA 48

8.4. METODA REGRESIVNE TERAPIJE 49

8.5. IZKUŠNJA LJUDI Z REGRESIJO V PREJŠNJA ŽIVLJENJA 51

9. TERAPEVT IN UPORABNIK:

POMEMBNE DIMENZIJE TERAPEVTSKEGA ODNOSA 51

10. PROBLEMI IN TEŽAVE 53

10.1. MEDICINA IN ZDRAVLJENJE S HIPNOZO 54

11. KRITIKA ČLANKA O RAZISKAVAH TERAPIJ PREJŠNJIH ŽIVLJENJ TER UPORABA TOVRSTNE TERAPIJE V KLINIČNI PRAKSI 55

11.1. REGRESIJA V PREJŠNJA ŽIVLJENJA – DEJSTVO ALI FIKCIJA? 55

11.2. KRITERIJI EVALVACIJE POROČIL O ZGODBAH PREJŠNJIH ŽIVLJENJ 58

11.2.1. Zanimivost 64

12. KAJ PA ZNANOST? 65

12.1. RAZVOJ, ODPORI, PARADIGME 67

12.2. KVANTNA FIZIKA 69

12.3. MULTIVERZUM KOT HOLOGRAM 73

13. RAZISKAVA 76

13.1. PREGLED PROBLEMATIKE oziroma PODROČJA 76

13.2. RAZISKOVALNO VPRAŠANJE IN PODVPRAŠANJI 77

13.3. PRIMERJALNA ANALIZA OBEH SKLOPOV TEORETIČNIH POJMOV IN POSTOPKOV 78

13.4. CILJ ANALIZE 81

13.5. METODOLOGIJA 82

13.5.1. Opis prostora v katerem se je odvijala regresivna terapija 84

13.5.2. Okoliščine v katerih se je delo odvijalo 84

13.5.3. Kako je potekalo delo (kronološki opis) 85

13.5.4. Analiza poteka dela glede na teoretične pojme opredeljene v uvodu 85

13.6. KODIRANJE METOD IN TEHNIK DELA 86

13.7. KATEGORIZIRANJE KODIRANIH METOD IN TEHNIK DELA 111

13.8. POSKUSNA TEORIJA 114

13.9. ZAKLJUČNE UGOTOVITVE 117

13.9.1. Primerjava koncepta regresivne terapije s konceptom delovnega odnosa iz socialnega dela in konceptom procesa terapije prejšnjih življenj iz regresivne terapije 117

13.10. RAZPRAVA IN SKLEPI 121

13.11. PREDLOGI 123

14. LITERATURA 127

POVZETEK 129

PRILOGE 130

1. UVOD

Diplomsko nalogo na temo regresivne terapije sem se odločila pisati zato, ker me koncept reinkarnacije in vpogled v prejšnja življenja od nekdaj privlačita in osebno zanimata. Želela sem raziskati to področje in primerjati regresivno terapijo z že obstoječimi tradicionalnimi in znanstveno utemeljenimi psihosocialnimi terapijami, natančneje s svetovalnim socialnim delom. Regresivna terapija je vrsta terapije, h kateri se zateka vedno več ljudi in s pomočjo katere si pomagajo pri trenutnih osebnih težavah in pri osebni rasti. Nekateri so že poskusili s tradicionalnimi terapijami, vendar si z njimi niso znali pomagati. Nekateri pa gredo na regresivno terapijo zgolj iz radovednosti.

Tudi David Hammerman in Lisa Lenard omenjata v svoji knjigi namene ljudi, ki pridejo na regresivno terapijo: »[...] Razlogi so namreč zelo različni: nekoga, recimo, raziskovanje preteklega življenja zanima iz golih intelektualnih nagibov, kdo drug si želi regresivne terapije, ki bi mu pomagala razrešiti kako težavo [...].« (Hammerman, Lenard, 2003:144)

Tako si bomo pogledali koncepte Briana L. Weissa, ki pri svojem delu uporablja tudi regresivno terapijo ter koncept delovnega odnosa, ki izhaja iz socialnega dela. Oba bomo lahko primerjali s konceptom, ki ga pri svojem delu uporablja regresivna terapevtka Melinc Teja, s katero sem sodelovala pri raziskavi regresivne terapije. Pogledali si bomo zgodovino hipnoze in kaj hipnoza je, zgodovino meditacije in kaj meditacija je, saj večina regresivnih terapevtov pri svojem delu uporablja hipnozo in meditacijo kot tehniki, s katerima povedejo posameznika preko zavesti v podzavest, iz katere črpa t. i. spomine na prejšnja življenja. Kot o temelju regresivne terapije se bomo posvetili tudi konceptu reinkarnacije. Spoznali bomo, kako delujeta zavedno in nezavedno. Na koncu se bomo srečali s kritiko raziskave prejšnjih življenj in seveda znanstvenim pogledom glede subtilnejših svetov.

1.1. OSREDNJA TEMA

Pri moji diplomski raziskavi me predvsem zanimajo metode in tehnike, ki jih uporabljajo v regresivni terapiji. Katere metode in tehnike so enake kot pri svetovanju v socialnem delu, katere so primerljive in katere so drugačne oziroma specifične za določen način dela. Drugače povedano: katere metode in tehnike se uporabljajo samo pri regresivni terapiji in katere samo pri svetovanju v socialnem delu.

Pri terapiji in svetovanju sta pomembna uporabnik in rešitev njegove trenutne težave. Pomembno je, da mu terapija, del katere je, pomaga. To si predstavljam tako, da se pri terapijah oziroma delu z uporabnikom, ki je trenutno v zanj nerešljivem položaju, uporabijo tiste metode in tehnike ter tista vrsta terapije, ki najbolj ustreza uporabniku in ki mu zares pomaga. Če izhajamo s tega stališča, bi teoretično lahko regresivno terapijo, ki se je v preteklosti že izkazala za uspešno, uporabljali tudi pri socialnem delu, socialni delavec, ki zna uporabljati tudi regresivni terapevtski pristop, bi torej vsaj potencialno povečal svoje možnosti za uspešno pomoč uporabniku v psihosocialni stiski.

Pri pisanju diplomske naloge se bom osredotočila na individualno regresivno terapijo z odraslim posameznikom. Obstajajo tudi hipnoze in regresivne terapije z otroki, ki se rahlo razlikujejo od prvo omenjene in pa skupinske hipnoze ter terapije preteklih življenj. Na primer psihologinja Helen Wambach, njen primer je opisan v knjigi Hammermana in Lenardove (2003: 152), se je v svoji poklicni karieri primerno strokovno posvetila dolgotrajni raziskavi. Pri svojem raziskovanju hipnotičnega spominjanja na pretekla življenja, je uporabila metodo skupinske hipnoze. Tako je lažje prišla do natančnejših in širše zajetih statističnih dejstev, saj je lahko s to tehniko hipnotizirala več ljudi hkrati. (2003: 152)

Z otroki pa je delal svetovno znani dr. Ian Stevenson. »Osredotočil se je izključno na preverjanje in preučevanje otroških spominov na pretekla življenja, pri tem pa uporabil zgolj znanstvene metode v upanju, da bo tako pripravil tudi tradicionalno znanost do tega, da bo resno začela jemati ta predmet.« (Hammerman, Lenard, 2003: 111)

1.2 TERMINOLOGIJA

Hipnoterapevti in regresivni terapevti uporabljajo različno terminologijo: regresoterapija, regresivna terapija, terapija prejšnjih življenj, hipnoterapija s prejšnjimi življenji. Vendar sem se zaradi boljšega razumevanja in konsistentnosti v diplomski nalogi, odločila, da bom uporabljala enotno terminologijo, ki sem jo izbrala že na začetku.

V socialnem delu imenujemo ljudi, ki pridejo na svetovanje, uporabniki, sogovorniki ali soustvarjalci. Saj, kot pravi Gabi Čačinovič Vogrinčič, postmoderni koncepti poudarjajo »pomen govora, jezika, pomen odprtega prostora, kjer sta socialni delavec in uporabnik sogovornika in soustvarjalca.« (Čačinovič Vogrinčič, 2005/2006). Tako sem se tudi jaz odločila, da bom uporabljala izraze uporabnik, sogovornik in soustvarjalec. Za označevanje uporabnika pri regresivni terapiji uporabljam tudi izraz regresiranec, in sicer na mestih, kjer se mi ta zdi najustreznejši. V primerih, kjer bom govorila o terapiji, bom uporabljala termin klient, tako kot se sicer uporablja. Ostale termine, ki jih uporabljam, sem prevzela iz knjige »Telebanov vodnik po reinkarnaciji«, avtorjev Davida Hammermana in Lise Lenard, in jih uporabljam skozi vso diplomsko nalogo. Termini, ki jih uporabljata v zvezi z regresijo so: regresivna terapija in regresivni terapevt. Seveda so izjeme citati in povzemanja, pri katerih želim, da se ohrani enako poimenovanje kot v izvirniku.

V diplomski nalogi bom uporabljala terminologijo: »novodobne tehnike«, čeprav tehnike niso novodobne. Na Vzhodu obstajajo že od nekdaj. Le Zahod jih je začel sprejemati pred kratkim in so torej nove za tradicijo Zahoda.

1.3. SPOL

Zaradi večje berljivosti besedila bom pri izrazih za socialnega delavca, terapevta, uporabnika, klienta idr. uporabljala moški spol, razen kadar bom pisala o konkretnem socialnem delavcu ali delavki, terapevtu ali terapevtki, uporabniku ali uporabnici idr.

1.4. PREPRIČANJA

Danes poznamo veliko vrst terapij za pomoč ljudem v njihovih težavah in stiskah, za učenje boljših odnosov med ljudmi, zlasti v družini. Mnogim klientskim oziroma uporabniškim sistemom te klasične terapije tudi pomagajo. Kaj pa v tistih primerih, ko posameznik hodi na klasično terapijo in ni nobenega napredka? Ko za spremembo človeka postane ključno, da poišče izvor težave globoko v podzavesti, ki ga do sedaj s klasičnimi terapijami ni, ga ozavesti, osmisli in prenese v svoje trenutno življenje? Da »pogleda v svojo podzavest« in dvigne na površje vsebine, ki jih je treba ozavestiti, dobro pogledati in začeti delati na spremembi le-teh? Takrat se posameznik lahko odloči za ta korak in izbere regresivno terapijo. Tudi v medicini poznamo alternativna zdravljenja, h katerim se zatekajo mnogi in ki nekaterim tudi rešijo življenje. Seveda obstaja tveganje, da terapija (medicinska ali psihosocialna) ni uspešna. Vendar ni nujno iskati razlogov za to v konceptu, ampak v neizkušenosti izvajalca pristopa. Poznamo neustrezno ali nezadostno usposobljene električarje, pa zato ne pravimo, da se ne da popraviti električne napeljave, ker da je to fikcija.

Pomembno je tudi vedeti, da pri regresivni terapiji niso pomembna naša prepričanja in verovanja. Ni pomembno, ali verjamemo v obstoj preteklih življenj in v reinkarnacijo. Strinjam se z Davidom Hammerjem in Liso Lenard, ki pravita: »Da bi izkusili zdravilne učinke spomina na pretekla življenja, niti ni treba, da verjamemo v njihovo resničnost. Terapija namreč ni raziskovanje in resničnost spomina na preteklo življenje je postranskega pomena v primerjavi z njegovo zdravilno učinkovitostjo.« (Hammeman, Lenard, 2003: 334)

V vsakem primeru lahko izvedemo regresivno terapijo. Kajti prejšnja življenja, ki jih vidimo v času terapije, lahko, če nam je lažje, poimenujemo kot simbolične podobe ali prispodobе, ki nam jih predvaja podzavest, da nekaj ozavestimo, uvidimo. Podobno kot poznamo svetopisemske prispodobе, ki so polne naukov. Lahko bi rekli, da nam podzavest preko teh simboličnih podob podaja priložnost uvideti izvor naše težave in uvideti vedenjske vzorce, ki se nam ponavljajo in ki jih želimo spremeniti. Na nek način tako razlaga svojim uporabnikom/klientom tudi socialni delavec in psihoterapevt Marino Kačič, s katerim sem imela intervju na to temo. Kačič uporablja regresivno terapijo kot terapevtski pripomoček, kadar se mu zdi to potrebno. Pravi, da je ponavadi uporaba regresivne terapije potrebna pri ljudeh, pri katerih se izkaže, da se npr. v odnosu nekaj ponavlja in uporabnik ne more stopiti iz tega vzorca. Ali pa nekaj takega, za kar ugotovi, da sega globoko v otroštvo, kamor ne

moreš priti z logiko, in če ima uporabnik cilj, da bi to spremenil, potem se loti uporabe tehnik, ki segajo globlje.

1.5. ZANIMIVOST

Pri svoji raziskavi sem uporabila tudi internetne vire, s tem da sem v diplomskem delu uporabila zelo malo tega materiala. Razlog pa ni v tem, ker se o regresivni terapiji ne bi pisalo. Ravno nasprotno. Veliko spletnih strani in člankov je na temo regresivne terapije, le da je napisano poljudno, za širšo javnost. Ni veliko znanstvenih člankov, ki bi jih lahko uporabila za svojo strokovno avtorsko delo. Naletela sem na veliko število forumov, kjer si ljudje izmenjujejo izkušnje z regresivno terapijo, ljudje, ki se zanimajo za regresivno terapijo in »zbirajo« informacije, na podlagi katerih bi se lažje odločili za to obliko terapije. Veliko je tudi »newage« terapevtov, ki se ukvarjajo z regresivno terapijo.

Prav tako se v slovenskem prostoru odpira vedno več zasebnih akademij in šol (tujih in slovenskih) za izobraževanje o alternativnih konceptih, med katerimi se vedno najde tudi regresivna terapija.

2. KONCEPTI

2.1. KONCEPT DELOVNEGA ODNOSA

Odločila sem se, da bom v svoji diplomski nalogi predstavila koncept delovnega odnosa, ker je zelo pomemben za vsak terapevtski odnos. Elementi delovnega odnosa, ki dejansko obstajajo v dani terapiji, jo naredijo kakovostno in usmerijo na pravo pot. Delovni odnos vsebuje tri elemente ter štiri sodobne koncepte, ki so ravno tako pomembna sestavina vsakega delovnega odnosa.

Kaj je delovni odnos? Delovni odnos definiramo kot posebno vrsto odnosa med socialnim delavcem in uporabnikom. Je opora socialnemu delavcu, da vzpostavi pogovor, ki omogoča

raziskovanje in sooblikovanje dobrih rezultatov. Delovni odnos uporabnike in socialne delavce postavlja v vlogo sodelavcev v skupnem projektu, ki imajo nalogo, da soustvarijo deleže v rešitvi. Delovni odnos omogoča in olajša proces pomoči, ker varuje pogovor tako, da se pomoč raziskuje in soustvarja. Gabi Čačinovič Vogrinčič in sodelavci (2005) pravijo, da je prva naloga socialnega delavca vzpostaviti delovni odnos.

Elementi delovnega odnosa:

4. dogovor o sodelovanju;
5. instrumentalna definicija problema (Čačinovič Vogrinčič, 2005, po Lüssi, 1991) in soustvarjanje rešitev;
6. osebno vodenje (prav tam, po Bouwkamp, de Vries, 1995).

Vendar tako opredeljen delovni odnos težko vzdržujemo, če se v praksi ne naslonimo še na štiri pomembne sodobne koncepte v socialnem delu, ki so:

1. perspektiva moči (prav tam, po Saleebey, 1997)
2. etika udeležnosti (prav tam, po Hoffman, 1994)
3. znanje za ravnanje (prav tam, Rosenfeld, 1993)
4. ravnanje s sedanostjo ali koncept soprisotnosti (prav tam, po T. Andersen, 1994)

Naj na kratko predstavim elemente delovnega odnosa in koncepte, da jih bomo bolje razumeli in kasneje analizirali na primerih iz raziskave regresivne terapije ter njenih metod dela in tehnik.

1. Dogovor o sodelovanju

Je zelo pomemben uvodni ritual. Šele z jasnim in izrečenim dogovorom o sodelovanju se vzpostavi delovni odnos. Dogovor zajema privolitev v sodelovanje tu in sedaj, soglašanje o času, ki ga imata socialni delavec in uporabnik na razpolago, ter dogovor o delovnem odnosu – o tem, kako bosta delala.

Socialni delavec pojasni koncept delovnega odnosa tako, da opiše svojo vlogo in vlogo vseh udeleženi v problemu. Njegova naloga je, da vzpostavi in ohranja varen prostor za delo. V tem varnem prostoru vsak pride do besede, kar omogoči boljše razumevanje problema in soustvarjanje odločitve. Drug poudarek je na pomenu dela v sedanosti, torej raziskovanju tistega, kar je zdaj – pri tem razgovoru – mogoče storiti. Uporabnika je tako odgovoren za lastni delež pri soustvarjanju rešitve.

2. Instrumentalna definicija problema in soustvarjanje rešitev

To sta temelja delovnega odnosa, pri čemer sta bistvena dialog in sodelovanje, skozi katerega uporabniki vstopajo vsak s svojo definicijo problema in skozi katerega raziskujejo svoj delež

v rešitvi. Socialni delavec doda svoje videnje in tako se začne oblikovanje delovne definicije možnega in uresničljivega. Tak delovni odnos zagotavlja brezpogojno spoštovanje edinstvenosti osebne izkušnje.

3. Osebno vodenje

Gre za de Vriesov koncept. De Vries (1995) opredeljuje nalogo socialnega delavca kot osebno vodenje, saj socialno delavsko ravnanje pomeni vodenje k dogovorjenim in uresničljivim rešitvam, oziroma k dobrim izidom. Delovni odnos je tudi osebni odnos, saj se socialni delavec odziva osebno: posreduje svoje izkušnje ali zgodbo, ki odpira alternativni pogled na možne rešitve; po načelu interpozicije (Čačinovič Vogrinčič, 2005, po Lüssi, 1991) ravna empatično. Osebno se odziva na dogajanje v odnosu, ki nastaja.

4. Perspektiva moči

Saleebeyev koncept nas usmeri k temu, da v prispevku uporabnika spoštljivo iščemo njegovo moč, njegove vire. To pomeni, da socialni delavec pomaga odkriti, olupšati, raziskati in izkoristiti uporabnikovo moč in vire.

5. Etika udeležnosti

Usmerja nas v sodelovanje, v katerem nihče nima končne besede niti je ne potrebuje. Lynn Hoffman opozarja, da mora strokovnjak odstopiti od moči, ki mu ne pripada, tj. da poseduje resnico in rešitev. Strokovnjakovo moč naj nadomesti občutljivo skupno iskanje, raziskovanje.

6. Znanje za ravnanje

To je za socialno delo ključni koncept. Socialni delavec, ki ima znanje za ravnanje, zna dvoje: vzpostaviti in vzdrževati delovni odnos in kontekst socialno delavskega razgovora ter deliti strokovno znanje z uporabniki v procesu soustvarjanja interpretacij v razgovoru.

7. Ravnanje s sedanjostjo

Delovni odnos, ki ga vzpostavljamo, usmeri strokovnjaka v sedanjost. Koncept soprisotnosti Toma Andersona sodi v pričujoči zagovor sedanjosti. Pravi, da je to prisotnost v poslušanju, ki hkrati pomeni tudi biti na razpolago za sočutje in razgovor.

2.2. KONCEPT REGRESIVNE TERAPIJE S HIPNOZO – BRIAN WEISS

Koncept terapije prejšnjih življenj sem povzela po *konceptu procesa terapije prejšnjih življenj*, ki ga uporablja pri svojem delu Brian L. Weiss. Njegovega izobraževalnega tečaja (za naziv regresivnega terapevta) se je udeležila tudi Teja Melinc, regresivna terapevtko v moji

empirični raziskavi. Brian Weiss uporablja pri regresivni terapiji tehniko hipnoze, medtem ko Teja Melinc uporablja meditacijo.

Koncept procesa terapije prejšnjih življenj, ki ga uporablja pri svojem delu Brian L. Weiss (2004: 87–90, velja za moje besedilo do naslednjega poglavja Metode in tehnike), sestavljajo naslednji postopki:

- (1) uvodni intervju,
- (2) identificiranje osrednjega problema,
- (3) tema ali ključna fraza za regresijo,
- (4) indukcija,
- (5) časovno umeščanje življenjske dobe,
- (6) raziskovanje prejšnjega življenja,
- (7) združitvena (integracijska) faza in
- (8) zaključek.

UVODNI INTERVJU

1. Predstavitev tem ali problemov: razumeti uporabnikov pogled na svoj problem ali težavo; izluščiti primaren/ne problem/e; določiti cilje terapije
2. Pregled razvojnih vzorcev: pre-, peri- ali neorojstna obdobja; zgodnji spomini in morebitna travma; samopodoba v socializacijskem obdobju; samopodoba v puberteti in mladosti
3. Družinska struktura: mesto uporabnika v družinski strukturi; verbalna sporočila, projicirana na otroka
4. Osnovne življenjske strategije: vzorci in medosebni odnosi; osnovni pristop do sveta za uspeh v življenju; osnovne obrambne strategije
5. Profili vedenja na področjih: spolni odnosi, moč, telesna (samo)podoba, zdravje, življenje itd.
6. Trenutni zdravstveni profil: večji zdravstveni problemi, zaradi katerih je bil uporabnik pred kratkim na zdravljenju – v tem primeru je treba zagotoviti, da terapija prejšnjih življenj ne bi predstavljala kakršnegakoli tveganja za uporabnika; pretekli fizični problemi ter vedenje, ki je spremljalo ta fizični problem
7. Pretekle terapije: časovna določitev terapij, terapevt, razlog za terapijo, diagnoza; katere terapevtske discipline so bile uporabljene
8. Scenarij, samouničevalni vzorci, osrednja drža

IDENTIFICIRANJE OSREDNJEGA PROBLEMA, TEME ALI KLJUČNE FRAZE ZA REGRESIJO

1. Ko uporabnik opisuje problem, opazujemo in zapišemo naslednje: besede, ki so nelogične in zunaj konteksta; besede, ki povzročijo spremembo v čustvih ali telesni govorici; ponavljajoče se (čustveno nabite, obtežene) fraze, ki ponazarjajo oz. vključujejo čustveni naboj
2. Ko je področje regresivne terapije ugotovljeno, oblikujemo sprožilne fraze ali stavke. Glede na to, da je podzavest dobesedna, je pomembno jasno definirati fraze in uporabljati samo te fraze med regresivno terapijo, če jih uporabljamo, da si olajšamo vstop na določeno področje (Nethertonova metoda). Besede kot so jeza ali krivda so preširoke. »Jeza nad avtoriteto«, »jeza, kadar sem nemočen«, »jeza, kadar ne dobim, kar hočem« – na ta način moramo definirati posebne vrste jeze, na katere se želimo nanašati. Sicer bo uporabnik »razpršen« po »časovni tirnici« z različnimi vrstami jeze in se nikoli ne bo soočil s situacijo, ki je povzročila določeno vrsto jeze pri perečem problemu.

INDUKCIJA

1. Samosproževalni uporabnik. Prepoznamo, kdaj uvajanje ni potrebno.
2. Krepimo moč uporabnika, da spozna resnico, da gre k viru problema. Uporabimo arhetipske ali ostale psihološke podobe kot pomoč uporabniku, če je asistenca nakazana.
3. Tradicionalna sprostitev ali uvajalne tehnike: zavedanje telesa in progresivna sprostitev; neverbalna tehnika; tradicionalna hipnotična tehnika, sugestija; osredotočanje.
4. Mostovi: uporaba vizualizacije kot prehod od tukaj in zdaj k prejšnjemu življenju. (Primeri: bela luč, hodnik z mnogimi vrati, dvigalo ali tekoče stopnice, tunel, časovni stroj, magičen vrt z vrati.)

ČASOVNO UMEŠČANJE ŽIVLJENJSKE DOBE

1. Podajmo verbalne smernice: premaknite se v življenjsko dobo, ki je neposredno povezana z vašimi občutki (tema, problem itd.); premaknite se v življenjsko obdobje, ki je odgovorno za (identificirajte ime, temo ali frazo)

RAZISKOVANJE PREJŠNJEGA ŽIVLJENJA

1. Ozemljimo uporabnika, ki je regresiran v tistem življenjskem obdobju:
(poglejte dol in opazujte svoje noge in tla pod njimi. Ali imate kaj obuto? V svojem telesu tam občutite svoje noge trdno na tleh. Opazujte kakšno oblačilo mogoče nosite. Opišite okolje: dan ali noč, stavbe, pokrajina, ljudje itd.
 - Predlagajmo uporabniku, da vstopi v svoje telo in ga občuti okoli sebe?!//:(Dopusti, da se življenjska scena razpre z uporabo različnih občutkov in čustev.)
 - Ko je videti, da je uporabnik dobro prizemljen, ga vprašajmo za leta, če so znana, in za spol.
2. Ko ugotovimo, kdo je uporabnik v tem življenjskem obdobju, usmerimo uporabnika, da najde pomemben dogodek, v katerem čuti, da je vzrok za ... (navedemo temo); Vodimo ga na začetek tega dogodka in ga vzpodbujamo, da dogodek ponovno doživi od začetka do konca. Vzdržujemo ga v izkušnji, povabimo ga, da izkušnjo vidi in občuti polno. Če se uporabnik premakne takoj in intenzivno v določeno življenjsko dobo in v vzročni dogodek, potem izločimo nepotrebne korake. Ostanemo z uporabnikom, postavimo ga na začetek dogodka in ga vodimo skozi dogodek.
3. Ko se uporabnik premika skozi dogodke, se osredotočamo na predhodne dogodke (fizične, čustvene, odločitvene) in na posledice dogodkov.
4. Če mora uporabnik, ki je regresiran, skozi telesno smrt, si pazljivo zabeležimo vedenje, čustva, odločitve in zadnje misli pred smrtjo, med in takoj po smrti.

ZDRUŽITVENA (INTEGRACIJSKA) FAZA

1. Raziščemo takojšnji položiten čas in vmesni življenjski prostor/čas za refleksijo življenjskega scenarija: za odkrivanje naučenih lekcij v tistem življenju; kako lahko te naučene lekcije vplivajo na uporabnikovo trenutno življenje; za odkrivanje namena teh izkušenj; za odkrivanje domnev in prepričanj, ki jih je uporabnik privzel v tistem življenju in mogoče še zmeraj nanj vplivajo.
2. Povežemo izkušnjo prejšnjega življenja s trenutno življenjsko situacijo.
 - Uporabniku pomagamo razumeti, kako odločitve, čustva in zorni koti iz preteklosti lahko učinkujejo na trenutno življenje.
 - Uporabnik naj obnovi temo ali veliki scenarij, ki je bil ustvarjen od izkušnje prejšnjega življenja. Postavimo vprašanja, ki bodo pomagala uporabniku jasno interpretirati dogodek, konflikt in odločitev, ki izhaja iz ega.

- Uporabniku pomagamo, da se »loči« od izkušnje in življenjskih zornih kotov in da spozna resnico, namen in smisel življenja.
- Usmerjamo ga k sprostitvi telesne travme iz preteklega življenja in minimiziramo kakršnikoli možni prenos v trenutno življenje.

ZAKLJUČEK

Če uporabnik ne doseže zaključka glede teme, problema, bomo verjetno morali uporabiti očiščevalni in sproščevalni proces, dokler se uporabnik ne vrne na naslednjo terapijo. (Uporabnika vodimo, naj odtoči vso negativno energijo iz življenja: Napolnite življenje z belo svetlobo. Ponovno umestite energijo na časovno tirnico v preteklost, kamor spada.)

3. METODE IN TEHNIKE

Metode in tehnike so zelo pomembne pri delu z ljudmi, saj nam le-te omogočijo, da znamo delati z njimi ter da smo pri izvajanju terapije uspešni in učinkoviti. Na to vpliva tudi dejstvo, da lahko v množici tehnik izberemo tisto, ki bi bila za uporabnika najbolj ustrezna. Tehnike nas tudi na nek način vodijo skozi terapijo. Tako kot jih poznamo pri socialnem delu, jih poznajo pri svojem delu tudi drugi terapevti. Pri hipnozi so pomembne sugestije, saj z njimi uporabnik razvija vedno globlji trans. Ko uporabnik vstopa v spremenjeno stanje zavesti, terapevt spretno uporablja tudi tehniko vizualizacije. Le-ta uporabniku, ki si vizualizira stvari, pomaga v spremenjenem stanju zavesti.

3.1. SUGESTIJA

3.1.1. SUGESTIJE NA SUGESTIJO

»Ko« hipnoterapevti »hipnotizirajo pacienta, začasno obidejo njegov zavestni, razumski del možganov, in tako postane nezavedni del, ki vpliva na umske in telesne funkcije, izjemno dojemljiv za sugestije.« (Woodham, Peters, 1998: 166)

Vsa hipnoza je pravzaprav samohipnoza. Vse, kar terapevt lahko stori, je lajšanje uporabnikove zmožnosti vstopa v spremenjeno stanje zavesti in kasnejše vodenje uporabnika proti koristnim psihodinamičnim doživetjem. To počne s številnimi sugestijami. Da bi uporabnik tonil v vedno globlji trans, hipnoterapevt vedno znova uporablja sugestije. Ko je uporabnik v transu, torej v hipnotičnem stanju, razlaga terapevtu, kaj se dogaja. Terapevt pa mu pomaga poiskati vzporednice med njegovimi hipnotičnimi doživetji in njegovim dogajanjem v sedanjem življenju.

To, kar je edinstveno pri hipnoterapiji, je terapevtov namerni in terapevtski poskus oblikovati uporabnikovo percepcijo pomenov in jih ozavestiti, dvigniti iz podzavesti, ponavadi kot podobe ali spomine. Seveda s pomočjo sugestij.

3.1.2. JASNOST IN DOBESEDNOST SUGESTIJE

James A. Hall (1989: 121–123) poudarja, da morajo biti sugestije jasne in nedvoumne. Jasnost je potrebna za vzpostavitev in ohranitev uporabnikovega zaupanja v terapevtovo zmožnost (in namen) trdno držati meje situacije. Na ta način bo uporabnik sprostil zavedni nadzor, zato da bo lahko iz podzavesti na površje prišel material v simbolični obliki. Jasnost sugestije je zelo pomembna tudi zato, ker ni nujno, da uporabnik terapevtove misli sliši enako, kot so bile izrečene. Vedeti je treba, da podzavest sugestije sprejema dobesedno. Avtor v svoji knjigi navaja primer, v katerem je to lepo razvidno. K njemu na terapijo je prišla gospa, ki je imela strah pred letenjem. V kratkem se je odpravljala na dopust z letalom. Pri terapiji ji je podal sugestijo, da bo na letalu tako sproščena kot za volanom svojega avtomobila. Ko je gospa ponovno prišla na terapijo po dopustu, je terapevtu povedala, da je bila na letalu zelo sproščena in je ni bilo strah letenja. Vendar je bila izredno živčna, ko se je vozila proti letališču in ko je tam čakala na vkrcanje. Bilo jo je zelo strah letenja. Sugestija je začela delovati šele, ko je vstopala na letalo. Takrat je ves strah »spuhtel« in gospa se je lahko sprostila. Zato je treba pazljivo izbrati besede in oblikovati sugestije. Terapevtove izkušnje pri tem pomagajo.

3.1.3. POSTHIPNOTIČNE SUGESTIJE

Philippe Kerforne (2000: 66) v svoji knjigi navaja, da poleg sugestij, ki sprožajo hipnotično stanje, poznamo tudi posthipnotične sugestije. Tako imamo na eni strani sugestije, ki delujejo v hipnotičnem stanju, na drugi strani pa posthipnotične sugestije, ki jih dajemo v hipnotičnem transu in ki imajo nalogo, da učinkujejo po seansi. »Njihova naloga je, da ohranijo

posameznikovo čuječnost skozi daljše obdobje ali mu pomagajo, da se v točno določenem trenutku spomni svojih sklepov. Posthipnotične sugestije so zelo pomembne, saj posamezniku pomagajo utrditi voljo za rešitev določenega problema ali mu omogočijo, da se oprime neke nove vedenjske navade.« Na primer postati nekadilec.

3.1.4. O UČINKIH SUGESTIJE

»Sugestija, ki jo opravimo v hipnozi, ima precejšnji učinek na podzavest hipnotizirane osebe. Ko se pomikamo nad mejo, ki ločuje zavedno od nezavednega, se bo sugestija globoko vtisnila v možgane. Od tega trenutka dalje predstavlja za posameznika neke vrste zakon in jo bo uporabljal dobesedno, zato moramo biti pri sugestijah izredno previdni.« (Kerforne, 2000: 66)

3.2. VIZUALIZACIJA

»Proces vizualizacije je dejavno ustvarjanje. V mislih izoblikujemo neko sliko in ji damo energijo. Če ohranjamo to duhovno podobo živo še naprej in ji dodajamo energijo, jo lahko morda sčasoma udejanjimo v svojem življenju. Na ta način ji damo obliko in vsebino. Kolikor razločnejša bo podoba in kolikor več čustvene energije bomo vnesli vanjo, toliko prej bo postala del našega življenja.« (Graham po Brennan, 1998: 52)

Regresivna terapevtka Teja Melinc izvaja nehipnotično regresivno terapijo. V drugem delu pri sami regresiji v prejšnja življenja uporablja tehniko meditacije, ki traja ves čas vpogleda v prejšnja življenja. Znotraj meditacije pa uporablja različne vrste vizualizacije, ki jih bom na kratko opisala.

3.2.1. USTVARJALNA VIZUALIZACIJA

Kaj pomeni vizualizirati? Gawain (1996: 26, 27) ima veliko izkušenj z ljudmi in njihovimi poskusi vizualizacije. Ugotavlja, da nekateri vidijo zelo jasne in ostre podobe, ko zaprejo oči, nekateri pa prvič ne vidijo ničesar. Njen nasvet je, da naj preženejo skrbi, se sprostijo in sprejmejo vse, kar se jim dogaja. Lahko, da ovirajo sami sebe, ker se preveč trudijo. Spet drugi, ki sicer ne vidijo ničesar, pa zaznavajo ali čutijo ali pa nekako 'mislijo na to'. Vendar je vse prav, saj so nekateri bolj vizualni tipi, drugi bolj slušni, spet tretji bolj kinestetični.

Ustvarjalno vizualizacijo uporabljajo pri svetovalnem delu tudi socialni delavci. Eden izmed možnih ravnanj v pogovoru z družino znotraj koncepta rešitve usmerjene kratke družinske terapije, ki jih Čačinovič Vogrinčičeva (2005/2006: 38) povzema po Franklinu in Bieverju, je vprašanje o čudežu. Vprašanje o čudežu odpira nov pogled v možno, zaželeno, sanjano. To so vprašanja, ki pomagajo uporabniku, da vizualizira nove situacije, da ubesedi novo zgodbo o novem, drugačnem. Na primer vprašanje: »Predpostavimo, da se je čez noč zgodil čudež, in je problem, ki ga imate (z učiteljem, otrokom itd.), izginil. Spali ste in tega ne veste. Ko drugi dan pridete v šolo (domov, v pisarno ipd.), kaj bi bila prva stvar, ki bi jo opazili?« Tako se odkrivajo rešitve, ki jih uporabnik ubesedi.

S tehniko ustvarjalne vizualizacije si lahko pomagamo tudi pri zdravju. Teja Melinc pri regresivnih terapijah nenehno poudarja ravnotežje v življenju. Ravnotežje med vsemi področji v življenju ter ravnotežje med fizičnim, mentalnim, emocionalnim in duhovnim aspektom sebe. Tudi Gawainova (1996: 69–70) trdi, da se ravni prepletajo ter da je stanje nelagodja vedno odsev navzkrižja, napetosti, bojazni ali neskladja na drugih ravneh počutja. Ko torej gre za telesno motnjo, gre za sporočilo, naj se globoko zazremo v svoje čustvene in intuitivne občutke, misli in naravnosti.

Izbira nekaterih tehnik, ki jih regresivni terapevt uporablja pri svojem delu, je po besedah psihoterapevta Marina Kačiča odvisna od tega iz kakšnega konteksta izhaja. Če izhaja iz duhovnega konteksta, bo govoril o angelih, energiji itn. Ne more drugače. Ker je to del duhovne prakse. Del duhovnega načina razmišljanja. Zdaj je spet odvisno katera duhovnost ali religija mu je bližja. Če je bolj ezoterik, govori o mojstrih. Če je bolj krščansko usmerjen govori npr. o angelih in Jezusu. To so teorije, koncepti. So napisani. Obstajajo knjige za to. Ampak to so koncepti znotraj duhovne, recimo krščanske teorije. Ali pa ezoterična teorija itn. To so različne teorije na miselni ravni. Teja Melinc, regresivna terapevtka, uporablja kot osnovno izhodišče duhovni koncept, zato so tudi nekatere tehnike vizualizacije iz duhovnega konteksta. Te so:

3.2.2. SREČANJE Z VODNIKOM

Marsikdo je skeptičen in se sprašuje, kdo so ti duhovni vodniki, na katere se sklicujejo nekateri novodobni terapevti prejšnjih življenj. Gawani (1996: 81–83) v svoji knjigi *Ustvarjalna vizualizacija* razloži, da imamo vsi v sebi vso modrost in védenje, ki ju potrebujemo. Dostopna sta nam v intuitivnem umu, ki je naša vez z univerzalno inteligenco.

Vendar pa se dogaja, da ljudje težko vzpostavimo stik z višjo modrostjo. Zato nam je lažje, če srečamo in spoznamo svojega notranjega vodnika. Imenujemo ga različno: svetovalec, duhovni vodnik, namišljeni prijatelj ali mojster. Je višji del nas.

3.2.3. OZEMLJITEV IN PRETAKAJOČA ENERGIJA

Ta enostavna tehnika je po mnenju Gawainove (1996: 77) in mnogih drugih terapevtov nadvse primerna za začetek meditacije, saj sproži tok energije, razkraja ovire in nas trdno poveže s fizičnim svetom, tako da nas med meditacijo »ne odnese«. Tudi Melinc Teja začne meditacijo s pretakajočo energijo, če pa je potrebno, uporabi tudi tehniko za ozemljitev.

3.2.4. ODPIRANJE ENERGIJSKIH SREDIŠČ

Gawainova (1996: 78) se strinja z drugimi strokovnjaki da je to meditacija za zdravljenje in čiščenje telesa. Prav tako je tudi za spodbujanje energijskega pretoka. Po končani meditaciji bi po njenih besedah bili globoko sproščeni, vendar polni energije in živahni.

3.2.5. LJUBEZEN ZDRAVI

»Ljubezen zdravi bolj kot katerakoli tehnika, ki jih uporabljamo zato, da spoznavamo sebe in da se sprejmemo take, kot smo. Vedeti pomeni razumeti. Razumeti pomeni sprejeti in sprejeto oprostiti. Oprostiti pa pomeni ljubiti [...]. Zelo znana meditativna tehnika je vizualizacija ljubezni. Ljubezen iz naših src prehaja na druge. » (Hall, 1998: 21). Teja Melinc redno uporablja to tehniko pri regresivni terapiji.

3.2.6. SVETLOBA IN BARVE

Graham pravi, da »kadar si v mislih predstavljamo posamezno barvo, oddajamo nihanja določenih frekvenc, ki lahko izzovejo različne telesne in duševne učinke, kadar jih usmerimo v energijska središča v telesu. Vizualizacija barv in meditiranje ob njih po prepričanju nekaterih raziskovalcev povečuje njihove energije in tako tudi njihove zdravilne učinke. Tradicionalna, kitajska in indijska medicina priporočata za uspešno samozdravljenje vsrkavanje vizualizirane svetlobe v telo.« (Graham, 1998: 53)

3.3. GLOBOKO DIHANJE

Po Hallovih (1998: 36–40) besedah stres povzroča zunanji svet in naše čustvene reakcije nanj. Le-ti pa vplivajo na vse sisteme v telesu. Najbolj nevarna posledica stresa, ki traja dalj časa je, da sistemi v telesu niso v ravnotežju. Nekateri so preveč aktivni, drugi so zatrti in sploh ne delujejo. Preveč dejavni sistemi so izčrpani, zatrti sistemi pa niso zmožni opravljati svojih nalog. Naravne posledice stresa so izven naše volje in nadzora. Do neke mere lahko vplivamo le na dihanje. Ko se dihanje vrne v ustaljen ritem, dobijo možgani sporočilo, da je vse v redu in da ni več nobenega razloga za paniko. Meditacija nam omogoča, da z dihanjem ponovno uravnotežimo vse sisteme in vzpostavimo harmonijo. Ravno zaradi tega in globoke sprostitve, jo uporablja tudi Teja Melinc pri regresivni terapiji.

3.4. DELO S SPOMINI PRI REGRESIVNO TERAPIJI

»Psiholog Ronald Jue je prvi razdelil proces obravnavanja spominov na pretekla življenja na tri faze. Po njegovem mnenju se vsaka faza odvija s svojim značilnim tempom in ima čisto svoje značilnosti. Te faze se lahko pokažejo pri vsaki regresiji v preteklo življenje in v teku celotnega procesa regresivne terapije.« (Hammerman, Lenard, 2003: 229) Naj povzamem Hammermana in Lenardovo (Jue po Hammerman in Lenard, 2003):

1. faza: Podoživljanje

Ko razmišljamo o problemu, stopamo skozi nekakšen most naravnost do enega izmed vzrokov v preteklem življenju. Ko tako vstopamo v to življenje, ga poskušamo čim bolj podoživeti. Skupaj s terapevtom potem skušamo izluščiti bistvo.

2. faza: Odcepitev, razumevanje in ozdravljenje

Kadar izkusimo smrt, zapustimo svoje telo, se odcepimo od tega življenja in vstopimo v t. i. vmesno življenje. Zavzamemo *položaj priče*, kot ga je imenoval psiholog Winafred Lucas. S seboj vzamemo le zadnje misli in občutja. V tej fazi torej raziskujemo svoje zadnje misli in občutja ter s položaja priče nepristransko in jasno opazujemo svoje preteklo življenje. S tega položaja so razvidni vzorci, ki se utegnejo ponavljati iz enega življenja v drugega.

3. faza: Psihološka in duhovna preobrazba

Te faze za razliko od prvih dveh ne doživimo vsi. V tej fazi se še bolj jasno zavedamo vzorcev, ki se ponavljajo iz življenja v življenje. Ko jih ozavestimo in razrešimo čustvene probleme, ki se ponavljajo, dobimo več svobode, ki jo potrebujemo za spremembo.

3.5. TRANSFER IN KONTRATRANSFER oz. osebna vpletenost (prenosi) terapevta in klienta v terapevtski odnos in njegove vsebine

Prej sem omenila transfer in kontratransfer, sedaj pa bi rada na tem mestu opredelila ta dva pojma. James A. Hall (1989: 104–105) razlaga, da se klientova »popačenja« perцепcije terapevta, tradicionalno imenujejo transferji. Termin transfer je že prešel v ustaljeno rabo in se je ohranil še od začetkov psihoanalize. Takrat je bilo mišljeno, da je vsaka klientova zmotna zaznava analitika izraz prenosa vsebine iz podzvestnega uma klienta v njegovo zaznavo terapevta.

Danes tudi v psihoanalizi predpostavljajo, da ima tudi terapevt podzvestni um in da lahko temu ustrezno transformira svojo perцепcijo klienta. Taka transformacija (»popačenje«) se imenuje kontratransfer. Transfer in kontratransfer se do neke stopnje pojavljata v vsakem psihoterapevtskem odnosu.

V hipnoterapiji je učinek transferja/kontratransferja povečan. Zaradi namena doseči podzvest direktno, se učinek transferja/kontratransferja marsikdaj hitreje razvije in je globlji kot sicer v običajni psihoterapiji. To ima pomembne posledice za prakso v hipnoterapiji.

Postmoderni pristopi opuščajo koncept transferja in kontratransferja, saj predpostavljajo neogibno osebno vpletenost (prenose doživetij, izkušenj, interpretacij, pričakovanj itn.) vsakega udeleženca (terapevta in klienta) v terapevtskem odnosu in njegovih vsebinah, seveda pa v proces dela vključujejo tudi vzajemno refleksijo svoje vpletenosti (udeleženi) vsakega udeleženca.

4. ZGODOVINA HIPNOZE

Veliko regresivnih terapevtov po svetu – mnogi med njimi so ugledni psihoterapevti in psihologi – uporabljajo kot glavno metodo hipnozo, spet drugi raje izvajajo nehipnotične

regresivne terapije. S pomočjo hipnoze oziroma meditacije povedejo človeka mimo zavesti v globino nezavednega uma, tj. podzavest. Zato bom predstavila zgodovino hipnoze, da bomo dobili predstavo o tem, do kam seže ta metoda, in seveda samo hipnozo, saj je bila le-ta do sedaj največkrat predstavljena na napačen način. Vsak od nas se lahko spomni raznih tujih zabavnih oddaj, v katerih so hipnotizirali skupine ljudi in jim sugerirali, naj delajo razne smešne stvari, ali filmov, ko je na primer nekdo v hipnozi izvedel atentat. Vendar o tem več kasneje.

Zgodovino hipnoze bom povzela po Brianu L. Weissu in Carole K. Weiss (2004: 3–4), Gregorju Gregorcu (2008) ter po Woodhmanu in dr. Petersonu (1998: 166), ki pravijo, da zgodovina hipnoza verjetno seže nazaj prav do pračloveka.

Hipnozo in njeno uporabo so namreč poznali že Sumerci, najstarejše poznano ljudstvo na našem planetu in to že v četrtem tisočletju pred našim štetjem. V znameniti svečeniški šoli v Erehu še sedaj hranijo prastar rokopis, ki vsebuje neovrgljive dokaze o tem, da so svečeniki--zdravniki v tistih časih zdravili bolnike v snu. V Manuovem zakoniku, najstarejšem v sanskrtu napisanem delu v Indiji, je opisan budni sen.

V starodavnih časih se je ustvarjanje oz. sprožanje stanja transa, danes hipnoza, uporabljalo v religiozne in zdravilne namene.

V več tisoč let starem dokumentu iz Egipta, Ebersovem papirusu, so opisane metode za hipnozo, ki se od današnjih nič ne razlikujejo. V nekem zapisu lahko preberemo: »"[...] položi svoje dlani na njegove, da utišaš bolečino, in reci mu, da se bo bolečina izgubila [...]"«.

Prav tako so imeli tudi stari Grki svoje hrame, kjer so svečeniki zdravili ljudi s pomočjo hipnoze. Svečeniki so v templjih s pomočjo sugestij aktivirali človekove notranje moči, ki so privedle do ozdravitve.

Tudi krščanski redovniki in menihi so tako ozdravljali bolnike. Ta spretnost je utonila v pozabo z nastopom inkvizicije.

Moderno obdobje hipnoze bi lahko datirali v čas, ko je živel Franz Mesmer (1734–1815), avstrijski zdravnik, ki je deloval v Franciji. V poznem 17. stoletju so ljudje verjeli, da sonce in zvezde oddajajo magnetično tekočino, v kateri se kopajo ljudje, ter da bolezenska stanja nastopijo, kadar nekaj moti prejemanje in distribucijo te tekočine. Mesmer je to teorijo razširil in tako širil idejo, da se lahko »kozmično tekočino« uskladišči v nežive predmete, kot so magneti, s katerih se tekočina prenaša na kliente v zdravilne namene. Z dotikom določenih magnetnih palic se moč in smer energijskega toka uskladišči in tako so bili ljudje ozdravljeni.

Ta proces je postal znan pod imenom mesmerizem. Kmalu je Mesmer zavrgel magnet in uporabil sebe kot kanal pri zdravljenju življenjske moči, kar je poimenoval »živalski magnetizem« (animal magnetism). Kmalu je spoznal, da dotik ni pomemben in da lahko na mesmerizirano osebo vpliva zgolj z besedo. »Mesmer je poskušal hipnozo umestiti v takratno fizikalno znanost. To pa je na koncu pripeljalo do ločitve hipnoze od okultne in religioznega obreda.« (Barnes, 2000)

Nekateri Mesmerjevi sodobniki, kot npr. Benjamin Franklin, so že pred njim ugotovili, da ti transi, ki jih je izvajal Mesmer, nimajo nobene povezave z magneti, ampak da gre za to, da ljudje zaradi pričakovanja delovanja sugestij padajo v trans.

Eden od Mesmerjevih učencev, Armand de Puysegur, je nadaljeval Mesmerjevo delo in ugotovil, da za pozitivne rezultate zadostujejo že verbalni ukazi.

Leta 1830 je londonski zdravnik John Elliotson (1791–1868) poročal o več kot 1800 operativnih posegih, ki jih je izvedel brez bolečin z uporabo tehnike, ki je bila podobna Mesmerjevi. Škotski zdravnik, James Esdaile (1808–1859), ki je deloval v Indiji, je opravil več kot 3000 operacij, od tega 200 težkih (kot so amputacije), z uporabo Mesmerjeve metode, ali izključnega anestetika – kakor je sam imenoval »magnetično spanje«.

Naslednja oseba, ki je pomembna v zgodovini hipnoze, je James Braid (okrog l. 1840), angleški zdravniški pisatelj in oftalmolog, ki je Mesmerja na skrivaj preučeval. Opazoval je ljudi v t. i. transu in prišel je do zaključka, da gre za neko vrsto spanja ter začel uporabljati izraz hypnos (po grškem bogu spanja). Posledično se je razvila izpeljanka hypnosis, oziroma po slovensko hipnoza. Kasneje je Braid ugotovil, da ne gre za nobeno spanje, kajti ljudje, ki so prihajali iz hipnotičnega stanja, so mu povedali, da so se popolnoma zavedali svoje okolice in slišali so vse, kar se je okoli njih dogajalo. Braid je kasneje hotel svojo napako popraviti in omenjeno stanje preimenovati v »monoidealizem«. Na žalost se je beseda hipnoza med ljudmi že popolnoma udomačila.

Na tem mestu bi omenila še James Esdaila, ki je v svet hipnoze prinesel veliko novega. Bil je glavni kirurg v zaporu v Kalkuti (v Indiji) v drugi polovici 19. stoletja. Esdail je izvedel v takratnih katastrofalno slabih (sploh higienskih) pogojih preko 1000 kirurških operacij z izredno majhno stopnjo umrljivosti. Za anestezijo je uporabljal izključno hipnozo. Ker je bil zelo urejen in študiozen človek, je vse operacije dokumentiral in vodil evidence o opravljenem delu. Nekega dne pa se je odločil, da bo svoja dognanja predstavil Angleški

kraljevi zdravniški zbornici. Vendar ga je zbornica enoglasno zavrnila. Njen razlog je bil sledeči: Bog nam je dal bolečino, zato je ne smemo odstranjevati in s tem nasprotovati Božji volji. Čez leto dni pa so iznašli eter in ga začeli uporabljati v kirurgiji. Odkritje kemične anestezije leta 1848 je povzročilo, da je anestezija prevladala nad uporabo hipnoze, ki so jo pri operativnih posegih počasi prenehali uporabljati.

Leta 1880 je Jean Martin Charcot, francoski znanstvenik, vzpostavil kliniko za nervozne bolezni (nervous diseases) v Salpêtrièreu, v Parizu. Hipnozo je uporabljal kot glavno metodo ter jo s tem povezal s histerijo in psihopatologijo. Sigmund Freud (1856–1939), arheolog duše, veliki mislec in začetnik psihoanalize, je z obiskom te klinike tudi sam začel uporabljati hipnozo ter s tem pomagal svojim pacientom, da bi se spomnili potlačenih spominov. Prve zametke svoje teorije o nezavednem je odkril ravno s pomočjo hipnoze. Vendar je kasneje to metodo zamenjal s tehniko prostih asociacij (psihoanaliza), saj so bile v tistem času indukcije pri hipnozi zelo dolge, in se tako ni mogel premakniti še globlje v svojem ustvarjalnem procesu. Je pa globoko v sebi čutil, da je s pomočjo hipnoze mogoče priti še dlje v svojem raziskovanju. Zanimiva je njegova izjava, ki jo je dal malo pred svojo smrtjo: »Če bi v svoji preteklosti vedel o hipnozi toliko, kot vem danes, bi se bolj posvetil hipnozi in manj psihoanalizi.«

Splošna uporaba hipnoze je nato začela pešati. Še naprej pa je igrala pomembno vlogo v času prve svetovne vojne na bojišču, kjer anesteziisti pogosto niso bili na voljo. Prav tako je bila uporabljena za zdravljenje vojne izčrpanosti (battlefield fatigue).

Leta 1955 je Britanska zdravniška zveza potrdila resolucijo, v kateri je odobrila uporabo hipnoze na področju medicine. Leta 1958 je Svet za duševno zdravje Ameriške zdravstvene zveze sprejel hipnozo kot dragocen pripomoček, poleg tega pa je priporočil, da se navodila za hipnozo vključi v zdravstveno šolstvo in v program podiplomskega študija.

Zanimanje za sodobno zdravstveno hipnozo pa gre pripisati obširnemu delu psihiatra in psihologa dr. Milтона Ericksona (1901–1980), ki je oče moderne hipnoze. Ericksonova metoda se izogne zavesti z indirektno sugestijo, metaforo, anekdotami, zmedo itd. To je tudi koncept, ki ga zasledimo pri regresivni terapiji, ki je vključena v raziskavo.

Ericksonovo hipnozo opisuje v svojem članku Douglas O'Brien (2002), ki govori o načinu dela hipnoterapevtov. Pravi, da nekateri hipnoterapevti pri hipnozi uporabljajo direktne sugestije, ki pri večini hipnotizirancev ne delujejo – na primer sugestija: »Prenehal boš

kaditi.«. Ne delujejo pa navadno iz preprostega razloga, ki je, da se ljudje upirajo avtoritetam. Zato v tem članku predstavlja Ericksonovo hipnozo, ki temelji na indirektnih sugestijah, kot so zgodbe in metafore. Le-tem pa se je veliko težje upreti, saj jih zavedni um ponavadi ne prepozna kot sugestijo.

Terapija Milтона Ericksona se tudi po njem imenuje – govorimo o ericksonianski hipnoterapiji. Avtor je svojo terapijo razvil na podlagi lastne izkušnje v obdobju najstništva, ko je postal zaradi hude infekcije paraliziran. Ko je tako nekega dne gledal skozi okno s svojega gugalnika, si je zaželel, da bi se igral zunaj (indirektna sugestija). Gugalnik se je zagugal. Poskusil je še enkrat in si ukazal, naj premakne noge ter naj se gugalnik zaguga (direktna sugestija). Nič se ni zgodilo. Poskusil je še enkrat z indirektno sugestijo in gugalnik se je zopet zagugal. Tako se je začel razvoj Ericksonove hipnoterapije z uporabo indirektnih sugestij. Pri svojem delu ni uporabljal formalnih indukcij. Uporabljal je zgodbe, ki imajo globlji pomen. Včasih je bil pomen jasen, velikokrat pa ne.

Erickson je verjel, da je vsak posameznik tako unikatni kot prstni odtis. Zato je svoje terapije prilagajal potrebam vsakega posameznika. Indukcije pri regresivnih terapijah v raziskavi tudi sledijo posameznikovim potrebam zato so prilagojene vsakemu posamezniku posebej. Teja Melinc se strinja z Ericksonom, ki je bil prepričan, da ima vsak človek vse potrebno znanje za rešitev svojih problemov. Verjel je, da je naloga terapevta, da pomaga klientu ponovno vzpostaviti vez s svojimi notranjimi viri in znanjem ter razviti odnos med klientovim zavednim in podzavestnim umom. Zato Teja Melinc pri regresivni terapiji uporablja sugestije, ki popeljejo uporabnika v njegovo podzavest, da poišče svoje odgovore.

Kot primer direktne sugestije Douglas, v svojem članku, navaja tipičen družinski primer (starši so namreč zelo močni hipnotizerji), ko petletni otrok pazljivo nese k mizi kozarec mleka. Navadno starš strogo opozori otroka, naj pazi, da mu ne bo kozarec padel na tla. In točno to se zgodi. Potem je starš še bolj jezen na otroka in ga zmerja, da je neroden. Kaj se je zgodilo? Čeprav nenamerno, je to scenarij, ki ima vse: indukcijo (avtoritativni glas starša), indirektno sugestijo (»Naj ti ne pade na tla!«) in posthipnotično sugestijo (»Neroden si.«). Slednjo sugestijo navadno majhni otroci sprejmejo in se vedno vidijo kot nerodne. Na tak način lahko starši vplivajo na otrokovo prihodnost.

Vidimo lahko, da smo v vsakdanjem življenju pravzaprav vsi hipnotizerji. Avtor v nadaljevanju članka razloži, kako bi se lahko starši drugače odzvali ter kako deluje naš um.

Negativni ukazi, stavki zelo zmedejo naš um. Na primer ukaz, naj ne mislimo na nekaj. Možgani morajo prvo predstaviti ta ukaz našemu umu. Potem pa morajo to predstavo izbrisati. Ne moremo ne da ne bi mislili na to, kar je zaukazano. Tako bi starš v našem primeru moral povedati nekaj vzpodbudnega in pozitivnega, na primer: »Tako je, pazljiv bodi.«

5. HIPNOZA IN MEDITACIJA

Regresivne terapije se lahko vodijo z meditacijo ali hipnozo. Regresivna terapevtka, s katero sem sodelovala pri raziskavi metod in tehnik regresivne terapije, uporablja pri svojem delu meditacijo. Zato bom na kratko predstavila še meditacijo.

5.1. MEDITACIJA

V *Splošnem leksikonu* (2006) je definicija meditacije in hipnoze zelo na kratko opisana. Definicija meditacije je naslednja:

Meditacija (lat.), duhovno opazovanje, poglobljanje vase; duhovno-duševna koncentracija.

Proti koncu šestdesetih in sedemdesetih let minulega stoletja, se je po besedah Hammermana in Lenardove (2003: 348), zanimanje za meditacijo razširila tudi na Zahodu, kjer se je dokončno zasidrala v skupni zavesti. Danes meditacijo poznajo in sprejemajo na mnogo področjih. Kot del terapije je zelo razširjena v bolnišnicah. Priporočajo jo razni terapevti (tudi socialni delavci so med njimi) kot način sproščanja, zlasti v današnjem stresnem svetu.

»Obstajajo tudi tehnike meditacije, ki so namenjene nekaterim boleznim, dve od njih – terapija z vizualizacijo in intenzivna meditacija –, namenjeni rakavim bolnikom, sta pritegnili zanimanje tudi v krogih uradne medicine, četudi ju specialisti za zdravljenje raka še niso sprejeli.« (Inglis, West, 1988: 187–188)

Pietroni (1996: 30) pravi, da so meditacijske vaje sistematična oblika »sproščanja« uma. Spontano meditiramo že s tem, da se zazremo v ogenj ali opazujemo valovanje morja,

poslušamo pomirjajočo glasbo ali pa se »izgubimo« v dobri knjigi. Z meditacijo lahko postanemo mojstri v obvladovanju procesa popuščanja napetosti.

Za regresivno terapijo je zelo pomembno, da nam »meditacija odpira vrata na tisto raven umske dejavnosti, ki omogoča notranje spoznanje, za nameček pa nam prinaša mir in sproščenost.« (Hammerman, Lenard, 2003: 348). Notranje spoznanje izvira iz naše notranje modrosti, ki jo raziskujemo na regresivni terapiji.

5.1.1. RAZISKAVE

Koristi meditacije so dokaj dobro raziskane. V knjigi Hammemana in Lenardove (2003: 348) piše, da na fiziološki ravni meditacija prinese sprostitev telesa in duha, kar se pozna celo na spremenjenih električnih možganskih valovih. Možganske valove delimo na štiri glavne vrste: alfa, beta, theta, in delta valovi.

Kadar meditiramo, v vzorcu možganskih tokov prevladujejo valovi alfa in theta. Možganski valovi alfa so povezani s predstavo in sanjarijami ter delujejo kot nekakšen most do naše podzvesti in ustvarjalnosti. Popeljejo nas torej mimo zavesti v podzavest, kjer biva t. i. zakladnica spominov, tudi v pretekla življenja. Alfa valovi so pomembni za regresivno terapijo. Valovi theta so povezani s podzavestjo, sanjami v snu in torej tudi z ustvarjalnostjo in navdihom.

Kaj se torej dogaja med meditacijo? Woodham in Peters (1998: 175) razlagata, da je stanje spremenjene zavesti in globoke sprostitev, ki ga doživljamo med meditacijo, povezano z določeno električno dejavnostjo v možganski skorji, v »mislečem« delu možganov. Možganska skorja je največji del možganov. Tu se porajajo zavestne misli, čutne zaznave pa se prevajajo v dejanja, govor in gibanje. Tu je središče domišljije in sanj. Možganski polovici sta povezani s srednjimi možgani, v katerih nastajajo čustva. Vsaka od možganskih polovic je sedež drugačnih umskih dejavnosti. Leva polovica možganov se ukvarja z logičnimi funkcijami, kakršne so racionalno mišljenje, računanje, govor in pisanje. Desna polovica pa je bolj intuitivna in je sedež ustvarjalnosti, domišljije in čustvenih odzivov.

Običajna stanja zavesti – spanje, sanjanje, budnost – lahko določimo glede na vzorce možganskih valov. Stanje meditacije se razlikuje od vseh treh. Možganski valovi, povezani z umirjenim stanjem sprejemanja, se imenujejo alfa. Valovi alfa so med meditacijo bistveno intenzivnejši kot med spanjem. Zato sta možganski polovici med meditacijo precej uglašeni,

kar pomeni, da sta povezani. Medtem ko v spanju valovi alfa niso tako intenzivni in zatoorej nismo tako globoko sproščeni. V stanju alfa se telo postopoma sprošča, ker prevlada parasimpatični živčni sistem.

5.1.2. KAM UVRSTITI MEDITACIJO

»Meditacije ne moremo uvrstiti zgolj v kategorijo psihoterapije, saj so jo na Zahodu spočetka sprejemali po zaslugi raziskav, ki so jih opravljali behavioristi, vključena pa je tudi v humanistično in transpersonalno psihologijo; z drugimi besedami, posega v vse štiri kategorije psihološke terapije. Meditacijske tehnike zavzemajo vedno pomembnejše mesto v fizikalnih terapijah, kjer je potrebna relaksacija. Kadar pa jo uveljavljajo zaradi spremembe stopnje zavesti, ima meditacija očitne povezave z mesmerizmom in hipnotizmom 19. stoletja; velik je tudi njen prispevek k avtosugestiji, coueizmom in avtogenemu treningu.

Druga tehnika, ki jo uporabljajo regresivni terapevti pri svojem delu, je hipnoza.

5.2. HIPNOZA

V *Splošnem leksikonu* (2006) pod pojmom hipnoza piše:

Hipnoza (gr.), spanju podobno stanje s povečano sugestibilnostjo; takšno stanje povzroči hipnotizer, ki daje sugestije.

William J. Bryan mlajši, ustanovitelj Ameriškega inštituta za hipnozo, je definiral hipnozo kot:

»Normalno, fiziološko, spremenjeno stanje zavesti, ki je podobno, vendar ne isto kot stanje budnosti, podobno, vendar ne isto kot spanje; in ki je povzročeno z navzočnostjo dveh stanj: (1) osrednjega fokusa pozornosti in (2) okolice zadržka. Stanje hipnoze [...] povzroči troje: (1) poveča koncentracijo uma, (2) poveča sprostitvev telesa in (3) poveča dovzetnost za sugestijo.« (Weiss, Weiss, 2004: 3)

Hipnoza je metoda, ki jo uporablja Brian L. Weiss (1998: 24–25), da pomaga uporabnikom doseči spomine iz prejšnjih življenj. Brian razlaga, da je hipnoza stanje fokusirane koncentracije, ki jo mnogi med nami izkušamo vsak dan. Ko smo sproščeni in je naša koncentracija tako intenzivna, da nas ne moti noben zunanji zvok ali drugi dražljaji, takrat

smo v stanju lahke hipnoze. Tako kot drugi hipnoterapevti tudi on pravi, da je hipnoza pravzaprav samohipnoza, v kateri imamo sami nadzor nad procesom. Terapevt je zgolj vodnik, tisti, ki te vodi skozi doživetja. Večina nas vstopa v hipnotično stanje vsak dan, kadar nas pritegne dobra knjiga ali film, kadar zadnjih nekaj ulic z avtom prevozimo, ne da bi se zavedali, kdaj smo jih prevozili.

Kaj se torej dogaja pri hipnozi? S pomočjo indukcije, tj. postopka, ki človeka pripelje v hipnotično stanje in ki je navadno sestavljen iz serije sugestij, terapevt pomaga uporabniku, da obide kritični faktor (zavestni um) in vstopi v podzavest ali nezavedni um. Svoji podzvesti dovolimo, da pride na površje. Naša podzavest je veliko skladišče informacij in sposobnosti. Po Brucu Goldbergerju (2005: 26) in njegovih somišljenikih, naj bi vsebovala tudi podrobnosti o sedanjih, preteklih in prihodnjih življenjskih izkušnjah. Dostop do njih pa imamo po besedah Teje Melinc preko regresivne oz. progresivne terapije.

Inglis in West (1988: 170) pravita, da še nikomur ni uspelo sprejemljivo pojasniti stanja, ki ga imenujemo hipnoza. Ponavadi vsi govorijo o spremenjenem stanju zavesti, ki ga poznamo z imenom somnambulnost. To je stanje med spanjem in budnostjo. Somnabulni ljudje se ne zavedajo svoje okolice, nezavedno pa jo vendarle dojemajo. Pravita, da se hipnoza od somnambulnosti razlikuje po tem, da jo izzove hipnotizer, ki nas lahko nauči tudi avtohipnoze. Nadzor v veliki meri hipnotizer prevzame sam – kot da bi hipnotizirani nanj prenesel odgovornost za svoje delovanje. Hipnotizer pa to izkorišča za terapevtske namene.

Večino ljudi je mogoče hipnotizirati, pri čemer izurjeni praktiki uporabljajo različne metode in tehnike. Medtem ko ste v transu podobnem stanju, vam terapevt res lahko posreduje določena navodila, ne more pa vas, v nasprotju z razširjenem zmotnim prepričanjem, ki si jih bomo ogledali v nadaljevanju, prisiliti v nekaj, česar ne želite.

5.2.1. HIPNOTERAPIJA

Metodo hipnoze uporabljajo regresivni terapevti, psihoterapevti, psihologi, socialni delavci, zdravniki, zobozdravniki, terapevti, kriminalisti, odvetniki, trgovci, atleti, vodstveni delavci, študenti in mnogi drugi, ki se zavedajo njene koristi pri njihovem delu. Kajti: »hipnoza je spremenjeno stanje zavesti, ki ljudem omogoča dostop do različnih predelov njihove duševnosti in različnih razsežnosti resničnosti. Vrh tega jim odpira dostop do njihovih notranjih virov in notranjega spoznanja ter jim pomaga ustvarjati nove pristope k starim

problemom. Skratka, hipnoza je nadvse učinkovito in vsestransko terapevtsko sredstvo.« (Hammerman, Lenard, 2003: 24)

Terapevt, ki obvlada tehnike hipnoze, lahko s svojo pomočjo uporabnika – da le-ta doseže globlje nivoje svojega uma – dramatično pospeši proces zdravljenja. Weiss (1998: 27) pravi, da je pomembno vedeti, da se v hipnozi naš um vedno zaveda in opazuje. Zato so ljudje pri regresivnih terapijah, ki so globoko hipnotizirani in aktivno vpleteni v sekvence svojega spomina na otroštvo ali prejšnja življenja, zmožni odgovoriti na terapevtova vprašanja, govoriti jezik njihovega prejšnjega življenja, poznati geografske prostore, ki jih vidijo, in celo prepoznati, katero leto je, kar se jim ponavadi prikaže pred njihovimi notranjimi očmi ali enostavno pojavi v njihovih misli. Hipnotiziran um, ki vseskozi vzdržuje zavedanje in vedenje o sedanjosti, hkrati vstavlja spomine iz otroštva in prejšnjih življenj v kontekst.

5.2.2. RAZLIČNI KONCEPTI HIPNOZE

Socialni delavec in psihoterapevt Marino Kačič, ki se je deset let izobraževal na področju hipnoze, uporablja pa tudi metode regresivne terapije, trdi, da obstajajo zelo različni koncepti hipnoze. Odrska hipnoza je en koncept. Klinična hipnoza je drug. Indirektna raba hipnoze spet tretji. Odvisno je od miselnega izhodišča, s katerega izhaja tisti, ki uporablja hipnozo. Koncepti so si lahko podobni, niso pa enaki. Lahko jih primerjamo in ugotavljamo razlike in podobnosti. Za primer navaja, kako veliko ljudi predpostavlja, da je hipnoza način ukazovanja nezavednemu. Ta predstava izhaja iz izkušenj z odrsko hipnozo - na odru je hipnotizer, ki nekaj ukaže, drugi pa to naredi; opisani učinek je izraz njunega koncepta hipnoze. Hipnotizer hipnotizira. V sodobni, ericksonianski hipnoterapiji ne »hipnotizirajo«, ker ne izhajajo iz koncepta odrske hipnoze.

Dober primer za primerjavo različnih konceptov je element hipnoze, kakršne so npr. sugestije. Kačič opiše, kako delajo hipnoterapevti v skladu s konceptom Milтона Ericksona, pionirja komunikacijskega in hermenevitičnega pojmovanja hipnoze. Za izhodišče vzamejo splošni človeški pojav t.i. vsakdanjega transa. Z biološke perspektive to pomeni, da se človeku v času dneva, na približno uro in pol, spremeni ritem nevrofiziološkega in psihološkega funkcioniranja. Možganski beta valovi se spremenijo v alfa. To je izmerjeno in dokazano. Duševni vidik pa pomeni, da človek lahko intenzivno deluje uro in pol, potem se pa malo »odklopi«. To je naravno, ker človek potrebuje ta »odklop«, da se spočije. To vmesno stanje traja ponavadi 10-20 minut. Včasih je lahko zelo blago, včasih pa zelo globoko. Odvisno tudi od posameznikove utrujenosti. Takrat je človek bolj odprt. Bolj senzibilen. To je čas, ko je človek zelo obrnjen navznoter in je bolj odprt za sebe. Terapevti te trenutke poskušajo

izkoristiti v smeri večje učinkovitosti dela s klientom. Kajti takrat pride človek pride v stik s tistimi vsebinami, vidiki, občutki, viri sebe, ki so vzorcem običajne, budne zavesti nedostopni. Podobno kot ponoči, ko sanjamo in smo v t.i. REM fazi, samo da v budnem stanju temu rečemo ULTRADIANI RITEM. Terapevti v bistvu koristijo to, kar je v človeku naravno, takrat je človek bolj odprt in dovzeten za novo razumevanje in tudi za sugestije.

Na podlagi napisanega lahko rečem, da metoda meditacije, s katero dela Teja Melinc, vsebuje elemente, ki so podobni elementom pri uporabi hipnoze. Npr. sugestije. Čeprav opravlja nehipnotično regresivno terapijo.

5.3. MITI IN ZMOTE HIPNOZE TER ZNAČILNOSTI HIPNOTIČNE ZAMAKNJENOSTI

»Hipnoza je fascinanten predmet, ki so mu nezasluženo pripisovali lastnosti mita in ga maličili, češ da ima opraviti z magičnim, nadnaravnim in okultnim. Napačne predstave so dodatno utrdili številni filmi in romani. Po drugi svetovni vojni sta eksperimentiranje in praksa omogočila velik napredek v poznavanju hipnoze in njene uporabe, za dodatno spodbudo pa se moramo zahvaliti Ameriškemu zdravniškemu združenju, ki je leta 1958 hipnozi na široko odprl vrata.« (Goldberg, 2005: 13)

Sedaj želim predstaviti mite in zmote o hipnozi, o katerih nas poučujeta Brian L. Weiss in Carole K. Weiss, (2004: 10–11). Pogledali si bomo, kaj vse hipnoza ni. Kajti veliko ljudi je izoblikovalo svoja mnenja o hipnozi na podlagi opazovanja hipnoze na odru ali na podlagi zgodbic, ki so jih slišali od ljudi, ki so videli te razvedrilne oddaje. Kljub temu da so te predstave zabavne, je mnogo ljudi strah, da biti hipnotiziran pomeni izgubo nadzora nad sabo in da jih lahko hipnotizer prisili v smešno obnašanje, ponižujoče obnašanje ali celo v neetično obnašanje. Pri regresivni terapiji je pomembno na začetku, pred indukcijo v hipnozo, torej na začetku prve regresivne (oziroma hipnotične) terapije, raziskati, kako klient gleda na hipnozo, in nato ublažiti morebitne strahove ter uporabnike pravilno informirati o naravi in procesu klinične hipnoze.

5.3.1. MITI IN ZMOTE

- 1) Klient preda vso moč hipnotizerju; klient je pod popolnim nadzorom hipnotizerja; klienta lahko prisili, da nekaj naredi ali reče proti svoji volji.

- 2) Hipnoza je oblika spanja.
- 3) Biti moraš sproščen, da si hipnotiziran.
- 4) Samo majhen odstotek ljudi (ali tip ljudi) se da hipnotizirati.
- 5) Lahko se zatakneš v hipnotičnem stanju.
- 6) Hipnoza je »serum resnice«.
- 7) Hipnoza je terapija.
- 8) Hipnoza je škodljiva.

5.3.2. ZNAČILNOSTI HIPNOTIČNE ZAMAKNJENOSTI

Prej smo si pogledali, kaj vse hipnoza ni. Sedaj pa bom malo obrnila zadevo in naštela še deset značilnosti hipnotične zamaknjenosti, o katerih govorita Hammerman in Lenardova (2003: 142–144).

1. **Pozornost.** V stanju transa uporabljamo dve poglavitni vrsti pozornosti. *Selektivna osredotočenost* nam omogoči, da »zožimo fokus«. *Razširjena pozornost* pa nam omogoča, da se brez posebnega naprežanja zavemo lastnega toka zavesti, vseh občutij, misli, spominov in telesnih občutkov, ki zavesti sicer niso dostopne.
2. **Sprostitev.**
3. **Zmanjšanje usmerjenosti v neposredno resničnost.** Med hipnozo se polagoma »odklopite« iz neposrednega okolja in se usmerite navznoter.
4. **Spremenjena zaznava in mišljenje.** V hipnozi mislimo bolj v podobah, čeprav tudi med hipnozo ne izključimo povsem logičnega, oziroma razumskega mišljenja.
5. **Spremenjen občutek za čas.** V spremenjenem stanju zavesti lahko doživimo tudi občutje brezčasia.
6. **Disociacija.** Do te pride, kadar je kak vidik doživetja ločen od zavestnega doživljanja. To je razdelitev uma v zavestno in nezavedno. Takšna razdelitev pogosto poteka med čustvi in mislimi ter med vedenjem in občutji.
7. **Prilagoditvena regresija.** Med hipnozo lažje dostopamo do podob, spominov in občutij iz svojega sedanjega ali prejšnjega življenja, hkrati pa se del našega uma še naprej zaveda neposredne stvarnosti. Primer takšne prilagoditvene regresije je *regresija v preteklost*.
8. **Intencionalnost.** V hipnotično stanje se lahko pogreznete z namenom, da boste raziskali svoja prejšnja življenja, in nato usmerite pozornost na to razsežnost svojega bitja.

9. **Dostop do sil zunaj nas.** Pri regresivni terapiji, ki uporablja hipnozo, lahko dostopamo do drugih razsežnosti resničnosti in pozitivnih sil, ki so močnejše od nas samih – denimo do angelov in duhovnih vodnikov. Terapevt nas lahko s svojimi napotki vodi v naš višji jaz, se pravi tisti del našega uma, ki je povezan s pozitivnimi silami, močnejšimi od nas samih.

10. Razširjene razsežnosti zavesti

6. ZAVEDNO IN NEZAVEDNO

Izkoriščajte energijo svoje podzavesti je naslov poglavja, iz katerega je sledeči citat: »Če si kot človeški model predstavljamo trikotnik, lahko trdimo, da je posameznik na sedanji duhovno-duševni stopnji razvoja človeštva razvil okoli 20 odstotkov vseh svojih duhovno-duševnih zmožnosti. Pri povprečnem človeku lahko govorimo le o približno 10 odstotkov vseh njegovih duhovno-duševnih sposobnosti. Torej ostaja 80 in več odstotkov vseh zmožnosti, sposobnosti, vseh energij neizrabljenih v t. i. podzavesti [...]. Gre za nezavedno, za duhovno-duševno področje.« (Friebe, 1993: 5)

Zanimivo je dejstvo, da ljudje uporabljamo samo 10–20 odstotkov svojih zmožnosti. Ko sem pred leti, še kot najstnica, prvič slišala za to dejstvo, se mi je zdelo nepredstavljivo, kaj bi lahko še znali. Postavilo se mi je vprašanje, kaj vse še obsega naš potencial. Skozi regresivno terapije vstopimo v teh preostalih 80 – 90 odstotkov, kjer so med drugim shranjeni vsi naši spomini in odgovori, ki jih nosimo v sebi.

Veliko potencialov se še skriva v nas, za nekatere niti ne vemo. Prav tako se odvija v naši podzavesti veliko dejavnosti, ki se jih ne zavedamo, le-te pa močno vplivajo na naš zavedni del uma. V podzavesti so »vgrajeni« vzorci, ki smo jih ponotranjili od našega rojstva naprej. Po konceptu reinkarnacije, tudi preko mnogih prejšnjih življenj. Na površje pa pridejo vsakič, ko smo v razmerju z nekom ali z neko situacijo. Odvisno je samo, kakšen vzorec bo privrel na dan. Kadar pa ozavestimo naše vzorce, lahko vse tiste, ki nam niso všeč in ki nam delajo težave, spremenimo.

Brian L. Weiss in Carole K. Weiss (2004: 6-8) pravita, da je podzavest tisti del uma, ki leži pod zavestjo, ki leži pod nenehnim bombardiranjem misli, čustev, zunanjih dražljajev in ostalimi napadi na našo zavest. Podzavest deluje nivo globlje kot navadni nivo zavesti. V podzavesti se duševni (miselni) procesi pojavljajo brez zavedanja zavesti o njih. Kadar ti miselni procesi vstopajo v našo zavest, izkušamo trenutke intuicije, modrosti in ustvarjalnosti. Saj je ravno tam, kjer nastajajo misli, na dnu globine podzavesti, polje ustvarjalnosti.

Podzavest ni omejena z našimi vsiljenimi mejami logike, prostora in časa. Zapomni si prav vse, kar se je kadarkoli zgodilo. Lahko prenese ustvarjalne rešitve za naše probleme. Lahko preseže navadno in preide na modrost, ki je daleč nad našimi vsakodnevnimi zmožnostmi. Hipnoza ima dostop do modrosti podzavesti, na fokusiran način, z namenom doseči zdravljenje.

6.1. ZAVESTNI IN PODZAVESTNI UM

Največji del svojega časa se zavedamo in ga »preživimo« v zavestnem delu uma. Razlago omenjenih pojmov sem povzela po Weissu in Weissovi (2004: 6–9), ki se v svojih konceptih nedvomno opirata na teorijo psihoanalize.

Zavestni del uma je tisti, s katerim si razlagamo. Zavestni um je tisti del mentalnega življenja, ki je proporcionalno zelo majhen (majhen delež zavzema od 10 do 20 odstotkov) in ki se ga človek zaveda vsak trenutek. Vsebina naše zavesti je izjemno prehodna, stalna in pretočna. Zavestni del uma je analitičen in kritičen. Sposoben je izbrati ali zavrniti.

ZAVESTNI UM delimo na več delov (prav tam, 2004: 28–30):

- analitičen, logičen um.
- racionalni um.
- moč volje.
- delovni spomin.

Podzavesten del uma (2004: 6–9) je sestavljen iz predzavestnega (ta del je tik pred ozaveščenjem) in nezavestnega dela uma. Ni ne kritičen ne analitičen, niti ni racionalen. Informacije, ki jih prejema, sprejme in uskladišči kot absolutno resnico.

Podzavest je ne zavedajoč se in ne zbujen um, v katerem mentalni, miselni procesi delujejo, ne da bi se jih oseba zavestno zavedala.

Podzavest je mehanična in izredno močna. Delovala bo avtomatično in neosebno, da bi dosegla to, za kar je programirana. Če je programirana za uspeh, bo funkcionirala kot »mehanizem za uspeh«. Če je programirana za neuspeh, bo enako učinkovito dosegala negativne rezultate. Zaradi nje imaš lahko vse in si vse: bogat, slaven, suh, debel, srečen, žalosten itd. Je pravi jaz. Ima zelo močan vpliv na naša zavestna dejanja, misli in občutja. Na tak način se vrtimo znotraj nekih vedenjskih vzorcev in ne moremo izstopiti iz tega začaranega kroga.

Vse, kar se je prej dogajalo – preteklost, izkušnje, prepričanja –, je podzavest že sprejela kot resnico. Klasična Freudova psihoanalitična teorija trdi, da je en način za spreminjanja prepričanj ta, da razkriješ svoji zavesti ta prepričanja. Da jih ozaveš. Da postane nepoznano znano. Tako lahko spreminjaš to, kar je znano. Primer v socialnem delu je delo s konceptom razvidnosti. Čačinovič Vogrinčičeva (1998: 123–124) pravi, da je razvidno tisto, o čemer je v družini možno govoriti. Kar lahko ozaveš in podeliš z drugim, tisto kar lahko družina skupaj pogleda. Do česa lahko skupaj pridemo. Razvidnost je konstrukt, je rezultat raziskovanj. Razvidno je tisto, o čemer lahko govorimo, meta-komuniciramo, skupaj raziščemo, s čimer se je mogoče soočiti, se spoprijeti, prevzeti odgovornost. Za vsako spremembo v vsakem dialogu je treba razvidnost na novo ustvariti. Vedno znova je razvidno najprej v »lokalnem jeziku«, v jeziku družine. Važno je tisto, kar je razvidno artikulirano. Kadar pride do zaustavitve sprememb, potrebujemo več razvidnega, potrebujemo nov pogled.

Tudi pri regresivni terapiji preko vpogleda v prejšnja življenja prepoznaš vzorec, ki te spremlja skozi življenja, tudi v sedanjem življenju. Vsa posameznikova življenja namreč sovplivajo drug na drugega. In ko ozaveš svoj vzorec, ga lahko osmisliš in spremeniš. V socialnem delu pravimo: »Kar je razvidno, lahko spreminjamo.«.

Na drugi strani pa koncept hipnoze, kakor pravita Weissova (2004: 6–9), trdi, da tako poznavanje preteklosti ni potrebno. Z namenom, da spremeniš sedanje vedenje neke osebe ali da ga zamenjaš z drugačnim vedenjem, je potrebno samo to, da podzvesti predstaviš nove sugestije, ki so: (1) razumne, (2) sprejemljive in (3) v najboljšo korist osebe.

Torej ni treba, da terapevt pozna prejšnje stanje osebe. Podzavest ga že pozna. Ko terapevt ponudi razumsko, sprejemljivo in koristno alternativo, se bo podzavest sama rešila prejšnjega negativnega programa. Na tem nivoju deluje socialni delavec, ko v delovnem odnosu skupaj z

uporabnikom raziskuje uporabnikov svet, ko skupaj raziščeta in ozavešita uporabnikove vedenjske vzorce (koncept razvidnost) in skupaj soustvarjata nove rešitve, nove vedenjske vzorce.

Tudi podzavestni um (ali notranji um) je razdeljen na več delov (prav tam, 2004: 28–30):

- **nadzor nad telesnim mehanizmom.**
- **Podzavestni spomin.** Tudi pretekla življenja.
- Funkcija podzavesti je tudi **obnašanje, ki smo ga navajeni** (habitualno obnašanje).
- Del podzavestnega uma **nadzira naša čustva**. Včasih kadar so čustva zelo intenzivna, se odzovemo tako, kot se sicer ne bi.
- **zaščitniški um.** Mora nas zaščititi pred nevarnostjo, namišljeno ali resnično.
- Obstaja še en del podzavestnega uma, ki se imenuje **kritični faktor**. Ta del lahko hitro ustavi sugestijo, ki je ne želimo. Kritični faktor filtrira, kar je za nas škodljivo, in pomaga postaviti uresničljive cilje. Če želimo vstopiti v hipnotično stanje, moramo obiti ta kritični faktor.

6.2. IZVOR MISLI IN MISELNIH PROCESOV

Kako nastanejo naše misli globoko v podzavesti, ki se je ne zavedamo, in kdaj se teh misli začnemo zavedati? Kdaj prestopijo mejo podzavestnega v zavestno? Kajti naše misli, ideje, ki se nam porajajo, se ne rodijo šele takrat, ko se jih zavemo. Temveč že veliko prej. Peter Russell (1988: 30) v svoji knjigi *Tehnika transcendentalne meditacije* citira Maharišija, ki primerja misel, ki se rodi, z dvigovanjem zračnih mehurčkov: »'Misel', piše Mahariši, 'se pojavi v najglobljih plasteh zavesti in se počasi dviga iz globin [...] duha, dokler končno ne izplava na površino, kjer se je zavemo.' Mahariši primerja nastajanje misli z dvigovanjem zračnih mehurčkov v jezeru: če je jezero kalno, bomo mehurček opazili šele na površini, ko se bo razpočil, ne pa, kako se je pojavil na dnu jezera in se polagoma dvigoval proti gladini. Podobno nam bo prikrito, kako nastajajo misli v našem duhu, če je ta top in medel. 'Torej' nadaljuje Mahariši, 'smo ugotovili, da vsaka misel vzburka zavest od globin do površine, le da jo opazimo šele, ko doseže zavestno površinsko raven in nič prej. Njena prejšnja stanja so nam prikrita.«

Russell (1988: 32) pojasni to dogajanje tudi z živčnim sistemom: »Vzporednice z Maharišijevim modelom duha so očitne. Dvigovanje 'miselnega mehurčka' ustreza naraščajoči

zapletenosti in vse večji urejenosti živčnih signalov v možganih. S tem ko narašča koherenca, postaja misel vse močnejša, dokler se ne loči od okoljnega miselnega 'šuma' in tedaj jo na 'ravni zavestnega duha' opazimo kot misel [...].«

Z meditacijo ali hipnozo in s tem tudi z regresivno terapijo lahko vstopimo mimo te meje med zavednim in nezavednim in tako prepoznamo misli, miselne procese, vedenjske vzorce. Ko jih ozavestimo, jih lahko spreminjamo.

Tudi Margaret Friebe (1993: 35) pravi, da »z zavestnim dostopom do podzvesti [...] lahko [...] dosežemo razvoj osebnosti in spremembe«. Razvoj osebnosti pa pomeni tudi, da se znamo konstruktivno soočiti s svojimi težavami.

7. REINKARNACIJA KOT TEMELJ REGRESIVNE TERAPIJE

*»Ko se odpravimo na ta svet,
gremo čez reko pozabe,
ki odplakne ves spomin.«
Platon*

Da lahko začnem pisati o regresivni terapiji, moram najprej razložiti koncept reinkarnacije, ki je temelj ideje terapije z vpogledom v prejšnja življenja. Brez koncepta o reinkarnaciji spomini na prejšnja življenja ne morejo obstajati. Kaj torej je reinkarnacija? Zakaj naj bi se duša vedno znova inkarnirala na zemljo in živela kot človeško bitje? Zakaj si torej na zemlji ustvarjamo takšna in drugačna življenja in nato umremo? Kaj je smisel tega ciklusa? Oglejmo si koncept, oziroma teorijo reinkarnacije.

7.1. ZGODOVINSKO OZADJE

Hammerman in Lenardova (2003: 6–8) zagovarjata, da ideja o reinkarnaciji nima enega samega začetnika in ni omejena na eno samo zgodovinsko obdobje ali geografsko področje. Pojavila se je na vseh koncih sveta, v vseh zgodovinskih obdobjih in v najrazličnejših kulturah.

Pregled zgodovine pokaže, da so vsa šamanska verovanja po svetu verovala v reinkarnacijo. Šamanstvo pa na tem svetu obstaja vsaj 40.000 let.

Egipčani niso zapustili veliko zapisanega o svojem verovanju in reinkarnaciji, vendar o tem zelo zgovorno in nedvoumno pričajo piramide, mumificiranje in priprava trupel na posmrtno življenje.

Pitagora, veliki grški matematik in filozof, je v svoji šoli učil tudi o reinkarnaciji. Veljal je za enega izmed velikih učiteljev ezoterične filozofije. O reinkarnaciji so učili tudi Platon, Aristotel in drugi.

Hinduizem in budizem sta izmed vseh velikih svetovnih verstev najpopolneje in v najbolj raznoterih oblikah razvila pojem reinkarnacije. »Hindujci bolj ali manj vsi verujejo, da duša prihaja od boga in nato pozabi, od kod je prišla. Nato mora v dolgem nizu življenj spoznati, da je snovni svet slepilo, in se odvezati od njega, in tako se vse bolj čisti in postaja vse bolj duhovna. Naposled se duša lahko reši cikla rojstev in smrti in se znova združi z Brahmo, bogom.« (Hammerman, Lenard, 2003: 10–11). V nadaljevanju omenjena avtorja razlagata, da se je budizem razvijal bolj v smer meditacijske tradicije. Budistični menihi so se tako v samostanskih skupnostih v miru in v dolgotrajnih meditacijah poglobljali v preučevanje zavesti. Poglobljanje v lastno zavest pa je pripeljalo tudi do odkritja spominov na pretekla življenja.

Hammerman in Lenardova (2003: 6–8) povzemata Hazel Denning, ki pravi, da se je pojmovanje reinkarnacije v vseh kulturah razvijalo in bogatilo v treh poglavitnih obdobjih:

1. Prvo obdobje je bilo takrat, ko so ljudje verjeli, da nekaj v živem bitju preživi smrt fizičnega telesa. O tem govorijo ostanki grobišč in pogrebnih obredij, ki so jih izkopali arheologi. Ljudje so verjeli, da duša živi v duhovnem svetu ali pa se v obliki človeka ali živali vrne na zemljo. To slednje govori v prid konceptu reinkarnacije.
2. Za drugo obdobje je značilen sklep, če duša preživi smrt in se ponovno rodi v drugo telo, potem je gotovo živela že kdaj prej. Značilno je torej občutje celega niza življenj, ki jih povezuje duša.
3. Tretje obdobje je najbolj razvito in v njem se prepozna stalnost in povezanost med zaporednimi življenji ter odgovornost slehernega duha za to, kar se mu dogaja v vsakem utelešenju. Torej, kar počne človek v enem življenju, neposredno vpliva na naslednja in je hkrati v veliki meri posledica tega, kar je počel v prejšnjih življenjih. Življenja sovplivajo drug na drugega.

Tretje obdobje vpliva na regresivno terapijo, saj je zanj značilno, da življenja sovplivajo drug na drugega. Osnova regresivne terapije pa je, da se vzorci prenašajo iz življenja v življenje. Z regresivno terapijo jih prepoznamo in ozavestimo ter s tem povzročamo spremembe v svojem življenju.

7.2. KONCEPT REINKARNACIJE

Na kratko lahko rečemo, da koncept reinkarnacije govori o ponovnih rojstvih. Vsak človek naj bi imel neumrljivo dušo, ki menjava fizična telesa. Torej se rodi, živi, umre, se zopet rodi, živi, umre in tako naprej. V času fizičnih življenj pa se uči lekcij. Le-te so povezane s karmo. Svetopisemski učitelj, po imenu Jezus, je rekel: »Kar seješ, boš žel.« Ta izjava se nanaša na karmo. Preprosto povedano: kar boš v tem življenju sejal, boš v naslednjem žel. Če si v tem življenju storilec kaznivega dejanja, boš v naslednjem žrtev kaznivega dejanja. Gre za doživetje obeh plati in za izravnano karme.

Koncept reinkarnacije in koncept karme nam ponujata alternativno razumevanje tega, kar se dogaja po svetu (na primer naravne katastrofe) in kar se dogaja v posameznikovem življenju. Včasih se sprašujemo, zakaj se nekaterim dogajajo tako nesrečne stvari. Pa se jim res? Ali se morajo samo naučiti lekcije?

Teja Melinc je pri neki regresivni terapiji svojemu sogovorniku razložila, navezujoč se na koncept reinkarnacije, da so vsa prejšnja življenja zelo povezana in čez vsa vodi rdeča nit. Rdeča nit posameznikovega poslanstva, razlog, zakaj se je inkarniral. Prav zaradi tega človek ve, da gre za prejšnja življenja, ker se navezujejo na sedanje življenje. Povedala mu je, da zdaj ni pomembno vedeti, ali se je res točno tako zgodilo v preteklosti. Pomembno je, da začneš drugače razmišljati. Vseeno je, ali pogledaš v prejšnja življenja ali ne. To, da so nam ene stvari všeč, ene ne; to da nas nekaj privlači in nekaj odbija; vse to je dejansko nadaljevanje iz prejšnjih življenj. To je vzorec, ki je že v podzavesti. V množici ljudi lahko zagledaš točno določeno osebo in točno ta ti bo v trenutku všeč. Pa lahko, da ni nič posebnega. Melinc Teja pravi, da je namreč zelo velika verjetnost, da se duše prepoznajo iz prejšnjih življenj. Kajti to novo življenje je samo nadaljevanje prejšnjih življenj.

Torej imamo problem v sedanjem življenju in ga ne znamo razrešiti. Mogoče niti ne vemo, od kje izvira. Regresivna terapija ima moč stvari pospešiti. Preko regresivne terapije lahko

dobimo vpogled v prejšnja življenja. To pa regresivni terapevt doseže s tehnikami, ki pomagajo obiti zavedni um in vstopiti v nezavedni um. Brian Weiss na začetku regresivne terapije vedno razloži uporabniku, kako delujeta nezavedni in zavedni um.

8. REGRESIVNA TERAPIJA

*»Življenje je oder
in vsi smo le igralci«
W. Shakespeare*

»Regresivna terapija je vrsta psihoterapije, pri kateri človek prestopi v spremenjeno stanje zavesti oziroma zamaknjenost, da bi se spomnil preteklih življenj in tako rešil težave, ki ga pestijo tukaj in zdaj. Verovanje v reinkarnacijo ni pogoj za uspešnost te metode.« (Hammerman, Lenard, 2003: 6). »Terapija namreč ni raziskovanje in resničnost spomina na preteklo življenje je postranskega pomena v primerjavi z njegovo zdravilno učinkovitostjo.« (Hammerman, Lenard, 2003: 334). Z njima se strinjata tudi regresivna terapevtka Teja Melinc in psihoterapevt Marino Kačič, ki ljudi, ki pridejo na regresivno terapijo z namenom regresije, torej raziskovanja prejšnjih življenj in ne z namenom terapije, zavrneta.

Regresivna terapija je miselno dejanje vstopanja v zgodnejše obdobje z namenom priklicati spomine, ki morda še zmeraj negativno vplivajo na uporabnikovo sedanje življenje in ki so verjetno vir uporabnikovih simptomov. Brian L. Weiss (1998: 28) je ugotovil, da izhodiščna travma sega mnogo dlje nazaj v prejšnja življenja in ne samo v otroštvo. Ugotovil je, da se mora približno 40 odstotkov njegovih pacientov, v imenu reševanja njihovih trenutnih kliničnih problemov, poglobiti v prejšnja življenja. Za večina uporabnikov pa je že dovolj, da regresirajo v zgodnejše obdobje svojega sedanjega življenja.

Marsikdo bi pomislil, da je regresivna terapija nekaj mističnega, dramatičnega, vendar je vsakega takega posameznika treba razočarati. Nič ni mističnega in dramatičnega v tem. Vsak trenutek, ko si v zamaknjenem stanju, se zavedaš prav vsega okoli sebe, hkrati pa se spominjaš dogodkov iz preteklih življenj. Spominjanje poteka preko videnja slik, filmov, preko občutkov, preko vedenja, preko sluha. Ponavadi je kombinacija vsega naštetega. Tudi Hammerman in Lenard pravita, da »večina regresivnih terapij [...] ni tako dramatičnih.

Terapevtsko delo namreč zajema mešanico različnih pristopov in tehnik, in regresija v pretekla življenja je le ena izmed njegovih sestavin. Zato je napredovanje težavno delo, ki zahteva čas in potrpljenje. Če skušate razrešiti težave, ki so zasidrane globoko v vaši osebnosti in ki so odmev preteklih življenj, terapija zahteva veliko časa. (Hammerman, Lenard, 2003: 183)

Prav tako pravita, da je »regresivna terapija [...] dokaj mlada terapevtska metoda in se z novimi spoznanji in novimi tehnikami nenehno spreminja. [...] Terapevti namreč uporabljajo to metodo v najrazličnejše terapevtske namene in izkušnje svojih pacientov razumevajo v luči svojih terapevtskih nazorov. Terapevti izhajajo iz različnih terapevtskih usmeritev in ozadij, zato so tehnike in teorijo regresivne terapije samo še obogatili in razširili.« (Hammerman, Lenard, 2003: 225)

Kako deluje regresivna terapija? Bruce Golberg nam preprosto nakaže: »Če bi radi imeli predstavo o tem, kako deluje regresija, se za hip usedite in se v mislih preselite v čas svojega otroštva. Podobno kot večina ljudi boste opazili, da vaše misli preskakujejo od enega do drugega pomembnega dogodka. To pomeni, da ste stopili v regresijo. Postopek sicer ni tako točen in globok kot pri hipnotični regresiji, dejansko pa gre za isto stvar.« (Goldberg, 2005: 26)

8.1. KAM UVRSTITI REGRESIVNO TERAPIJO

Ločimo pet glavnih skupin terapij, ki izhajajo iz najpomembnejših psiholoških teorij osebnosti. To so: psihodinamične, humanistične, behavioristične, kognitivne in transpersonalne.

Hammerman in Lenardova (2003: 226–227) pravita, da si regresivna terapija deli temeljne predpostavke s psihodinamičnimi terapijami. Ena od temeljnih predpostavk je, da je izvor naših trenutnih simptomov in težav v našem nezavednem in v naši preteklosti. Regresivna terapija širi raziskovalno področje iz preteklosti našega sedanjega življenja na naša pretekla življenja, sicer pa so njune predpostavke in cilji zelo podobni. Kakor pri bolj tradicionalnih terapijah nam tudi pri terapijah prejšnjih življenj razreševanje konfliktov iz sedanjega in preteklih življenj prinese izboljšanje in nam pomaga, da se v življenju počutimo svobodnejše

in da se lažje razvijamo. Temeljne predpostavke si torej deli s psihodinamičnimi terapijami, spada pa v transpersonalno teorijo in prakso, ki je nova veja psihologije.

8.2. TRANSPERSONALNA PSIHOLOGIJA

»Transpersonalno je pojem, ki se nanaša na preseganje osebne ravni oziroma osebne, individualne izkušnje.« (Hammerman in Lenard, 2003: 363). »Cilj transpersonalne psihologije je razvijanje mističnega, duhovnega in psihičnega izkustva, ki ni samo po sebi namen, ampak obogatitev zakladnice človeških potencialov.« (Inglis, West, 1988: 224)

8.3. PSIHODINAMIČNA PSIHOLOGIJA

Psihologinja Edith Fiore (1978) in psihiater Brian Weiss (1993) sta zelo znana regresivna terapevta in zastopata naslednje stališče: regresivna terapija je večinoma razširitev tradicionalne psihodinamične terapije, ki temelji na zamislih Freuda in drugih psihoanalitikov. V preteklosti je mogoče najti izvor simptomov in težav, in če podoživite svojo preteklost, se s tem otresete nenehnega ponavljanja enih in istih nezdravih simptomov in vzorcev. Oba pri svojem delu uporabljata hipnozo. Oba govorita o zdravilnem procesu vpogleda v prejšnja življenja, ko ljudje uvidijo izvor svojega problema v enem izmed preteklih življenj in s tem osvobodijo energijo, ki je zvezana v spominih, kar prinaša olajšanje simptomov.

8.4. METODA REGRESIVNE TERAPIJE

Tako kot ostale psihosocialne terapije se tudi regresivna terapija razvija. »Sprva se je večina regresivnih terapevtov usmerjala na spremembo simptomov, toda sčasoma se je njihovo področje razširilo na raziskovanje in zdravljenje vzorcev, ki se ponavljajo že mnoga življenja. Regresivna terapija zdaj večinoma privzema integralni pristop k zdravljenju. Regresivni terapevti si vrh tega prizadevajo raziskati potovanje duše in povezati to znanje z znanjem psihoterapije.« (Hammerman, Lenard, 2003: 227)

»Regresivna terapija črpa iz najrazličnejših tehnik in usmeritev in mnoge njene tehnike so v rabi tudi pri drugih bolj konvencionalnih terapijah. Hipnotske tehnike, kot so denimo regresija v zgodnejša življenjska obdobja, sprostitvev, progresija v prihodnost in afektni most, so vse v

rabi pri regresivni terapiji in so tej tudi primerno prilagojene. Mnogi regresivni terapevti pa so prevzeli tudi druge tehnike, na primer psihodramo ali tehnike gestalta, pa vizualizacijo in afirmacije.« (Hammerman, Lenard, 2003: 334)

Po besedah Hammermana in Lenardove (2003: 335) je regresivna terapija edinstvena zato, ker uporablja tudi duhovno razsežnost in reinkarnacijo kot duhovni nazor. Duhovno razsežnost pa zasledimo tudi pri prof. Jožetu Ramovšu (1995), ko govori o šestih človekovih razsežnostih in jih prav tako upošteva pri svojem delu. Človeške razsežnosti, ki jih navaja v svoji knjigi *Slovenska sociala med včeraj in jutri*-so:

- telesna oziroma biofizikalna,
- duševna oziroma psihična,
- duhovna oziroma noogena,
- medčloveški odnosi oziroma osebni odnosi,
- razvojna oziroma zgodovinsko-kulturna,
- bivanjska oziroma eksistencialna.

V svoji knjigi Ramovš govori o tem, da je duhovna zmožnost od vseh človekovih zmožnosti najvišja in da vse druge delujejo pod njenim okriljem. Pravi, da je poglobljena lastnost duhovne zmožnosti ta, da ni namenjena sama sebi. Namen človekovega življenja je, da živi za nekoga ali nekaj. Pojmi, kot so sreča, samozavest, samouresničenje itd., so stranski učinki smiselnega življenja.

Noogena oziroma duhovna razsežnost je izvirno človeška razsežnost. Pri tej razsežnosti gre za svobodo odločanja in za odgovornost za svoje odločitve. Svoboda je tam, kjer sta vsaj dve možnosti oziroma več. V kolikor ne obstajata dve možnosti, je to prisila ali nuja. Za kar se človek osebno odloči in udejanji, je tudi osebno odgovoren.

Kje in kako je človekova duhovna razsežnost razvidna v konkretni vsakdanjosti? Po mnenju Ramovša (1995) se človekovo duhovno delovanje kaže v njegovem duševnem in telesnem ter v občestvenem in zgodovinskem delovanju. S pozitivnimi znanstvenimi metodami človekove duhovne razsežnosti ni mogoče ne dokazati ne ovreči. Za primer Ramovš navaja: dobrota je značilna duhovna lastnost, kaže pa se v obliki ustrežljivega, dobrohotnega vedenja. Kakšno konkretno obliko ima dobrota, je odvisno od posameznikovega značaja in zmožnosti. Vsekakor pa je od zunaj vidna in merljiva le ustrežljivost.

Naj se vrnem na tehniko regresivne terapije: Čim bolj regresivni terapevt pozna različne tehnike in jih zna spretno, prilagojeno posamezniku, uporabljati pri svojem delu in čim več izkušenj, ki si jih je pridobil pri svojem delu, kot ima, bolj uspešen in učinkovit je kot terapevt. Seveda potrebuje tudi ustrezno izobrazbo za terapevta.

Psihologinja Rabia Clark (1995) v svoji knjigi pravi, da imamo regresivno terapijo lahko tako za posebno terapevtsko metodo kakor za povsem samosvojo in edinstveno terapijo. Potem ko je to področje temeljito preučila, je videla v regresivni terapiji metodo, ki povzema mešanico tehnik z drugih področij in jih bogati z lastnim pogledom na reinkarnacijo. Pravi tudi, da je mogoče na regresivno terapijo gledati kot na posebno terapijo, saj je zanjo značilen povsem samosvoj filozofski nazor, pa tudi sicer je organizirana kot posebna strokovna terapevtska veja z značilno in samosvojo metodologijo.

Kot glavno tehniko pri regresivni terapiji Teja Melinc uporablja tehniko meditacije, saj je »meditacija [...] stanje duha, izhodišče za svet in nas same. Ne izhaja iz našega ega navzven, ampak je razpršena po prizorišču, kjer lahko najdemo sami sebe. Podobno kot, če bi udobno sedeli v dvorani in gledali na oder, kjer tudi sami igramo. Opazujemo sebe in svoje življenje od zunaj in smo le priča vsega, kar se dogaja v svetu. Hkrati pa smo vpleteni v tiste dele, kjer sami igramo in se mučimo z odločitvami in dejanji. Ko smo v meditativnem stanju, je naš svet prav tako resničen in neresničen.« (Hall, Doriel, 1998: 12)

8.5. IZKUŠNJA LJUDI Z REGRESIJO V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

Ko je regresirani v zamaknjenem stanju, ohranja stik z regresivnim terapevtom tako, da odgovarja na njegova vprašanja in mu razlaga, kaj se dogaja. Kako pa vidi kaj se dogaja? Kako doživljajo stvari? »Veliko ljudi zanima, kaj natančno bodo doživeli med regresijo v prejšnje življenje. Izkušnje so lahko različne.

1. Lahko zagledate nek prizor in hkrati ozavestite informacije, povezane s tem prizorom. Taka slušna in vidna izkušnja je vir odličnih podatkov. Je nekaj podobnega, kot če gledamo film.
2. Lahko vidite meglene, bežne vtise, ki se ponavadi razpršijo ravno takrat, ko jih začenjate razumevati.
3. Lahko prepoznate in ozavestite neko okolje, ne da bi kaj slišali ali videli.

4. Lahko se vam zdi, da vam nekdo šepeta na uho.
5. V zelo redkih primerih se pred vašimi notranjimi očmi pojavijo napisane besede, ki pojasnijo podatke in kraj dogajanja.« (Goldberg, 2005: 33–34)

9. TERAPEVT IN UPORABNIK: POMEMBNE DIMENZIJE TERAPEVTSKEGA ODNOSA

»Ljudje se pogosto odločijo za regresivno terapijo, potem ko so izčrpali že vse običajne pristope. Morda jih tarejo težave, ki so le deloma rešene, ali pa se čutijo nemočne, ker pri svoji terapiji ne napredujejo. Vzrok za to je lahko omejenost terapevtskega okvira, v katerem jih je obravnaval prejšnji terapevt. Ta morda sploh ni upošteval učinka vplivov in travmatičnosti preteklega življenja na sedanje težave.« (Hammerman, Lenard, 2003: 26)

Odgovornost terapevta je tudi ta, da sam pri sebi razčisti, ali dejansko lahko pomaga ljudem pri njihovih težavah in problemih, ali si tega želi in ali je zares to *njegovo poslanstvo*? Ko si odgovori na taka in podobna vprašanja, mora potem vestno, kvalitetno in odgovorno opravljati svoje delo. To so lastnosti, ki vplivajo na zaupanje uporabnika terapevtu. Govorili smo že o pomembnosti zaupanja med terapevtom in uporabnikom. Šele z zaupanjem se bo uporabnik lahko sprostil in začel sodelovati s terapevtom. Pri terapiji mora »pacient [...] aktivno sodelovati, saj navsezadnje sam odloča o svojih rešitvah. Sam odloča o svoji ozdravitvi, ne glede na to, v kakšnem hipnotičnem stanju se nahaja. Naj se pogrezne v najgloblje nezavedno stanje ali naj bo popolnoma buden, vselej zalaga terapevta z materialom, ki ga ta z veliko vnemo obdela. Tako se postopoma med obema vzpostavi odnos zaupanja.« (Kerforne, 2000: 7)

Terapevt mora biti zelo *radoveden*. »Pristop sodobnega hipnoterapevta je [...] participativen, aktiven in neposreden. Takoj želi spoznati svojega pacienta, njegove družinske, socialne, delovne in druge razmere in navade. Postavi se torej enostavno kot posameznik proti

posamezniku. Tako postopoma odkriva simptom z vseh zornih kotov, ta pa mu razkriva vse podrobnosti in skrivnosti. Na tej točki lahko postavi načrt zdravljenja.« (Kerforne, 2000: 8)

Pri vsem tem je zelo pomembno, da ima terapevt *širok spekter izkustvenega znanja* in da ima veliko znanja iz različnih področij nasploh (na primer psihološkega znanja). Tako da lahko v vsakem trenutku priskoči na pomoč s svojim znanjem, ko je to potrebno. Tudi to je faktor, ki pripomore k večjemu zaupanju uporabnika terapevtu. Zaupa mu, da je varen poleg njega in da mu bo zares pomagal.

»Pretekla življenja se nam odkrijejo v spremenjenem stanju zavesti. Pri skoraj vsaki psihoterapiji lahko tako pacient kot terapevt vstopita v takšna spremenjena stanja zavesti, in sicer v različnih trenutkih terapevtske seanse, vendar se tega ponavadi niti ne zavedata in ne uporabljata načrtno. Pri regresiji vam terapevt predvsem sledi, ne pa toliko usmerja. Seveda je zaželeno, da skrbno prisluhne vaši zgodbi iz preteklega življenja in vam zastavlja vprašanja, ki vam pomagajo jasneje ugledati svoja doživetja in vas vodijo, in ne vsiljuje svojih pogledov na proces. To pa je lažje reči kot storiti, saj ste v spremenjenem stanju zavesti bolj dovzetni za sugestije. Dober regresivni terapevt se zatorej *izogiba zastavljanju usmerjevalnih vprašanj*, tako da zgodba sama in neovirano pride iz vas.« (Hammerman, Lenard, 2003: 228)

Regresivni terapevt *vodi klienta*. Vendar voditi ne pomeni, kot pravi de Vries (1995: 146), da terapevt sam določa, kaj se dogaja. To po njegovem pomeni, da se loti tistih akcij, ki so potrebne, da ohrani samostojno stališče. Na ta način lahko terapevt opravlja različne naloge v terapevtskem procesu.

10. PROBLEMI IN TEŽAVE

»Če ne bi imeli nikakršnih problemov, slabosti in težav, ne bi imeli možnosti za razvoj.« (Friebe, 1993: 37). »Potrebujete jih za svoj razvoj. Vsak izmed nas iz določenih razlogov potrebuje ravno svoje probleme. Moramo jih sprejeti. Ne zato, da bi te slabosti in težave ohranili. Ne, ampak zato, da jih s tem, ko jih sprejemamo, premagamo.« (Friebe, 1993: 39)

»Vsak problem se kaže na treh ravneh. Prva je fizična raven, ki se na primer pri depresiji izraža kot pomanjkanje energije in slabost. Naslednja je emocionalna raven. Simptom te ravni bi bil v našem primeru jok brez pravega razloga. Zadnja in najpomembnejša raven je energijska. To je dejanska vibracijska frekvenca pacientove alfa ravni ali podzvesti. Lahko bi rekli, da je to raven človekove duhovne rasti ali njegovega karmičnega stanja. Energijska raven nadzoruje emocionalno, ta pa fizično raven. Zato je edina raven, ki se ji posvečam na hipnoterapevtski seansi, energijska. Ko pacientova vibracijska frekvenca preide na višji nivo, kar je bistven preboj, se na novo dosežena stopnja ali raven ne more več znižati, tudi če pacient nekaj časa stagnira. Vzroke določenega problema ter njegove fizične in emocionalne simptome torej lahko razrešimo le, če se spopademo z njihovim temeljnim vzrokom, to je pacientovo energijsko ravni ali vibracijsko frekvenco.« (Goldberg, 2005: 23)

Tudi Teja Melinc se z raznimi tehnikami ves čas terapije posveča uporabnikovi energijski ravni in dvigovanju vibracijske frekvence.

10.1. MEDICINA IN ZDRAVLJENJE S HIPNOZO

Bruce Golgberg (2005: 91–99) prav tako pravi, da se postavlja vprašanje, ali je sodobna medicina uspešna v 75 odstotkih primerov, kot trdijo novejša statistika, in ali lahko s hipnozo nadoknadimo preostalih 25 odstotkov. Pravi, da obstaja kar nekaj sindromov, ki jih sodobna medicina ne more ozdraviti. Z zdravili lahko začasno odpravimo mnoge simptome. Obolenja kot so čir, kolitis, anksioznost in depresija pa samo z zdravili ne moremo pozdraviti, saj so psihosomatskega izvora. To pomeni, da je pri njihovem odpravljanju v veliki meri udeležena človekova podzvest. S hipnozo pa lahko zdravimo tudi skupino bolezni, ki jim pravimo »histerične motnje«. Med njimi so histerična paraliza, histerična gluhoti in histerična slepota. Te motnje nimajo absolutno nobenega medicinskega ali organskega vzroka. Goldberg v svoji knjigi *Odkrivanje preteklih in prihodnjih življenj* opisuje primer petindvajsetletne ženske, pri kateri je ocenil, da gre za histerično slepoto. Judy, tako jo je poimenoval, je k njemu pripeljal njen partner Angelo, da jo pregleda, saj naj bi pred enim tednom brez kakršnegakoli razloga izgubila vid. To se je zgodilo, ko je Judy zalotila Angela, da je na skrivaj jemal anfetamine. Pet minut kasneje je kriknila in izgubila vid. Zdravniki niso našli nobenega medicinskega vzroka. Judy pred tem ni imela nikoli težav z vidom in ni nikoli nosila očal.

Tako jo je Bruce s pomočjo hipnoze popeljal v preteklo življenje, k izvoru problema trenutnih težav z vidom. Judy je videla svoje preteklo življenje, v katerem je živela sama z očetom. Mama ju je zapustila, ko je bila Judy stara tri leta, in sicer zaradi očetovega alkoholizma. Oče se je vsako nedeljo zaprl v sobo, kjer je preživel v osami ves dan. Neko nedeljo pa se je Judy odločila, da bo očeta presenetila. Ko je vstopila v sobo, je bila priča temu, kako si je oče v roko vbrizgal morfij. Zakričala je. Ko jo je oče zagledal, jo je za kazen za ves dan in vso noč zaprl v omaro.

Ko je bila terapija zaključena, se je Judy povrnil vid. Kaj se je zgodilo? Ko je Judy videla Angela vzeti amfetaminske tablete, je ta dogodek povezala s prizorom, ko je videla očeta vbrizgavati si morfij. V podzvesti je dogodek povezala s podobnim preteklim dogodkom, ko je prav tako videla nekaj, česar ne bi smela. V stanju hipnotične regresije je bil vzrok za slepoto odstranjen, zato je simptom (slepota) izginil.

11. KRITIČNI POGLED NA RAZISKAVE O TERAPIJI PREJŠNJIH ŽIVLJENJ IN UPORABO TOVRSTNE TERAPIJE V KLINIČNI PRAKSI

Predstavila bom dva članka. Prvi je članek Claudewitza (2000), kliničnega psihologa, ki sicer raznih študij, ki so bile narejene na podlagi regresivnih terapij, ne upošteva kot pravi dokaz za obstoj prejšnjih življenj, vendar podpira uporabo regresivne terapije kot terapevtskega orodja.

Drugi članek je napisal psihoterapevt Graham Barnes (2000: 29-35). Svoj članek je napisal kot repliko na omenjeni Claudewitzev članek.

11.1. REGRESIJA V PREJŠNJA ŽIVLJENJA – DEJSTVO ALI FIKCIJA?

V prvem članku, ki je napisan na podlagi hermenevitične znanosti, avtor Claudewitz (2000: 22-28) v začetnem delu članka napiše tri kritike:

1. Pravi, da novodobni terapevti pri svojem delu delajo z nečim, kar se imenuje 'višji jaz'. Kaj je to višji jaz? V članku piše, da v kolikor ti terapevti ne znajo naprej v terapevtskem odnosu, se povežejo s svojim višjim jazom in ga vprašajo, kako naprej. Avtorju se to zdi, kot bi spraševal svojo podzavest za dovoljenje. Kaj pa, če ima klient višji jaz skrit? Kdo je potem? In če je višji jaz njegov običajni jaz, a je potem zavedno njegov nižji jaz? Argumentira, da slednje namiguje na to, da pacientov splošni jaz in terapevtove sposobnosti niso dovolj. Pravi, da je najhujše, kar se lahko zgodi pri taki terapiji, to, da terapevt poskuša prepričati klienta, da bodo samo v primeru, če bo stopil v stik s svojim višjim jazom ali duhovnim vodnikom, njegovi problemi hitro rešeni. Pravi, da je regresivna terapija lahko zelo močno terapevtsko orodje, vendar pa ni primerno za vsakega klienta. Tukaj se že navezuje na svojo drugo kritiko. Nekateri klienti, ki gredo na regresivno terapijo, razvijejo resno obliko psihoze, v kateri doživljajo, da jih je obsedel njihov jaz iz prejšnjega življenja. (Claudewitz, 2000: 24)

Eno izmed prvih pravil terapevtov je, da ne smejo vsiljevati svoje volje klientom in jih kakorkoli prepričevati s svojimi prepričanji. Tako da bi se morali že s tem etičnim pravilom rešiti opisanega problema prepričevanja klienta (da bodo samo v primeru, če bo stopil v stik s svojim višjim jazom ali duhovnim vodnikom, njegovi problemi hitro rešeni). Tudi sama se ne strinjam z omenjeno kritizirano idejo, da bodo klientovi problemi rešeni samo, če bo stopil v stik s svojim višjim jazom ali duhovnim vodnikom. Na podlagi raziskave, ki sem jo delala, in na podlagi prebranih knjig ter lastne izkušnje lahko rečem, da je za reševanje problemov pomemben uvid v izvor težave, ki izhaja iz prejšnjih življenj. Torej uvid v prejšnja življenja, ki ti pomaga, da razumeš situacijo v sedanjem življenju. Da ti postane vedenjski vzorec razvidnejši, prepoznavnejši.

2. Po avtorjevih besedah (prav tam: 24) se že lahko kupijo audio posnetki za samohipnozo, v katerih je kupec voden v raziskovanje prejšnjih življenj. Potem na primeru pove, kako je neka ženska po poslušanju takega audio posnetka utrpela hudo

depresijo in resne težave s srcem. Meni, da bi moralo biti na ovitku opozorilo o nevarnosti uporabe audio posnetka. Sicer pa bi morala biti tudi regresivna terapija vselej vodena s strani izkušenega in izobraženega terapevta.

V pogovoru mi je Teja Melinc povedala, da so taka opozorila o morebitni nevarnosti pri poslušanju audio posnetkov že na ovitkih in da morajo biti. Povedala mi je, da ni veliko evidentiranih primerov, da bi ljudje razvili resne psihične probleme in da so to navadno osebnostno ali čustveno labilni ljudje. Torej ljudje, ki že tako imajo določeno predispozicijo oziroma so še posebej ranljivi za morebitne težave z duševnim zdravjem. S takimi ljudmi se pa že po pravilu ne sme delati s hipnozo in meditacijo. Problem je, ker pri poslušanju audio posnetkov ob uporabniku ni terapevta, da bi ocenil duševno stanje človeka. In spet se vračamo na to, da mora biti (regresivni) terapevt ustrezno usposobljen, da lahko prepozna čustveno ali osebnostno labilno osebo oziroma osebo z določeno duševno motnjo in ji odsvetuje tovrstno terapijo.

3. Pod tretjo točko kritike Claudewitz navede netočnost podatkov, ki jih dajo »regresiranci« v stanju hipnotične regresije v prejšnja življenja. Posredujejo podatke, ki so jih terapevti ali raziskovalci naknadno preverili in so se večinoma izkazali za netočne. Zraven pa avtor dodaja, da obstajajo redke izjeme hipnotiziranih ljudi z regresijo v prejšnja življenja, ki so podali verodostojne podatke. Glede prvo omenjenih se sprašuje, zakaj potem takem »regresiranci« dajejo napačne podatke v stanju hipnoze. Pravi, da konkretni terapevt, ki ga je bil sam navedel kot primer, ni bil osredotočen na duševno zdravje svoje klientke, ampak bolj na dokazovanje obstoja reinkarnacije. Claudewitz (prav tam: 24) sklene, da potem lahko le ugibamo, ali je za grozno zgodbo, ki jo nekdo poda v hipnozi, res krivo travmatično otroštvo.

Verjetno res prihaja do različnih in netočnih podatkov, ki jih dajejo »regresiranci«. Vendar lahko za to razloge iščemo tudi drugje. Ne samo v dokazu, da reinkarnacija ne obstaja. Če ponudim le eno dodatno možno razlago, lahko pride do uvida v več prejšnjih življenj hkrati. Ena od mojih znank, ki je pristala na regresivno terapijo za namene raziskave za diplomsko nalogo, je imela podobno izkušnjo. Ko je imela ravno uvid v eno življenje, je za trenutek vmes skočilo še drugo življenje. Očitno je bilo v tem primeru jasno, da gre za vskok. Spet pri drugi znanki – »regresiranki« pa se je zgodilo, da je imela ravno uvid v eno življenje, ko se je zraven pričelo vpletati drugo življenje, dokler ni prvo popolnoma izginilo in se je drugo

popolnoma zjasnilo. Tudi v tem primeru je bilo jasno, za kaj je šlo. Lahko da marsikdaj pride podobno do prepleta prejšnjih življenj in to tako močno, da se »regresiranec« in terapevt tega sploh ne zavedata.

V nadaljevanju članka avtor opisuje več primerov različnih terapevtov in avtorjev, ko se je regresivna terapija izkazala kot odlično orodje pri terapevtskem delu. Terapevti navajajo različne študije in njihove rezultate. Na primer, kako je Cladder (1986, po Claudewitz, 2000: 26) v svoji študiji pokazal, da je regresivna terapija kot metoda več kot zadovoljiva za zdravljenje fobij, zaradi katerih so se klienti prej neuspešno zdravili v okviru tradicionalnih psihoterapij.

Claudewitzev (prav tam: 28) zaključni sklep je, da je regresivna terapija lahko uporabna kot koristno orodje v klinični praksi.

11.2. KRITERIJI EVALVACIJE POROČIL O ZGODBAH PREJŠNJIH ŽIVLJENJ

Barnes je napisal kritiko, ki se nanaša na Claudewitzovo sklepno priporočilo. Slednji je namreč v svojem članku napisal: »Upam, da bodo nadaljnje raziskave razkrile odgovore na toliko neodgovorjenih vprašanj glede hipnoze v prejšnja življenja. Na tej točki sedaj pa je videti, da lahko terapijo prejšnjih življenj vpeljemo kot uporaben pripomoček v klinično prakso« (Claudewitz, 2000: 23).

1. Za Barnesja je prva zaskrbljujoča tema sam pojem **raziskave**. Pravi, da Claudewitz študije v svojem članku neprimerno označuje za raziskave. Po njegovem mnenju naj bi šlo bolj za poročila, ki so večinoma anekdotskega značaja. Poleg tega naj bi to ne bile nadzorovane študije, saj to niti ne morejo biti. Po eni strani naj bi pri Claudewitzevih študijah šlo za narativna poročila oziroma zgodbe (študije), ki so družbeni konstrukti, po drugi strani pa so le-te interaktivne in s tem socialne. Barnes meni, da mora biti hipnoza umeščena v eksperimentalno znanost (in sicer na področje kognitivne znanosti), če želi nadaljevati pot kot znanost. Navaja troje pglavitnih dognanj kognitivne znanosti (Barnes, 2000, po Lakoff in Johnson, 1999), ki so: um je utelešen, misel je večinoma podzavestna, abstraktni koncepti so v veliki meri metaforični.

Vse tri značilnosti opisujejo tri nivoje utelešenja: nevrološki nivo, fenomenološko zavestno doživetje, kognitivna podzavest.

Ti nivoji predvidevajo družbeno utelešenost fizično utelešenega uma kot temelj celotne človeške komunikacije. Barnes pravi, da Lakoff in Johnson (1999) v svojem delu prikazujeta implikacije empiričnih študij za koncepte, kot sta duh in duša. Lakoff in Johnson menita, da imamo vsi metaforične sisteme, ki konceptualizirajo, da je naš um neutelešen. Vendar kognitivna znanost pravi, da naš um ni in ne more biti neutelešen. Kognitivna znanost tudi razlaga, zakaj mislimo, da je naš um neutelešen. Trdi namreč, da je um (ali duša), ki naj bi bil ločen od telesa, le mit. Tovrstna ločenost ne more obstajati.

Da bi umestili hipnozo znotraj sodobne kognitivne znanosti, jo moramo posledično opisovati kot »udejanjanje konkretnosti v trenutni, neposredni sedanjosti, in kot tako, ki razvija interpretacijo preko ponavljajočih se vzorcev zavestno in nezavedno vodenega delovanja« (prav tam, 2000: 31). Barnes nadalje trdi, da bi lahko bile zgodbe o prejšnjih življenjih predmet raziskave le v okviru raziskovalnega načrta, ki bi izpolnjeval kriterij eksperimentalne rigoroznosti kognitivne znanosti. Drugače se mu zdi povsem brezplodno nadaljevati z raziskovanjem prepričanj oz. verovanj, ki ne morejo biti predmet znanstvenega preiskovanja (prav tam, 2000: 32).

2. Druga avtorjeva kritika gre na račun prejšnjih življenj skozi perspektivo jezika (A), spomina (B) in regresije (C).

(A) Barnes meni, da moramo pričakovati, da bo terapevtski *jezik*, ki ga uporabljajo terapevti prejšnjih življenj, vplival na mentalno aktivnost njegovih klientov tako, da jim bodo le-ti povedali vrsto zgodbe, ki jo želijo terapevti slišati.

(B) Nadalje je treba razložiti, kako lahko dosežemo prejšnje življenje s pomočjo regresije in *spomina*. Treba je tudi upravičiti spomin, spomine na prejšnja življenja pa ločiti od ostalih spominov. Svojo izjavo Barnes podkrepi z raziskavami spomina, s pomočjo katerih so raziskovalci začeli razumevati, da so spomini konstruirajoča aktivnost, ki uporablja tako fantazijo in domišljijo kot družbene konstrukcije.

Z vidika raziskovanja se strinjam, da so spomini lahko sporni. Vendar mislim, da za uspešnost in učinkovitost terapije (in to je tisto najpomembnejše) ni pomembno raziskovanje prejšnjih

življenj – v smislu, kaj smo bili, kje smo živeli. Temveč je pomembna rdeča nit naših vedenjskih vzorcev, ki postane vidnejša. Pomemben je uvid v naše dejanske probleme, v sam izvor, ki nam omogoči, da lahko rešimo probleme in pozitivno spremenimo vedenjske vzorce.

(C) Avtor problematizira tudi sam pojem *regresije* – uporabljen s hipnozo ali brez nje – ki zadeva vlogo raziskovalca oz. terapevta, odnos med terapevtom in klientom ter kontekst, ki ga soustvarita v svojih interakcijah (prav tam: 32-33). To pomeni, da lahko kontekst interakcije povzroči spremembe v doživljanju, razmišljanju, vedenju itn. klienta, ki bi izven konkretne interakcije s terapevtom povsem ali bistveno drugače doživljal, razmišljal, se vedel itn. Barnes se v tem smislu sprašuje, do kolikšne mere lahko posameznik deluje avtonomno znotraj situacije, ki koristi hipnozo preteklih življenj. Ali ni zelo verjetno, da klient preda nadzor terapevtu in samega sebe terapevtovim prepričanjem in teorijam?

V poglavju o mitih in zmotah sem o hipnozi napisala, da klient, ki je pod hipnozo, ne bo naredil ničesar, kar je proti njegovi volji, česar ne želi in kar nasprotuje njegovim etičnim in moralnim načelom. Klient lahko ignorira hipnoterapeptove sugestije, če želi, in se v hipnozi celo zlaže. To pa zato, ker se klient v spremenjenem stanju zavesti, torej v hipnotičnem transu, popolnoma zaveda vsega. Kljub temu, da nadzor v veliki meri prevzame hipnoterapevt sam (Inglis, West 1988: 170), kar je videti, kot da bi hipnotizirani nanj prenesel odgovornost za svoje delovanje. Vendar hipnoterapevt to uporablja v terapevtske namene. Res pa je, da bolj ko klient zaupa terapevtu, več mu bo zaupal tudi v stanju hipnoze.

3. **Ločitev** hipnoze od religije in okultnega

Je tretji Barnesov pomislek glede Claudewitzevega priporočila. Barnes ne razume, kako je Claudewitz iz dokazov, ki jih je predstavil v svojem članku, prišel do zaključka, da je terapija prejšnjih življenj lahko uporabna kot koristno orodje v klinični praksi. Sam namreč misli, da bi na podlagi napisanega moral Claudewitz zaključiti ravno nasprotno. Nato Barnes spregovori o tem, da je tudi sam izkusil terapijo prejšnjih življenj. Zaradi tega se je odločil voditi projekt z nekaj novodobnimi terapevti in z nekaj praktikanti klinične hipnoze, ki so bili zainteresirani za fenomen nove dobe. Niso pa bili posebno zainteresirani iz osebnega ali znanstvenega vidika. Med anomalijami, ki so se pojavile, so bile spoznavne trditve novodobnih terapevtov, njihov način govora, ki je temeljil na predpostavki o ločenosti uma in telesa, ter dejstvo, da niso prevzeli odgovornosti za

proces, kot na primer glede: svojega položaja v interakciji s praktikanti; tega, da so v odnosu; tega, kako so s svojimi besedami (metaforami) oblikovali to, kar je govoril praktikant; tega, kako so brisali kontekste – tako neposrednega kot širše kontekste delovanja in interakcije. (Barnes, 2000: 33)

Barnes opozarja, da je večinoma praktikantov po terapiji prejšnjih življenj prosilo za debriefing, nekateri pa so želeli kar terapijo. Skrb, ki so jo vsi izrazili, je bila povezana z vprašanjem, ali je to, kar so jim povedali novodobni terapevti, ali to, kar so odkrili v regresiji o sebi, svoji družini in drugih ljudeh, resnica. Po enem mesecu se je Barnes odločil, da prekine projekt. Po več kot letu dni spremljanja nekaterih praktikantov je zaključil, da novodobne prakse ne gre mešati s klinično hipnozo in prakso, čeprav pušča določnejši znanstven odgovor na vprašanje širšega konteksta novodobnih praks odprt za raziskovanje. (prav tam: 33)

Na podlagi avtorjevega opisa projekta menim, da bi bili morali novodobne terapevte, če so bili resnično tako neodgovorni glede svojega vpliva na praktikante, poslati na tečaj psihologije človeka ter na tečaj o delovanju in obnašanju terapevta v terapevtskem odnosu. Ko sem prebirala ta del članka, sem dobila občutek, da je bil morda nedosleden tudi Barnes kot vodja tega projekta, in sicer zaradi morda neustrezne izbire novodobnih terapevtov in njihove izobrazbe. Kajti dogaja se, da terapijo prejšnjih življenj izvajajo tudi ljudje, ki imajo na področju delovanja človekove psihe pomanjkljivo znanje. Ravno iz tega razloga pa lahko pride tudi do tega, da terapijo prejšnjih življenj izvaja neizkušen terapevt, ki ima ogromno pomanjkanje strokovnega znanja. Sicer pa tega problema ne srečamo samo pri terapijah prejšnjih življenj, temveč tudi v marsikaterem drugem poklicu. Možno pa je tudi, da so tisti udeleženci projekta, ki so prosili za nadaljnjo terapijo, le-to tudi dejansko potrebovali in da jim je ta v prihodnosti tudi pomagala.

BOJAZEN PRED SMRTJO

Po besedah Barnes (prav tam: 33-34) Claudewitz priporoča nekaj, kar utrjuje dualizem med umom in snovjo. Pravi, da prepričanje o tem, da lahko posamezniki prikličejo zgodbe o prejšnjih inkarnacijah, predvideva ločenost uma in telesa, energije in informacije, organizma in okolja, v katerem je utelešen. Kako se lahko torej po

smrti vzorec in organizacija znova združita? V tem kontekstu avtor spregovori o svoji slutnji, da ideja o prejšnjih življenjih izhaja iz bojazni pred smrtjo in želje, da jo izključimo iz svojega vsakdanjega življenja. Premisa o prejšnjih življenjih je verovanje v reinkarnacijo oziroma vera v kontinuirano življenje po smrti. Na tem mestu povzema teologa Paula Tillicha (1952, po Barnes, 2000: 34), ki je pisal o bojazni pred smrtjo, ki ni ne nevrotična ne psihotična, ampak je zelo osnovna, univerzalna in neizbežna. Tillich meni, da nas obstoječi argumenti o nesmrtnosti duše eksistencialno ne prepričajo. Ob tem dodaja, da nesofisticirani um instinktivno ve, da z izginotjem ene strani sveta izgine tudi druga stran, jaz oz. sebstvo.

Zanima me, kako bi Barnes svoje razumevanje regresije v prejšnja življenja in regresivne terapije povezal z najsodobnejšimi spoznanji kvantne fizike. V poglavju *Kaj pa znanost* (v nadaljevanju) pišem o dveh znanstvenikih, ki sta že leta 1959 prejela Nobelovo nagrado za fiziko za odkritje antiprotona. S tem sta dokazala, da poleg materije obstaja antimaterija, ki ima ravno obratne lastnosti kot materija. Antimaterialna živa sila je neuničljiva in zato trajna. Omenjena znanstvenika sta na ta način izpostavili dejstvo, da so materialni delci minljivi, antimaterialni delci pa trajni oziroma večni.

KAR JE SVETO

Barnes (prav tam: 34) predlaga, da moramo vsakodnevno terapevtsko prakso ločiti od domene religije. Pravi, da imajo jezik prejšnjih življenj in sorodni koncepti korenine v verskih prepričanjih in verovanjih in torej pripadajo religiji, ki ima kot simbolni sistem svoja lastna področja človeškega izkustva, svoje lastne načine prepričevanja, drugačne od psihoterapije ali klinične hipnoze, ki sodita na področje znanosti. Avtor se pridružuje Claudewitzu, ki predlaga razlikovanje med situacijo, ko terapevt dela znotraj klientove konstrukcije resničnosti, ali ko terapevt predlaga, da se uporabijo religiozne konstrukcije kot podlaga bodisi za njihovo raziskovanje ali njihovo terapijo.

Osebnostno menim, da lahko hitro posplošimo, da imajo prejšnja življenja korenine v religijah. Treba se je vprašati, kako religije nastanejo. Po besedah Teje Melinc so v preteklosti živeli ljudje, ki so bili zelo razsvetljeni in modri. Ljudem so posredovali svoje znanje. Znanje so s svojim razumevanjem zapisali in ustvarili religijo, torej so znanje želeli »počlovečiti« oziroma poosebiti. V japonskem zenu velja rek: »Tako, ko o kaki stvari spregovoriš, si zgrešil bistvo.« Zenovska smer je prepričana, da besede ne morejo nikoli izraziti dokončne

resnice. Te modrosti je težko napisati v eno knjigo in to institucionalizirati. Ljudje pa so naredili točno to. Tako so nastale različne religije na različnih koncih sveta. Modrosti, ki so jih počlovečili, poosebili, so začeli ljudje različno interpretirati, kar je pripeljalo tudi do raznih manipulacij. Na koncept reinkarnacije je treba gledati veliko bolj široko kot zgolj na religijo.

Claudewitz predlaga, da se terapijo prejšnjih življenj uporablja kot koristen pripomoček v klinični praksi, kar opravičuje na podlagi primerov, ko so terapevti uspešno pomagali klientom pri težavah (ko jim klasična terapija ni). Tudi Claudewitz je sicer kritičen glede znanstvenih raziskav, ampak vseeno pušča terapiji prejšnjih življenj vrata odprta, sploh v primerih, ko le-ta uspešno pomaga ljudem. Kajti to je vendarle najpomembnejše. Ne predlaga pa, da bi klinična praksa postala »religiozna« in bi se raziskave opravljale na podlagi vere in prepričanj.

ZAKLJUČEK

Barnesu (prav tam: 34) se zdi samoumevno, da verovanje v prejšnja življenja (npr. prepričanje o ločenosti duha od telesa ipd.) vodijo do napačnih vprašanj in napačnih odgovorov. Trdi, da je treba postavljati prava vprašanja – vprašanja, ki upoštevajo to, kako nas orodja in tehnike, ki jih uporabljamo, spremenijo ter kako nas oblikujejo naši odnosi in organizacijske strukture. Lekcija iz raziskav socialne psihologije (kot so na primer Milgramovi eksperimenti o poslušnosti avtoriteti) mora vplivati na naša vprašanja. Še posebej lekcija o tem, da se bomo kot posamezniki, ki vstopamo v za nas smiselne odnose, zelo verjetno spremenili glede na to, kako je ta situacija definirana znotraj organizacijske strukture, v kateri smo v interakciji. To pogosto pomeni, da ne gre toliko za to, kakšna je oseba, temveč za to, kakšna je situacija, v kateri se oseba nahaja in ki določa, kako se bo obnašala.

Težko je z gotovostjo določiti, katera so prava in katera napačna vprašanja. Vsekakor pa pomaga, da slediš sebi in notranjemu jazu, svoji intuiciji. Delno se strinjam s tem, da te situacija, v kateri si, ter interakcije znotraj organizacijske strukture determinirajo. V povezavi s tem pa sem tudi prepričana, da si vsak sam, podzavestno in zavedno, izbira organizacijske strukture in situacije, v katerih je. Torej, posledično si vsak izbira organizacijske strukture in interakcije znotraj njih ter situacije, ki so človeku blizu. To lahko prikažem na preprostem šolskem primeru: če rad bereš, privlačiš ljudi, ki radi berejo; če te zanimata politika ali šport, se bodo okoli tebe pojavili ljudje, ki jih ravno tako zanimata omenjeni področji.

Kot rečeno, se delno strinjam, da te situacija, v kateri si, ter interakcije znotraj organizacijske strukture determinirajo. Strinjam se, ker verjamem, da bo na osebo, ki je v nekaj trdno prepričana in v to verjame, ker je to njena resnica, težko vplivati (enako tudi na njena prepričanja). V kolikor oseba ni labilna, seveda. Zopet naj navedem šolski primer: Mati se ne strinja s pogledi odrasle hčere na določeno področje. Lahko jo prepričuje na lepe ali grde načine in poskuša vplivati nanjo, pa ne more. Seveda se ljudje znajdemo tudi v situacijah, v katerih nimamo izbire in v katerih se je pač treba odzvati najbolj optimalno. Na primer v javnih ustanovah, ki imajo toga pravila glede določene stvari, npr. glede vloge, prošnje. Država ima jasne zakone, v skladu s katerimi je treba delovati. Kaznivo dejanje je pač treba kaznovati. Tukaj tudi nimamo dosti maneverskega prostora. Vendar so to že družbena pravila znotraj strukture, v katerih živimo.

11.2.1. ZANIMIVOST

Če si sposodim besede Marina Kačiča. Znotraj znanosti lahko razlikujemo med bolj klasičnimi terapijami - to pomeni, da so bolj objektivistično naravnane, kar je še vedno najbolj splošno sprejeti kriterij znanosti – in bolj hermenevtično naravnanimi, čeprav se te regresivne terapije samo bolj dotaknejo, razvijajo pa je ne. Slednje ne slonijo na objektivistični, temveč konstruktivistični in hermenevtični paradigmi, ki jo znanost sprejema po korakih. Pomembno je torej, iz kakšnih temeljnih, paradigmatskih predpostavk izhajamo, kako se lotimo razmišljanja: ali objektivistično, potem bomo do duhovnih praks relativno zadržani, celo skeptični, ali hermenevtično, potem do duhovnih praks ne bomo tako zadržani, duhovne prakse bomo razumeli kot enega od mogočih odnosov do sveta in s tem povezanih načinov ravnanja. Od posameznika je odvisno, kakšno držo zavzame.

12. KAJ PA ZNANOST?

*»Kadar se zakoni matematike
nanašajo na naravo,
niso zanesljivi.
Kadar so zanesljivi,
se ne nanašajo na realnost.«
A. Einstein*

Ljudi že od nekdaj zanima, ali res obstaja življenje po smrti. To se vidi tudi pri različnih kulturah skozi spremljanje človeka ob njegovih poslednjih urah. Tudi znanstveniki se že dolgo ukvarjajo s tem večnim vprašanjem. Korak za korakom so znanstveno utemeljevali obstoj duhovnih sfer. A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada v svoji knjigi piše o dveh znanstvenikih, ki sta dokazala obstoj antimaterialnih delcev in sta za svoje delo prejela Nobelovo nagrado za znanost že davnega leta 1959.

»Sedanko koncepcijo znanstvenikov o antimateriji lahko razberemo iz članka, ki ga je 27. oktobra 1959 objavil Times of India:

Stockholm, 26. oktober 1959 – Dva ameriška atomska znanstvenika sta danes prejela letošnjo Nobelovo nagrado za fiziko za odkritje antiprotona. S tem sta dokazala, da materija obstaja v dveh oblikah: kot delci in kot antidelci. To sta devetinšestdesetletni dr. Emilio Segre, po rodu Italijan, in dr. Owen Chamberlain, rojen v San Franciscu... Ena od osnovnih predpostavk nove teorije pravi, da utegne obstajati še en svet oziroma antisvet, zgrajen iz antimaterije. Ta antimaterialni svet naj bi sestavljali atomski in subatomske delci, ki se vrtijo v nasprotnih orbitalah od delcev v svetu, ki ga poznamo. Če bi dva svetova trčila, bi se izničila v zaslepljujočem blisku.« (Swami Prabhupada, 1996: 143–145)

Bhaktivedanta Swami Prabhupada (1996: 143) v svoji knjigi nadaljuje razpravo in ugotavlja, da ta izjava vsebuje tri trditve. Prva je, da obstaja antimaterialni atom, ki ima ravno nasprotno lastnosti kot materialni atom. Druga trditev je, da poleg materialnega sveta obstaja še en svet, o katerem imamo samo omejeno izkustvo. Tretja trditev pa je, da antimaterialni in materialni svet utegneta v določenem trenutku trčiti in se izničiti. Avtorica pravi, da se skupaj s študenti

teistične znanosti docela strinjajo glede prvih dveh postavk. S tretjo postavko pa se strinjajo samo v okviru omenjene znanstvene definicije antimaterije.

V nadaljevanju s pomočjo svetih spisov Vede poskuša razložiti antimaterialne delce (kot so jih poimenovali znanstveniki). Če na kratko poskusim razložiti, Swami Prabhupada s pomočjo teh svetih spisov razlaga, da je antimaterialni delec znotraj materialnega telesa. Zaradi njegove prisotnosti se materialno telo spreminja od otroštva do starosti. Nato antimaterialni delec zapusti staro in neuporabno telo ter privzame novo. Swami Prabhupada tukaj očitno govori o smrti in ponovnem rojstvu - o konceptu reinkarnacije.

»Materialno telo je podložno uničenju, zato je spremenljivo in začasno. Isto velja tudi za materialni svet. Antimaterialna živa sila pa je neuničljiva in zategadelj trajna. Izvedeni znanstveniki so na ta način izpostavili dejstvo, da so materialni delci minljivi, antimaterialni delci pa trajni.« (Swami Prabhupada, 1996: 145-146).

Danes so znanstveniki naredili nekaj korakov naprej. Golberg pravi, da se »skeptiki, zlasti tisti, ki se ponašajo s svojim racionalizmom, [...] morajo sprijazniti z dejstvom, da sta kvantna fizika in teorija superstrun danes že sprejeti znanstveni paradigmi. Koncepti, kot so večdimenzionalnost, simultanost, reinkarnacija in karma, ki so nekoč bili predmet zasmehovanja, češ da so 'metafizični', so danes znanstveno utemeljeni.« (Goldberg, 2005: 27)

12.1. RAZVOJ, ODPORI, PARADIGME

Hammerman in Lenardova (2003: 12–14) se dotakneta tudi pojma paradigme. Paradigma pomeni model, vzorec oziroma teorijo. Vsi uporabljamo take paradigme, zato da lahko z njimi razlagamo resničnost. Če bi na primer živeli v 12. stoletju, bi bila paradigma, da je – po takratnem astronomskem dejstvu – Zemlja središče vesolja. Proti koncu 15. stoletja oziroma v začetku 16. stoletja je Kopernik odkril, da Zemlja in drugi planeti krožijo okrog sonca. To odkritje pa je naletelo na odpor pri katoliški cerkvi, ki ga je izobčila. Šele v zadnjih letih 20. stoletja ga je rehabilitirala.

Sedaj živimo v podobnem procesu menjave paradigme, kar se tiče našega gledanja na naravo resničnosti. Hammerman in Lenardova povzemata Thomasa Kuhna, filozofa zgodovine

znanosti, ki pravi, da se takšne menjave paradigem zgodijo hipoma, revolucijsko in da take spremembe vselej naletijo na odpor.

Sprememba, ki jo v psihologijo prinaša regresivna terapija, je le en vidik obsežnejše menjave paradigme, ki zdaj poteka. Hammerman in Lenardova ocenjujeta, da sta spominjanje prejšnjih življenj in regresija v prejšnja življenja veliko prispevala k sodobnemu razumevanju reinkarnacije in k menjavi paradigme. Pravita, da so na psihologijo vplivali štirje poglobitveni dejavniki:

1. zanimanje za modrost in starodavna izročila,
2. izsledki sodobne fizike in biologije, ki so naglo spremenili naš pogled na resničnost,
3. raziskovanje spremenjenih stanj zavesti z različnimi metodami: z meditacijo, biološko-povratno informacijo, hipnozo in psihedeličnimi drogami,
4. razvoj psihoterapije.

»Podobnosti v sklepih o naravi obstoječega, do katerih so prišle tako kvantna fizika kot starodavna izročila, so kratko malo neverjetne. V 20. stoletju so fiziki vse bolj poudarjali pomen energije kot temeljne stvari vsega obstoječega. Kar smo prej imeli za trdno, pravzaprav ni nič drugega kot oblika energije. Izkazalo se je, da paradigma, ki je utemeljila newtonsko fiziko, ni več primerna za razlago sveta, kakor ga vidimo danes.« (Hammerman, Lenard, 2003: 14)

Kaj to pomeni v praksi? Hammerman in Lenard (2003: 14) odgovarjata, da je eno izmed prvih področij, kjer se kaže nova paradigma, področje duševnega in telesnega zdravja. Fizično telo ni nič drugega kot energijsko polje. Torej je zdravljenje po tej novi paradigmi zamišljeno kot preobrazba energije. V to paradigmo pa se lepo prilega reinkarnacija. Smo namreč energijska bitja, povezana z vsemi drugimi bitji. Zavest in snov razumemo kot dve plati ene in iste medalje – dva dela energijskega polja. Sedaj vemo, da sprememba zavesti učinkuje na snov. Lep primer so bolniki, oboleni za rakom, ki si poleg tradicionalne medicine pomagajo z meditacijo, vizualizacijo, močjo pozitivnega mišljenja.

»Vrh tega bivamo in se 'preklapljamo' na različne ravni resničnosti. Del nove paradigme je tudi 'sočasnost' časa.« Kvantna fizika dokazuje, da »Na neki ravni v slehernem trenutku sobivajo preteklost, sedanjost in prihodnost. Regresivna terapija 'aktivira' in razrešuje vzorce iz preteklih življenj, kar prinaša globoke spremembe v tukajšnjo resničnost.« (Hammerman, Lenard, 2003: 14)

Omenjena avtorja (prav tam: 335–337) se v svoji knjigi sprašujeta, odkod tak odpor tradicionalnega zdravstva na Zahodu do uporabe tehnik in uvidov regresivne terapije pri procesu zdravljenja. Vzrok najdeta v dejstvu, da raziskovanje vmesnega življenja in duhovne razsežnosti mnoge strokovnjake navdaja z nelagodjem, saj ga ne morejo umestiti v prevladujoči znanstveni model. Neznano in neobičajno namreč spravljata strokovnjake v zadrego, zato se pogosto rajši oklepajo znanega in splošno sprejetega. Tudi še dolgo potem, ko se uveljavi kak nov model. To je prevelik izziv za dogmatsko privrženost stari paradigmi.

Prav tako so velik problem izkustvene ovire. Terapevti, ki sami nimajo izkušenj z prejšnjimi življenji, pravijo, da je to vraževerje. Terapevti, ki imajo izkušnjo prejšnjih življenj, pa so veliko bolj odprti za duhovno razsežnost. Hkrati pa se mnogi strokovnjaki z osebno izkušnjo s prejšnjimi življenji zaradi kritik bojijo javno spregovoriti o tem. V svoji knjigi Hammerman in Lenardova navajata primer psihiatra Briana Weissa – ko je objavil svojo prvo knjigo *Mnoga življenja, mnogi učitelji*, so se mu oglasili mnogi strokovnjaki in z njim delili svoje izkušnje.

Avtorja menita, da bolj ko se bo uveljavila nova paradigma, bolj se bo uveljavil tudi pogled, utemeljen na izkušnjah, znanju, pridobljenem pri delu z regresivno terapijo, in na sprejemanju reinkarnacije kot stvarne možnosti. Tako bodo širše dostopni tudi zdravilni učinki regresivne terapije.

12.2. KVANTNA FIZIKA

V tem razdelku bom povzela članek Fritjofa Capra (2006), v katerem razlaga kvantno fiziko. Capra je teoretični fizik z raziskovalnimi izkušnjami na področju fizike visokih energij. Ko je spoznal, da fizika in vzhodnjaški modreci govorijo na podoben način o isti stvari, se je posvetil raziskovanju opisovanja in doživljanja resničnosti s pomočjo meditacije in vrhunske znanosti.

Capra v svojem članku piše, da je kvantna fizika postavila na glavo osnove znanstvene paradigme. Razložila je pojave, ki so bili brez nje nerazložljivi. Iz kvantne fizike lahko izpeljemo klasično, torej lahko kvantna fizika razloži pojave na vseh nivojih. Obratno pa

nikakor ne gre. Klasična fizika namreč ni sposobna razložiti kvantnih pojavov. V klasični fiziki lastnosti delov določijo lastnosti celote. V kvantni fiziki je ravno obratno: lastnosti celote določijo lastnosti delov. Verjetnostni račun se uporablja v obeh fizikah, toda vzroki za tetročnost v klasični fiziki so lokalni, v kvantni fiziki pa globalni – povezani so s celotnim vesoljem.

Kvantno fiziko so razvijali mnogi vrhunski fiziki. Več let so imeli velike težave, saj so poskušali objektivno znanost, kot smo jo poznali pred kvantno fiziko, uporabiti za opisovanje dogajanja na kvantnem nivoju. Končno so morali sprejeti poraz objektivnosti in priznati, da so vzorci, ki jih znanstvenik opazuje v naravi, globoko povezani z vzorci v znanstvenikovem umu. To pomeni z njegovimi koncepti, mislimi in vrednotami. Kvantna fizika je namreč pokazala, da opazovanega ne moremo razložiti, ne da bi hkrati upoštevali tudi opazovalca.

Znanje in vedenje

Zahodna znanost povečuje empirično objektivno znanje, pridobljeno z opazovanjem narave in modeliranjem narave s pomočjo formalnih modelov, formul, enačb, logičnih opisov itd. Po drugi strani pa vzhodnjaški mistiki pravijo, da je edino, kar res velja, absolutno vedenje. Le tega pa ni moč objektivno opisati, ampak ga lahko samo doživimo oziroma začutimo. Človeški razum ne more nikoli razumeti bistva. Vsako razumsko, objektivno znanje, ki poskuša opisovati resničnost, je nujno ločeno od resničnosti in predstavlja samo približek resničnosti. Ne predstavlja pa resničnosti same. Vsak abstraktni sistem razmišljanja ne more nikoli popolnoma opisati niti popolnoma razumeti resničnosti. Zahodnjaki povezujejo religijo z razumskim sklepanjem. Na drugi strani pa vzhodnjaki veliko bolj poudarjajo intuicijo in se manj zanašajo na razum. Poti do obeh vrst znanja sta silno različni. Pa vendar so za dosego obeh vrst znanja potrebna dolga leta učenja in urjenja.

Nova fizika

Prav na kvantnem nivoju, iz katerega izhaja »vse, kar obstaja«, pa navadni jezik, logika in zdrav razum odpovedo. Resničnost je na tem nivoju paradoksalna in nasprotuje vsemu temu kar poznamo. Dve temeljni teoriji moderne fizike, ki sta kvantna teorija in teorija relativnosti, sta nas prisilili sprejeti mnogo bolj subtilen, holističen in življenjski pogled na naravo. Da je lahko tako nenavadna teorija sploh nastala, je bilo treba združiti znanje vrhunskih fizikov. Konceptov kvantne teorije je domišljijo fizikov dodobra pretresla. Kvantno fiziko so težko sprejeli. Še takrat so jo težko sprejeli, ko je bila matematična formulacija zaključena.

Kaj je fizike begalo? Prvi paradoks, ki je močno begal fizike, je, da je elektromagnetno sevanje istočasno valovanje in sestavljeno iz delcev. Oba aspekta sevanja se lahko kažeta odvisno od opazovanja oziroma eksperimenta, ki ga izvaja znanstvenik. Zdi se nemogoče, da je ena in ista stvar lahko istočasno delec, ki je zaprt v zelo majhnem prostoru, ter val, ki se razprostira preko velikanskih predelov prostora. Rešitev paradoksa je prišla na nepričakovan način. Le ta je spodkopal mehanicističen pogled na svet, saj je spremenil koncept resničnosti materije. Capra razlaga, da »na subatomske nivoju materija ne obstaja z gotovostjo na določenem mestu, ampak izkazuje tendenco po obstoju. Prav tako se dogodki na subatomske nivoju ne dogajajo z gotovostjo ob določenih trenutkih in na določene načine, ampak izkazujejo tendenco, da bi se zgodili. Te tendence se opisujejo z valovno funkcijo, ki predstavlja verjetnosti dogodkov. Zato so vsi delci hkrati tudi valovi (in obratno), in sicer gre za verjetnostne valove – abstraktne matematične veličine, ki pomenijo verjetnosti, da delec najdemo na določenem mestu in ob določenem času. Na atomskem nivoju nikoli ne moremo dogodkov napovedati z gotovostjo, lahko govorimo samo o verjetnosti, da se bo dogodek zgodil.« (prav tam: 3)

Vse je eno

Pojma prostor in čas uporabljamo, zato da uredimo stvari in dogodke v naši okolici. Zato imata odločilni pomen, ne samo v vsakdanjem življenju, ampak tudi v poskusih razumeti naravo s pomočjo znanosti in filozofije. Vendar je Einsteinova relativnostna teorija pokazala, da ne moremo ločeno govoriti o času in prostoru. Čas in prostor sta povezana v štiridimenzijski prostorsko-časovni kontinuum. To pomeni, kar je prostor za enega opazovalca, bo mešanica prostora in časa za drugega; kar ima določeno dolžino za enega opazovalca, bo imelo drugačno dolžino za drugega. Pri tem se je nesmiselno spraševati, katera dolžina je »prava«. Ravno zato tudi nima smisla postaviti vprašanje, katera dolžina sence nekega predmeta na soncu je prava. Senca je namreč samo projekcija iz tridimenzijskega v dvodimenzijski prostor. Na enak način je dolžina premikajočega se objekta projekcija iz štiridimenzijskega prostora-časa v tridimenzijski prostor.

Za vsak delec obstaja antidelec, ki ima enako maso in nasprotni naboj. Na podlagi matematičnega opisa gibanja delcev postavimo dve enakovredni interpretaciji:

- ali se delec giblje v času naprej
- ali pa se njemu ustrezen antidelec giblje v času nazaj.

Matematično gledano, sta obe interpretaciji, identični. »Če gledamo na čas kot na dodatno dimenzijo, kar matematična formulacija seveda popolnoma dovoljuje, potem – ker ni več kategorij »prej« in »potem« – izgubimo vzročnost, ki je sicer temeljni princip v znanosti. Vzhodni mistiki trdijo, da tako kot pri mističnem izkustvu transcendirajo čas, tako transcendirajo tudi vzročnost.« (prav tam: 4)

Dinamična resničnost

Če pogledamo z Vzhodnjaške perspektive, vidimo v naravi dinamični proces, katerega osnovna lastnost je neprestano spreminjanje skozi čas. Vzhodnjaki vidijo vesolje kot neločljivo resničnost. Ta je vedno v gibanju, živo, vitalno, duhovno in materialno obenem. Delitev na ločene objekte je sekundarnega pomena in kakršnakoli delitev je zelo mehka in spreminjajoča se. V vakuumu se dogaja enako. V njemu neprestano nastajajo pari delec-antidelec. Takoj zatem pa zopet izginejo. Torej vakuum dejansko ni prazen. Sestavljen je iz neskončno delcev, ki neprestano nastajajo in izginjajo. Lahko bi rekli, da je vakuum »živa praznina«.

Neločljivost opazovanega in opazovalca

Kvantna teorija je k neločljivosti prostora, časa in materije (in s tem energije) dodala še ugotovitev, da ne moremo ločiti delcev od sil, ki delujejo na te delce. Tako kot tudi ne moremo ločeno govoriti o opazovanem objektu, ne da bi istočasno govorili tudi o opazovalcu.

»Na najnižjem nivoju nam narava kaže, da ne obstajajo izolirani sestavni delci, ampak je narava dejansko zelo prepletena mreža relacij med različnimi deli celote. Ko dva delca z visoko energijo trčita, ponavadi razpadeta na več delcev, ki pa niso manjši od prvotnih dveh – to so delci iste vrste, ki so nastali iz energije prvotnih delcev.« (prav tam: 4)

Sestavni deli materije in osnovni procesi, ki jih vključujejo, ne moremo opisovati kot ločene enote. Saj so vsi soodvisni, medsebojno povezani. Lahko jih opisujemo samo kot integrirane dele celote. Ti medsebojne povezave vedno na bistven način vključujejo opazovalca. Lastnost kateregakoli atomskega objekta lahko razumemo samo v obliki interakcije objekta z opazovalcem. V atomski fiziki ne moremo nikoli govoriti o naravi, ne da bi istočasno govorili o sebi.

Capra (prav tam: 4) citira Heisenberga, ki pravi, da kar opazujemo, ni narava sama, ampak narava, izpostavljena našemu načinu spraševanja. Opazovalec odloči, kako bo oblikoval

eksperiment. Ta eksperimenta bo do določene mere določil lastnosti opazovanega objekta. Če postavitev eksperimenta spremenimo, se bodo spremenile tudi lastnosti opazovanega objekta.

Preseganje nasprotij

Na Vzhodu se zavedajo enosti in medsebojne povezanosti vseh stvari in pojavov. Vse stvari so soodvisne in neločljivi deli kozmične resničnosti. Taoisti pravijo, da so vse izkušnje in vrednote, ki so si nasprotne, v resnici različni aspekti iste stvari. Da dosežeš mistično izkustvo, razsvetljenje moraš preseči zemeljska nasprotja. To pa zato ker prepoznajo relativnost dobrega in slabega in s tem relativnost vseh moralnih standardov. Modreci ne težijo k dobremu, ampak težijo k dinamičnemu ravnotežju med dobrim in slabim.

Preseganje teh nasprotij pa srečamo tudi v kvantni fiziki, kjer so delci hkrati uničljivi in neuničljivi. Materija je hkrati zvezna in diskretna. Sila in materija sta samo dva različna aspekta istega pojava. »Ne moremo reči, da delec obstaja na neki lokaciji niti ne moremo reči, da ne obstaja. Ker gre dejansko za verjetnostni vzorec, delec kaže tendenco po obstoju na različnih lokacijah in to kaže na nenavadno fizikalno resničnost, ki je nekje med obstojem in neobstojem. Delec ne spremeni svoje lokacije niti ne ostane na mestu. Presenetljivo podobno lahko preberemo v *Upanišadah*, hindujskih svetih spisih: »Premika se. Ne premika se. Je daleč in je blizu. Je znotraj vsega tega in hkrati zunaj vsega tega.« pravi Capra« (prav tam: 5)

Drugi članek, ki ga povzemam, nosi naslov *Kaj se gre duša v vesolju?* in govori o vesolju kot multiverzumu ter ravno tako opisuje kvantno fiziko, vendar malo na drugačen način.

12.3. MULTIVERZUM KOT HOLOGRAM

Hologram je tridimenzionalna slika. Če pri ploski sliki vsaka točka nosi samo informacijo o jakosti svetlobe, pri hologramu nosi še informacijo o fazi svetlobe, ki je povezana s prostorsko globino. Hologram ustvarimo na poseben način z laserskim (koherentnim) virom, ki snop svetlobe razkloni na dva žarka in ju usmerja neposredno na film, enega preko objekta in drugega mimo objekta. Za gledanje posnetega holograma moramo uporabiti isti laserski vir. Ko hologramsko sliko objekta opazujemo, je zanimivo to, da ob spremembi zornega kota vidimo, kaj se nahaja za njim – torej, kot da bi ga opazoval v naravi. Vsak delček holograma

nosi informacijo o celoti. Če torej odvezam del informacije, še vedno vidim celotno sliko oziroma objekt.

Pri snemanju holograma lahko na isto mesto na filmu zapišemo več slik, odvisno od frekvence laserskega snopa, s katerim osvetljujemo objekt. Rdeč laser bi pri istem hologramu pokazal eno sliko, moder pa drugo. S frekvenco laserja je torej določeno, kateri objekt bo viden, s fazo oziroma kotom ali položajem pa, kako bo ta objekt videti. Od jakosti in amplitude svetlobe laserja je odvisno, kako jasno bomo videli objekt.

Vesolje je v vsakem trenutku le ena od neskončnega števila struktur v kompleksni mreži možnosti, ki so nespremenljive in večne. Torej moramo govoriti o »multiverzumu«. Ta »multiverzum« je hologram, in to fraktalni hologram. Je statična struktura, v kateri s povečavo oz. z »zoomiranjem« potujemo skozi čas. Fraktal sam se torej ne spreminja, le naš um je pri potovanju skozenj tisti, ki pri »zoomiranju« ustvarja lažno sliko prostora in časa. Holografski proces ima neposredno metafizično primerjavo. Um »Stvarnika« ustreza izvoru laserske svetlobe, arhetipi ustrezajo posnetim holografskim objektom, polje eksistence (eter okrog nas) pa ustreza fotografskemu filmu. Posamezen človek kot individualna enota zavesti je osvetlitveni laser. Frekvenca (barva) laserja je frekvenca naših čustev, fazo določajo miselni vzorci v vsakem od nas, amplituda pa je jakost naše namere, volje.

Vsak od nas se giblje kot opazovalec, ki pri premikanju skozi hologram vidi natanko tisto, kar je opredeljeno z njegovimi čustvi, mislimi in namero. Čustva izbirajo arhetipe (čutne vtise), ki so objekti v hologramu, misli in prepričanja izberejo zorni kot nanje, moč namere pa, kako živo in jasno doživljamo te slike.

Kot rečeno, je vesolje fraktalni hologram. Fraktal je zapis neskončno kompleksnega vzorca in omogoča neomejeno »zoomiranje« navznoter in navzven. Vsaka slika pri »zoomiranju« navznoter je podslika tiste s prejšnjega nivoja. Ta trenutek vsak od nas v resnici izvaja takšno »zoomiranje« v fraktal, ta proces pa doživljamo kot napredovanje v prihodnost. In seveda je prihodnost podmnožica vseh možnih prihodnosti izpred enega trenutka, zato je čas le iluzija, saj vse slike fraktala obstajajo že zdaj, istočasno. V vesolju se torej ukvarjamo in spopadamo s tistimi objekti, ki ustrezajo vibraciji naše duše, ti pa določajo naša čustva, misli in namen. In ker je naša čustvena narava zelo kompleksna, vsak zaznava v tem hologramu cel spekter arhetipov. Ta spekter vtisov, »resničnost«, ki sestavljajo svojski svet vsakogar med nami, določa poleg omenjenega tudi temperament, učna pot in še kaj. Tako vsak živi v svojem svetu

in doživlja unikatno, ampak ne nujno tudi neodvisno resničnost. Podobni ljudje živijo v podobnih svetovih. Nekatere frekvence so skupne vsem in se odražajo v skupinskih dogodkih in vzajemnih izkušnjah. Svetovi različnih ljudi se križajo, se seštevajo ali pa so podmnožice drugih svetov. Prebivalca dveh svetov, ki se križata, neizbežno prekrižata pot drug drugemu in doživita skupne izkušnje. Te so arhetipske narave, glede na to, kateri del holograma raziskujeta. Svet enega je lahko le del sveta drugega, zato lahko prvi razume mnogo manj kot drugi, tako kot v primeru, ko se srečata otrok in odrasel človek ali žival in človek. Vse je odvisno od širine vibracijskega spektra, ki ga zaznavamo. Če je razlika prevelika, lahko drugega bitja sploh ne zaznavamo, kot v primeru hiperdimenzionalnih bitij. Z duhovno rastjo se širina vibracijskega spektra večja in bogati ter poglobi dojemanje (osvetlitev).

Človeška avra je nekakšna enostavnejša oblika elektromagnetnega polja, ki resonira in privlači dotičnemu pomembne preizkušnje. Katera od preizkušenj je izbrana pa je odvisno od osebne izbire in okoliščin. Čustva so tu pomembna, saj predstavljajo motivacijski dejavnik. Brez njih bi počeli le tisto, kar je znotraj našega razumevanja in privzetih programov. Ko smo srečni, raztegnemo svoje polje zaznavanja v »srečni smeri«, ko smo jezni, to polje deformiramo tako, da zopet privlači našemu počutju ustrezne vtise. Torej čustva spreminjajo meje našega sveta tako, da osvetljujejo različna področja holograma. Določajo, kakšen je naš svet. Kadar potrebujemo kako izkušnjo, takrat našemu vibracijskemu spektru in avri manjkajo določene frekvence, ki jih pritegnemo iz holograma in tako zapolnimo vrzel. Dokler lekcije ne dojamemo, vrzel ostaja ne le nezapolnjena, temveč se celo širi in privlači vedno nova in nova podobna izkustva.

Naj zaključim z mislijo »Kot znanstveniki, kakorkoli že, moramo ostati odprti za možnost, da spomini na prejšnja življenja morebiti zares obstajajo. Vendar, če obstajajo, so očitno skriti pred zavestjo globlje kot potlačeni spomini.« (Hall, 1989: 160)

13. RAZISKAVA

13.1. PREGLED PROBLEMATIKE oziroma PODROČJA

Kot sem že omenila v uvodu v teorijo, me zanimajo pri tej raziskavi predvsem metode in tehnike dela, ki jih uporabljajo pri regresivni terapiji. Regresivna terapija me zanima, ker je to novodobna terapija, ki se uveljavlja v svetovnem prostoru zadnjih nekaj desetletij. Njena uspešnost in učinkovitost je vedno bolj znana med ljudmi in psihoterapevti ter drugimi terapevti. Vedno več psihoterapevtov jo uporablja pri svojem delu, če ocenijo, da je to lahko v pomoč klientu. Tudi v slovenskem prostoru je vedno več novodobnih terapevtov, ki prakticirajo regresivno terapijo kot samostojno terapijo.

V tej raziskavi sem torej raziskala koncepte, metode in tehnike dela, ki jih uporabljajo pri regresivni terapiji in jih primerjala s koncepti, metodami in tehnikami dela socialnega dela. Za kriterij metod in tehnik dela iz socialnega dela sem vzela v teoretičnem delu podrobneje opisani koncept delovnega odnosa. Za namen uvoda v raziskavo v nadaljevanju samo kratko naštejemo njegove tri elemente in štiri dodatne sodobne koncepte.

Elementi:

1. dogovor o sodelovanju;
2. instrumentalna definicija problema in soustvarjanje rešitev;
3. osebno vodenje

Sodobni koncepti:

4. perspektiva moči
5. etika udeležенosti
6. znanje za ravnanje
7. ravnanje s sedanjostjo ali koncept so-prisotnosti

S področja regresivne terapije pa sem kot kriterij za primerjavo uporabila metodo in koncept procesa terapije prejšnjih življenj. Naj kratko ponovim, da metodo in koncept sestavljajo:

- (1) uvodni intervju,
- (2) identificiranje osrednjega problema,
- (3) tema ali ključna fraza za regresijo,
- (4) indukcija,

- (5) časovno umeščanje življenjske dobe,
- (6) raziskovanje prejšnjega življenja,
- (7) združitvena (integracijska) faza in
- (8) zaključek.

13.2. RAZISKOVALNO VPRAŠANJE IN PODVPRAŠANJI

Moje krovno raziskovalno vprašanje se glasi:

Kolikšna je, če sploh obstaja, primerljivost temeljnih konceptov sodobnega, na delovnem odnosu utemeljenega socialnega dela oziroma socialnega svetovanja s temeljnimi koncepti regresivne terapije?

V nadaljevanju bom najprej izvedla primerjalno analizo obeh sklopov teoretičnih pojmov in postopkov, nato pa še obsežnejšo analizo empiričnih podatkov, ki sem jih pridobila v svoji raziskavi.

Postavila sem še dvoje raziskovalnih podvprašanj:

1. V kolikšni meri, če sploh, se metode in tehnike dela v regresivni terapiji ujemajo z metodami dela in tehnikami sodobnega, na delovnem odnosu utemeljenega socialnega dela oziroma socialnega svetovanja? Ali lahko govorimo o popolnem, ali delnem ujemanju, ali popolnem neujemanju?
2. V čem so morebitne razlike med pristopoma regresivne terapije, kot jo izvaja avtor Brian L. Weiss (pristop temelji na uporabi hipnoze) in kot jo izvaja njegova učenka Teja Melinc (pristop temelji na uporabi meditacije), regresivna terapevtka v moji empirični raziskavi?

13.3. PRIMERJALNA ANALIZA OBEH SKLOPOV TEORETIČNIH POJMOV IN POSTOPKOV

- Dogovor o sodelovanju je predvsem pristanek na sodelovanje tu in sedaj in je rezultat vzpostavitve določenega osebnega stika med udeleženci. Uvodni intervju pa je že

temeljito raziskovanje različnih področij uporabnikovega sveta, metoda posebej ne predvideva vzpostavljanja delovnega konteksta, osebnega stika za sodelovanje.

- Instrumentalna definicija problema in soustvarjanje rešitev že v imenu povesta, da gre za predstavitev problema z različnih perspektiv posameznikov in oblikovanje možnih rešitev. To se deloma ujema z identificiranjem osrednjega problema iz koncepta procesa terapije prejšnjih življenj. Pri identificiranju osrednjega problema terapevt tudi oblikuje ključne fraze za regresijo v prejšnja življenja. Tega pri konceptu delovnega odnosa ni, saj ni prisotne metode hipnoze. Za hipnozo so ključne fraze pomembne. Regresijska metoda ni eksplicitno naravnana v reševanje problemov, sploh pa ne poudarja skupnega ustvarjanja rešitev.
- Osebno vodenje je element, ki je pomemben za usmerjanje k dogovorjenim rešitvam. Osebno vodenje, v smislu osebnega odzivanja, delitve osebne izkušnje s klientom kako se podoben primer rešili ali pa v obliki podeljenega nasveta kako bi osebno reševali problem, sicer poznajo tudi pri regresivni terapiji, vendar v predstavljenem konceptu ni posebej opredeljen. Pri konceptu procesa terapije prejšnjih življenj govorijo o indukciji, ki je potrebna za vstop v stanje spremenjene zavesti. Tudi tega na tak način ne potrebujemo pri svetovalnem delu v socialnem delu, ker ni uporabljena hipnoza. So pa elementi indukcije vključeni v proces pridruževanja uporabniku, uglasčevanja z njim v fazi vzpostavljanja osebnega stika.
- Pri regresivni terapiji razlikujejo fazo časovnega umeščanja življenjske dobe. To je zopet specifika terapije z vpogledom v prejšnja življenja. Pri sodobnem socialnem delu poznamo le raziskovanje otroštva oziroma preteklosti z namenom, da lahko tukaj in sedaj ustvarjamo rešitve za spremembe za prihodnost.
- Koncept procesa terapije prejšnjih življenj seveda vključuje raziskovanje prejšnjih življenj. Za socialno delo je pomembno, da tukaj in sedaj razvijamo možne rešitve za prihodnost. Raziskovanje preteklosti je pomembno le toliko, da nam pomaga tukaj in sedaj delati za naprej. Ni pa nujno raziskovanje preteklih dogodkov v smislu podoživljanja preteklosti in soočanja z bolečini spomini. Tudi v terapiji prejšnjih življenj je raziskovanje prejšnjih življenj pomembno le toliko, da dobimo uvid v nerazrešene vedenjske vzorce in prenesemo to vednost na sedanje življenje, tukaj in sedaj, da si s tem uvidom pomagamo iskati možne rešitve za prihodnost.
- Ravno kar opisano povzema naslednja sestavina koncepta procesa terapije prejšnjih življenj, ki je združitevna (integracijska) faza. Po besedah Weissa gre za refleksijo

življenjskega scenarija. Izkušnjo prejšnjega življenja povežemo s trenutno življenjsko situacijo.

- Zadnja faza koncepta procesa terapije prejšnjih življenj je zaključek terapije. V kolikor klient ne doseže rešitve problema, se uporabi očiščevalni in sprostitveni proces za čas, dokler se uporabnik ne vrne na terapijo. V socialnem delu ravno tako poznamo zaključevanje. Tu velja, da se uporabnik in socialni delavec, v kolikor še nista ustvarila ustrezne rešitve, dogovorita za naslednje srečanje.
- Znotraj koncepta delovnega odnosa uporabljamo še koncept perspektive moči. Socialni delavec raziskuje vire moči uporabnika. Perspektiva moči se uporablja tudi znotraj regresivne terapije, saj regresivni terapevt podpira uporabnika, ga spoštuje, ga poduči o tem, da vsak lahko okreva, da ima vsak to moč v sebi, verjame uporabnikovemu doživljanju. Sodelujeta in je dialog med njima.
- Etika udeležенosti, koncept iz socialnega dela, ki ga najdemo tudi pri regresivni terapiji. Saj regresivni terapevt izhaja iz tega, da vsak posameznik nosi odgovore v sebi. Torej klient poseduje rešitve za svoj problem.
- Znanje za ravnanje. Tudi regresivni terapevt mora imeti veliko znanja z različnih področij, saj pomaga uporabniku, in mora znati uporabiti ta znanja pri neposrednem delu z njim.
- Ravnanje s sedanostjo in koncept so-prisotnosti. Tudi ta koncept se udejanja pri regresivni terapiji. Vpogled v prejšnja življenja je pomemben le toliko, da postanejo vzorci, ki se klientu ponavljajo, razvidni. Ko jih klient tukaj in zdaj ozavešči, skupaj s terapevtom delata na tem, da to védenje preneseta v uporabnikov vsakdanjik za boljšo prihodnost.

V nadaljevanju predstavljam še obsežnejšo analizo empiričnih podatkov, ki sem jih pridobila s snemanjem izvajanja regresivne terapije.

Za izvedbo regresivne terapije sem izbrala izkušeno regresivno terapevtko Tejo Melinc, ki sem jo spoznala preko poznanstev. Ko sem prvič vzpostavila stik z njo in ji predstavila svojo idejo, je rade volje izbrala termin za sestanek. Na sestanku je privolila v sodelovanje. Edini pogoj, ki ga je postavila, je bil, da sama najdem uporabnike. S tem je želela zavarovati svoje uporabnike, ki pridejo k njej, saj jih ni želela izpostavljati dodatni obveznosti, na katero uporabniki ne pomislijo in jih naj ne bi zavezovala, ko pridejo k njej na terapijo. Za namene raziskave je tudi znižala svojo tarifo za izvedbo terapije. Teja Melinc sodeluje z Mychi centrom, ki je »center za dušo, telo in duha«.

Regresivna terapevka Teja Melinc se je poleg mnogih drugih tečajev v tujini in zbiranju lastnih izkušenj pri svojem delu udeležila tudi profesionalnega tečaja pri Brianu Weissu. Po njenih besedah je bila to izjemna izkušnja, ki je poglobila njeno razumevanje pomena prejšnjih življenj in regresivne terapije.

V intervjuju je odgovorila med drugim tudi na vprašanje, kakšno je zdravljenje z regresivno terapijo. Teja Melinc trdi, da je tehnika zdravljenja z regresivno terapijo zelo preprosta. Z zelo naravnimi tehnikami vizualizacije in globoke sprostitve regresivni terapevt vodi osebo k samemu izvoru problema (fizičnega, emocionalnega, odnosnega ...). Skupaj z uporabnikom aktivirata spomine na določene situacije iz preteklosti - preteklosti sedanjega življenja oz. prejšnjih življenj. Uporabnik se na to zelo intuitivno odzove in se spomni začetka oziroma ključnega trenutka, ko se je zgodila določena travmatična situacija. Uporabnik v takšnem stanju globoke sprostitve intuitivno ve, kateri so tisti spomini, ki se jih mora spomniti in kateri spomini bodo pomagali pri zdravljenju. Ko uporabnik pride v stik s tem spominom, ga aktivira in kasneje lahko odpusti. Terapevka pravi, da ko se nečesa spomnimo, je tako, kot da bi odprli okno in spustili svež zrak v prostor; odpremo vrata stari, ujeti energiji, da odide, in naredimo prostor za novo.

Po besedah Teje Melinc se uporabnik poteka regresije povsem zaveda in ima pod nadzorom celotno situacijo. Ko se prikažejo določene situacije, občutki in slike iz preteklosti, lahko na zelo enostaven način poveže situacijo s sedanjimi dogajanji in vzorci in jih razreši.

13.4. CILJ ANALIZE EMPIRIČNIH PODATKOV

Cilj analize je primerjava metod in tehnik dela med pristopom sodobnega socialnega dela in pristopom regresivnih terapevtov. Na podlagi empiričnih podatkov za regresivno terapijo želim preveriti, katere metode in tehnike dela so podobne in katere različne oziroma specifične za posamezen pristop. Prav tako želim preveriti morebitne razlike v pristopu dveh regresivnih terapevtov, Briana Weissa in Teje Melinc, saj prvi pri svojem načinu dela uporablja hipnozo, druga pa meditacijo.

O uspešnosti in učinkovitosti regresivne terapije delno govori Teja Melinc, ko odgovarja na vprašanje, kakšen je **namen regresivne terapije**. Trdi, da je namen regresivne terapije zdravljenje različnih nivojev človekovega bitja. Prejšnja življenja v veliki meri vplivajo na

naše sedanje življenje, saj naj bi po raziskavah živeli več kot 90% našega sedanjega življenja v vzorcih in čustvih prejšnjih življenj. Različna življenja, ki jih naša duša živi v različnih dimenzijah časa in prostora, se, gledano s kompleksnejšega vidika, pravzaprav dogajajo hkrati (kar zelo spominja na že predstavljena dognanja in predpostavke kvantne fizike). Življenja niso ločene celote, ampak izraz konstantnega gibanja energije, nekakšne enosti. Ko vnesemo svetlobo v določeno situacijo iz navidezne preteklosti, se naša sedanjost avtomatično spremeni. Dokumentiranih je veliko primerov telesnih izboljšanj in ozdravitev, čustvenih sprememb, razrešitev odnosov ipd. Obenem pa je namen regresivne terapije tudi, da se začnemo zavedati iluzorne narave naše realnosti in razširimo svojo zavest na višje nivoje zavedanja. Intervjuvanka pravi, da se preko izkušnje regresivne terapije razblinijo vse konceptualne omejitve prostora in časa.

Strinja se, da regresivne terapije ne smemo razumeti ločeno od drugih načinov zdravljenja, je le pristop, ki uporabniku omogoči globlji uvid in razumevanje.

Po vsakem zaključku regresivne terapije v okviru moje raziskave so mi vsi uporabniki poročali, da so bili zelo zadovoljni s terapijo. Da so uvideli svoje vedenjske vzorce. Nekateri so se po regresivni terapiji počutili, kot da jim je kamen padel od srca, spet drugi so bili zelo zamišljeni, v pozitivnem smislu, ker so dobili uvid, in so morali stvar prespati in razmisliti o tem, kar so zvedeli. Med slednje spadam tudi jaz. Tudi sama sem šla na regresivno terapijo, z namenom pridobiti lastno izkušnjo. Posledično sem po regresivni terapiji veliko bolje razumela stvari, ki se mi dogajajo v življenju in situacijo, v kateri sem. Našla sem tudi rešitve oziroma način, kako živeti naprej in se spoprijemati s problemi v življenju.

13.5. METODOLOGIJA

Za izvedbo regresivne terapije sem izbrala izkušeno regresivno terapevtko Tejo Melinc, ki sem jo spoznala preko poznanstev. Ko sem prvič vzpostavila stik z njo in ji predstavila svojo idejo, je rade volje izbrala termin za sestanek. Na sestanku je privolila v sodelovanje. Edini pogoj, ki ga je postavila, je bil, da sama najdem uporabnike. S tem je želela zavarovati svoje uporabnike, ki pridejo k njej, saj jih ni želela izpostavljati dodatni obveznosti, na katero uporabniki ne pomislijo in jih naj ne bi zavezovala, ko pridejo k njej na terapijo. Za namene

raziskave je tudi znižala svojo tarifo za izvedbo terapije. Teja Melinc sodeluje z Mychi centrom, ki je »center za dušo, telo in duha«.

Regresivna terapevtka Teja Melinc se je poleg mnogih drugih tečajev v tujini in zbiranju lastnih izkušenj pri svojem delu udeležila tudi profesionalnega tečaja pri Brianu Weissu. Po njenih besedah je bila to izjemna izkušnja, ki je poglobila njeno razumevanje pomena prejšnjih življenj in regresivne terapije.

V intervjuju je odgovorila med drugim tudi na vprašanje, kakšno je zdravljenje z regresivno terapijo. Teja Melinc trdi, da je tehnika zdravljenja z regresivno terapijo zelo preprosta. Z zelo naravnimi tehnikami vizualizacije in globoke sprostitve regresivni terapevt vodi osebo k samemu izvoru problema (fizičnega, emocionalnega, odnosnega ...). Skupaj z uporabnikom aktivirata spomine na določene situacije iz preteklosti - preteklosti sedanjega življenja oz. prejšnjih življenj. Uporabnik se na to zelo intuitivno odzove in se spomni začetka oziroma ključnega trenutka, ko se je zgodila določena travmatična situacija. Uporabnik v takšnem stanju globoke sprostitve intuitivno ve, kateri so tisti spomini, ki se jih mora spomniti in kateri spomini bodo pomagali pri zdravljenju. Ko uporabnik pride v stik s tem spominom, ga aktivira in kasneje lahko odpusti. Terapevtka pravi, da ko se nečesa spomnimo, je tako, kot da bi odprli okno in spustili svež zrak v prostor; odpremo vrata stari, ujeti energiji, da odide, in naredimo prostor za novo.

Po besedah Teje Melinc se uporabnik poteka regresije povsem zaveda in ima pod nadzorom celotno situacijo. Ko se prikažejo določene situacije, občutki in slike iz preteklosti, lahko na zelo enostaven način poveže situacijo s sedanjimi dogajanja in vzorci in jih razreši.

V raziskavi je sodelovalo pet uporabnikov oziroma pet oseb, starih med 25 in 35 let. Te ljudi sem poiskala sama in so bili glede regresivne terapije in koncepta reinkarnacije različnih mnenj. Nekateri so verjeli v koncept reinkarnacije, nekateri pa so bili skeptični in so šli zgolj preverit, kaj se bo zgodilo, eni so prišli s problemom, drugi pa iz splošnega zanimanja.

Po predhodnem dogovoru z uporabniki sem regresivne terapije snemala z digitalnim diktafonom. Prednost takega pristopa je, da sem zajela celotni besedni potek, slabost pa, da nisem zajela govorice telesa med procesom regresivne terapije. Možna rešitev je bila, da prisostvujem pri regresivnih terapijah. V času svojih priprav na raziskavo in na izvedbo regresivnih terapij sem tudi imela v načrtu, da bom prisostvovala pri celotnem poteku regresivne terapije vsakega posameznika. Pri prvem uporabniku sem tudi bila zraven pri

prvem delu, to je intuitivnem vpogledu. Vendar je bil ta del regresivne terapije precej intenziven. Odkrivale so se zelo osebne stvari iz življenja uporabnika, tako da sem dobila občutek, da se uporabnica ne odpre tako, kot bi se lahko, če ne bi bilo še nekoga zraven. Lahko, da me je občutek varal, a je bil tako intenziven, da je stvar bila že zelo neprijetna zame. Tako sem se po končanem intuitivnem delu zmenila, da bom prišla na tretji del, povzetek, in se poslovila.

Gradivo, torej zvočni dobesedni posnetki regresivnih terapij, so zapisani in priloženi v prilogi, tako da so na vpogled vsakomur, ki bi ga to zanimalo. Na podlagi zapisov regresivnih terapij sem opravila analizo.

Prepise posnetkov sem najprej razčlenila po tehnikah dela, ki jih je terapevtka uporabila pri regresivni terapiji, potem sem določila enote kodiranja. Ko so bile enote kodiranja določene, sem jih kategorizirala, tako da sem podobne združila v isto (nadredno) skupino oz. kategorijo. V naslednjem koraku sem tako kategorizirane kode primerjala s konceptualnimi osnovami, ki so opisane v teoretičnem delu. Za kriterij primerjave sem vzela koncept delovnega odnosa iz socialnega dela in koncept procesa terapije prejšnjih življenj iz regresivne terapije.

13.5.1. OPIS PROSTORA, V KATEREM SE JE ODVIJALA REGRESIVNA TERAPIJA

Prostor, v katerem se je odvijala regresivna terapija, je zelo lepo opremljen. Takoj ko vstopiš, je na levi strani vitrina, kjer so razstavljene različne knjige, orakelske karte (za prerokovanje), majhne igračke iz naravnih materialov, CD-ji in podobne stvari. Te stvari se lahko tudi kupi. Na desni strani je zelo udoben, velik fotelj, na katerem so blazine in odeje. Zraven fotelja je postavljen ogromen kristal z blazino na vrhu, ki služi za to, da se nanj usede regresivna terapevtka. Naprej v prostoru je nekaj belo oblazinjenih dvosedov. Na oknih so do tal segajoče, prosojne zavese svetlih barv. Med dvosedi sta na sredini dve mizici, na katerih so ponavadi sadje in piškoti ter čajne svečke. Na stenah so lepe slike. Ob levi steni med vitrino in dvosedom je nizka in dolga komoda. Na komodi so skledice za čaj, kuhalnik za vodo, čajni filtri in roža. V komodi pa ogromno CD-jev z meditativno glasbo, glasbeni stolp in še kaj. V prostoru so tudi rože. Zelo sproščujoče opremljena soba.

13.5.2. OKOLIŠČINE, V KATERIH SE JE DELO ODVIJALO

Vsakega uporabnika sem pričakala sama in skupaj sva se napotila v prostore, kjer se je izvajala regresivna terapija. Seznanila sem regresivno terapevtko in uporabnika, da sta se spoznala. Nato sem bila prisotna do začetka regresivne terapije, to je do intuitivnega vpogleda. Do takrat je Teja Melinc pripravljala prostor za sproščen in nemoten potek terapije, vsi skupaj pa smo neformalno poklepetali. Ponudila je čaj, pripravila je piškote in sadje, po vsem prostoru je prižgala čajne svečke, prižgala je dišeče palčke in vklopila meditativno glasbo. Ves ta čas je potekal sproščen pogovor. Vse te priprave in pogovor so pripomogli k čim večji sproščenosti uporabnika. Nato sem se jaz odpravila, regresivna terapevтка in uporabnik pa sta nadaljevala z regresivno terapijo.

Pri tretjem delu, ko se je delal povzetek, sem bila zopet prisotna in smo skupaj pogledali, kakšen uvid je posameznik dobil in kako se ti vedenjski vzorci prekrivajo z vedenjskimi vzorci v sedanjem življenju.

13.5.3. KAKO JE POTEKALO DELO (kronološki opis)

Časovni kronološki potek:

- 29.4. ob 14 uri – 1. regresivna terapija
- 29.4. ob 16 uri – 2. regresivna terapija
- 8.5. ob 8 uri – 3. regresivna terapija
- 9.5. ob 8 uri – 4. regresivna terapija
- 22.5. ob 10 uri – 5. regresivna terapija

Vsaka terapija je trajala približno dve uri in je bila sestavljena iz treh delov:

1. intuitivni vpogled
2. vpogled v prejšnja življenja
3. povzetek in zaključek

13.5.4. ANALIZA POTEKA DELA GLEDE NA KONCEPTE, OPREDELJENE V TEORETIČNEM UVODU

Raziskava temelji na kvalitativni analizi. Najprej sem v prepisih zvočnega posnetka regresivnih terapij označila elemente teorij, ki sem jih opisala v teoretičnem delu. Nato sem v analizi opisala potek posamezne regresivne terapije korak za korakom od začetka do konca z uporabo elementov uvodoma opredeljenih teorij. Pri vsaki regresivni terapiji sta regresivna terapevтка in uporabnik pogledala več kot eno življenje. Ker pa je princip vpogleda v prejšnja

življenja enak, sem v analizi posamezne regresivne terapije razčlenila elemente le enega prejšnjega življenja. Torej, če sta šla pogledat tri življenja, shema regresivne terapije zgleda takole:

- intuitivni del
- vpogled v prejšnja življenja (1. življenje, 2. življenje in 3. življenje)
- povzetek in zaključek

Shema moje analize pa zgleda takole:

- intuitivni del
- vpogled v prejšnja življenja (1. življenje)
- povzetek in zaključek

Pri vsakem uporabniku so deli regresivne terapije potekali v nekaterih elementih podobno, v drugih pa prilagojeno posamezniku in na podlagi intuitivne odločitve regresivne terapevte. V analizi celotnega poteka regresivne terapije bom opisala vse možne elemente.

13.6. KODIRANJE METOD IN TEHNIK DELA

I. DEL - INTUITIVNI VPOGLED

POVPRAŠEVANJE PO RAZLOGIH

Terapevтка je vsakega uporabnika na začetku povprašala po namenu odločitve za vpogled v prejšnja življenja in po morebitnih izkušnjah z regresivno terapijo. Na primer:

»Kako to, da si se odločil za vpogled v prejšnja življenja?«

»Ali si že bil na regresivni terapiji?«

»Kako to, da si se danes odločila priti?«

RAZLAGA POTEKA REGRESIVNE TERAPIJE

Sledila je razlaga doživljanja vpogleda v prejšnja življenja. Na primer:

»Veliki večini uspe dobiti vpogled. Je pa možno, da tudi ne....«

»Vpogled je lahko vizualen, lahko preko občutkov, lahko kot da ti nekdo govori, lahko je preko misli...«

»...lahko najdemo vzporednice, ko pogledamo vzorce, ki se med življenji povezujejo, ki jih nisi mogel med meditacijo preračunati, potem pa klienti doživijo šokantna presenečenja.«

Spregovori o dramatičnih pričakovanjih klientov. Na primer:

»Dostikrat imajo ljudje zelo dramatična pričakovanja. Nič dramatičnega se ne bo zgodilo.«

RAZLAGA NAČINA DELA

Razloži, na kakšen način dela.

»Jaz, ko delam ta intuitiven vpogled, ga delam s pomočjo angelov in duhovnih vodnikov. Oni mi kažejo... Zdaj delava tak intuitivni vpogled, da vidiva, kje si v življenju, kaj se dogaja s teboj. In to je taka izhodiščna točka za vpogled v prejšnja življenja.«

»Najprej bova naredili en tak intuitiven vpogled v tvoje življenje. Se pravi, kje si zdaj, kaj se dogaja. Kaj so tiste glavne stvari, ki jih predeluješ, in vzorci v tem življenju, zdaj, ta trenutek. Potem bova naredili dejanski vpogled v prejšnja življenja. Vse se navezuje. Potem bova pa naredili povzetek vsega. To življenje je nadaljevanje prejšnjega življenja.«

INTUITIVNI VPOGLED IN INTUITIVNA RAZLAGA

Kar regresivna terapevtka intuitivno začuti, da mora povedati, to tudi naredi. Na primer:

»Kar se meni zdi, je, da ti v življenju predvsem iščeš varnost. Čim najdeš malo varnega pristana, ga ne boš več spustila. Kažejo mi tudi to, da si v življenju veliko mogla na svojih nogah stati, da si bila zelo neodvisna. In to, kar si sama ustvarila, veliko si sama ustvarila, hočeš to zavarovati.«

»Eden glavnih vzorcev, ki si jih predelovala s svojimi starši, je občutek drugačnosti....«

»V bistvu, kaj mi hočejo povedati, je, da je zelo pomembno, da spremeniš svojo samopodobo.«

»Imam občutek, da nekaj zameriš mami.«

»Zdaj mi kažejo okoli tebe to, da se moraš naučiti v odnosih prejemati in se tudi naučiti biti malo vodena. Se naučiti biti malo tolerantna. Kako ti kaj gre to?«

»Pri tebi je taka zelo mehka, mehka energija noter. Okoli tebe pa je ogromno oklepa, s katerim se ti ščitiš. In mislim, da ta človek, ki je prišel v tvoje življenje, da bo znal ta oklep stopiti. Gre za zaupanje. Ti ne bi nobenemu človeku zaupala. Ti seveda sama sebi lahko zaupaš. Zdaj se je pri tebi začel ta podzavestni aspekt tebe zelo intenzivno zdraviti. To je neki, kar je tvoja tematika zdaj. Odnos, ne. Otroci. A je želja po otrocih?«

Včasih se zgodi, da intuitivni vpogled, ki ga terapevtka dobi, uporabniku ni jasen. Zato terapevtka s pomočjo vprašanj razišče nejasno področje, da se razjasni. Na primer:

T: »Takrat je ena moška oseba igrala vlogo v tvojem življenju. Ena dosti pomembna. Ne vem, a je bil to prijatelj? Nekdo vem, da je. En moški je v tvojih najstniških letih.«

R1: »Mogoče brat.«

T: »A sta imela dosti tesen odnos takrat?«

R1: »Ne ravno tesen. Imela sva nekaj konfliktov.«

T: »So dosti vplivali nate?«

R1: »Ja.«

T: »A je večji od tebe?«

R1: »Ja.«

T: »A dosti večji?«

R1: »Ja, precej velik je.«

T: »Potem pa njega vidim. Zato ker je imel zelo velik vpliv na to, kar se je s tabo dogajal.

Kako pa ti je šlo učenje takrat? Se nisi mogla koncentrirat?«

Uvid preko intuitivnega vpogleda, vzorec, ki se klientu ponavlja. Na primer:

»V bistvu je pri tebi vzorec, to, kar se meni prikazuje, vloga moške in ženske energije. Se pravi v smislu odnosov. Sprejeti moškega, zaupati....«

»Pri tebi je to. Skoz nekaj dosegat: kaj lahko še naredim, da bom še boljša, še bolj zanimiva? Še lepša, še tretje. V bistvu takšna, kakršna si, si več kot dovolj.«

Intuitivni vpogled na podlagi vprašanja klienta.

R2: Zanima me, kaj je pomenil moj odnos s starim očetom, ki je bil v moji rani mladosti? Zato ker sem radovedna, kaj je to.

T: Kakšen pa je bil tvoj odnos?

R2: Spet je bila tukaj nadvlada in podvlada. On je bil odrasla oseba in jaz sem bila pač otrok.

T: A si imela ti občutek pri njemu, da nisi mogla govoriti?

R2: Ja nisem se mogla izražati, absolutno.

T: A veš, kaj se mi je pokazal? Videla sem roko čez usta. A je bil kdaj fizično nasilen?

R2: Ne, bil je psihološko nasilen. Pa tudi zlorabljal je.

T: Ja, sej, to je to. Ker vidim, da je bilo tudi nekaj fizičnega pa to, da tebi ta krik ostane.

R2: Zaradi tega sem bila zelo drugačen človek. Od drugih.

T: Vajina zgodba seže v preteklost. Zakaj se je to dogajalo, kar se je dogajalo, oziroma kaj se je zgodilo. Kakšen pa je bil on do drugih otrok?

R2: Do mojih staršev je bil zelo neizprosen, hudoben. Kolikor jaz vem. Ni bil najbolj človeški.

T: Zdi se mi, da si mu bila ti nekaj posebnega. Si imela kdaj tak občutek?

R2: Ja seveda. On mi ga je naredil.

T: Ti si mu bila nekaj posebnega. Nekaj je bilo, da je on videl, da si nekaj posebnega. Prepoznavna med vama, med dvema dušama, je bila malo drugačna. Nekaj je bilo tukaj drugače. Moj občutek je, da se je on tebe v resnici bal.

R2: A res?

T: Bolj kot kateregakoli drugega.

R2: Na to pa nikoli nisem pomislila.

PODPORA UPORABNIKU

»To je super. Tako intenzivno delaš na sebi, da se toliko zavedaš teh stvari. Super.«

»Ti rečeš, jaz sem vodljiva. Zakaj? Kdo je rekel, da je on karkoli boljšega.«

»Imaš voljo, imaš zagon in si definitivno na pravi poti.«

NASVET

V smislu učenja. Na primer:

»Jaz bi si na tvojem mestu sposodila veliko literature, predvsem tuje literature... Takšne literature, ki imajo bolj duhovni vpogled v žensko in moško energijo. Ker se v tebi skriva en kup konceptov, ki jih moraš sama pri sebi razumet.«

RAZLAGA ZA RAZUMEVANE

»Ti in mama imata odnose, ki jih moraš razčistiti. Odnosov ne moremo razreševati z neko notranjo zamero. Ali pa z negativnimi občutki. Vedno moraš pogledati, kaj ti je ta odnos prinesel, zakaj ti je bil dan. Čisto karmično, kozmično. Kaj se lahko s tem naučiš? Potem ne gledaš več tako osebno in vidiš, da je samo človek tako kot jaz. Saj ni mogla vedeti. Pride do sočutja....«

ZAKLJUČEK INTUITIVNEGA VPOGLEDA

Prehod na vpogled v prejšnja življenja.

»Zdaj sva naredili tak intuitivni vpogled, sedaj greva na prejšnja življenja.«

»A greva pogledat prejšnja življenja? Dajva.«

»Zdaj bova šle pogledat prejšnja življenja. Ja ravno toliko časa še imava. Bova videli, kako nama bo šlo. Ponavadi je sestavljen iz dveh delov. Prvi del je intuitivni vpogled, to, kar sva zdaj delali. Potem je pa vpogled v prejšnja življenja. Na koncu bova pa še povzetek naredile.«

Povpraša po razlogih, zakaj bi naredili vpogled v prejšnja življenja. Tukaj se že dotaknemo problema. Na primer:

»Kaj so tisti pravi razlogi, zakaj bi naredila vpogled v svoja življenja?«

Povpraševanje, če uporabnik želi še kaj vprašati, preden nadaljujeta z vpogledom v prejšnja življenja.

»Te zanima kaj posebnega?«

»Kaj se ti še dogaja v življenju poleg tega odnosa?«

ODSTOP OD POVPREČJA PRI RAZISKAVI

Regresivna terapevtka je v intuitivnem delu dostikrat razlagala in pojasnjevala za boljše razumevanje. Pri enem uporabniku, ki je bil bolj skeptičen in radoveden, pa je intuitivni vpogled v bistvu skozi pogovor in uporabnikovo spraševanje zgledal kot kratko in jedrnato predavanje o principu reinkarnacije, o dušah, o karmičnem krogu in duhovnosti, o duhovnih vodnikih, mojstrih, angelih, o tehnologiji, o energetskem polju, o polju informacij, o notranjem prebujenju in vkalupljenosti ljudi, o aspektih človeka, o uravnoteženosti narave, o čakrah, človekovih programskih nastavitvah, o nivojih zavedanja, da imamo vsi znanje in odgovore v sebi, pa kako so nastale religije.

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

POVPRAŠEVANJE PO IZKUŠNJAH

»A si že kdaj izvajala meditacijo?«

»A imaš kakšne izkušnje z meditacijo?«

»A si že kdaj izvajala meditacijo, regresivno terapijo?«

INFORMIRANJE O MEDITACIJI

Kaj je meditacija. Na primer:

»To je stanje sproščenosti, v katerem se hkrati popolnoma zavedaš vsega tukaj, se pravi mene, ptičkov, avtomobilov zunaj, obenem pa si zelo odprta do svojega notranjega doživetja.«

Potek meditacije. Na primer:

»Najprej se začne s sproščanjem, da prečistimo čakre, dihamo s svetlobo, delamo z angeli. Potem te angel odpelje v duhovni svet in bova pogledali življenje, dve.«

Nameščanje za meditacijo. Na primer:

»Lepo se namesti na stol. Čimbolj udobno. Sedi tako, kot da bi želela zaspati.«

INDUKCIJA z nežnim, spevnim glasom

Sproščanje. Na primer:

»Pa začnimo globok vdih v trebuh in izdih. Dihaj globoko v trebuh in izdih. In še enkrat globok vdih v trebuh in izdih.

Sugestija, da je uporabnik vedno bolj sproščen in umirjen. Na primer:

»Z vsakim vdihom postajaš vedno bolj umirjena, vedno bolj sproščena. In z vsakim izdihom, ko vsa napetost, vse tisto, česar ne potrebuješ več, preprosto odide. In z vsakim novim vdihom se stanje sproščenosti pogloblja, postajaš vedno bolj umirjena, vedno bolj sproščena.«

Sugestija, da vse odgovore nosimo v sebi.

»Kot da se ta notranja svetloba, to, kar resnično si, kot da se nahaja v tvojem srcu, kot nekakšna kroglica svetlobe se začne širiti, se vedno bolj razširja, vedno bolj žari. Razširja se na celotno telo, razširi se na tvoje misli. In naenkrat kot da postaneš ta svetlobna kroglja. In v tej svetlobni krogli so vsi odgovori na vprašanja. Vsa modrost in vse, kar si kadarkoli potreboval. In kot da si prišel iz te svetlobne krogle in opazuješ. Opazuješ svetlobo, kako se

giblje, opazuješ polje informacij, polje idej. Kot majhen otrok stojiš sredi tega polja, ko v tvoje srce prihaja čista, čista svetloba.«

VIZUALIZACIJA

Zdravljenje s svetlobo. Na primer:

»Ko vdihneš, si predstavljaš, kot da dihaš svetlobo in ta svetloba, ko vstopi v tvoje telo, polni tvoja pljuča in se nato razleze po celotnem telesu. In vsi delčki, vse celice tvojega telesa se polnijo s to svetlobo in tvoje telo kot da žari v tej svetlobi, da sveti kot luč in je polno, polno žarkov, polno občutka življenja, vitalnosti. Se tvoje celotno telo prebudi in zaživi. Toda kar naenkrat čutiš vse celice svojega telesa, vse delčke, vse koticke. Vsi so polni svetlobe, polni občutka ljubezni. In z vsakim trenutkom svetloba, ki prihaja v tvoje bitje, postaja vedno močnejša. In vedno, vedno globlje potuješ v to svetlobo, ki te obdaja tako, da počasi, počasi postajaš eno. Kot da se razširiš v to svetlobo in ta izjemno prijeten občutek ljubezni in varnosti. Zdaj si predstavljaš na vrhu svoje glave nekakšen izvor svetlobe, podoben soncu, vendar gre za duhovni izvor. In ta izvor žari zelo močno kot sonce. Čudovit je in njegovi žarki se spuščajo vrh tvoje glave iz izvora. Vse okoli tebe se miri, vse v tebi se miri. Samo opazuješ te žarke, ki prihajajo vate.«

Zdravljenje z življenjsko energijo:

»Z vsakim vdihom vate prihaja vedno več svetlobe. Ta svetloba je življenjska energija, življenjska moč. V vsakem vdihu ta življenjska energija napolni celotno telo. Najprej vstopi v pljuča, nato se razširi. Razširi se v tvoje noge, roke, trup, glavo, celotno telo. In z vsakim trenutkom tvoje telo postaja vedno bolj svetlo, vedno bolj žareče. Vse stare stvari, vsi nemiri, vse odide.«

SUGESTIJA, ki se nanaša na celoten proces vpogleda v prejšnje življenje

Da bo klient ohranil stanje sproščenosti in hkrati odgovarjal na vprašanja. Na primer:

»Zdaj, čisto počasi, ti bom začela postavljati vprašanja. Ti boš vedno ohranjala to stanje sproščenosti in mi boš z lahkoto odgovarjala.«

PREVERJA ZAZNAVANJE

»Moje prvo vprašanje je, na kakšen način zaznavaš to svetlobo? Kot občutek ali kot barvo?«
»Zdaj prva stvar, ki me zanima, je, kako zaznavaš to kroglo? Ali jo zaznaš kot barvo ali kot občutek?«

VIZUALIZACIJA

Delo z angeli in s svetlobo. Na primer:

»Zdaj si pa predstavljaš, kako ta svetloba pridiha čez svetlobo angela, svetlobo duhovnega sveta, ki postaja vedno močnejša, vedno bolj žareča. Svetloba, ki je čudoviti žarek, ki vstopa v tvoje srce, v tvoje tretje oko, ki se nahaja na čelu. Tvoje grlo, pleksus, trebuh, tvoje roke, noge, celotno glavo in celoten trup, in popolnoma se prepojiš s tem občutkom ljubezni. Iz te svetlobe se ti kar naenkrat približa tvoj angel varuh. Tvoj angel varuh je bitje, duhovno bitje, ki te spremlja na tvoji življenjski poti. In to bitje je polno ljubezni, razumevanja in sočutja. Pri njem si popolnoma varna. In ta angel varuh sedaj stopi k tebi, te objame s svojimi žarki, s svojo prisotnostjo. Tvoje srce se odpira, spravi. Vedno bolj žari.«

Zdravljenje s svetlobo:

»Zdaj si pa predstavljaš, da z vsakim vdihom vdihneš to svetlobo, nato z izdihom vse to, česar ne potrebuješ več, preprosto odide. Nato spet, ko vdihneš, vdihneva to svetlobo. Ta svetloba se razširi na celotno telo. In to toplino začutiš povsod. In kot da žariš, kot da celotno tvoje telo žari.«

»Zdaj pa tvoj vodnik stopi zraven tebe in te objame tako kot svojo svetlobo, kot da gre iz njegovega srca, iz njegovega tretjega očesa. Tako kot žarki zelo lepe svetlobe in te popolnoma ovijejo. Kot da te razbremenijo. Kar naenkrat se okoli tebe ovije taka lepa mavrična svetloba in odnaša vse ostalo, tistega, kar ne potrebuješ več. In ta tvoja notranja svetloba se še bolj prebudi, še bolj zažari.«

Vizualizacija duhovnega vodnika:

»Zdaj pa se iz te svetlobe, ki te obdaja, proti tebi sprehodi tvoj vodnik in tvoj vodnik sedaj stoji pred teboj.«

Sugestija, da je uporabnik popolnoma varen in da povabi svojega vodnika:

»Zdaj pa v to kroglo, v kateri si popolnoma varen, povabiš svojega vodnika. Tvoj duhovni vodnik je tvoj mentor in tvoj učitelj, ki te spremlja v življenju. In k tebi pristopi bitje, lepo svetlobno bitje.«

PREVERJA ZAZNAVANJE

»Zdaj me zanima, na kakšen način vidiš svojega angela? Kako ga zaznaš?«

»Kakšna oblačila zaznaš na svojem vodniku?«

Iskanje odgovora v svoji podzavesti, kaj je ta trenutek pomembno zate:

»Zdaj pa vprašaj duhovnega vodnika, kakšen je namen današnjega 'potovanja'?«

»Zdaj pa vprašaj angela, če ti ima karkoli za sporočiti, za povedati.«

SUGESTIJA ZA POGLABLJANJE V PODZAVEST in SPROTNO PREVERJANJE ZAZNAVE

Sugestija stopnic – dviganje zavesti oziroma prehajanje v spremenjeno stanje zavesti:

»In kar naenkrat se pred vama pojavijo stopnice. Te stopnice vodijo navzgor v duhovni svet. V svetlobo svetlobe.«

»In kar naenkrat se pred vama pojavijo stopnice, ki vodijo visoko, visoko v duhovni svet.«

Preverjanje zaznave stopnic. Na primer:

»A so zavite ali gredo samo naravnost navzgor?«

»Ko jih pogledaš, kako izgledajo te stopnice?«

Sugestija – poglobljanje v podzavest:

»Pa začneš počasi prihajati po stopnicah, ko se z angelom dvigujeta vedno višje. Kar naenkrat se znajdeš na koncu teh stopnic in pred vama se pojavijo vrata. In ta vrata vodijo v duhovni svet.«

»Zdaj pa se začneta vzpenjati po teh stopnicah navzgor. Zelo lahkotno, kot da vaju nekaj gor dviguje.«

»Zdaj potujeta po teh stopnicah in kakor eni lepi puhasti oblaki so tam. Vedno bolj svetlo postaja. Zelo nenaporno, zelo lahkotno potujeta tja gor.«

Preverjanje zaznave:

»Kako jih zaznaš? Kako izgledajo?«

»Kako bi opisala ta vrata?«

Sugestija – še večje poglobljanje v podzavest :

»Zdaj pa, ko stopiva čez ta vrata oziroma ta prehod v to svetlobo, ko vstopiva v to svetlobo, v duhovni svet, najdemo kraljestvo angelov.«

»Zdaj stopiš skozi ta vrata s svojim vodnikom in kar naenkrat se znajdeš v kraljestvu angelov in zdaj se razgledaš naokoli.«

»Zdaj bova pa počasi stopili skozi ta vrata. In ko se znajdeva na drugi strani vrat, vstopiva v kraljestvo angelov. In odpreš vrata, vstopiš in zapreš za seboj. S tvojim angelom se najdetata v kraljestvu angelov in tukaj je polno, polno ljubezni.«

Sugestija, da je popolnoma varna (v podzavesti):

»Tam je polno, polno ljubezni. Polno podpore. In popolnoma varno se počutiš tam.«

»Zdaj se razgledaš naokrog in začutiš vso to prisotnost angelov, ki te podpirajo in vodijo.«

»Zdaj pa kot da naenkrat začutiš te lepe, lepe žarke ljubezni, ki prihajajo iz njihovih src v tvoje srce. In prav čutiš ta občutek podpore, občutek vodstva, varnosti. Si zelo, zelo varna.«

Preverjanje zaznave:

»In ko se razgledaš naokoli, kaj je tisto, kar zaznaš?«

Sugestija – poglobljanje še globlje v podzavest:

»Zdaj te tvoj angel vodi naprej. In kar naenkrat se pred vama odpre pot.«

Preverjanje zaznave:

»Kakšna pot se zriše? Kako izgleda ta pot?«

Sugestija – poglobljanje še globlje v podzavest:

»Zdaj se začneš sprehajati po tej poti. In hodiš. Zelo sproščeno, zelo lahkotno. In kar naenkrat se pred teboj v daljavi pojavi tempelj.«

Preverjanje zaznave:

»Kako ga zaznaš?«

Sugestija za vstop v uporabnikov notranji vir modrosti:

»Zdaj pa v bistvu preden vstopiva v ta tempelj, zdaj gledava ta tempelj in na vhodnih vratih se pokaže mojster. Mojster je zelo modro bitje, moder učitelj, ki te v bistvu spremlja že zelo veliko tvojih življenj. In ta mojster se prikaže. Sprejme te in pozdravi.«

»Zdaj pa je na vratih mojster. To je mojster, ki te spremlja iz življenja v življenja in ti pomaga pri svojih odločitvah za inkarnacije. Pomaga ti pri načrtovanju. In sedaj ta mojster stoji na vhodnih vratih.«

Preverjanje zaznave:

»Kako zaznaš mojstra?«

Sugestija za črpanje odgovorov iz svojega notranjega vira modrosti:

»Zdaj pa vprašaj, zakaj si pravzaprav prišla. Kaj je namen tega potovanja?«

»Zdaj pa vprašaj, kaj je tvoje življenjsko poslanstvo.«

Sugestija za vstop v podzavest kjer so shranjeni vsi spomini

»Zdaj pa naj te ta mojster popelje v tempelj. Kar naenkrat se znajdeti v taki veliki knjižnici. Iz teh polic, kjer je ogromno knjig, on vzame eno knjigo, jo prinese k tebi, ti jo da v roke. Ti zdaj držiš to knjigo.«

»Sprehajata se po gozdni poti. In se sprehajata po gozdu in prideta na travnik. Na sredini travnika je mogočen, mogočen kristal. In ta kamen takrat, ko se ga dotaknemo, nam pomaga, da vstopimo v svoje spomine. In če želimo, lahko pogledamo katerokoli drugo dimenzijo našega bivanja. Katerokoli drugo življenje lahko dobimo preko vizij, preko občutkov. In zdaj te vodnik pelje k temu kamnu in se usedeta na travnik poleg kamna.«

Preverjanje zaznave:

»Kako zgleda ta knjiga? Kako bi jo opisala?«

Vizualizacija – kombinacija globokega vdiha in zdravljenja s svetlobo:

»Narediva en globok vdih, vdihniva svetlobo in nato razpreš knjigo.«

Vizualizacija – odpiranje tretjega očesa:

»Zdaj ti nadangel Mihael položi svoje dlani na tvoje tretje oko. In zdaj čudoviti žarki prehajajo na tvoje tretje oko, ki se nahaja med fizičnima očmi na čelu. Zdaj se tretje oko odpira zelo nežno, zelo nežno.«

Sugestija za vpogled v svoje spomine na prejšnja življenja:

»Če želiš, lahko to knjigo odpreš in ko jo boš odprla, se ti bo prikazalo eno od prejšnjih življenj. Tisto življenje, ki je najbolj pomembno, da ga vidiš v tem trenutku svojega razvoja. Prikaže se ti tisto življenje, ki je v tvoje najvišje dobro in ga razpreš. Listi se razprejo, knjiga se razpre.«

»Zdaj pa knjigo spet primeš v roke in spet naj ti pokaže tisto življenje, ki je najbolj pomembno za tvoj trenutni razvoj. Razpreš knjigo in knjiga se razpre.«

»In zdaj ti nadangel Mihael pove, ko bo preštel do tri, boš prestavljen v drugo dimenzijo prostora in časa, v svoje drugo življenje, katero je najbolj pomembno, da ga zdaj vidiš. Zdaj pa čisto sproščeno in Mihael začne šteti. En, dve in tri. Znajdeš se v drugi dimenziji prostora in časa in v drugem življenju. Tako, da kar naenkrat zagledaš drugo dogajanje, drugo situacijo in pogledaš navzdol.«

Preverjanje zaznave:

»Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš na listih te knjige? Kaj se ti prikaže?«

OZEMLJITEV UPORABNIKA

»Zdaj pa poglej navzdol. Kaj imaš obuto?«

»A si tudi oblečen tako, viteško?«

»Kaj imaš oblečeno?«

UGOTAVLJANJE, KDO JE UPORABNIK V TEM ŽIVLJENJSKEM OBDOBJU

»Koliko si stara?«

»A si moški?«

»Imaš občutek, da si moški ali ženska?«

»Kako ti je ime?«

»Kje se trenutno nahajaš?«

»S kom si tam?«

»Kaj pa delaš tukaj, v Egiptu? Kaj je tvoja naloga? Kaj si pravzaprav prišla tja?«

»Kje je tvoj dom?«

»Imaš kakšno družino?«

»Kdo je bil v družini?«

T: Katero leto pa je?

R3: 1980. Samo se mi zdi, da je pred našim štetjem.

T: S čim se ukvarjaš? Kaj pravzaprav delaš? Kako preživljaš dneve? Grevi ven iz te sobe pogledat, kako živiš, kaj se dogaja?

R3: Povsod je čista megla. Po celi sobi je čista megla. Ovca je tukaj spodaj. Čisto je svetla. Zgleda kot, da sem pastir, samo po mojem nisem, ker imam samo eno ovco tam.

T: A imaš kakšno družino?

R3: Imam majhnega otroka. Črne laske. 6-7 let... Pride do mene in se hoče objet. In sva se objela.

T: A je še kdo drug v tvoji družini razen tega otroka?

R3: Ne vem. Še ena punčka je. Dolgi svetli, blond lasje. Tudi čisto nasmejana, vesela.

T: Kaj si pravzaprav ti njim?

R3: Po mojem oče.

T: Kje pa imajo mamo?

R3: Vidim jo, kot da bi bila Marija. Samo, da je, ne vidim telesa, ampak samo zgornji del njene postave.

T: Kako se preživljaš v temu življenju? Kaj delaš?

R3: Nek obrtnik. Po mojem te ovce pasem.

KLJUČNI DOGODEK, KI JE VZROK ZA PROBLEME, VZORCE,...

Raziskovanje z namenom iskanja vzroka za na primer vzorce, ki se ponavljajo:

T: Kdo pa je ta ženska?

R1: Klečala je pred mano, se je jokala.

T: Zakaj pa se joka?

R1: Ker jaz grem.

T: Kdo pa je ona?

R1: Moja mati.

T: Kako pa se ti počutiš takrat, ko odhajaš?

R1: Krivo se počutim.

T: Zakaj pa potem odhajaš?

R1: Moram iti.

T: Zakaj pa moraš?

R1: Ker ne prenesem več. Bežal sem stran. Kot če bi me poklicali. To je to.

T: Super. Koliko pa si takrat star, ko greš od doma?

R1: Tam triindvajset.

T: Super. In potem v bistvu postaneš del te vojske.

R1: Ja.

T: In kako se počutiš tam v vojski?

R1: Močno, ker imam moč. Da izvršujem..., na nek način, da kaznujem druge.

T: Kakšno bistvo ti to daje?

R1: Da sem na strani hudobnih. Moči, da imam moč. Na nek način, da se izživljam nad drugimi. Tako notranje, da mi nihče nič ne more. En oklep vidim, da nesem.

...

Sugestija, npr. da se znajdeti v uporabnikovem domu:

»Zdaj bom štela do tri. Ko preštejem do tri, se bova znašli tam, kjer stanuješ, kjer je tvoj dom. Ena, dve in tri. Znajdeš se v svojem domu.«

Sugestija, da se bo uporabnik znašel v ključni situaciji tega življenja:

»Zdaj bi šli pogledat, kaj se v bistvu sploh zgodi. Ko bom preštela do tri, se boš znašla v ključni situaciji tega življenja. Ena, dva in tri. In sedaj si v ključni situaciji tega življenja.«

Sugestija, da zavrtimo čas malo naprej:

»Kaj se zgodi z njim v življenju? Če zavrtiva čas malo naprej, kaj se zgodi z njim?«

»Pa zavrtiva njegovo življenje malo naprej!«

»Kaj pa, če zavrtiva čas malo naprej, recimo pet let.«

»In kaj potem kasneje, ko odrasteš in se poročiš?«

Sugestija, da pogledamo življenje časovno nazaj:

»Kaj pa če pogledava tvoje življenje prej.«

Sugestija, da uporabnik samo opazuje in naj ne doživlja:

»Samo opazujeva to, kar se dogaja. Ni potrebno nič podoživljat. Kot da gledaš s ptičje perspektive.«

»Kdo ga je pa pretepel? Kaj se je zgodilo? Samo opazujeva. Kaj se je najprej zgodilo, preden je umrl?«

Preverjanje zaznave:

»Kaj zagledaš pred seboj?«

»Kaj vidiš?«

Raziskovanje z namenom iskanja vzroka na primer za vzorce, ki se ponavljajo:

»R1: Da me nekdo zabode z mečem v srce.

T: Kaj se je pa zgodilo?

R1: Neki boj je bil. Kot neka tribuna in sem jaz izgubila.

T: Kdo pa je bil ta drugi?

R1: Ne vidim ga čisto, samo kot bi se borila za nekaj.

T: Za kaj pa?

R1: Za žensko. Se mi zdi, da je pri mojem truplu neka ženska zraven.

T: Zdaj pa poglej: kakšna zgleda ta ženska?

R1: Take modre oči. Svetli lasje. Dolgi. Modra obleka. Čisto zraven njenega joče.

T: Kaj se pa s teboj zgodi, v bistvu tvoje telo umre? Kaj se s tabo zgodi?

R1: Čakam, da grem naprej.

T: Kam pa?

R1: Kot da nekam letim. Zgleda podobno kot tisti svet, v katerega sem stopila, v katerem so bili angeli.

T: Ok. To je v bistvo spet duhovni svet.

R1: Ja.

T: Super, enkratno. Zdaj pa, preden v bistvu zaključiva to življenje, poglejva, kakšen odnos sta imela s to žensko v tem preteklem življenju?

R1: Kot da bi bila ljubica.

T: Zakaj pa se nista poročila? A sta se nameravala?

R1: Ker je bila neka oseba vmes.

T: Kdo pa je bila ta oseba? V kaki vlogi, odnosu je bila s to žensko?

R1: Njen mož.

T: A je bil njen mož tisti, s katerim si se boril?

R1: Ja.«

RAZISKOVANJE VMESNEGA ŽIVLJENJA

Obsmrtna izkušnja:

»R2: Ne, samo gleda in žal mu je. Neki hoče, pa ne more. Gleda, samo gleda.

T: To življenje se počasi zaključí. Ko ta trenutek zaključí s svojim življenjem, kaj se zgodi z njegovo dušo?

R2: Izstopa. Se dviguje. Na pogrebu je svojem. Vidi. Vsi so v črnem. Ni jih veliko. Žena ne joka, otroci, še kar imajo iste izraze kot prej.

T: In kaj se potem z njim zgodi?

R2: Gre gor.

T: V duhovni svet?

R2: Ja.«

»T: Kaj se dogaja?

R3: Tak predor je in skozi to temo gre visoko v višino.

T: Ok. Zdaj pa pogledaj, kje je telo tega človeka.

R3: Mrtvo telo je na zemlji.

T: Aha. Kaj pa se je zgodilo? Samo opazujeva.

R3: Čisto je tako zmahano, blede. Nekaj je ranjeno. Kot da bi ga teplo, da bi se kosti polomile. Tako boleče.«

»R4: Izkrvavel je.

T: Kaj pa njegova duša? Kaj se dogaja z njegovo dušo?

R4: Prestrašeno gleda naokoli. Ne ve, kaj bi.

T: Potem, ko se malo privadi na to novo stanje, kaj se potem zgodi?

R4: Gleda naokoli in vidi, da je bolje, da gre.

T: Kam pa gre potem, kam prispe?

R4: Kar v nebo nekam.

T: Kako se potem počuti, ko pride na koncu?

R4: Prav nenavadno in čudno.

T: Kaj pa potem?

R4: Zaenkrat je šel sam gor in še kar potuje.

T: V bistvu raziskuje.

R4: Ja.

T: Kaj pa potem, ko se sreča s svojimi angeli in vodniki?

R4: En je malo večji in en malo manjši. Sta ta glavna. In ko se umakneta, je tam zelo velik njegovih prijateljev. Taki beli in žareči so. In takrat se zelo nasmeji. In je v bistvu zadovoljen in srečen, ker se počuti kot doma.«

UJETA ENERGIJA oziroma DUŠA

(V enem primeru je prišlo do ujete energije in je regresivna terapevtka zdravila in prečiščevala to energijo s kombiniranimi tehnikami dela: zdravljenje z angeli, zdravljenje s svetlobo, globoko dihanje).

»Zdaj bova pa poklicali nadangela Mihaela in nadangel Mihael, mogočen, mogočen nadangel, zaščitnik. Nadangel Mihael se ti približa kot mogočna, taka lepa, zlato modra svetloba. In zdaj, če želiš, lahko prosiš nadangela Mihaela, da ti pomaga osvoboditi ta del sebe in ga presvetlit. In nadangel Mihael kot da svoje žarke svetlobe usmerja v ta del tvoje energije, ta del tvoje duše. Kar naenkrat se začneš osvobajati. In z vsakim dihom si vedno bolj svobodna. Vedno bolj neskončna. Zelo prijeten in poln občutek. Zdaj narediva en globok vdih njegove svetlobe in izdih. In še en globok vdih Mihaelove svetlobe in zopet izdih. Vsa teža odide. Še en globok vdih in izdih. Kar naenkrat se počutiš popolnoma osvobojeno, kot da potuješ v duhovne svetove. V svet svetlobe.«

Sugestija za časovni prehod v trenutek tik pred smrtjo:

»T: Ok. Gremo v nekaj trenutkov prej, preden ta človek umre. Kaj se dogaja z njim?

R2: Drži alkohol. Pa trese ga. Pa strah. Svetloba.

T: Kaj se potem zgodi, ko pride svetloba?

R2: Odlepi se od telesa in se gleda. Tako, malo začudeno. Pa še kar je v temu prostoru, pa še kar gleda in še kar mu ni jasen. Pa tuhta. In še kar ne šteka.

T: Zakaj pa?

R2: Zato ker vidi svoje telo. Pa gleda, pa še kar šnopc drži. Pa še kar je v tem prostoru. Potem pa gre. Sneg je. Vse je belo. Potem pa gre gor.

T: Kam gor?

R2: Kar gre gor in gor. S ptičje perspektive.

T: Se dviguje?

R2: To ja. Pa pozabi na vse.

T: In kam pride potem?

R2: Vse je belo. Oblak.

T: Super. Ok.

R2: Pa vidi angela. Pa še kar vse je belo. In ima kodrček in eno palčko in tam stoji in sploh ne more verjeti, da je tam. Angel s palčko nekaj kaže. Pa sploh nič ne dojemam. Potem pa pade na tla, v bistvu se zruši. Boli ga vse. Bolečina. Obžalovanje. Solze.

T: Kaj pa angel pravi?

R2: Še kar je tako lep. Boli ga vse. V krču je.

(Gre za primer duha, ki se noče odlepiti od hiše. Regresivna terapevtka za zdravljenje bolne energije uporabi naslednje tehnike: zdravljenje s svetlobo in ljubeznijo ter rezanje eteričnih vezi.)

T: Zdaj si pa predstavljaš, da ta človek se začne kar naenkrat polnit z lepo svetlobo in vsa ta maska in bolečina odpade. Kot da stopi pokončno na svoje noge. Takšen, kakršen je res, v resnici. Poln ljubezni. In kakšnega človeka sedaj vidiš? Ko stoji v svoji svetlobi.

R2: Še kar je z brki. Zdaj se topi. Zdaj vidim samo nekaj majhnega. Vse je belo.

T: Vse je belo in maska se raztopi. Ostaja sedaj prava svetloba. Sedaj bom prosila angele, nadangela Mihaela, da pretrgajo vse eterične vezi, vse tisto, česar ta človek, to bitje ne potrebuje več. Naj vstopi v čisto stanje svetlobe in ljubezni, v svoj duhovni dom in naj v miru in ljubezni nadaljuje svojo pot. Sedaj imaš poln občutek osvobojenosti. Globok vdih in izdih. In še en globok vdih in izdih.«

Sugestija za vrnitev v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini oziroma do notranjega VIRA modrosti:

»Zdaj pa se vrnimo v duhovni svet. In kar naenkrat se zopet znajdemo v tisti knjižnici z mojstrom, ki sedi zraven tebe.«

»Zdaj pa počasi dvignemo iz tega moškega in gremo spet v knjižnico, kjer sediš nasproti z mojstrom in en globok vdih te lepe svetlobe in izdih...«

»Zdaj se pa počasi vrnemo nazaj na tisti travnik. Ko preštejem do tri, boš spet sedel zraven tistega kristala, zraven tebe nadangel Mihael in tvoj vodnik. Ena, dve in tri. Znajdeva se nazaj na travniku in odpreš oči.«

VIZUALIZACIJA

Kombinirano globoko dihanje in zdravljenje s svetlobo:

»Vso težo tega življenja predaš mojstru. Mojster položi svoje dlani v tvoje srce. Takrat se močna, močna svetloba sproži. Vsa teža se stopi in preprosto odide. Naredimo en globok vdih svetlobe in izdih, da vse staro odide. In še en globok vdih svetlobe in zopet izdih, da vse staro odide. Ostane samo še modrost, razumevanje, občutek ljubezni in sprejemanja.«

»In sedaj narediva en globok vdih lepe roza svetlobe in izdih. In še en globok vdih lepe roza svetlobe, ki te napolni z ljubeznijo, z mirom in izdih. Tvoj vodnik te ovije v lepo zlato, belo svetlobo in ti pove, da je vedno s teboj in da ga lahko kadarkoli pokličeš in vprašaš za nasvet.«

Iskanje odgovorov v svojem notranjem viru modrosti:

»In zdaj vprašaš mojstra, če ima še karkoli drugega za povedat glede situacije, ki sva jo ravnokar pogledali.«

»Zdaj pa, preden se bova vrnila, vprašaj nadangela Mihaela, kaj ti ima povedat za življenjsko poslanstvo za to sedanje življenje, ki ga živiš na zemlji. In kaj ti nadangel Mihael pove?«

SUGESTIJA ZA VRNITEV IZ SPREMENJENEGA STANJA ZAVESTI

Sugestija za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti, kombinirana z zdravljenjem s svetlobo in angeli:

»Sedaj se zahvali mojstru za vso podporo, za vse vodstvo. Zraven tebe pa je angel varuh, ki te bo pospremil ven iz templja, nazaj po poti skozi angelsko kraljestvo in nato po stopnicah navzdol do tvojega telesa do tega trenutka, prostora in časa. In zdaj te ta angel ovije v lepo, lepo rumeno, belo svetlobo in te prizemlji nazaj v ta trenutek. Zahvali se tudi angelu. Zdaj pa en globok vdih te svetlobe in izdih. Čutiš, kako se vračaš, kako prihajaš nazaj. Čutiš, kako se tvoje telo prebuja. Zelo, zelo prijetno. Še en globok vdih, izdih. In še en globok vdih in izdih. Počasi, počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. Še en globok vdih in izdih. Čisto, čisto počasi odpreš oči popolnoma zbujena.«

»In potem ti mojster pove, da je čas, da odideš, da vstaneš. S tem občutkom ljubezni, sproščenosti in umirjenosti te pride iskat tvoj vodnik in te pospremi ven iz tega templja... Tvoj vodnik te ovije v lepo zlato, belo svetlobo in ti pove, da je vedno s teboj in da ga lahko kadarkoli pokličeš in vprašaš za nasvet. In nato se počasi vodnik posloví. Midva pa se počasi začneva vračat v prostor. Bova naredili še en globok vdih in izdih. Počasi premakneš prste na nogah, počasi premakneš prste na rokah. Narediva še en globok vdih in izdih in popolnoma zbujena počasi odpreš oči.«

V nekem primeru uporabnica ni želela priti iz spremenjenega stanja zavesti, ker ji je bilo preveč lepo v tem stanju. Takrat je regresivna terapevtka uporabilo sugestijo, da uporabnica ni sama, tehniko zdravljenja z barvami, sugestijo, da začuti svoje telo, tehniko prizemljitve in ponovno sugestijo za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti.

»Zdaj bo pa ta angel še enkrat uperil svojo ljubezen vate in ti pove, da bo vedno s teboj na vsakem koraku tvojega življenja te spremlja, te vodi, te podpira. V resnici nikoli, nikoli nisi sama. Kadarkoli se lahko nanj obrneš. In sedaj, kot da čisto umiriš svoje misli. In spet stopiš v svoje srce. In začutiš, da je vedno, vedno s teboj. Da te v resnici nikoli ne more zapustiti, da je vedno s teboj. Kot tvoja senca te spremlja in vodi. In nate žari svojo moč. In ta angel te zdravi, dokler je potrebno. Tudi, ko se vrnemo nazaj je angel s teboj. In te bo spremljal še na drugo stran. Zdaj se bova zahvalili še angelu, da je bil s teboj in en globok vdih svetlobe in izdih. In še en globok vdih svetlobe in izdih. Predstavljaš si, da ko narediš vdih, celotno telo oblije taka lepa roza svetloba in kot dež izpere iz tebe vse staro in izdih. In še en globok vdih lepe zlate svetlobe, ki se spet razlije čez celotno telo in izdih. Zdaj pa še globok vdih take lepe modre svetlobe in izdih in pa zelene svetlobe. In pa lepe rumene svetlobe. Globok vdih oranžne svetlobe. In globok vdih rdeče svetlobe. Zdaj začutiš spet svoje telo, kako popolnoma sproščeno, mirno in lahkotno. Počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. In zdaj pride nadangel Mihael, mogočen nadangel in prelije tvojo avro s prelepo kraljevo modro svetlobo mešano z zlato in to je kot nekakšen energetski ščit, preko katerega je tvoje bitje ljubezni in svetlobe in tisto, kar je tvoje najvišje dobro. Nato pa se pod tvojimi nogami pojavi kot neka energetska točka, kot neka svetlobna točka, to je zemeljska čakra, ki te povezuje s tem planetom. In zdaj se ta zemeljska čakra odpre, zažari in kot da se take lepe niti spustijo navzdol proti centru zemlje. In naredimo en globok vdih, kot da bi vdihnili energijo zemlje in izdih. Še en globok vdih in izdih. Znajdeš se spet nazaj v tem prostoru in času, zbujena. Narediva še en globok vdih in spet premakneš prste na nogah, prste na rokah in čisto, čisto počasi, v svojem času, odpreš oči.«

III. DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

VRAČANJE UPORABNIKA IZ SPREMENJENEGA STANJA ZAVESTI

»R1: Sem nazaj?

T: Kako se ti je zdelo? Si dobro?

R1: Ja. Kot, da bi bila ena distanca.

T: Neosebno na en način.

R1: Ja.

T: Pa čisto zbudena na nek način.

R1: Ja.

T: Fascinantno, ni?«

»T: A si nazaj? A si v redu?

R4: Ja.

T: Kar vzemi si nekaj minut, da prideš k sebi.

R4: Sploh nisem hotela nazaj priti.«

PREHOD NA POVZETKE

»Zelo dobro se je izrisalo. To, kar sva se prej pogovarjali, in to. Se bomo še pogovorili o tem. Zdaj sledi še povzetek. Zato pa naredimo na začetku intuitiven vpogled, da se stvari povežejo. Zdi se mi fascinantno to, da se je res vse povezalo. Saj si najbrž opazila sama.«

»Zdaj si ti videla tista življenja, ki te trenutno res najbolj obremenjujejo. Bova šli zdaj vse skozi pogledat pa bova videli.«

POVZEMANJE

Regresivna terapevtka na kratko povzame vsako življenje posebej.

RAZLAGA LEKCIJE

Ko regresivna terapevtka povzame življenje, pove še, kaj je bila lekcija oziroma nauk tistega življenja tudi na podlagi intuitivnega vpogleda.

»To je bila v bistvu prva lekcija, da v bistvu ti je mojster razlagal, potem obstajajo različne ravni ljubezni in da je pomembno, da najprej ljubimo sebe.«

»Moj občutek je, da imaš ti zelo veliko znanja. Velik znanja, velik razumevanja. Ena stvar, ki si jo prišel razvit na ta planet, so ta čustva.«

»Ampak jaz mislim, da imaš v svojem življenju še velik za odkrit sebe. To je moj občutek za tebe. Da si šele začel odkrivat ene stvari in če se boš začel zanimat za duhovnost ti priporočam, da raziskuješ z znanstvenega vidika, tehničnega vidika, kvantna fizika in podobno. Kjer v bistvu znanstveniki razlagajo vse te duhovne pojme in informacije čez vidik fizike in matematike. Čez en tak tehničen in oprijemljiv vidik. Mislim, da bi ti to bilo dosti blizu.«

»Definitivno si se prišel učiti čustva, kaj je to čutiti. In najbrž svojo nalogo opraviti skozi čutenje. Skozi nežen način. Eno nežnost najti v sebi.«

RAZLAGA VZORCEV

»V drugem življenju, to življenje, se pravi, spet izraža neke odnose, recimo če gledaš specifičen partnerski odnos, ki se ni izpeljal in na drugi strani tvoja ambicioznost ter osamljenost hkrati.«

»To je ta notranji vzorec po potrditvi. In najbrž ta fantek ni imel te zunanje potrditve, sploh ker je bil tako smešno oblečen. In to je ena stvar, ki si jo prinesla v to življenje in si jo očitno razrešila do neke mere.«

»T: Kaj pa v tem življenju, kako je bilo kaj z alkoholom?

R2: Bila sem pijanka tri leta. Enkrat sem šnopc pila in me je ena sila vrgla po tleh. Od takrat nisem več šnopca pila.

T: Kako zanimivo.

R2: Ja, in vem, da je bil tukaj šnopc. Vem, da je bil.

T: Kako zanimivo. Glej, tudi ta vzorec se ti je ponovil.«

VSKOK ŽIVLJENJA

»... Potem v drugem življenju, pogledat sva šli dve pa se je še tretje vklopilo, sva prvo videli en samostan, ki je bil na enem otoku, sredi puščave, spet morje. In si bila duhovnica Kristina. Leto je bilo 1700 in še nekaj in okoli tebe je bilo ogromno otrok. To so bili majhni črni otročki. Okoli trideset jih je bilo. In si zelo uživala v skrbi za njih. Živel ste v enih majhnih hiškah. Potem si rekla, da vse to postane zaradi tega, ker se je nekaj zgodilo. Ko sem rekla, da

greva pogledat, sva skočili v drugo življenje. V drugem življenju pa si bila moški, bila si učitelj in si zlorabila eno punčko. Ona je povedala staršem in starši so povedal naprej in tebe obsodijo. Cela kolobocija se zgodi. Škof se nate spravi in drugi. Zaprejo te in tam ostaneš v eni majhni celici. Tam ostaneš, dokler okrog svojega 40. leta ne narediš samomora. Ker nisi prenesla, kar si naredila, tega občutka krivde. To se prenese v drugo življenje, kjer si si izbrala življenje te duhovnice, ki skrbi za te otroke. ...«

(Kratek vskok nekega drugega življenja, v katerem je klientka zelo debela)

»T: Kaj se zgodi, ko zapustiš telo?

R2: Težka sem. Zelo sem debela. Prav na jok mi gre. Pa tako sem debela, da se sploh premikati ne morem.

T: In zdaj en globok vdih svetlobe. In izdih. Še en globok vdih svetlobe. In izdih. Kaj se zdaj dogaja s tvojo dušo.

R2: Nekje je priklenjena.«

PRENOS ENERGIJE V SEDANJE ŽIVLJENJE V FIZIČNI OBLIKI

Ena uporabnica je imela v dveh prejšnjih življenjih odsekane noge.

»T: Zanimivo je, da si rekla, da te v tem življenju noge bolijo. Kajti te informacije se ne prenašajo iz življenja v življenje na emocionalnem in mentalnem nivoju. Se pravi, neke občutke in neke misli itd., ampak tudi na fizičnem nivoju.

R2: Ampak še kar me noga boli.

T: Ja, saj ravno zato, ker si prenesla čez. To je čisto normalno. Dostikrat se zgodi, ko ozaveš, kaj se je zgodilo, dejansko stvar preneha, ali pa se spremeni, ali pa se umiri.

R2: Pa tukaj imam materino znamenje

T: Čisto tam?

R2: Prav tukaj ga imam.«

ZNANJE ZA RAZUMEVANJE ŽIVLJENJA

Kadar regresivna terapevtka čuti, da je to potrebno, razlaga, zakaj se stvari dogajajo, kako lahko kaj spremenimo, kako nekatere stvari delujejo in podobno. Razlaga v vseh treh delih, če tako čuti. Na primer:

»Ker je spet neka izgubljena ljubezen. Spet se je neki zgodilo. Mi v življenju spoznavamo veliko duš dvojčic in si rečeš uau, to je tista. Vez je lahko čisto resnična. Vendar pa ni nujno, da imaš z dušo dvojčico isto pot v življenju. Seveda lahko čustveno čutimo, da je to to. Ljudje imamo veliko duš dvojčic, samo ni nujno, da imata v tem življenju isto pot. Mogoče je v enem življenju bila skupna pot, sedaj pa pač ni. Ti pa, ko se sedaj srečaš, začutiš tisto energijo iz prejšnjega življenja. Recimo takrat si bil poročen z nekom in ga srečaš, v tem življenju podoživiš vse tisto, ta drugi pa pravi, da ne. Da ne želi veze s teboj. In ti rečeš, kako ne in potem travmiraš zaradi izgubljene ljubezni, namesto da bi se ustavil in razmislil, da ima mogoče drugo pot kot jaz. In potem slediš svoji poti in najdeš človeka, ki je na tvoji poti. Življenje je polno projekcij, polno nekih idej. In potem si sami sebi ustvarjamo probleme. Kako bomo ustvarili nekaj iz svoji želja, nekaj iz svojih predstav, kar smo videli v filmih ali pa se naučili od staršev. Starši bi nas mogli naučit, ko smo bili majhni, da se vse zgodi z namenom in ti pomaga tvoj namen že ko odraščaš ozaveš, da veš kako živeti. Da nimaš nonstop nekih problemov, ker jih itak ne rabimo. Zato je fino si narediti kako astrološko karto, da vidiš. Ali pa narediti intuitiven vpogled vase. Da vidiš, kaj sploh tukaj delaš. Potem svojo življenjsko energijo, ki jo dobivaš vsak dan, fokusiraš v svoj namen, svoje poslanstvo. Ne pa v ideje drugih, pričakovanj drugih, v tvoje strahove. Da se čisto skristaliziraš in greš samo naprej.«

ZAKLJUČEK

Na koncu preveri, če ima uporabnik še kakšno vprašanje, če je v redu. Ponudi možnost kontakta preko e-pošte, v kolikor bi uporabnika še kaj zanimalo, in se poslovili.

»Imaš še kakšno vprašanje, preden zaključiva?«

»Zelo je zanimivo. Zelo mi je žal, ker moramo zaključiti, ker me že čakajo.«

Na koncu vsake regresivne terapije smo se vsi skupaj poslovili.

13.7. KATEGORIZIRANJE KODIRANIH METOD IN TEHNIK DELA

Podobne kodirane metode in tehnike dela sem združila v kategorije in jih zvrstila po vrstnem redu. Vse skupaj sem prikazala v shemi, iz katere je že razvidno, da vsebuje elemente, kot so

uvod, delo na podlagi intuicije, podpora, nasvet, indukcija, sugestije, raziskovanje, različne tehnike vizualizacije, povzemanje in zaključek.

I. DEL - INTUITIVNI VPOGLED

1. Uvod

- Povpraševanje po razlogih
- Razlaga potek regresivne terapije
- Razlaga načina dela

2. Intuitivni vpogled in intuitivna razlaga

3. Podpora uporabniku

4. Nasvet

5. Razlaga za razumevanje

6. Zaključek intuitivnega vpogleda

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

1. Uvod

- Povpraševanje po izkušnjah
- Informiranje o meditaciji

2. Indukcija z nežnim, spevnim glasom

- Sproščanje.
- Sugestija, da je klient vedno bolj sproščen in umirjen.
- Sugestija, da vse odgovore nosimo v sebi.

3. Sugestija, ki se nanaša na celoten proces vpogleda v prejšnje življenje

- Da bo klient ohranil stanje sproščenosti in hkrati odgovarjal na vprašanja.

4. Preverjanje zaznavanje

Vsakič, ko regresivna terapevtka poda sugestijo, hkrati preveri zaznavanje. To pa zato, da ve, kako nadaljevati z meditacijo glede na to, kako uporabnik doživlja stvari v spremenjenem stanju zavest.

5. Sugestija

- Sugestija, da je uporabnik popolnoma varen
- Sugestija za poglobljanje v podzavest
- Sugestija – poglobljanje še globlje v podzavest
- Sugestija za vstop v uporabnikov notranji vir modrosti
- Sugestija za črpanje odgovorov iz svojega notranjega vira modrosti
- Sugestija za vstop v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini
- Sugestija za vpogled v svoje spomine na prejšnja življenja
- Sugestija za časovni prehod v trenutek tik pred smrtjo
- Sugestija za iskanje ključnega dogodka
- Sugestija za vrnitev v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini oziroma do notranjega vira modrosti
- Sugestija za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti
- Sugestija stopnic – dviganje zavesti oziroma prehajanje v spremenjeno stanje zavesti

6. Ozemljitev uporabnika

7. Raziskovanje

- Ugotavljanje, kdo je uporabnik v tem življenjskem obdobju
- Raziskovanje z namenom iskanja ključnega dogodka
- Raziskovanje vmesnega življenja

8. Vizualizacija

- globoko dihanje
- zdravljenje s svetlobo
- zdravljenje z angeli
- rezanje eteričnih vezi
- zdravljenje z ljubeznijo
- čiščenje čakr
- zdravljenje z življenjsko energijo
- odpiranje tretjega očesa

III. DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

1. Vračanje uporabnika iz spremenjenega stanja zavesti

2. Povzemanje

3. Razlage

- Razlaga lekcije
- Razlaga vzorcev
- Razlage za razumevanje življenja

4. Zaključek in slovo

13.8. POSKUSNA TEORIJA

Ko uporabnik pride na regresivno terapijo, se regresivni terapevt in uporabnik pozdravita, seznanita in nato sledi sproščujoč pogovor, medtem ko regresivni terapevt pripravi prostor za regresivno terapijo. Lahko ponudi čaj, piškote in sadje, prižge svečke in dišeče palčke ter vklopi meditativno oziroma sproščujočo glasbo. S tem ustvarja okoliščine za atmosfero zaupanja, občutka varnosti.

V nadaljevanju pogovora regresivni terapevt povpraša po uporabnikovih razlogih za odločitev vpogleda v prejšnje življenje. Razloži mu potek in način dela.

Nato začneta z intuitivnim vpogledom v uporabnikovo življenje. S tem regresivni terapevt ugotovi, kje se uporabnik trenutno nahaja v svoji situaciji. Intuitivno ugotovi, kaj so uporabnikovi vzorci, ki se mu ponavljajo v življenju. Uporabnik lahko tudi karkoli vpraša in regresivni terapevt mu na podlagi intuicije in na podlagi svojega znanja odgovarja. Odgovori so lahko poučne narave, da se uporabnik iz njih uči in to prenese na delovanje v svoje življenje. Lahko pa so take narave, da pomagajo uporabniku razumeti, zakaj se določene stvari dogajajo.

Kadar je to potrebno, regresivna terapevtka uporabnika opogumlja in ga podpira. Išče njegove vire moči. Lahko pa mu tudi svetuje v smislu, kako ona vidi situacijo in kaj bi on naredil v določenem primeru oziroma kaj mu lahko pomaga.

Ko je intuitivnega dela konec, regresivni terapevt povabi uporabnika, da nadaljujeta s terapijo z vpogledom v prejšnja življenja. Zopet povpraša po izkušnjah z meditacijo in regresivno terapijo, nato pa mu razloži, kako bo potekala meditacija.

Poskrbi za udobnost uporabnika.

Meditacija se začne z globokim dihanjem in indukcijo. Indukcija vsebuje sugestijo za sproščanje in poglobljanje v spremenjeno stanje zavesti oziroma v uporabnikovo podzavest; sugestijo, da vse odgovore uporabnik nosi v sebi; sugestijo, da je uporabnik popolnoma varen; ter sugestijo, da se pojavijo stopnice, po katerih se mora uporabnik povzpeti, saj predstavljajo

vstopanje in poglobljanje v spremenjeno stanje zavesti, sugestijo za vstop v uporabnikov notranji vir modrosti; sugestijo za črpanje odgovorov iz svojega notranjega vira modrosti; sugestijo za vstop v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini; sugestijo za vpogled v uporabnikove spomine na prejšnja življenja. Vsakič, ko regresivni terapevt uporabi sugestijo, preveri uporabnikovo zaznavo. Le ta pomaga regresivnemu terapevtu, da ve, kako najbolj primerno in prilagojeno uporabniku nadaljevati z indukcijo ali z nadaljnjimi sugestijami, ali pa če je potrebna kakšna zdravilna tehnika vizualizacije. Sicer pa v vsaki indukciji uporablja tehnike vizualizacije za čiščenje uporabnikove energije s svetlobo.

Ko uporabnik vstopi v svojo podzavest do shranjenih spominov na prejšnja življenja, si intuitivno izbere spomin na prejšnje življenje, ki je trenutno najbolj pomemben, da ga vidi. Spomin, ki mu bo najboljše pomagal pri situaciji v sedanjem življenju. Takoj ko uporabnik vstopi v spomin od enega prejšnjih življenj, ga regresivni terapevt prizemlji. To naredi tako, da mu izreče sugestijo, naj pogleda svoje noge, kaj ima obuto. Vpraša ga tudi, kaj ima oblečeno. Lahko mu postavi sugestijo, da naj pogleda, ali je dan ali noč, stavbe, pokrajino, ljudi okoli sebe itd. Ko je uporabnik prizemljen, ga regresivni terapevt vpraša za leta, če so znana, za spol in starost. Nato z vprašanji, kaj dela, ali ima družino, otroke in podobno, regresivni terapevt raziskuje, kdo je uporabnik v tistem življenju. Ko ugotovita, kdo je, mu regresivni terapevt poda sugestijo, da poišče ključni dogodek v tem življenju. To je dogodek za katerega uporabnik čuti, da je vzrok na primer za probleme v sedanjem življenju. Ko se uporabnik premakne v ključni dogodek, ga regresivni terapevt z vprašanji, ki mu jih postavlja, raziskuje. S tem uporabnika vzdržuje v tem dogodku, da ga polno vidi, sliši in občuti. S takim podoživetjem uporabnik dogodek ozavesti, ga predela ter spusti. V kolikor regresivni terapevt oceni, da je to potrebno, mu postavi sugestijo, naj se časovno premakne v trenutek tik pred smrtjo. Zopet z vprašanji uporabniku, terapevt raziskuje to izkušnjo. Obsmrtne in posmrtne izkušnje naj bi bile zelo zdravilne, saj takrat uporabnik pregleda ravno preminulo življenje. Vidi, kaj se je naučil in kaj je prenesel v sedanje življenje. Kadarkoli, ko regresivni terapevt v času vpogleda v prejšnja življenja opazi ali oceni, da je potrebno, uporabi različne tehnike vizualizacije za zdravljenje ali sugestije, da je uporabnik varen. Iz prejšnjega življenja uporabnik izstopi s terapevtovo sugestijo za vrnitev v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini oziroma do notranjega vira modrosti. Na tak način lahko vstopita še v kakšen spomin na prejšnje življenje ali več spominov in po isti poti tudi izstopita. Regresivni terapevt nato postavi sugestijo uporabniku, naj pogleda v svoj vir modrosti, kaj je njegovo poslanstvo v sedanjem življenju. Za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti regresivni terapevt uporabi zopet razne tehnike vizualizacije in sugestijo za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti. Ves

čas meditacije pa uporabnik globoko diha. Na to ga tudi regresivni terapevt ves čas meditacije opozarja s sugestijo.

Ko uporabnik odpre oči, regresivni terapevt preveri počutje in mu da čas, da pride k sebi. Zopet sledi malo sproščenega pogovora. Regresivni terapevt zopet lahko ponudi čaj, piškote, sadje ali kaj drugega.

Zadnji del regresivne terapije se nadaljuje tako, da regresivni terapevt vsako življenje, ki sta ga obdelala, posebej povzame in pove, kaj je bila lekcija, kateri vzorci so se prenesli v sedanje življenje. Čez vsa prejšnja življenja in sedanje življenje potegne vzporednico vzorcev, ki se pojavljajo skozi vsa življenja. Te lekcije in vzorce regresivni terapevt obrazloži, da so uporabniku bolj razumljive in da razume dogajanje v svojem življenju. Pogledata, če se te vzporednici vklopijo v tisto kar sta se pogovarjala v intuitivnem delu. Na tem mestu regresivni terapevt tudi svetuje uporabniku, kaj lahko naredi, prebere ipd. Ko nastopi čas za slovo, da regresivni terapevt uporabniku možnost, da ga kontaktira, v kolikor bi imel na primer še kakšno vprašanje. Nato se poslovita.

13.9. ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

13.9.1. PRIMERJAVA KONCEPTA REGRESIVNE TERAPIJE S KONCEPTOM DELOVNEGA ODNOSA IZ SOCIALNEGA DELA IN KONCEPTOM BRIAN L. WEISSA

Prvi del regresivne terapije je sestavljen iz:

- Uvoda: povpraševanje po razlogih, razlaga poteka regresivne terapije, razlaga načina dela
- Intuitivnega vpogleda in intuitivne razlage
- Podpore uporabniku
- Nasveta
- Razlage za razumevanje
- Zaključka intuitivnega vpogleda

Dogovor o sodelovanju, sestavni element koncepta delovnega odnosa, je jasno izrečen dogovor o sodelovanju. Pri regresivni terapiji v moji raziskavi težko govorim o jasno izrečenem dogovoru z regresivno terapevtko na začetku regresivne terapije. To pa verjetno zato, ker sem se jaz kot raziskovalka in koordinatorka jasno dogovorila z uporabniki, da bodo

šli na regresivno terapijo, da je le ta sestavljena iz treh delov, da bo trajala dve uri ter da bodo za terapijo morali odšteti določen denarni znesek.

Dogovor o delovnem odnosu vsebuje tudi dogovor o tem, kako bomo delali ter jasen opis vloge vseh udeležениh. Pri regresivni terapiji je regresivna terapevtka jasno razložila potek regresivne terapije ter s tem vlogo vseh udeležениh, razložila je svoj način dela ter povprašala po razlogih za odločitve za tovrstno terapijo. Spraševanje po razlogih že odpira prostor za odpiranje uporabnikove problema, kar ima določene podobnosti z **instrumentalno definicijo problema** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po Lüssi, 1991). Preko intuitivnega vpogleda terapevtka in uporabnik raziskujeta uporabnikov problem. Na podlagi tega in intuitivnih razlag ter razlag za razumevanje – **znanja za ravnanje** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po I. Rosenfeld, 1993), ki ga terapevtka deli z uporabnikom, skupaj raziskujeta možne rešitve – **soustvarjanje rešitev**. **Osebno vodenje** je po de Vriesu (1995) vodenju k dogovorjenim rešitvam. Delovni odnos je tudi osebni odnos, saj se terapevtka odziva tudi osebno. Na podlagi tega bi lahko rekli, da so interpretacije in predlogi, ki jih je regresivna terapevtka dajala pri regresivnih terapijah v raziskavi, bolj ali manj temeljili na njenem osebnem odzivu. Na primer: »Jaz bi na tvojem mestu na primer prebrala literaturo na to in to temo.« Kadar je to potrebno, regresivna terapevtka uporabnika opogumlja in ga podpira. Raziskuje njegove vire moči – **perspektiva moči** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po D. Saleebey, 1997).

Drugi del regresivne terapije je vpogled v prejšnja življenja. Vsebuje naslednje elemente:

- Uvod: povpraševanje po izkušnjah, informiranje o meditaciji
- Indukcija z nežnim spevnim glasom: sproščanje, sugestija, da je uporabnik vedno bolj sproščen in umirjen, sugestija, da vse odgovore nosimo v sebi.
- Sugestija, ki traja skoti celoten proces vpogleda v prejšnje življenje: da bo uporabnik ohranil stanje sproščenosti in hkrati odgovarjal na vprašanja.
- Preverjanje zaznavanje
Vsakič, ko regresivna terapevtka poda sugestijo, hkrati preveri zaznavanje. To pa zato, da ve, kako nadaljevati z meditacijo glede na to, kako uporabnik doživlja stvari v spremenjenem stanju zavesti.
- Sugestija: da je uporabnik popolnoma varen, za poglobljanje v podzavest, poglobljanje še globlje v podzavest, za vstop v uporabnikov notranji vir modrosti, za črpanje odgovorov iz svojega notranjega vira modrosti, za vstop v podzavest, kjer so shranjeni vsi spomini, za vpogled v svoje spomine na prejšnja življenja, za časovni prehod v trenutek tik pred smrtjo, za iskanje ključnega dogodka, za vrnitev v podzavest, kjer so

shranjeni vsi spomini oziroma do notranjega vira modrosti, za vrnitev iz spremenjenega stanja zavesti

- Prizemljitev uporabnika
- Raziskovanje: ugotavljanje, kdo je uporabnik v tem življenjskem obdobju, raziskovanje z namenom iskanja ključnega dogodka, raziskovanje vmesnega življenja
- Vizualizacija: globoko dihanje, zdravljenje s svetlobo, zdravljenje z angeli, rezanje eteričnih vezi, zdravljenje z ljubeznijo, čiščenje čakr, zdravljenje z življenjsko energijo, odpiranje tretjega očesa

Če naj odgovorim na svoje krovno raziskovalno vprašanje in podvprašanja, potem lahko ugotovim, da pri socialnem delu oziroma socialnem svetovanju, utemeljenem na načelih delovnega odnosa, ne moremo govoriti o uporabi vseh zgoraj navedenih tehnik dela, že zato ne, ker pri socialnem svetovanju ne gre za delo v hipnozi oziroma meditaciji. Lahko pa tehnike, ki jih je uporabila terapevtka Teja Melinc v svojem pristopu regresivne terapije, utemeljenem na meditaciji, primerjamo s tehnikami, kot jih avtor Brian Weiss konceptualizira v svojem pristopu (procesa) terapije prejšnjih življenj.

Uvodni del je povpraševanje po izkušnjah in informiranje o tehniki. Indukcija pri terapiji, vključeni v raziskavo, je sestavljena iz sproščanja, sugestije, da je uporabnik vedno bolj sproščen, sugestije, da vse odgovore nosi v sebi, ter sugestije, da se pojavijo stopnice, po katerih se mora uporabnik dvigniti, saj predstavljajo vstopanje in poglobljanje v spremenjeno stanje zavesti. Tudi Weiss (2004: 87-90) v svojem konceptu govori o indukciji, ki vsebuje tradicionalno sprostitev ali indukcijske tehnike (zavedanje telesa in progresivna sprostitev, sugestija, fokusiranje) ter mostove, ki predstavljajo prehod od tukaj in zdaj k prejšnjemu življenju (vizualizacija stopnic). Weiss ne omenja preverjanja zaznav. Pri socialnem delu tudi lahko večkrat preveriš uporabnikovo počutje, kako se počuti, kako stvari razume in podobno. Na podlagi tega, kar izveš, lahko, če je to potrebno, prilagodiš proces psihosocialne pomoči. Razne sugestije, ki jih daje terapevt v času meditacije, Weiss (2004: 87-90) imenuje verbalne smernice.

Preden začnemo raziskovati uporabnikov svet v prejšnjem življenju, moramo uporabnika prizemljiti. O tem uči tudi Weiss v svojem konceptu. Postavljamo vprašanja, kot so: Kaj imaš obuto? Kakšna oblačila nosiš? Kakšne so stavbe in pokrajina okoli tebe? Weiss pravi, tako kot je tudi v moji raziskavi, da ko je uporabnik dobro prizemljen, ga vprašamo po letih, spolu, letnici. S sugestijami je regresivna terapevtka nadalje iskala ključni dogodek. Tudi Weiss

pravi, da usmerimo uporabnika, da najde pomemben dogodek, v katerem čuti, da je vzrok za na primer vzorec, ki se mu ponavlja v sedanjem življenju. V nekaj primerih je regresivna terapevtka raziskovala vmesno življenje. Raziskovala ga je tako, da je postavila sugestijo, naj gre uporabnik v trenutek tik pred smrtjo, nato pa je spraševala, kaj se dogaja. Po besedah Weissa moramo, če gre uporabnik, ki je »regresiran«, skozi telesno smrt, pazljivo zabeležiti uporabnikovo vedenje, čustva, odločitve in zadnje misli pred smrtjo, med umiranjem in takoj po smrti. Regresivna terapevtka, ki je vodila regresivne terapije v raziskavi, se je dosledno držala teh točk.

Prav tako je sledila konceptu, ki ga poznamo v socialnem delu, **etiki udeležенosti** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po L. Hoffmanu, 1994), saj je vseskozi poudarjala, da posameznik nosi svojo resnico v sebi in jo mora sam poiskati. Ugotovitve na podlagi intuitivnega vpogleda pa je vedno preverila pri uporabniku, če držijo zanj.

Regresivna terapevtka v moji raziskavi je uporabila tudi različne tehnike vizualizacije, o katerih v konceptu procesa prejšnjih življenj ni nič napisano. Te tehnike vizualizacije so dokazano zelo zdravilne. Omenila sem že v teoretičnem delu, pri metodah in tehnikah dela, da vizualizacijo uporabljajo tudi ljudje, obboleli za rakom.

Raziskovanje uporabnikovega sveta poznamo tudi pri socialnem delu, saj na ta način iščemo na primer vire moči uporabnika – **perspektiva moči** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po D. Saleebey, 1997), možne rešitve za probleme, za kvalitetnejše življenje.

Tretji del je povzemanje in zaključevanje:

- Vrnitev uporabnika iz spremenjenega stanja zavesti
- Povzemanje
- Razlage: razlaga lekcije, razlaga vzorcev, razlage za razumevanje življenja
- Zaključek in slovo

Povzemanje je pomemben element tudi v socialnem delu, saj na ta način preverjamo naše razumevanje tega, kar je uporabnik povedal. Tudi tu gre po eni strani za preverjanje. Pri enem primeru se je zgodilo, da je pri povzemanju uporabnik popravil, kar je regresivna terapevtka povzela. Po drugi strani pa gre za to, da regresivna terapevtka prebere, kar je zapisala oziroma dokumentirala v času meditacije z vpogledom v prejšnje življenje, ko je bil uporabnik v spremenjenem stanju zavesti. Ko regresivna terapevtka povzema, skupaj z uporabnikom poiščeta rdeče niti, ki potekajo iz življenja v življenje in vzporednice s sedanjim življenjem. Nato regresivna terapevtka te lekcije in vzorce, ki se pojavijo, če je potrebno za boljše razumevanje, tudi razloži. Vse to pa predstavlja neko znanje, vednost, kako lahko na primer

vzorci iz preteklosti, ki se ponavljajo v sedanjosti, uporabimo, da izboljšamo prihodnost. Potem se tukaj in zdaj pogovarjamo, kaj lahko naredimo, razvijamo možne rešitve, da bomo spremenili te vzorce za prihodnost – **ravnanje s sedanjostjo ali koncept so-prisotnosti** (G. Čačinovič Vogrinčič, 2005, po T. Andersonu, 1994).

Tako oborožen, ima uporabnik sedaj veliko snovi za predelavo, procesiranje. Nato sledi še sproščen pogovor o tem. Če ima uporabnik še kakšno vprašanje, ga ima priložnost postaviti. Na koncu se terapija zaključi in terapevt ter uporabnik se poslovita.

Glede raziskovalnih vprašanj, ki sem jih postavila, sem tako prišla do ugotovitve, da se metode in tehnike dela regresivne terapije delno ujemajo z metodami in tehnikami dela socialnega dela.

Glede razlike med pristopoma regresivne terapije, kot jo izvaja avtor Brian L. Weiss (pristop temelji na uporabi hipnoze) in kot jo izvaja njegova učenka Teja Melinc (pristop temelji na uporabi meditacije), regresivna terapevtka v moji empirični raziskavi, sem prišla do naslednji ugotovitev:

9. Brian L. Weiss začne regresivno terapijo z uvodnim intervjujem skozi katerega raziskuje uporabnikov življenjski svet. Uvodni intervju zajema predstavitev tem ali problemov, pregled razvojnih vzorcev, družinska struktura, osnovne uporabnikove življenjske strategije, profili vedenja na različnih področjih, trenutni zdravstveni profil, pretekle terapije, scenarij, samouničevalni vzorci, osrednja drža.

Teja Melinc začne uvodni del z intuitivnim vpogledom. Ne raziskuje sistematično uporabnikovega življenjskega sveta tako kot Brian L. Weiss, temveč se pogovarja z uporabnikom in tiste teme, ki se pojavijo, z uporabnikom malo bolje raziščeta. Glede preteklih terapij uporabnika vpraša, če že ima izkušnja z regresivno terapijo.

10. Brian L. Weiss si v drugem delu zapisuje tekom pogovora z uporabnikom morebitne nelogične besede. V nadaljevanju pa z uporabnikom skupaj oblikujeta sprožilne fraze, ki so pomembne pri uporabi metode hipnoze.

Teja Melinc pri svoji regresivni terapiji si v intuitivnem delu še ne dela zapiskov. Sprožilnih fraz prav tako ne oblikuje z uporabnikom, ker le te niso potrebne za vodeno meditacijo, ampak so značilne za metodo hipnozo.

11. Če uporabnik ne najde rešitve v tisti terapiji, se v zaključnem delu terapije, Brian L. Weiss z uporabnikom dogovori za naslednjo srečanje. Teja Melinc pa navadno vodi enkratne regresivne terapije. Pravi pa, da se nekateri uporabniki odločijo še za drugo srečanje.

13.10. RAZPRAVA IN SKLEPI

Uvod pri regresivni terapiji, kot jo izvaja terapevtka v moji raziskavi, se delno ujema z **dogovorom o sodelovanju**. Spraševanje po razlogih za odločitev za regresivno terapijo in intuitivni vpogled z intuitivno razlago se delno, ne pa povsem ujemata z **instrumentalno definicijo problema in soustvarjanjem rešitev**. **Znanje za ravnanje** se uporablja pri obeh vrstah terapije. Prav tako se ujema koncept **osebnega vodenja**. Pri regresivni terapiji je bil uporabljen tudi koncept **perspektive moči**, ki je eden od temeljnih elementov sodobnega socialnega dela oziroma socialnega svetovanja. Prav tako se po moji oceni pri obeh pristopih ujemata **koncept ravnanje s sedanjostjo ali koncept so-prisotnosti** ter v precejšnji meri koncept **etike udeležnosti**.

V drugem delu regresivne terapije, ki je vpogled v prejšnja življenja, je terapevtka sicer tudi uporabljala nekatere koncepte, primerljive s sodobnim socialnim delom, kot so perspektiva moči, etika udeležnosti in osebno vodenje. Vendar pa so bile glavne tehnike tiste, ki so značilne za terapijo s hipnozo ali/in meditacijo. Te so indukcija, različne sugestije, vizualizacije, preverjanje zaznave po sugestiji. Le te so se ujemale s konceptom (procesa) terapije prejšnjih življenj Briana L. Weissa (2004: 87-90), v socialnem delu pa jih načeloma ne uporabljamo.

Glede veljavnosti rezultatov moje raziskave ocenjujem naslednje:

Raziskava je konstruktno veljavna, saj so v njej uporabljeni elementi delovnega odnosa, katerih uporaba je v socialnem delu oziroma socialnem svetovanju osrednjega pomena.

Raziskava je notranje veljavna, saj je vsaka regresivna terapija potekala na podoben način. Na primer, sugestije so si pri vsaki regresivni terapiji sledile po enakem vrstnem redu in so enako učinkovale na uporabnika.

Raziskava je pogojno zunanje veljavna, saj lahko njene ugotovitve posplošimo na večji razpon različnih situacij zgolj regresivnih terapij, ki jih izvaja terapevtka Teja Melinc. Poleg temeljnih podobnosti, namreč obstajajo tudi določene razlike med njenim pristopom regresivne terapije (metoda je meditacija) in pristopom regresivnega terapevta Briana Weissa (metoda hipnoze). Ugotovitve, dobljene na enem primeru regresivne terapije Melinčeve glede uporabe tehnik, veljajo tudi za druge primere njenih regresivnih terapij.

Raziskava je, upoštevajoč zgoraj opisane omejitve, v kontekstu terapevtskega dela zanesljiva, saj smo pri vseh petih regresivnih terapijah dobili podobne rezultate. Pri vseh so bile uporabljene iste metode in tehnike dela.

Regresivna terapija se je v vseh v raziskavi analiziranih primerih izkazala kot uspešna in učinkovita terapija. Uporabniki, ki so sodelovali v raziskavi, so po koncu terapije izrazili navdušenost nad njo. Po raziskavi sem bila z njimi večkrat v kontaktu in vsi so mi poročali, kako sedaj razumejo določene vidike svojega življenja, določene vzorce, ki so se jim dotlej ponavljali. Prav tako so poročali o tem, da so določene vzorce predelali že med samo meditacijo, saj se počutijo bolj svobodne in neobremenjene s stvarmi, ki so se jim prej ponavljale in se jih niso znali rešiti. Kot da bi nanje gledali z drugačnimi očmi ali z druge perspektive. Uspešnost in učinkovitost take terapije se namreč kaže tudi skozi podoživljanje dogodkov. Uporabniku postanejo razvidni, jih ozavešči, predela in spusti. Tako je velik del predelan že v sami meditaciji. Bi pa bilo treba uporabnike znova povprašati o učinkih regresivne terapije po več mesecih, na primer čez pol leta in leto dni. Šele tako bi lahko z večjo zanesljivostjo sklepali o trajnejši uspešnosti in vrednosti opravljenega dela.

13.11. PREDLOGI

V teoretičnem delu sem pisala o tem, da verovanje v koncept reinkarnacije ni pogoj za (uspešno) izvedbo regresivne terapije, saj si, po mojem mnenju, lahko podobe prejšnjih življenj predstavljamo tudi kot simbolične prikaze naše podzvesti za lažji uvid in razumevanje problemov, ki nas težijo v sedanjem življenju. Trdim, da je pomembna predvsem uspešnost terapije, torej pomoč uporabniku.

Glede na to, da se metode in tehnike regresivne terapije do določene mere ujemajo z metodami in tehnikami socialnega dela in znotraj njega socialnega svetovanja, menim, da bi tovrstno terapijo, ravno zaradi njene potencialne in večkrat dokazane uspešnosti in učinkovitosti, lahko uporabili tudi v okviru psihosocialnega svetovanja znotraj socialnega dela. Koncepti oziroma elementi delovnega odnosa se lahko uporabijo tako, kot je to konceptualizirano v sodobni doktrini socialnega dela.

Metode in tehnike regresivne terapije se hkrati do neke mere ujemajo z metodami in tehnikami klinične hipnoze - z izjemo različnih tehnik vizualizacije, ki so na nek način posebnost pristopa regresivnih terapevtov, kot je Teja Melinc -, česar pa doktrina sodobnega socialnega dela, kolikor mi je znano, ne vključuje, vsaj ne eksplicitno (čeprav hipnoza verjetno vstopa tudi v prakso socialnega dela s tistimi socialnimi delavci, ki so se dodatno usposobili v terapevtskih pristopih, ki pa uporabljajo tudi metodo hipnoze, na primer sistemska družinska terapija, kibernetika psihoterapije idr.). Vsekakor lahko tehnike meditacije z vizualizacijo, ki smo jih spoznali pri delu regresivne terapevtke Teje Melinc, nadomestimo v socialnem delu z drugimi, ki so vsebinsko in formalno bolj sprejemljive tako za strokovnjake kot za širšo populacijo uporabnikov, na primer z metodami in tehnikami, kjer uporabljamo katerega od ustvarjalnih medijev (kot v socialnem kulturnem delu ipd.).

Kako lahko regresivna terapija obogati socialno delo in poveča možnosti, da bo socialni delavec uspešneje pomagal uporabniku razviti želeno rešitev problemske situacije?

Postmodernistični pristop temelji na tem, da se socialni delavec pri svetovanju prilagodi uporabnikovemu življenjskemu svetu in razmišljanju. To pomeni, ko uporabnik pride na socialno svetovanje, da je vloga socialnega delavca, da skupaj z uporabnikom raziščeta kaj je uporabnikov problem. V kolikor socialni delavec ugotovi, da je izvor problema zakoreninjen globoko v podzvesti in da se uporabniku vzorec ponavlja ter ne najde poti ven iz njega, se lahko odloči za terapevtsko orodje, ki poseže v uporabnikovo podzvest. Regresivna terapija s hipnozo ali meditacijo je učinkovito sredstvo za vstop v uporabnikovo podzvest, saj odpira dostop do uporabnikovih notranjih virov in notranjega spoznanja ter mu pomaga ustvarjati nove pristope k starim problemom. Socialni delavec, ki obvlada tehnike hipnoze, lahko s svojo pomočjo uporabniku – da le-ta doseže globlje nivoje svojega uma – dramatično pospeši proces zdravljenja in reševanja vzorcev, ki so zakoreninjeni globoko v podzvesti.

Kaj se namreč takrat dogaja? Uporabnik na hiter način pride do izvora težav, ga ozavesti in začne delati na spremembah. Že dejstvo, da se zave izvora problema in ga ozavesti deluje zdravilno. Pri klasičnih svetovanjih traja dlje časa, tudi več srečanj, da uporabnik pride do izvora svojega problema.

Zato verjamem, da bi bila uporaba tehnike regresivne terapije pri socialnem svetovanju, dragocena pridobitev. Kajti veliko ljudi prihaja ravno zaradi ponavljajočih se vzorcev, ki jim bremenijo življenje in s tem kvaliteto življenja. Saj ne znajo sami uspešno prekiniti ponavljajočega se vzorca. To pa zato, ker ne poznajo vzroka.

Usposabljanja bodočih socialnih delavcev in usposabljanja že diplomiranih socialnih delavcev.

Regresivno terapijo lahko izvaja socialni delavec, ki ima primerno izobrazbo o hipnozi in vodenju meditacije. Predlagam, da bi na Fakulteti za socialno delo, v okviru študijskega programa nudili izbirni predmet o hipnozi v katerem bi bila zajeta tudi tehnika regresivna terapija. Zakaj izbirni predmet in ne obvezni? Menim, da niso vsi študentje Fakultete za socialno delo zainteresirani za koncept hipnoze, saj je to zaenkrat pri nas bolj specifična metoda pri svetovanju. Tako bi se za izbirni predmet odločili le tisti, ki bi imeli interes. V kolikor bi se izkazalo, da je interes vedno večji, bi se lahko začelo razmišljati o spremembi iz izbirnega v obvezni predmet. Pomembno se mi zdi, da ima socialno delo čim širši spekter metod in tehnik, ki jih uporablja pri delu. Hipnoza oziroma elementi hipnoze se vedno bolj uporabljajo, pri terapijah, kot terapevtski pripomoček.

Prav tako bi imela Fakulteta za socialno delo izobraževanje o hipnozi in meditaciji v obliki seminarjev ali podiplomskega študija. Le ta bi bil na voljo že diplomiranim socialnim delavcem, ki bi izkazali interes za izobraževanje o hipnozi. Seminar oz. podiplomski študij bi bil bolj praktične narave.

Na fakulteti bi tudi organizirali različna predavanja in seminarje na temo hipnoza z različnimi gosti. Namen teh predavanj in seminarjev bi bil nadgradnja znanja in izmenjava izkušenj.

Odnos socialnih delavcev in stroke socialnega dela do alternativnih pristopov pomoči, kakršnega predstavlja regresivna terapija.

Kot sem že omenila je pomemben uporabnik in rešitev uporabnikovega problema. Mislim, da ravno zaradi tega ne smemo delati razlik med metodami in tehnikami dela. Regresivna terapija je uspešen in učinkovit pripomoček in kadar bi se izkazalo, da je ustrezen in potreben za dosego terapevtskega cilja, da se ga uporabi. Za socialnega delavca ni pomembno ali prejšnja življenja obstajajo ali ne. To so podobe, ki izvirajo iz podzvesti in ponudijo vpogled v izvor problema. Za socialnega delavca je pomembno, da je tehnika pri reševanju uporabnikovega problema uspešna. Mora pa biti za socialnega delavca, ki pri svojem delu uporablja regresivno terapijo, pomembno, da je namen regresivne terapije terapija in ne regresija. S tem želim povedati, da v kolikor socialni delavec oceni, da uporabnik pride samo z namenom, da bi raziskoval morebitna prejšnja življenja, lahko brez vesti zavrne uporabo regresivne terapije. Vendar pa to nikakor ne pomeni, da mora zavrniti uporabo regresivne terapije pri uporabniku, ki ima globoko v sebi zakoreninjene vzorce ali izvor problema ter sam izrazi željo uporabe regresivne terapije.

Edina pogoja, za izvajanje regresivne terapije, ki ju jaz vidim, sta:

- izobrazba socialnega delavca za uporabo regresivne terapije
- pripravljenost uporabnika in socialnega delavca ta uporabo regresivne terapije

Glede na to, da je regresivna terapija pri nas novejša terapija in spada v področje alternativne oblike pomoči, ima marsikateri socialni delavec lahko pomisleke glede njene uporabe. Zato predlagam, da socialni delavci preberejo kakšno literaturo na to temo. Znanstveno in poljudno. S tem bodo bolje spoznali tehniko in si ustvarili neko osebno utemeljeno stališče in odnos do nje. Še bolje bi bilo, če bi se kar »osebno« srečali s to izkušnjo in se tudi pogovorili s kakšnim terapevtom in socialnim delavcem, ki to tehniko že uporablja pri svojem delu. Fakulteta bi lahko terapevte in socialne delavce, ki že uporabljajo to tehniko pri svoji terapiji, pozvala, da naj napišejo kakšen članek na to temo.

14. LITERATURA:

KNJIGE:

1. Čačinovič, Vogrinčič, Gabi. 1998. Psihologija družine: prispevek k razvidnosti družinske skupine. Ljubljana: Znanstveno in publicistično središče.
2. Čačinovič, Vogrinčič, Gabi. 2005/2006. Socialno delo z družinami. Študijsko gradivo 2005/2006. Ljubljana: Fakulteta za socialno delo. Študijsko gradivo.
3. Čačinovič, Vogrinčič, Gabi, Mešl, Nina, Možina, Miran. 2005. Vzpostavljanje delovnega odnosa in osebnega stika. Ljubljana: Fakulteta za socialno delo.
4. Fontana, David. 2004. Zen meditacija. Stopite skozi vrata brez vrat. Ljubljana: Mladinska knjiga.
5. Friebe, Margarete. 1993. Moč moje podzvesti. Ljubljana: Alpha Center d.o.o.
6. Gawain, Shakti. 1996. Ustvarjalna vizualizacija. Uporabite moč svoje domišljije in ustvarite, kar si v življenju želite. Ljubljana: Alpha Center.
7. Goldberg, Bruce. 2005. Odkrivanje preteklih in prihodnjih življenj. Ljubljana: Ara.
8. Graham, Helen. 1998. Zdravljenje z barvami. Ljubljana: Mladinska knjiga
9. Hall, Doriel. 1998. Zdravljenje z meditacijo. Ljubljana: Mladinska knjiga.
10. Hall, James A. 1989. Hypnosis; A Jungian perspective. New York: The Guilford Press. Library of Congress Cataloging in Publication Data.
11. Hammerman, David, Lenard, Lisa. 2003. Telebanov vodnik po reinkarnaciji. Ljubljana: Gnostica.
12. Inglis, Brian, West, Ruth. 1988. Alternativna medicina. Najobsežnejši izbor naravnih načinov zdravljenja. Ljubljana: Mladinska knjiga: Domus (CZNG).
13. Kerforne, Philippe. 2000. Hipnoza in avtohipnoza. Uvajanje v vsakodnevno rabo. Ljubljana: Tomark.
14. Newton, Michael, Duff. 2002. Usoda duš. Ljubljana: Ara.
15. Pietroni, Patrick. 1996. Družinski priročnik. Alternativni načini zdravljenja. Kako zdravimo vsakodnevne zdravstvene težave z naravnimi in dopolnilnimi metodami. Ljubljana: Domus.
16. Ramovš, Jože. 1995. Slovenska sociala med včeraj in jutri. Ljubljana: Inštitut Antona Trstenjaka za psihologijo, logoterapijo in antropohigieno.
17. Russell, Peter. 1988. Tehnika transcendentalne meditacije. Ljubljana: Državna založba Slovenije.

18. Splošni leksikon založbe Modita: v eni knjigi. Kranj: Modita, 2006.
19. Weiss, Brian L., Weiss, K. Weiss, CHt. 2004. Past-life therapy professional training. Florida: The Weiss Institute. Študijsko gradivo.
20. Weiss, Brian. 1998. Thought time into healing. How past life regression therapy can heal mind, body and soul. Great Britain: Piatkus Books Ltd.
21. Woodham, Anne, Peters, David. 1998. Enciklopedija komplementarne medicine. Kako izbrati najboljši način zdravljenja za več kot dvesto zdravstvenih težav. Ljubljana: DZS

ČLANKI:

1. Barnes, Graham. 2000. Criteria for Evaluating Reports of Past Life Stories. Vol. XXVII. No. 1: 29-35
2. Claudewitz, Kaare. 2000. Past-Life Regression – Fact or Fiction. Vol. XXVII. No. 1: 22-28.

SPLETNE STRANI:

3. The University of Chicago Chronicle. 2003. Fromm, challenged Freud, helped pioneer hypnosis. URL: <http://chronicle.uchicago.edu/030612/fromm.shtml>. 24. 4. 2008
4. Capra, Fritjof. 2006. Tao fizike. URL: <http://www.lunin.net/Magazin/Prispevki/Razno/30/>. 4. 6. 2008
5. Gregorec, Grega. 2008. Zgodovina hipnoze. URL: http://www.slohipnoterapija.org/zgodovina_hipnoze.htm, 24. 4. 2008.
6. O'Brien, Douglas. 2002. History of Ericksonian Hypnosis. Healthmap magazine. URL: <http://www.ericksonian.com/milton-erickson.html>. 24. 4. 2008
7. The University of Chicago Chronicle. 2003. Fromm, challenged Freud, helped pioneer hypnosis. URL: <http://chronicle.uchicago.edu/030612/fromm.shtml>. 24. 4. 2008

POVZETEK

Diplomska naloga je napisana na temo regresivne terapije. Terapevt jo lahko uporablja kot samostojno terapijo ali pa kot terapevtski pripomoček poleg ostalih tehnik.

V diplomski nalogi je osrednje zanimanje za metode in tehnike, ki so uporabljene pri regresivni terapiji. Na začetku sta predstavljena dva koncepta: koncept delovnega odnosa in koncept procesa terapije prejšnjih življenj, ki sta v poglavju »Raziskava« primerjana s tehnikami, ki so bile uporabljene pri regresivni terapiji znotraj raziskave. Nato so predstavljene različne tehnike, ki se uporabljajo pri metodi hipnoze, ter specifične tehnike, ki so bile uporabljene pri regresivni terapiji, ki je bila predmet raziskave. Nato spoznamo zgodovino hipnoze ter samo hipnozo in meditacijo. Razložena sta zavedni in nezavedni um za razumevanje procesov, ki se odvijajo v zavesti in podzavesti. Temelj regresivne terapije je koncept reinkarnacije, ki je razložen v diplomski nalogi. Sledi pa ji regresivna terapija kot metoda in kot tehnika. Avtorica razloži tudi pomembnejše dimenzije terapevta in uporabnika. Dotakne pa se tudi teme problemov in težav, ki spremljajo uporabnike, ki se odločijo za terapijo. Opisana sta tudi dva članka in kritike v teh člankih. Na koncu pa spoznamo tudi znanstveni vidik regresivne terapije in nematerialnega sveta, ki lahko na nek način razlaga tudi koncept reinkarnacije.

Empirični del diplomske naloge je raziskava. Kako je potekala, okoliščine, v katerih je potekala, analiza poteka dela, poskusna teorija, rezultati raziskave. Zaključila sem, da se delno ujema z naslednjimi elementi delovnega odnosa: dogovor o sodelovanju, instrumentalna definicija problema in soustvarjanje rešitev. Ujema pa se s koncepti: Znanje za ravnanje, osebno vodenje, perspektiva moči, ravnanje s sedanjostjo ali koncept so-prisotnosti, koncept etike udeležенosti. Pri drugem delu regresivne terapije, ki je vpogled v prejšnja življenja, pa so uporabljeni elementi, ki se ujemajo s konceptom Briana L. Weissa: indukcija, različne sugestije in vizualizacija. Moj predlog je, da bi se lahko regresivna terapija uporabila pri socialnem svetovanju. V ta namen bi lahko Fakulteta za socialno delo, nudila izobraževanje na temo hipnoze in meditacije za dodiplomski in podiplomski študij ter seminarje za nadgrajevanje znanja o hipnozi.

Priloga 1:

INTERVJU Z REGRESIVNO TERAPEVTKO TEJO MELINC

1. Kakšna je razlika med hipnozo in meditacijo?

Vsekakor je odvisno v kakšnih kontekstih uporabljaš oba pojma. Pojem hipnoze uporablja kar lepo število ljudi, v resnici pa njihova tehnika nima veze s hipnozo. Z drugimi besedami – ta pojem uporablja kar lepo število strokovno neusposobljenih ljudi. Hipnoza je v okviru mojega razumevanja in razumevanja podanega s strani Dr. Briana Weissa izjemno globoko stanje, kjer hipnoterapevt posega globoko v podzavest svojega klienta. Pri meditaciji pa gre le za nekoliko bolj sproščeno stanje zavesti, kjer je zavest tistega, ki je v meditaciji, še vedno povsem budna in aktivna. Torej, klient je tisti, ki na nek način celotno delovanje vodi. Če želi odpreti oči v katerem koli delu meditacije, jih lahko brez kakršnih koli problemov.

2. Prebrala sem, da sta med drugimi dve razliki:

- »Ena izmed razlik med hipnozo in meditacijo, ki je ravno tako spremenjeno stanje zavesti, je prav ta, da v hipnozi ohranimo dejavno mišljenje;
- Hipnotsko zamaknjenje lahko uporabljamo prav z določenim namenom, bodisi zavedno ali nezavedno. To je že ena izmed poglobitvenih razlik med hipnozo in meditacijo. Meditacija ni na enak način intencionalna kot hipnoza.«

A ni to pomembno za regresivno terapijo?

V sami vodeni meditaciji na začetku vpogleda v prejšnja življenja zastavimo nekakšne smernice in okvirne cilje, ki bi jih želeli doseči. Vendar pa dovolimo, da nas naši notranji glas, notranje zavedanje oz. modrost, vodi preko te izkušnje. Izvedeli bomo namreč tisto, kar je v danem trenutku najbolj pomembno za nas in naš razvoj. Kar nekajkrat se je izkazalo, da so to stvari, ki jih neka oseba sploh ni pričakovala. Nekdo npr. pride na sam vpogled v prejšnja življenja zaradi partnerskega odnosa. V prejšnjih življenjih pa se nenehno sooča z različnimi situacijami, v katerih gre pravzaprav za odnos z očetom in mamo oz. starši. Na koncu ugotovimo, da je v vseh življenjih imela ta oseba problematične odnose s starši, prav tako v tem sedanjem življenju. Na prvi pogled povezave med starši in neizpolnjenostjo v partnerskih odnosih ni. Vendar pa, ko pogledamo globlje vidimo, da podzavestna ranjenost te osebe iz vseh življenj deluje tako, da vedno znova želi poustvarjati bolečino. Podzavestni um je namreč sprogramiran na določen način. Mi mislimo, da si npr. neke bolečine ne želimo, vendar jo naše nezavedno nenehno ustvarja. Ko je oseba ozavestila svoj glavni vzrok za neizpolnjenost v partnerskih odnosih, začne transformirati svoje arhetipske predstave o arhetipu moškega in ženske. Ko le-te ozavesti in razume kakšna je vloga njih, seveda pa tudi ozdravi svoje ranjene emocije, je pripravljena odpreti novo poglavje svojega življenja. Nezavedni vzorci so tako prišli na dan, dobili svoj epilog in nadomestil jih je nov način razmišljanja in udejanjanja. Vsi pa vemo, da naše misli ustvarjajo našo realnost.

3. Zakaj uporabljaš meditacijo in ne hipnoze? (Na večih spletnih straneh, katerih »lastniki« so regresivni terapevti, sem zasledila, da pravijo, da je najboljša nehipnotična regresivna terapija. Zakaj?)

Predvsem zato, ker gre za vpogledu v prejšnja življenja za ozaveščanje vzorcev. Je zelo preprost način ozaveščanja samega sebe in svojega delovanja in kot tak preprosto razumljiv veliki večini ljudi. V vodeni meditaciji v prejšnja življenja je nekako tako, kot bi gledali film in opazovali zgodbo. In kadarkoli človek gleda nek film, nemudoma začne vleči vzporednice in primerjave z njegovim obstoječim načinom razmišljanja oz. delovanja. Gre za izkušnjo, kot da bi nekdo tvoje notranje konflikte, strahove in želje postavil na oder in jih odigral. Tako igra, ki jo gledamo, postane zelo razumljiva. Za to razumevanje in osveščanje je dovolj le, da smo v nekoliko bolj sproščenem stanju zavesti. Drugi zelo pomemben razlog pa je tudi to, da hipnozo lahko uporabljajo le strokovno usposobljeni ljudje.

4. Velikokrat je za uspešnost terapije potreben čas (večkratni obisk pri npr. psihoterapevtu) in potrpežljivost. Koga imaš največkrat: Ljudi, ki pridejo 1x ali ljudi, ki pridejo večkrat zaporedoma – kontinuirano?

Večinoma ljudje pridejo le enkrat. Ljudje, ki pa se intenzivno lotijo svojega osebnostno-duhovnega razvoja, pa bi na takšen vpogled lahko prišli tudi večkrat. Gre pa predvsem za to, da se vpogled v prejšnja življenja dela le z osebo, ki je s psihološkega vidika povsem zdrava in v ravnovesju. Z ljudmi, ki imajo kakršne koli psihične probleme, le-tega vsekakor ne opravljam. To so ljudje, ki potrebujejo drugo, strokovno pomoč.

5. Kakšni ljudje pridejo največ: radovedneži, ljudje z določeno težavo, ljudje z neidentificirano težavo (pač življenje nasploh jim gre narobe) ali ljudje, ki pričakujejo jasnovidno prerokbo? Še kakšne?

Že v sami fazi dogovarjanja ljudem predstavim vsa dejstva, kdaj je vpogled v prejšnja življenja primeren in kdaj ne. Nekatere ljudi, t.i. radovedneže, včasih celo odslovim, ker vidim, da le-to ne bi bilo primerno za njih. Pred vpogledom v prejšnja življenja je namreč zelo pomembno, da ima človek neko ozadje oz. koncepte razumevanja o pojmih reinkarnacije, potovanja duše, dušnih skupin ipd... Največji efekt je tudi takrat, ko človek pride, ker bi iskreno želel dobiti vpogled vase, obenem pa je pripravljen sprejeti 100% odgovornost za svoje življenje. Včasih pridejo ljudje s specifičnim problemom, včasih bolj na splošno. Skupno pa jim je to, da imajo nek globok ponavljajoč občutek, da bi si želeli tak vpogled.

6. Kakšno izobrazbo imaš?

Inženir multimedije, 6. stopnja. Vendar pa sem se na samem področju osebnostno – duhovnega razvoja izobraževala povsod po svetu, pri zelo znanih avtorjih in predavateljih.

7. Kako je potekala tvoja pot, da si se odločila za regresivno terapevtko?

Sama pot je precej dolga, morda se je začela že s prvimi meditacijami pri enajstih letih. Pri dvajsetih letih sem se odločila zapustiti Slovenijo in svoje življenje 100% posvetiti izobraževanju različnih področij osebnostno – duhovnega razvoja. Lahko rečem, da me je

sama pot vodila v globlje razumevanje prejšnjih življenj, kajti tam sem tekom dela na sebi odkrila veliko tistih pravih začetnih situacij oz. vzrokov, za neko nastalo stanje tega življenja. V kombinaciji z zajetnim številom svojih lastnih izkušenj, sem se nato odločila tudi za profesionalni pristop in pomoč drugim preko te tehnike.

8. Kako bi opredelila probleme s katerimi pridejo ljudje k tebi?

Predvsem osebnostne v smislu osebnostne podobe. Večina ljudi ima skrhano samopodobo. Morda je velik vzrok v tem, da družba, v kateri živimo, sprejema in podpira le določene načine razmišljanja, delovanja, izgleda... Velika večina ljudi pa teh pravil ne dosega oz. jih ne osvaja. Tako pride v večini ljudi do notranjega konflikta med tem kaj čutijo v sebi in tistim, kar jim govori družba. Družba je v veliko pogledih usmerjena tako, da posameznika lahko tudi zatira na njegovi poti, če ji pač ni podrejen.

9. Ali jim regresivna terapija pomaga? V kakšnem deležu? Ali imaš povratne informacije?

Imam veliko povratnih informacij, kjer ljudje že s samim vpogledom v prejšnje življenje dobijo popoln odgovor, zakaj se nahajajo v določeni situaciji. Razumejo, kaj je njihova naloga in namen te situacije. V vseh stvareh našega življenja je pravo razumevanje ključno.

10. Če bi mi razložila celoten potek osnovnega procesa regresivne terapije, ki jo izvajaš, kakšne osnovne tehnike in metode uporabljaš od začetka do konca?

1. Predstavitev tem ali problemov/intuitivni vpogled – pogovor s klientom, pri čemer v veliko primerih naredim intuitiven vpogled. To pomeni, da mi sama oseba ne pove ničesar in sama, preko svoje intuicije in duhovnega vodstva, dobivam konkretne informacije za življenje te osebe. Ljudje nato te informacije v veliki večini tudi potrdijo. Te informacije, ki jih pridobim intuitivno, se dotikajo različnih področij. Pri intuitivnem vpogledu je velika prednost v tem, da ne potrebujemo dolgih analiz, da bi prišli do nekega zaključka oz. nekega dejstva. Osebo, ko jo zagledam, lahko takoj ocenim v smislu, kaj je njen glavni problem oz. tudi glavni potencial. V samem poteku vpogleda v prejšnja življenja bomo torej ozavestili glavni problem in s tem odprli pot tudi glavnemu potencialu te osebe, da se močneje izrazi v vsakdanjem življenju.

V primeru, da bi ocenila, da neka oseba ni psihološko pripravljena na vpogled, v tej fazi nato svetovanje tudi zaključim.

2. Predstavitev poteka vpogleda v prejšnja življenja – po samem uvodnem delu, ki traja tudi do 1 uro, predstavim kako bo sam potek vpogleda v prejšnja življenja tudi potekal. Na zelo preprost način razložim vse korake, ki pa bodo od osebe do osebe nekoliko drugačni. Zopet dovolim lastni intuiciji, izkušnjam in znanju, da me vodijo.

Sam vpogled v prejšnja življenja začnem tako, da ljudi vodim v sproščeno stanje, kjer se srečajo s svojimi duhovnimi vodniki. Veliko ljudi ima izjemno izkušnjo v poteku tega srečanja in nemudoma stopijo v svoje duhovno zavedanje. Duhovno zavedanje je način dožemanja stvarnosti in vsega kar nas obdaja, na višji ravni od vsakdanjega. Namen vpogleda v prejšnja življenja je tudi ta, da se klient nauči biti v stanju višjega zavedanja. To višje zavedanje simbolizira modrost, ki se nahaja v vsakemu od nas. Nato delamo s svetlobo – to je osnovna življenjska energija. Preko različnih tehnik vizualizacije nato osebo vodim v drugo dimenzijo prostora in časa, v drugo življenje. V prvi fazi ozavestimo kako izgleda, kdo je, katero obdobje je... Ko klient opiše najrazličnejše značilnosti svojega življenja, sama iščem

tiste, ki bi utegnili biti ključne. V tem primeru gre lahko za neke ključne situacije, ki so povzročile določene travme ipd. Po vsakem takem vpogledu v ključno situacijo katerega koli življenja, naredimo sprostilno tehniko, kjer vso napetost, bolečino... predamo angelom. To delamo dokler človek ne začuti občutka notranje osvobojenosti.

Ogledamo si hkrati nekje do treh prejšnjih življenj, včasih tudi obdobje med življenji. Preden se vrnemo nazaj v to realnost, v to dimenzijo prostora in časa, pa klienta vodim, da v komunikaciji s svojimi duhovnimi vodniki in angeli pride do informacij, glede njegovega poslanstva v tem življenju.

Za vračanje nazaj uporabljam zopet samo vodenno meditacijo, kjer klienta vodim nežno nazaj v ta prostor in čas.

3. Po sami vodeni meditaciji pa imamo zopet čas za pogovor. Gre za povzetek, v katerem gledamo in ugotavljamo vzporednice s tem življenjem. Faza povzetka ljudem še globlje osmisli njihovo pravkar doživeto izkušnjo.

11. Kakšna je tehnika zdravljenja z regresivno terapijo?

Tehnika zdravljenja z regresivno terapijo je zelo preprosta. Z zelo naravnimi tehnikami vizualizacije in globoke sprostitve regresivni terapevt vodi osebo prav k samemu izvoru problema (fizičnega, emocionalnega, odnosov...). Aktivirati spomini na določene situacije iz preteklosti - preteklosti tega življenja oz. prejšnjih življenj. Oseba se na to zelo intuitivno odzove in se spomni samega začetka oz. ključnega trenutka, kjer se je zgodila določena travmatična situacija. Oseba v takšnem stanju globoke sprostitve nekako intuitivno ve (s pomočjo vodnikov), kateri so tisti spomini, ki se jih mora spomniti in kateri bodo pomagali pri zdravljenju. Ko se oseba spomni tega spomina, ga aktivira in lahko odpusti. Ko se nečesa spomnimo je tako, kot da bi odprli okno in spustili svež zrak v prostor - odpremo vrata stari, ujeti energiji, da odide in naredimo prostor za novo.

Oseba se samega poteka regresije povsem zaveda in ima pod nadzorom celotno situacijo. Ko se prikažejo določene situacije, občutki in slike iz preteklosti, lahko na zelo enostaven način poveže situacijo z sedanjimi dogajanjem in vzorci in razreši le-te

12. Kaj je namen regresivne terapije?

Namen regresivne terapije je zdravljenje različnih nivojev človekovega bitja. Prejšnja življenja v veliki meri vplivajo na naše sedanje življenje, saj naj bi po raziskavah živeli več kot 90% našega sedanjega življenja v vzorcih in emocijah prejšnjih življenj. Različna življenja, ki jih naša duša živi v različnih dimenzijah časa in prostora se pravzaprav dogajajo, z višjega vidika, hkrati. Sama življenja niso ločene celote ampak gre za konstantno gibanje energije, nekakšno enost. Ko vnesemo svetlobo v določeno situacijo iz navidezne preteklosti se avtomatično naša sedanjost spremeni. Dokumentirano je veliko primerov fizičnih izboljšav in ozdravitev, emocionalnih sprememb, razrešitev odnosov ipd. Obenem pa je namen regresije tudi, da se začnemo zavedati iluzorne narave naše realnosti in razširimo svojo zavest na višje nivoje zavedanja. Preko izkušnje regresije se razblinijo vse omejitve prostora in časa. Sama regresija pa vsekakor ni nikakor ločena od drugih načinov zdravljenja, je le drug način, ki samemu človeku omogoči globlji uvid in razumevanje.

Priloga 2:

INTERVJU S PSIHOTERAPEVTOM MARINOM KAČIČEM

Vi ste psihoterapevt, ki pri svojem delu uporablja regresivno terapijo. Psihoterapija kot znanstveno utemeljena praksa. Kako to duhovnost sprejema ta praksa?

Tukaj imate delitev znotraj tega. Bolj tradicionalno znanstvene, to pomeni, da so bolj objektivistično naravnane, se pravi to kar tudi dostikrat običajno razumemo kot znanost. Druga je bolj hermetično naravnana, čeprav te se bolj dotaknejo, razvijajo pa ne. Ta ni objektivistična, ampak hermenevtična. Znotraj tega, če to naslonimo; to je zdaj znanstveni kontekst, kar sem sedaj razlagal, to dvoje. Pomembno je kako se lotiš razmišljanja; ali objektivistično, potem je ta do duhovnih praks relativno zadržan, celo skeptičen. Odvisno od posameznika kakšno držo zavzame. Druga oblika znanosti – hermenevtična pa ni tako zadržana do duhovnih praks. Pač smatra, da so duhovne prakse tako kot karkoli drugega na svetu in jo uporabljajo.

Ampak to v smislu duhovnega razvijanja in ne v smislu koncepta karme, reinkarnacije,...?

Karkoli, česarkoli. Ampak to zdaj ne pomeni, da razmišlja skozi tisto percepcijo.

Samo dovoljuje?

Dovoljuje kot enakovredno.

Vi potem delate regresijo z ljudmi, ki sami pridejo s to idejo?

V glavnem. Druga možnost pa je, da se pogovarjamo o nezavednem in o dostopu do nezavednega.

Jaz sem v svoji diplomski nalogi pisala, da po mojem mnenju lahko to jemljemo kot, da nam podzavest daje neke podobe, zato da lahko še na drugačen način vidimo kaj je problem v našem življenju, na čem je treba delat, kaj so tisti vzorci, ki se nam ponavljajo. A, s tem ko se pogovarjate o nezavednem in vstopu do nezavednega na to mislite?

V tem smislu ja. Še nekaj moram razložiti tukaj, da bo mogoče lažje razumeti. Kako se terapevti lotevamo terapij, spet obstaja neka razlika. Obstaja objektivistična, če vzamemo ta kontekst, ali bolj hermenevtični oziroma postmoderni kontekst. Če se bolj objektivistično lotevamo oziroma lotevajo, pomeni to, da imajo neko metodo, tehniko in delajo s to tehniko. Zdaj kaj paše notri in kaj ne, ni ključno. To ne velja samo za psihoterapevte, to velja tudi za socialno delo. Drug pristop dela, bi rekel na socialnem delu, je pa ta, da se mi naravnamo na klienta/uporabnika. Na njegov življenjski prostor, na njegov način razmišljanja, na njegov svet. In sledimo njegovemu procesu kot osnovno. V tem primeru uporabljamo tehniko,

metodo, ki je primerna za tisti trenutek. Ravno obratno kot tisto prej. Ne damo ga v »en stroj«, ki mu rečemo tehnika, ampak obratno. Mi skreiramo za vsakega posebej nov pristop.

Torej postmodernistično?

V skladu s tem. Mi ne iščemo resnico, ampak vsak posameznik ima svojo resnico. Torej ne morem jaz reči, da je nekaj narobe, ampak sledim njemu. Njegova potreba, njegovi resursi.

Jaz to na nek način zagovarjam v svoji diplomski nalogi, da pomemben je uporabnik ter uspešnost in učinkovitost tehnike. In če se izkaže, da je ena izmed teh tehnik regresivna terapija, da se tudi to uporabi. Seveda pa da je treba upoštevati tudi to, da je terapevt pripravljen izvesti to tehniko.

In, da je za to usposobljen.

Potem vi iz tega izhajate?

Jaz iz tega izhajam. To je eden izmed razlogov, da jaz uporabljam regresoterapijo, če oseba pride s to idejo ali kot sem že povedal tisto drugo možnost. Ne uporabljam pa regresivne terapije kot samostojno tehniko. Kot en pripomoček. Jo pa sedaj veliko manj uporabljam. Na začetku sem jo veliko več ampak potem sem to dosti zreduciral iz še enega drugega razloga. Tistega glavnega; da so ljudje prišli z namenom regresije, ne pa regresoterapije. To pa pomeni, da so ljudje fascinirani, ko to doživijo.

So iz radovednosti prišli?

Tako. Da bi doživljali neka življenja itn. Mene pa to kot terapevta ne zanima. Nisem hotel tega podpirati. In če kdo pride s tem, mu takoj povem, da tega ne bom delal. Ker je to že duhovna praksa, ni več terapija. Ko delam terapijo sem v kontekstu znanosti.

Iz katerega razloga skušate ostati v tem kontekstu?

Zato ker je psihoterapevt pač znanstvena disciplina, ni duhovna. Če ne, moram potem reči, da se grem neke druge discipline, ki so lahko enakovredne, ne morem pa reči isto. To je tudi največji problem duhovnih praks, ker mešajo eno in drugo in ne vedo kdaj se v enem kontekstu in kdaj so v drugem, če mene vprašaš. Tako pa mešajo in uporabijo tisto tehniko, ki se jim v tistem trenutku zdi primerna. Temu rečemo eklekticizem. Tega je v duhovnosti ogromno. Jaz sem bil včasih bolj v duhovnosti in tega je bilo tam ogromno in sem se ravno iz tega razloga preselil. V duhovnosti vzamejo malo tam, malo tam, malo tam in naredijo svojo teorijo. To ni nič. To je mišljeno kot solata, ki ni uporabna. Ne znajo delati v kontekstu znanosti, ampak delajo v kontekstu eklekticizma.

Se pravi; dobro se je izobraziti in se držati nekih tehnik in metod, ki jih poznaš, ki jih znaš uporabljati pri svojem delu in da veš kaj z njimi doseči, imeti neke okvirje terapije znotraj katerih delaš. Da imaš na nek način ves čas nadzor kaj se dogaja, kar se tehnik tiče. A to mislite v tem smislu?

Ja v to smer gre. Moraš gledati bolj kot tehnike, bolj konceptualno, da veš kam prideš. Ker tehnike, kot smo rekli, vsaj tako kot jaz delam postmodernistično, ni osnovno izhodišče tehnik. Ampak koncept. Tehnika je orodje. Če imamo tehniko ne pridemo blizu človeka. Mi

ga silimo v naš okvir. Če jaz uporabljam kot osnovno tehniko. Recimo, da vzamem, da jaz delam samo regresoterapijo. Potem človek pride in jaz bi rad samo regresoterapijo. In on kakor pade, pade v to tehniko. Če pa delam tudi drugo, da je osnovni koncept, da se naravam na človeka, ekološki tudi rečemo, gradim za njega primeren način dela, terapijo. Primerjava tega je, ko zobozdravnik vzame ene klešče in svedrček itd. ne vzame samo klešč in dela samo z njimi. To je velikanska razlika, ki jo konceptualno že marsikdo razume, ko pa gre v prakso, pa se dostikrat zgubi to.

Če se vrnem na tisto prej, ko ste rekli, če je človek sam pride k vam ali pa če vi začutite, da bi bila regresija primerna tehnika, da se uporabi. Zanima me v katerih primerih vi vidite, da bi bila regresivna terapija uporabljena? Kaj so tisti atributi?

To je treba spet en korak nazaj pogledat. Pač, da ravnam po principu, da se naravam na klienta. To je odvisno od terapevtskega cilja oziroma kaj želimo rešiti in kam želimo priti, do kakšnih rešitev, kako bo ti izgledalo. Glede na to kaj si on postavi, tudi metode in tehnike iščem, uporabljam. In zdaj, če ima on tak cilj, da se da bolj s preprostimi tehnikami doseči, da ni treba »kopati« po njemu, potem uporabljam tiste vrste tehnike. Če pa se izkaže, da je nekaj treba, ali pa da se npr. v odnosu nekaj ponavlja in ponavlja in ne more ven. Ali pa nekaj takega, da ugotovim, da sega globoko v otroštvo, kamor ne moreš priti z logiko in če ima on ta cilj, da bi to spremenil, ga ne silim, potem se lotim uporabe tehnik, ki segajo globlje.

In ena izmed teh tehnik je regresivna terapija?

In to je tudi regresija. Uporabljam tudi druge. Zame je to ena od tehnik.

Razumem. Se pravi ena izmed stvari, ki vidite, da izvirajo globoko iz podzvesti. Hipnoza in regresivna terapija sta potem dve taki tehniki s katerimi greš »pogledat« v podzavest?

Hipnoza ni tehnika. Hipnoza je metoda. Je širše. Znotraj hipnoze je ogromno tehnik. Metoda je širši koncept, nadrejen pojem, ki zajema neko logiko. Hipnoza pomeni, da nam pomaga priti v drugo stanje zavesti, da nam pomaga nekaj spremeniti. Kako to delamo, pa imamo kup tehnik. Tehnike so podrejeni pojem, ožji. Kot orodje.

Za spremembo, ki jo želimo, je vseeno kako klient razlaga to (prejšnja življenja). Ni moj namen, da bom jaz to razlagal, kar je ravno obratno od objektivistične logike. Mene ne briga ali obstaja življenje prej, mene briga njegov cilj. Še več. Mene zanima klient takšen kot je. In če je del njegovega razmišljanja duhovnost, to upoštevam. Ne samo toleriram. Ampak upoštevam kot dejstvo. Tako je, ne vem zakaj ne. Nobenega razloga ni. Obratno, če ga ne upoštevam, to pomeni, da ga ne spoštujem. Potem ne delam na tej osnovi, da je klient ali uporabnik, da je na njegovo perspektivo naravnano. Ampak se samo delam, da je. Bolj je, da rečemo, da nam duhovnost ni blizu in da tega tako ne moremo sprejeti. Bolj je pošteno, da rečemo. Meni je duhovnost blizu. To pa ne pomeni, da moram pristati na vse. Delam tukaj, s psihoterapijo prevzamem neko odgovornost in se moram etičnega kodeksa in nekih pravil držati. Zato pravim, da ne pristajam na regresije več, ker bi si ljudje želeli. Regresija, se pravi ni več regresoterapija, gre za podoživljanje nekih prejšnjih svetov, če so ali če niso, je vseeno. To bi delal, če bi se opredelil za duhovni kontekst.

V glavnem bistvo je to; izhodišče iz katerega izhajam. To vse spremeni. Če rečemo samo znanost, to ne pomeni nič. Če rečemo hermenevtični ali pa postmodernistični, kjer se človeka – klienta/uporabnika upošteva kot izhodišče. In temu prilagajamo, njemu skušamo približati.

A imate opravljen kakšen tečaj za hipnozo ali regresivno terapijo? Na podlagi česa uporabljate tehniko regresije?

Za hipnozo sem se učil štiri leta. Imam edukacijo o hipnozi. Za regresoterapijo sem bil pa na tečaju.

Regresivna terapevtka pri kateri sem delala raziskavo uporablja tehnike, ki vsebujejo bitja kot so angeli, duhovni vodniki, mojstri, dela s tehnikami čiščenja čakr, rezanje ezoteričnih vezi. Torej izrazito duhovno naravnane. In me zanima kaj pa vi uporabljate pri svojem delu? Kakšne tehnike uporabljate? Sugestije poznamo povsod pri hipnozi. Kakšne tehnike uporabljate pri indukciji?

To je spet treba iti korak nazaj ali pa pet, da razumeš čisto dober kaj to pomeni. Če bi želeli razumeti, bi morali obnavljati kako je kaj nastajalo. Ampak bom to preskočil in ti bom takole povedal. Prvič, je odvisno iz kakšnega konteksta izhajaš. Če izhajaš iz duhovnega konteksta, bi govoril o angelih itn. Ker je to del duhovne prakse. Del duhovnega načina razmišljanja. Mimo angelov in mimo tega, ali pa energije. Zdaj je spet odvisno katera duhovnost ti je bližja ali pa religija. Govoriš o mojstrih, če si bolj ezoterik. Če si bolj krščansko govoriš o teh angelih, Jezusih in to. To ni kar nekaj iz zraka. To so teorij, koncepti. So napisane, obstajajo knjige za to. Ampak to je koncept znotraj duhovne, recimo krščanske teorije. Ali pa ezoterična teorija itn. to so različne teorije na miselni ravni. In zdaj, če jih nekdo uporablja kot osnovno izhodišče tiste koncepte, potem bo govoril o angelih itn. Ne more drugače. Čeprav nekateri ljudje nimajo nobene teorije, nobenega koncepta. To pomeni, da ne znajo razmišljati. Mislijo, da to kar mislijo, da je v zraku. To je objektivistično, tako kot znanosti. Mi lahko izstopimo in objektivistično razmišljamo. Mi zdaj vemo, da ne moremo objektivno razmišljati. Jaz lahko samo skozi sebe razmišljam. Ko ti nekdo nekaj govori ima neke svoje izhodišče, koncepte. In tudi ti, ko si sedaj govorila, ga imaš. Ko si postavila vprašanje, si imela neko izhodišče. Ne samo to kar si hotela vedeti. Imaš nek okvir skozi katerega razmišljaš. Temu filozofi rečejo epistemološke predpostavke. To poznamo že vsaj 2000, 3000 let. To nič ne pomeni, da poznamo, če nihče tega ne zna uporabljati. Se ne zave tega. Mi ne razmišljamo nevtrarno, ne moremo. Vedno razmišljamo iz nekega izhodišča. Imamo nek okvir, ali pa gledamo iz nekega zornega kota. Kakor želiš. Se ga ne zavedamo, ampak on nam določa omejenost. Če sem Kitajec, jaz ne morem razmišljati slovensko. Žal ne. Me ni v slovenščini. Jaz, če razmišljam nekaj v duhovnem konceptu, razmišljam iz njega, če se zavedam ali ne. Ali pa znanstvenega. Je isto. Iz kateregakoli. To je zdaj ena pomembna stvar. Druga pa je, ko rečemo hipnoza. Tudi hipnoza ima en svoj koncept, en svoj okvir, izhodišče. In zdaj je odvisno; ko nekdo reče hipnoza, kako ima hipnozo definirano v svoji glavi. Če te vprašam, kako ti razumeš hipnozo? Da prideva na ta nivo, da se zaveš, da imaš ti neke predpostavke, ki so samo ena od možnih. Ni zdaj važno ali imaš prave ali ne. Ne sprašujem po tem. Ampak kakšne imaš, kako si ti predstavljaš hipnozo. Ljudje izhajamo iz neke logike.

Da pod hipnozo lahko brskam po svoji podzavesti in spreminjam tam svoje programske nastavitve.

Kaj še misliš pod hipnozo, če ne vzameš tega znanstvenega okvirja?

Sem še dosti prebrala o hipnozi, da sem se usmerila v te tehnične in znanstvene smeri.

Imaš nek okvir, ki si ga zgradila s pomočjo tega kar si prebrala. To kar si zdaj govorila je tvoj koncept hipnoze. Ali pa okvir po domače.

Ampak jaz isto mislim tudi za meditacijo. Samo, da se mi zdi, da je meditacija mogoče malo blažja oblika. Zato pa pravim, da ne vem kaj je razlika, ker se mi zdi eno in isto.

Ni eno in isto. Je in ni.

Ravno te hočem pripeljati do tega kaj je razlika. Če bi katerega drugega človeka vprašal kaj je hipnoza, bi verjetno čisto nekaj drugega povedal. In večina ljudi misli nekaj takega. Zdaj bom spet posploševal, pa ne mislijo vsi enako. Podobnosti. Da je hipnoza nekaj kot komandiranje nezavednega. Predstave izhajajo iz odra. Imaš hipnotizerja na odru in on nekaj ukaže in drugi nekaj naredi. Večina ima to v sebi. Seveda je to prilagojeno. Eno možnost si ti povedala, eno možnost sem jaz, to kar večinoma je, zato se tudi bojijo hipnoze. Ker imajo potem občutek, da nekdo upravlja z njimi. Če pomisliš, da si na odru in da si čisto brezmočen. To je recimo druga možnost, drug koncept hipnoze. Drugačen kot tvoj. Se strinjaš?

Ja.

Zdaj ti bom pa povedal še tretjega. Lahko njih je dosti več. razliko. To kar mi razumemo kot hipnozo, tisti, ki jo delamo po Miltonu Ericksonu. Tudi znotraj hipnoze obstajajo različni koncepti. Ni eno, tako je in nič drugače. Daleč od tega. Tisti, ki delajo po enih tradicionalnih oblikah, delajo drugače. Tisti, ki delamo po Miltonu Ericksonu, je izhodišče vsakdanji trans. To pa pomeni za nas, da človek tekom dneva, na približno vsako uro in pol, se mu spremeni ritem funkcioniranja. Možgani se spremenijo. Beta valovi se spremenijo v alfa. To je izmerjeno in dokazano. To je zdaj biološka perspektiva. Tisto kar bom povedal; psihološkega izraza ne maram, ker je preveč za psihologijo, je pa mišljeno širše kot psihologijo. Skozi duševni vidik, če isto reč povem, pa pomeni, da je človek lahko intenziven uro in pol in potem malo odklopi. To je sedaj naravno, ker človek to rabi itn. Zato da se spočije, nima samo teh funkcij, ima še druge. Tisto vmesno stanje, ki traja 10, 15-20 minut. Odvisno, včasih 5 minut. Včasih je lahko zelo blago, včasih pa zelo globoko. Odvisno od utrujenosti, kaj delaš itn. Takrat je človek bolj odprt. Bolj senzibilen. Ne to kar dela navzven ampak je nekak bolj v stiku s seboj. V praksi to zgleda tako, da predavatelj govori, študenta pa vidiš kako odtava z mislimi. Ga ni. Je pa ga ni. Se pravi, da je v svojem svetu, je odplaval. Tisti, ki ne razume naravnih procesov, tudi, če jih razumeš, jih večina ne razume v praksi. In ga prebuja, da naj posluša kot da je nekaj narobe. To vedo mnogi, ne znajo pa povezati v prakso. Na praktični ravni ne znajo razumeti. To rabi in potem spet priklop. To sem zelo tehnično povedal. Ne tega dobesedno vzeti. Dostikrat se tako kaže. Na različne načina. Prižgeš TV pa ga sploh ne vidiš. To je obdobje, ko je človek zelo navznoter obrnjen, bolj odprt za sebe in tako naprej. Še to poskušamo uporabiti za učinkovitost. Drugače je pa naravno, da takrat, ko človek pride v stik s seboj, priplavajo na dan neke vsebine. To je podobno kot ponoči, ko sanjaš. REM fazi. To je podobno kot v spanju REM faza, samo, da v budnem stanju rečemo ULTRADIANI. Mi v bistvu koristimo to kar je v človeku naravno. Lovimo te trenutke, to je eno, v vsakdanjem, tudi v terapiji, ker je takrat človek bolj odprt in tudi bolj dovzeten za razumevanje. In če hočeš, tudi sugestije. A to je zdaj bolj blaga oblika. To se dogaja ne glede na to ali mi razumemo tako ali ne. Snemali so terapevte, ki ne uporabljajo hipnoze, nočejo imeti opravka z njo ali so »proti«, pravijo, da nimajo nič s hipnozo. Na koncu se pokaže, da podobno delajo.

Te trenutke lovijo ampak ne rečejo temu tako. Ne rečejo, da delajo sugestivno, ampak da pomagajo odpret. Če uporabljaš kontekst hipnoze, rečeš lahko tako kot sem jaz govoril.

Kako loviš te trenutke? Ko hipnotiziraš človeka...

Ne hipnotiziraš! To je koncept odra. Koncept hipnotizerja je, da hipnotizira. V hipnoterapiji ne hipnotiziramo, ker ne delamo odrske hipnoze. Zdaj govorim razliko. Če rečeš, da hipnotiziraš, a pomeni to, da lahko skomandiraš nekaj.

Se pravi, da to kar terapevti uporabljajo, ni hipnoza?

Se imenuje hipnoza. Ampak sem rekel, da hipnoza ni ena in ista zadeva. Zelo različni so koncepti. In odrska hipnoza je eno. Klinična hipnoza je drugo. Hipnoza z raznoraznim transom je tretje. Zdaj bom skušal opisati to slednje naprej. Nisem ti poskušal še druge. Ne morem ti razlagat zdaj cele edukacije. Jaz sem se 10 let usposabljal. Ne morem ti tako hitro zdaj vsega znanja dati. Hočem povedat, da en koncept hipnoze si ti povedala prej, kako si ti predstavljaš. Potem sva ugotovila kako si večina predstavlja. In zdaj sem ti povedal kako si hipnoterapevti predstavljajo. Ti trije so si lahko podobni ampak niso isto. Če uporabljaš eno miselno izhodišče, tako delaš.

Ne moreš reči, to je to, to je to in to je to?

Ne.

Hočete reči, če na primer regresivna terapevtka reče, da dela meditacijo, potem dela meditacijo.

Tako. Ona tako razmišlja. Vendar to ne pomeni, da ne dela istih stvari, kot se delajo v hipnozi. Saj so podobne stvari, ampak ona dela tisto. Tisto kar razume, da dela. To je njen okvir. Seveda ona lahko reče, da ne dela sugestij. Ampak, če pogledamo skozi koncept hipnoze, rečemo, seveda da dela sugestije. Ampak ne moremo ji pripisati hipnoze, če se ona izreče, da dela meditacije. Moramo upoštevati kontekst iz katerega izhaja. Če pa gledamo skozi koncept hipnoze pa lahko rečemo, da ocenjujemo, da tudi ona uporablja sugestije. Tudi ona dela plitko hipnozo. Ne moremo pa mi kar poenostaviti. To je zdravorazumsko razmišljanje, vsakdanje.

To je spet tisto drugačno gledanje. Ker jaz sem v diplomski nalogi pisala o hipnozi. Jaz sem hotela to okalupit nekam.

Ampak to ni prav. Ti lahko primerjaš to. In rečeš tako. Gledano s koncepta, perspektive hipnoze, bi lahko rekli temu hipnoza, ker ima te, te, te elemente. Nihče se ne poglobi tako daleč, da bi v svoji glavi razmislil.

Morala sem to razdeliti in razdelati.

Zdaj delaš diplomu s strani znanosti, torej kot znanstvenica, pa ne v slabšalnem smislu. Ni treba, da si tisti objektivist, ki zanikuje. Moraš razdeliti, mislim, da je to čisto zdravo. To nič ne poslabša ali podcenjuje meditacije. Obratno. Jaz mislim, da jim da pravo vrednost, če tako gledamo. Zdaj smo pa malo vzvišeni. »Jaz pravilno presojam. Jaz sem vzvišen.« Razumeš? To je objektivistično. Postmodernistična, hermenevtična – ta pa ima malo bolj skromno držo.

Ne mislimo, da vemo kaj več ali bolj znamo. Imamo neko drugo perspektivo in skozi to perspektivo razmišljamo in ocenjujemo. Bistvo te perspektive je, da znamo povedati kdaj kaj s katerega konteksta ocenjujemo.

Kakšna je pa uspešnost terapije kadar uporabite regresivno terapijo?

Zdaj jaz ne vem, da bi znal tako parcialno oceniti. Ta tehnika ali tisti del tehnike, ki sem ga uporabil regresoterapijo ali je res za ena ali za dva ali za tri ali za pet. Ne znam tega oceniti. Vedno bi rabil celoto. Sem rekel, da je to en košček na procesu terapije. Če bi delal obratno bi vedel.

Kaj pa če drugače vprašam. Tiste terapije v katerih uporabljate tudi regresivno terapijo, ali so kaj bolj uspešne od drugih terapij ali enako ali manj?

Do istega odgovora pripelje. Jaz se odzivam na tisto kar človeka pripelje naprej. Že v izhodišču se odločim za uporabo te tehnike, če vidim, da bi utegnila biti uporabna. Torej selekcioniram še preden jo uporabim. Zato ocena ali je tehnika uporabna ali ne ni relevantna v mojem primeru. Bi bila zgrešena. Jaz to tehniko selekcionirano uporabljam. Jaz ocenim ali bi bila ta tehnika v nekem trenutku uporabna.

Kako se pa ljudje odzovejo na idejo o regresivni terapiji? Recimo tisti, ki ne pridejo sami s to idejo? Da jim vi predlagate.

Zelo različno. Eni se zelo ustrašijo, pojavi se tudi odpor, bolj redko ampak tudi. Vendar tega dvojega ni toliko veliko, ker že jaz malo prej ocenim. To je tudi del moje selekcije. Bolj pogosto pa je to, da je ena radovednost. Ene zanima in je mešanica radovednosti in strahu. Enim pa so bolj blizu duhovne prakse ne glede na to kar on formalno reče. Nosi v sebi kot človek. To je odvisno od osebnosti potem. Lahko človek, ki ima eno naravnost in idejo, koncept o Vzhodu in reinkarnaciji, ampak kot osebnost je lahko bolj,... No ne bom uporabljal nekih izrazov, da ne bom kaj diagnosticiral. Bolj taka osebnost, ki se rada malo skriva, ki nerada pokaže preveč sebe, potem je dosti verjetno, da bo tesnobo doživljala, stisko, strah. Ne glede na to, da ga lahko hkrati privlači.

Kaj pa potem? Ko recimo dajo čez to regresivno terapijo? Ko vidijo neke podobe, ki bi lahko bila neka prejšnja življenja, ali pa podobe, ki jim jih daje podzavest. Kako se odzovejo na to?

Moram še na eno stvar odgovoriti. Regresoterapija ne deluje povsod. Ni za vse enako. Ne morejo se vsi nekam tja noter peljati. Zdaj bi ti moral spet razviti celo idejo zakaj mislim, da ne. Pa pustimo sedaj to. Ampak po domače povedano ne deluje oziroma se ne odziva. Je manjši del ampak je tako tudi. Če imajo že izkušnje s tem, je druga zgodba, ampak če nimajo so pa fascinirani. To je najbolj pogosta izkušnja.

Ali vaši uporabniki verjamejo v prejšnja življenja, ko se strinjajo z regresivno terapijo?

Ne verjamejo vsi to. Eni imajo to idejo, eni imajo idejo v katero ne verjamejo ampak jo imajo, eni verjamejo, eni pa so neki slišali, čeprav zdaj ni možno, da ne bi slišal. Slišiš dobre stvari pa niti ne veš pravzaprav zakaj.

Ali se vam zdi, da je regresivna terapija v uporabi že zelo razširjena?

Ne vem koliko je razširjena. Iz tega kar vem pa menim, da ni razširjena prav veliko. Kolikor pa je, je v bistvu bolj regresija (t.i. potovanje nazaj) kot pa regresoterapija. Razlika je, da v prvem primeru klient nekaj »podoživi« (in običajno je to fascinantno), v drugem primeru pa je bistvena sprememba, to kar pomaga klientu premakniti se/ga korak v smer njegovega terapevtskega cilja oz. želene spremembe in ni toliko pomembna vsebina. Razlika je tudi v tem, da v prvem primeru ljudi fascinira, zato lahko tudi zgrešijo bistvo psihoterapije. V drugem primeru je kot rečeno le pripomoček za doseganje želene spremembe na poti k svojemu terapevtskemu cilju.

Priloga 3:

REGRESIVNA TERAPIJA – 1 UPORABNIK – (R1)

I. DEL – INTUITIVNI PREGLED

T: Terapija je sestavljena iz dveh delov. Prva faza je intuitivni vpogled, druga bova pa poskušali pogledati prejšnja življenja. A imaš še ti karkoli za komentirat, povedat? A boš čaj?...

Jaz: pripravila je vzdušje. Svečke, dišeče palčke, meditativno glasbo.

Kako si? A si že bila na regresivni terapiji?

R1: Ne nisem še bila.

T: Veliki večini uspe dobiti vpogled. Je pa tudi možno, da ne. Tak človek, ki ne dobi vpogleda ga ne dejansko zato, ker ni pravi trenutek. Tvoja lastna podzavest te obvaruje pred informacijami, ki ti dejansko lahko, namesto, da bi ti pomagale, lahko v takem primeru škodijo. Se pravi nekdo, ki nima dovolj širšega razumevanja, pozitivnega odnosa do samega sebe, lahko, če bi videl, da je karkoli naredil, recimo negativnega, sebe ne bi prepoznal kot nek vzorec, ki se mu mogoče pojavlja še zdaj kot občutek krivde. Potem bi se mu ta občutek še poglobil. To pa ni namen. Ponavadi jaz to že čutim. Ko se človek naroča, jaz že čutim, a je pravi ali ne.

Vpogled je lahko vizualno, lahko preko občutkov, lahko je kot da ti nekdo govori nekaj, lahko pa je preko misli. Kot neka zgodbica se napleta. Če je človek zelo racionalen, da opravlja delo, kjer uporablja svoj racionalen um, da v svojem življenju ne uporablja domišljije, dobi tak občutek kot da si vse domišlja, kar je itak normalen občutek. Jaz vedno rečem, daj gremo si izmišljevati, dajmo si izmisliti, dajmo videti kaj še... da sam sestavlja zgodbo. Kaj mu prvo pade na pamet. Potem dostikrat ljudje mislijo, da so si izmislili zgodbo. Ko pa začnemo vleči vzporednice, ko pogledamo vzorce, ki se med življenji povezujejo, ki jih nisi mogel med samo meditacijo preračunati, potem to doživijo kot šokantno presenečenje. tisto kar se je tebi zdelo zgodbica, dejansko drži, dejansko se navezuje na tvoje življenje, na tvojo podzavest. Dostikrat se zgodi, da dobimo vpogled v informacije, ki jih lahko tudi preveriš; imena, datumi, kraji, zgodovinska dejstva. Je pa res, da stvari, ki jih vidimo, niso nujno 100%, točno tako kot so bile v prejšnjem življenju. Lahko, da mi s svojimi predstavami, s svojim načinom razmišljanja, marsikaj preoblikujemo. S tem, da pa jaz gledam tisto kar je pomembno, ta vzorec, ki se ponavlja v življenju. Kakšne lase si imel; ali črne ali blond, to sploh ni bistvo. Pomembno je kateri vzorci se ti ponavljajo.

Dostikrat imajo ljudje zelo dramatična pričakovanja kaj se bo zgodilo. Da malo razbijemo to. Nič dramatičnega se ne bo zgodilo. To pride zelo sproščeno, na zelo miren način. Ti samo opazuješ in gre mimo tebe. Vse delamo kot opazovalci. Jaz mislim, da človek eno stvar ozavešči, je ni treba podoživeti. Ti stvar ozaveščiš, jo razumeš in to je to. Točno veš. Nekateri ljudje gredo raziskovati prejšnja življenja, ker se v tem življenju konstantno vrtijo v enem vzorcu. Imam občutek, da ne morejo pa mimo njega. Lahko poizkusijo tisoč in eno tehniko in ne gre. Kot da ne dobiš neke energije in volje, da bi šlo. Takrat potem je dovolj, da dobijo vpogled v prejšnje življenje. Samo, da vidijo kaj je bilo in jim je vse jasno. V trenutku, ko so tisti vzorec premislili, je minil. Tudi včasih fizične stvari, kakšne bolezni, razne bolečine, ki jih nobeden ne zna opisati od kje izvirajo, pri samem vpogledu izginejo. Knjige od Briana Weissa to fenomenalno razlagajo. Poskusi to na svojem primeru kako se v življenju potuje. Zdaj, kaj so tisti pravi razlogi zakaj bi naredila vpogled v svoja prejšnja življenja?

R1: Ves čas me nekaj ustavlja. Jaz nekaj želim in potem se ustavi. Zdi se mi včasih, da si ne upam. Se premalo cenim. Potem se ponavadi oziram na svojo preteklost, ko so me prizadeli in ko sem bila zlorabljen in potem se tega oklepam preveč. Se mi zdi, da se preveč oklepam tega. Sem sicer nekaj spustila.

T: Kar se meni zdi je, da ti v življenju predvsem iščeš varnost. Zelo iščeš varnost. Čim najdeš malo varnega pristana, ga ne boš več spustila. Kažejo mi tudi to, da si dosti mogla stati na svojih nogah, pa dosti neodvisnosti. In kar si sama ustvarila, dosti si si sama ustvarila, hočeš to zavarovati. 'To je zdaj moje, dajte mi mir'.

To ti še nisem povedala. Ko delam intuitivni vpogled, ga delam s pomočjo angelov in duhovnih vodnikov. Oni mi kažejo. Kažejo mi, da je dosti vrat, priložnosti v tvojem življenju, ki se odprejo, skozi katere greš. Dosti jih pa je skozi katere ne greš. Pol-pol nekje. V bistvu te hočejo spodbuditi, da pojdi tudi čez tista druga vrata, zato ker se ti tam pojavijo z razlogom. Pravijo mi, da si se zelo notranje zgradila. Sama si si to zaželela. Očitno to ni bilo lahko. Zelo si sebe zgradila. Ampak nisi se tako zgradila, da bi okoli sebe naredila oklep. Vseeno si odprta za ljudi, si senzitivna in pripravljena na kompromise. In to je fenomenalno, da si tako speljala. Če imaš še kakršnokoli vprašanje. Kar izvoli in vprašaj. Zdaj delava tak intuitiven vpogled, da vidiva kje si v življenju, kaj se dogaja s tabo. In to je taka izhodiščna točka, ko greva pogledat prejšnja življenja, da se poveže. Tako če imaš kakršnokoli vprašanje.

R1: Glede partnerstva me zanima. Zakaj spustim človeka, ki ... v bistvu zakaj ne zagrabim priložnosti s katerim bi mogoče res lahko bila?

T: To so tista vrata, ne.

R1: (se nasmeje) Uf, ki sem jih spustila.

T: Veš kako je v življenju... Če je ena pot res prava, je stvar v tem, da se bo še enkrat pojavila in še enkrat. Ponavadi ti dajo več priložnosti ali pa ti zelo očitno nakažejo kaj je. Torej, ko se pojavlja stvar, ki je zelo pomembna za naše življenje, se pojavlja vedno znova. Tako da ni res, da si sedaj izgubila priložnost ampak se ti bo priložnost vedno znova pojavljala. Vsaka stvar, ki se ti pojavlja v življenju, vsaka situacija, je v bistvu priložnost za učenje. Če torej ne stopiš skozi prag vrata, ti bo življenje drugače pokazal skozi določene stvari, učil skozi izkušnje.

R1: Kaj pa...(utihnila je)

T: Partnerstvo je pri tebi v zaupanju. Pravijo mi, da ti potrebuješ in si tudi želiš partnerja s katerim se lahko tudi pogovarjaš. To ti je bolj pomembno kot karkoli drugega. Prav prijateljstvo. Kažejo mi, da tvoj način vstopanja v zvezo je, da najprej človeka spoznaš, pa sta prijatelja nekaj časa, potem pa greš v zvezo. Kot da ne bi mogla takoj. To je čisto ok. To je tudi tvoja potreba po varnosti.

R1: A lahko za konkretno osebo tudi vprašam?

T: Ja.

R1: Za enega prijatelja. In me zanima najin odnos.

T: A sta vidva fizično narazen?

R1: Ja.

T: A tudi živi drugje?

R1: Ja

T: Vidim distanco. Vidim kot, da je nekaj bilo, potem je pa šlo narazen. Tako se mi kaže. Tak odnos; ne pretirano vroč, ne pretirano hladen. Tako imam občutek, da je v zraku vse. Kot da so ene želje, ki se niso realizirale.

R1: On se je poročil z drugo.

T: To je to

.....

Potem sta se pogovarjale o tej temi. Nadalje se je regresivni terapevtki Teji prikazovalo poleg Barbare izobraževanje, da bi se morala Barbara naprej formalno izobraževati, nadgrajevati.

Poleg tega je čutila, da ima v sebi ustvarjalnost, kreativnost. Barbara se je res začela učiti risati, ker je v sebi začutila potrebo.

R1: Zdaj pa me zanima; Moji starši so moji verjetno, zato ker sem se morala marsikaj naučiti. Ta odnos; kaj me uči?

T: Ena stvar je; A si se ti počutila zelo drugačno?

R1: Ja.

T: Eden glavnih vzorcev, ki si ga ti predelovala s svojimi starši, je občutek drugačnosti. Ta občutek drugačnosti pa se ti ni pojavljal samo pri njih ampak tudi drugje v življenju. Ta drugačnost. Najbrž čez sošolce, čez prijatelje preko notranjega zavedanja, da nekak nekaj je. Kot da so vsi zemljani, ti pa se z enega drugega planeta priletela.

R1: To je res ja.

T: Pa tudi tako bom rekla; ti si že kot otrok bila zelo odrasla. Dvomim, da si ti sploh kaj imela od otroštva.

R1: Nisem imela.

T: Takoj si odrasla in si bila dosti resna kot otrok, in to je v bistvu ljudi šokiralo. Ker si videla stvari, oni pa tega niso želeli; 'ne, ne, ne vidiš stvari'. So v bistvu hoteli potlačiti to notranje vedenje. To je v tebi ustvarilo nekak konflikt tudi z okolico, s starši, s sorodniki in okoljem. Ker si vedela. Ko otrok ve, da nekaj ni prav. Da nekdo nekaj ne dela prav. In noben noče slišati. Niso te slišali. Od tu prihaja ena zamera, zakaj te niso želeli slišati in poslušati. To je bila ta drugačnost, občutek zavrženosti. V resnici predstavljaš notranji občutek sprejemanja sebe. Mi se v bistvu reinkarniramo v tako situacijo, v tako družino, ki bo tebi dala tiste občutke, tiste stvari, ki te bodo stimulirale, ki globoko čepijo v tvoji podzavesti, ki jih moramo razrešiti. Mi moramo čez katerokoli situacijo priti v stanje ljubezni, s samim seboj in s celim svetom, kjer sprejemaš cel svet preko svojih emocij, misli. Da si pomirjen sam s seboj. Ti si tudi verjetno v prejšnjih življenjih in vsega tega tvojega razvoja, rabila izkušnjo, da se naučiš sprejemati samo sebe. Ker so ti stimulirali in vsadili, privzgojili tisti vzorec, ki živi v tebi. Tudi tega, da si izbereš takšne starše.

R1: *(Sprašuje nekaj še o izobraževanju.....in Teja ji prijazno odgovarja in poučuje, razlaga.)*

.....

T: Zdi se mi, da ti je z vsakim letom lažje v življenju in izboljšuje se.

R1: Čutim to.

T: Bolj, ko prihajaš v zrela leta, več imaš te življenjske umirjenosti.

Kako so pa tvoja najstniška leta, izgubljena?

R1: Zelo (izgubljena). Nisem vedela kaj naj.

T: Takrat je ena moška oseba igrala vlogo v tvojem življenju. Ena dosti pomembna. Ne vem, a je bil to prijatelj. Nekdo vem da je. En moški je v tvojih najstniških letih.

R1: Mogoče brat.

T: A sta imela dosti tesen odnos takrat.

R1: Ne ravno tesen. Imela sva nekaj konfliktov.

T: So dosti vplivali nate?

R1: Ja.

T: A je večji od tebe?

R1: Ja.

T: A dosti večji?

R1: Ja, precej velik je.

T: Potem pa njega vidim. Zato ker je imel zelo velik vpliv na to kar se je s tabo dogajal.

Kako pa ti je šlo učenje takrat? Se nisi mogla koncentrirati?

R1: Ne.

T: V bistvu, kaj mi hoče povedat, je da je zelo pomembno, da spremeniš svojo samopodobo. Glede tega kaj si zmožna v svojem življenju doseči. Kakšen je tvoj občutek? Recimo, kako razmišljaš o sebi? Koliko si zmožna doseči?

R1: Takrat ali zdaj?

T: Zdaj?

R1: Zdaj vem, da če se nekaj lotim, da lahko izpeljem.

T: Super!

R1: Takrat nisem tako mislila.

T: Si imela ti kakšno babico ali staro mamo, ki ti je bila dosti blizu ali pomembna v življenju?

R1: Ne. Nisem imela babice.

T: Kaj pa kaka gospa, ker nekoga vidim kot en zaupnik. Nekdo ti je bil zaupnik.

R1: Ja imela sem, ampak to je bilo zdaj.

T: Ok.

R1: Imela sem eno osebo, ki mi je bila zelo blizu, ki sem ji zaupala. Ni bila tako stara. Ene deset let starejša od mene.

T: Ok. Pa si nista več blizu?

R1: Zdajle ne.

T: Ne. Jaz sem videla v bistvu dosti starejšo žensko osebo, ki ti je zaupnik. Mogoče bomo kasneje ugotovili. Mogoče je tvoj vodnik, mogoče je iz duhovnega sveta tvoj zaupnik in se ti pojavi kot tvoj vodnik. Mogoče v tem svetu ni tvoja babica, ni nujno, da se sploh poznaš v tem življenju zato ker te dušne povezave niso omejena na eno življenje. Pojavila se mi je ena starejša ženska, babica, gospa, zaupnik, zaščitnik. Torej, če v svojem življenju nisi imela nobenega zaupnika, potem to verjetno predstavlja tvoje vodnike, nekoga, ki te je varoval.

R1: To bi lahko edino bila teta, ampak nisva si bile spet tako blizu.

T: V kakšnem odnosu pa sta si bile?

R1: Ni mi bila kot teta ampak bolj kot ena babica.

T: Ok, potem je pa to to. A je ona še živa?

R1: Ja.

T: Kakšen pa imata zdaj odnos?

R1: Nisva si zelo blizu, ampak...

T: Možno je, da je to ona. Dobila sem občutek, da igra pozitivno vlogo v tvojem življenju.

R1: Potem po mojem ni to.

T: Aha. Potem se je najbrž vodnica prikazala.

Pojdimo pogledat kaj v prejšnjem življenju še izstopa.

Regresivna terapevka utihne in je zamaknjena.

Hm, tvoje prejšnje življenje, sicer zdaj ne bom preveč povedala, ena stvar, ki se mi je prikazala; vidim te v vlogi moškega. V bistvu je pri tebi vzorec, to kar se meni prikazuje, vloga moške in pa ženske energije. Se pravi v smislu odnosi. Sprejeti moškega, zaupat. V tem življenju, ki se mi zdaj kaže, ko si bila moški, ne vem kaj se je dogajalo, vem le, da odnosi niso bili taki kot bi morali biti, uravnoteženi. Zdaj je tako, da ne znaš spustiti blizu, ker če pride preblizu, ga zagrabiš. Zato raje spustiš in si samo želiš. Vse obvisi v zraku. Zdaj bomo šli pogledat prejšnja življenja in upam, da bomo videli kaj je. Če ne bomo videli tega življenja, ti bom potem več povedala o njem, ker ti sedaj nočem sugerirati. Vendar definitivno so tvoja glavna tema odnosi. Vloga moškega in ženske. Odnosi med spoloma. Hči – oče, brat – sestra, ta nasprotja. Med dvema energijama.

Super, še kakšno vprašanje?

R1: Moj odnos z očetom?

T: Kaj pa je s tvojim odnosom z očetom?

R1: Kaj se imam s tem za učiti? Eno distanco mi predstavlja on.

T: To so tvoji odnosi. Moški – ženska. Moška – ženska energija.

R1: Aha. Točno.

T: Ti se moraš v tem življenju počutiti varno in naučiti sprejeti človeka zraven sebe v svojo bližino in se s tem ne prestrašiti, pa ne posesivnosti zganjat, da se uravnoteži odnos. Lahko je to z moškim prijateljem, lahko je to s partnerjem. Prav ti in moški v različnih vlogah. Kakšne imaš pa recimo z bratom odnose?

R1: Dva brata imam. Z enim je tako kot naj bi bilo, z drugim pa sem imela ene take stvari, ko sem bila otrok in sem jih vedno zraven nosila. Jaz sem skozi imela občutek, da hoče on mene zlorabiti. Zdaj pa, nisva si zelo blizu ampak ko sva skupaj se šaliva. Nimava pa nekih dobrih odnosov.

T: Ali imaš občutek, da imaš s katerimkoli moškim poglobljeni odnos?

R1: Ja, s tem prijateljem sem ga imela, ki se je poročil. Mogoče še z enim ampak ne bi mogla reči, da ja.

T: Potem se stvari premikajo naprej. In ja; to je tvoja tema v tem življenju.

R1: Odnosi?

T: Ja, jaz bi si na tvojem mestu sposodila veliko literature, predvsem tuje literature. No tudi naše literature je nekaj fine kar je prevedenega. Ne čisto v smislu psihologije tega ampak en korak naprej. Kakšne literature, ki imajo bolj duhovni vpogled v žensko in moško energijo. Ker se v tebi skriva en kup konceptov, ki jih moraš sama pri sebi razumet.

Zraven tebe se mi tudi prikazuje delo z otroci.

R1: Uživam v tem. (se smehlja).

T: Kot, da je to tvoje poslanstvo. To je tista tvoja kreativnost.

R1: To tudi čutim

Še malo pokramljata.

T: To svojo vlogo ranjene ženske in ranjenega moškega. To je pri tebi tema. Pri tebi so res zelo pomembna tema moški. Zelo pomembna.

R1: To je tudi eden izmed razlogov zakaj sem pristala na regresivno terapijo. Ker res čutim, da tukaj nekaj ni.

T: Pozdravit moraš to kar moški v tebi arhetipsko predstavlja. Zelo močan občutek imam, da se moraš lotiti raziskovanja, branja tega področja. 'Pet jezikov ljubezni' je ena od knjig. Cel kup je enih takih knjig, ki ti dajo vpogled v to. Ker doživljaš moškega tako, da se ga bojiš v bistvu.

R1: Tudi jaz mislim tako.

T: Če je preblizu se boš zaprla, če pa bi končno lahko nekoga spustila blizu, bi pa lahko posesivna postala zaradi strahu. V smislu 'ali pojdi stran ali pa bodi čisto tukaj'. Ali si imela kakšnega bolj resnega partnerja, ker bi se ti najbrž ravno to zgodilo, da bi končno nekoga spustila do sebe, bi pa najbrž se preveč vezala. Zgubila bi sebe. Ves čas bi bil odvisen kaj je zdaj z njim, kaj dela. To je tvoja notranja čustvena realnost. Mislim, da ima veliko povezavo tukaj tvoja mama. Kako ona vidi moške v svojem življenju, kakšne odnose ima, koliko se spoštuje. V kakšnem odnosu pa sta vidva z mamo?

R1: Trenutno je boljše, bilo pa je konfliktno.

T: Imam občutek, da nekaj zameriš mami.

R1: Ja. Zdelo se mi je na nek način, da me ni naučila živeti in tudi sebe ne. Ni me podpirala pri stvareh, ki sem jih uspešno počela

T: Ta konflikt je spet. Kakšen pa je imela odnos do moških v njenemu življenju?

R1: Ona je mamo izgubila in je bila zelo navezana na očeta. Jaz na primer na svoja starša ne gledam kot na partnerja.

T: Ti in mama so tudi odnosi, ki jih moraš razčistiti. Odnosov nikoli ne smemo razreševati z neko notranjo zamero. Ali pa z negativnimi občutki. Vedno moraš pogledat kaj ti je ta odnos prinesel, zakaj ti je bil dan. Čist karmično, kozmično. Kaj se lahko s tem naučiš? Koliko si zrasel? Potem ne gledaš več tako osebno in vidiš, da je samo človek tako kot jaz. Sej ni mogla

vedeti. Pride do sočutja. Začneš zelo gledati čez oči sočutja. Tudi ne vem koga, ki ti je ne vem kaj naredil. Ko enkrat zares ozaveš zakaj se ti je ta stvar zgodila, potem zavestno vstopiš v stanje sočutja. In takrat pride do odpuščanja. Ker je samo človek. To je tudi sprejemanje samega sebe. Ko sebe gledaš, ko si nekaj naredila kot da ne bi mogla drugače. Ko nimaš nekega znanja, ko si kot v deliriju in kasneje rečeš 'kaj mi je pa bilo'. Prav to sočutje pride do sebe, 'ja kaj mi je pa bilo'. Začneš razumeti, da ljudje res delajo kakor najbolj znajo v danem trenutku. Čeprav je to znanje včasih precej mimo. Takrat začneš marsikaj razumeti. Predvsem glede partnerstva. Dovoli si biti spontana. Pri tebi je en kup pogojev. Skozi ena nihanja. Zmeni se sama s seboj.

Malo sta se še pogovarjali.

T: Zdaj sva naredili en tak intuitivni vpogled, sedaj greva na prejšnja življenja, potem bomo pa naredili še en tak povzetek, da boš lahko videla, 'aha, to se z mano dogaja, to so moji vzorci. Zdaj pa vem kako naprej.'

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

T: Si kdaj delala meditacijo?

R1: Sem ja.

T: Potem ti to ni tuje?

R1: Ne.

T: To je samo stanje sproščenosti, ni neko preveč poglobljeno stanje ampak stanje da boš dovolj sproščena, da se boš hkrati popolno zavedala vsega tukaj, se pravi mene, avtov, ptičev in še kaj. Obenem pa je zelo odprto do tega tvojega notranjega doživetja. Je tak občutek dvojne zavesti. Zelo potreben občutek. In bova šli zdaj v to meditacijo. Najprej se začne s sproščanjem, da malo prečistimo čakre, malo začnemo dihat svetlobo, malo delat z angeli, potem te pa v bistvu angel odpelje v duhovni svet in bova šle pogledat prejšnje življenje, dve. Bova videli kako naju bodo vodili. Zdaj, če stvari ne boš videla, poskusi vsaj občutiti kaj bi lahko bilo, kakšen občutek imaš. Samo sledi temu. Ne se obremenjevat ali je prav ali je narobe ali si izmišljuješ. Samo dajva to narediti pa bova na koncu pogledali kaj je bilo. Pa tudi včasih je tako, da kakšni ljudje dejansko tudi ne dobijo vpogleda. Ampak to je ponavadi, ko človek res ni pripravljen. Ponavadi v takih primerih dobim e-pošto ali telefonske klice, ko mi taki povedo, da se jim je v življenju začelo blazno premikati. A greš še na WC prej?

R1: Ne.

T: Lepo se namesti na tale stol. Čimbolj udobno. Si se udobno namestila. Najbolj fino je, da se tako ušedeš kot da bi želela zaspiti. Tole bo trajalo kakih 40 minut. Rabiš kako blazino, odejico?

R1: Noge bi rada nekako tako dala. Mi bolj paše.

T: Stol ti lahko prinesem.

Zdaj se nameščata, da bo Barbari čimbolj udobno.

T: Ime priimek in telefon mi daj prosim, da si bom zapisala.

Barbara da podatke.

T: Zeli udobno se namesti.

Z nežnim spevnim glasom začne:

Imej zaprte oči. Pa začnemo dihat globoko v trebuh. Dihaj globoko v trebuh in izdih. Še enkrat globok vdih v trebuh. In izdih. Z vsakim dihom postajaš vedno bolj umirjena, vedno bolj sproščena. In z vsakim izdihom, ko vsa napetost, vse tisto česar ne potrebuješ več preprosto odide. Z vsakim novim vdihom se stanje sproščenosti pogloblja, postajaš vedno bolj umirjena, vedno bolj sproščena. Kot da vsak nov vdih prinese občutek svobode. Z vsakim

izdihom vse tisto česar ne potrebuješ več odide iz tebe. Ko vdihneš si predstavljaš kot da dihaš svetlobo in ta svetloba, ko vstopi v tvoje telo polni tvoja pljuča in se nato razleze po celotnem telesu. Ko vsi delčki, vse celice tvojega telesa, se polnijo s to svetlobo in tvoje telo kot da žari v tej svetlobi, kot da sveti kot luč in je polno, polno žarkov, polno občutka življenja, vitalnosti. Tvoje celotno telo se prebudi in zaživi. Toda kar naenkrat čutiš vse celice tvojega telesa, vse delčke, vse kotičke. Vsi so polni svetlobe, polni občutka ljubezni. In z vsakim trenutkom svetloba, ki prihaja v tvoje bitje, postaja vedno močnejša. In vedno, vedno globlje potuješ v to svetlobo, ki te obdaja tako, da počasi, počasi postajaš eno. Kot da se razširiš v to svetlobo in ta izjemno prijeten občutek ljubezni in varnosti. Zdaj si predstavljaš na vrhu tvoje glave kot nekakšen izvor svetlobe podoben soncu vendar gre za duhovni izvor. In ta izvor žari zelo močno kot sonce. Čudovit je in njeni žarki se spuščajo vrh tvoje glave iz izvora. Vse okoli tebe se miri, vse v tebi se miri. Samo opazuješ te žarke, ki prihajajo vate. Prihajajo v tvoje srce popolno te odprejo, popolnoma mirna, varna. Zdaj vstopaš v tisti prostor v sebi, kjer se počutiš popolnoma doma, v svoje srce. Ko si v svojem srcu, veš, da je ljubezen edino kar obstaja. Veš, da si ljubezen. Veš, da si popolna in popolnoma varna. Eno si s svetlobo. Zdaj gledava vse sanje brez napora. Zelo naravno ti občutki prihajajo v tvoje srce.

Zdaj, čisto počasi, ti bom začela postavljati vprašanja. Ti boš vedno ohranjala to stanje sproščenosti in mi boš z lahkoto odgovarjala. Moje prvo vprašanje je, na kakšen način zaznavaš to svetlobo? Ali jo zaznavaš kot barvo ali kot občutek?

R1: Zdaj jo zaznavam kot občutek.

T: Kje pa je ta občutek prisoten najbolj?

R1: V čelu.

T: Kaj pa drugi deli telesa?

R1: V nogah se mi zdi tako kot da nekaj vibrira. Tudi na rokah in v trebuhu nekaj čutim

T: Super. Zdaj si pa predstavljaš kako ta svetloba pride čez svetlobo angela, svetlobo duhovnega sveta, ki postaja vedno močnejša, vedno bolj žareča. Svetloba, ki je čudoviti žarek, ki vstopa v tvoje srce, v tvoje tretje oko, ki se nahaja na čelu. Tvoje grlo, pleksus, trebuh, tvoje roke, noge, celotno glavo in celoten trup in popolnoma se prepojiš s tem občutkom ljubezni. Iz te svetlobe se ti kar naenkrat približa tvoj angel varuh. Tvoj angel varuh je bitje, duhovno bitje, ki te spremlja na tvoji življenjski poti. To bitje je polno ljubezni, razumevanja in sočutja. Pri njem si popolnoma varna. Ta angel varuh sedaj stopi k tebi, te objame s svojimi žarki, s svojo prisotnostjo. Tvoje srce se odpira, spravi. Vedno bolj žari. Zdaj me zanima na kakšen način vidiš svojega angela? Kako ga zaznaš?

R1: Še bolj toplo mi je kot prej. Po vsem telesu. Pa pri nogah čutim. Zgornji del, ves del, spodnji del nog. Mislim stopala.

T: Enkratno. Zdaj pa v bistvu, ta tvoj angel varuh, kot da te je objel s svetlobo, te začne voditi naprej. Kar začneta se sprehajati. Kar naenkrat se pred vama pojavijo stopnice. Te stopnice vodijo navzgor v duhovni svet. V svetlobo svetlobe. Kakšne stopnice se ti v mislih narišejo? Kakšne stopnice si predstavljaš?

R1: Tako, si predstavljam stopnice, ki gredo gor visoko. So modre. Čez gre pa bela svetloba.

T: Super. A so zavite, ali gredo samo naravnost navzgor?

R1: Ravno navzgor.

T: Super. Pa začneš počasi prihajati po stopnicah, ko se z angelom dvigujeta vedno višje. Pa se kar naenkrat znajdeš na koncu teh stopnic in pred vama se pojavijo vrata. In ta vrata vodijo v duhovni svet. Zdaj stojiš pred temi vrati. Kako jih zaznaš? Kako zgledajo?

R1: Tako, čez vrženo zlo. Belo.

T: Zdaj pa, ko vstopiva čez ta vrata oziroma ta prehod v to svetlobo, ko vstopiva v to svetlobo, v duhovni svet, najdemo kraljestvo angelov. Tam je polno, polno ljubezni. Polno podpore. In popolnoma varno se počutiš tam. In ko se razgledaš naokoli, kaj je tisto kar zaznaš?

R1: Eno varnost čutim. Prijetno. Da sem lahko tam. Sprejemanje.

T: Zdaj pa te tvoj angel vodi naprej. In kar naenkrat se pred vama odpre pot. Kakšna pot se zriše? Kako zgleda ta pot?

R1: Vidim en travnik. In pesek oziroma kamenje. Taka morska pot.

T: Super. A je takšna ravna pot?

R1: Ravna, ja.

T: Super, enkratno. Zdaj se pa začneš sprehajati po tej poti. In hodiš. Zelo sproščeno, zelo lahkotno. In kar naenkrat se pred teboj v daljavi pojavi tempelj. Kako bi opisala ta tempelj?

R1: Zdaj imam nekakšne mešane občutke. En tak dvorec se mi zdi in hkrati je zraven vode. Tako kot v skali noter. Zunaj pa je pač voda. Neke rože so tudi.

T: Kakšne pa so te rože?

R1: Nekaj zelenega imajo.

T: Super. Zdaj pa se približajmo temu templju. In ko se približamo vhodu v ta tempelj, kakšen zgleda vhod v tempelj? Kako ga zaznaš?

R1: Navpično gor gre. Naprej je en tak oltar.

T: Kakšen pa je ta oltar?

R1: Nista dve taki steni ampak gre ena tako ven. En bel prt je. Zlati rob je okrog.

T: Kaj pa je gor na oltarju?

R1: Tako se mi zdi kot če bi bil križ. Tak občutek imam. Okrog se mi zdi, da so spet neke rože.

T: Super. Zdaj pa v bistvu preden vstopiva v ta tempelj, zdaj gledava v tempelj, in na vhodnih vratih, se pokaže mojster. Mojster je zelo modro bitje, moder učitelj, ki te v bistvu spremlja že zelo veliko tvojih življenj. In ta mojster se prikaže. Sprejme te in pozdravi. Kako zaznaš mojstra?

R1: Prva asociacija je Sai Baba.

T: Kaj ti pravi mojster, ko stopiš noter.

R1: Dobrodošla.

T: Zdaj pa vprašaj zakaj si pravzaprav prišla. Kaj je namen tega potovanja?..... Kaj ti odgovori? Ali dobiš občutek ali odgovor?

R1: Dobim en tak močen občutek. V glavnem, da naj živim. Da naj dajem naprej to kar imam.

T: Komu pa?... Na kakšen način?

R1: To ne vem. Drugim ljudem.

T: Drugim ljudem v bistvu prenašati svoje znanje?

R1: Ja.

T: Super

R1: Da sem z njimi. Da naj se ne zapiram vase, da naj ne bežim.

T: Zdaj pa vprašaj kaj je tvoje življenjsko poslanstvo za to življenje.

R1: Da končam močnejša zato ker nekaj kar teče.

T: Še karkoli drugega?

R1: Ja. Da naj se prepustim. In da naj si dovolim biti jaz. Da se naj ne skrivam. Zato ker vem, da je to prav.

T: Super. Ti je zelo fino. Se pravi zaupat sebi. Dovoliti živeti res sebe. Sproščenost, odprtost. Zdaj pa naj te mojster, se pravi Sai Baba, popelje v ta tempelj. Kar naenkrat se znajdeti v taki veliki knjižnici. Vstopita v to knjižnico. Iz teh polic, kjer je ogromno knjig, on vzame eno knjigo, jo prinese k tebi, ti jo da v roke. Ti zdaj držiš to knjigo. Kako zgleda ta knjiga? Kako bi jo opisala?

R1: Platnice imajo rdeči rob. Okrog je nekaj črnega. Okrog je nekaj pliša in kar precej debela je. Ne A4 format ampak manjši. Trde platnice so okrog je pa taki zlati rob.

T: Zdaj pa v bistvu to knjigo odneseš in se usedeta za mizo. Zdaj ti mojster pove, da se v tej knjigi nahajajo zapisi potovanja tvoje duše. V njej se nahajajo vsa prejšnja življenja, vsa

življenja, ki jih je živel tvoja duša. Če želiš lahko to knjigo odpreš in ko jo boš odprla, se ti bo prikazal eden od prejšnjih življenj. Tisto življenje, ki je najbolj pomembno, da ga vidiš v tem trenutku svojega razvoja. Prikaže se ti tisti življenje, ki je v tvoje najvišje dobro in ga razpreš. Listi se razprejo, knjiga se razpre. Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš na listih te knjige? Kaj se ti prikaže?

R1: Neki boj, kot da vse nekaj gori.

T: Zdaj pa poglej navzdol. Kaj imaš obuto?

R1: K so včasih imeli tisti...?(ni dober slišat na posnetku)

T: Si tudi oblečena tako, viteško opravljena?

R1: Ja.

T: Koliko si stara?

R1: Tam štirideset let.

T: Si moški?

R1: Ja.

T: Kje se ta trenutek nahajaš?

R1: Ena puščava je. Sonce vidim. Pesek. Sfinga ali piramida.

T: S kom pa si tam? Vas je več ali si sama?

R1: Tak občutek imam, da je več ljudi. Nekdo zdaj nekaj govori. Nekdo sedi na onem, ne prestolu, ki je rdeč. Onega vidim, ki je kriv, ki je dal tem knjigo sanj. Gospoda so v glavnem križali. To je tisti, ki se je tam sprehajal. Ki sva skupaj hodila.

T: To je asociacija najbrž

R1: Ja.

T: Ok. Fino. Kaj pa ti delaš tukaj? V Egiptu? Kaj je tvoja naloga? Kaj si pravzaprav prišla tja?

R1: Tukaj se borim. Da bi izpolnjevala ukaze.

T: Iz kje pa prihajaš? Kje je tvoj dom?

R1: Ne razumem

T: Kje je tvoj dom? Živiš v Egiptu ali prihajaš od drugod?

R1: Mislim, da sem kar tam.

T: Imaš kakšno družino?

R1: Ne, sama sem. Kot, da bi šla stran imam občutek.

T: Od družine?

R1: Ja.

T: Kdo pa je bil v družini?

R1: Starši.

T: Super

R1: Zdaj se mi neka ženska prikazuje.

T: Kdo pa je ta ženska?

R1: Klečala je pred mano, se je jokala.

T: Zakaj pa se joka?

R1: Ker jaz grem.

T: Kdo pa je ona?

R1: Moja mati

T: Kako pa se ti počutiš takrat, ko odhajaš?

R1: Krivega se počutim.

T: Zakaj pa potem odhajaš?

R1: Moram iti.

T: Zakaj pa moraš?

R1: Ker ne prenesem več. Bežala sem stran. Kot, če bi me poklicali. To je to.

T: Super. Koliko pa si takrat stara, ko greš od doma?

R1: Tam triindvajset.

T: Super. In potem v bistvu postaneš del te vojske?

R1: Ja.

T: Kako se počutiš tam v vojski?

R1: Močno, ker imam moč. Da izvršujem..., na nek način, da kaznujem druge.

T: Kakšno bistvo ti to daje?

R1: Da sem na strani hudobnih. Moč, da imam moč. Na nek način, da se izživljam nad drugimi. Tako notranje, da mi nihče nič ne more. En oklep vidim, da nesem.

T: Kam pa neseš ta oklep?

R1: V bistvu v roki imam tisto, ko imaš meč. Tisto okroglo. Zraven konja nesem.

T: Kaj pa po hierarhiji v tej vojski, kje si?

R1: Na drugem mestu.

T: Kdo pa je na prvem?

R1: Tisti, ki daje navodila.

T: Se pravi si zelo visoko?

R1: Ja.

T: Kako se pa razumeš s tem, ki je na prvem mestu?

R1: Jaz izvršujem tisto kar mi reče. Ubogam.

T: Kako pa je ime temu, ki je na prvem mestu?

R1: Miram.

T: Kako pa je tebi ime?

R1: Janus.

T: Kaj se potem zgodi. Ta Janus ostane v tej vojski?

R1: Komaj, saj se nekaj dogaja in bi umrla.

T: Zdaj bi šli pa pogledat kaj se v bistvu sploh zgodi. Ko bom prištela do tri, se boš znašla v ključni situaciji tega življenja. Ena, dve in tri. In sedaj si v ključni situaciji tega življenja. Kaj zagledaš pred seboj?

R1: Da me nekdo zabode z mečem v srce.

T: Kaj se je pa zgodilo?

R1: Neki boj je bil. Kot neka tribuna in sem jaz izgubila.

T: Kdo pa je bil ta drugi?

R1: Ne vidim ga čisto, samo kot bi se borila za nekaj.

T: Za kaj pa?

R1: Za žensko. Se mi zdi, da je pri mojem truplu neka ženska zraven.

T: Zdaj pa poglej; kakšna zgleda ta ženska?

R1: Take modre oči. Svetli lasje. Dolgi. Modra obleka. Čisto zraven njenega joče.

T: Kaj se pa s teboj zgodi, v bistvu tvoje telo umre? Kaj se s tabo zgodi?

R1: Čakam, da grem naprej.

T: Kam pa?

R1: Kot, da nekam letim. Zgleda podobno kot tisti svet v katerega sem stopila, v katerem so bili angeli.

T: Ok. To je v bistvo spet duhovni svet.

R1: Ja.

T: Super, enkratno. Zdaj pa, preden v bistvu zaključiva to življenje, poglejva kakšen odnos sta imela s to žensko v tem preteklem življenju?

R1: Kot, da bi bila ljubica.

T: Zakaj pa se nista poročila? A sta se nameravala?

R1: Ker je bila neka oseba vmes.

T: Kdo pa je bila ta oseba? V kaki vlogi, odnosu je bila s to žensko?

R1: Njen mož.

T: Je bil njen mož tisti s katerim si se boril?

R1: Ja.

T: Zdaj se pa vrnemo v duhovni svet. Kar naenkrat se zopet znajdemo v tisti knjižnici z mojstrom, Sai Babo, ki sedi zraven tebe. Vso težo tega življenja predaš mojstru. Sai Baba položi svoja bremena v tvoje srce. Takrat se močna, močna svetloba sproži, vsa teža se stopi in preprosto odide. Kar naredimo en globok vdih svetlobe in izdih, da vse staro odide. In še en globok vdih svetlobe in zopet izdih, da staro odide. Ostane samo še modrost, razumevanje, občutek ljubezni in sprejemanja. In zdaj knjiga, ki jo držiš v rokah, odpreš. Zdaj vprašaš mojstra, če ima še karkoli drugega za povedat glede situacije, ki sva si jo ravnokar pogledale. In kaj ti pove?

R1: Govori mi v tem smislu, da sem sama odgovorna, da sem izgubila in da bi morala spustiti prej.

T: Kaj bi morala spustiti prej?

R1: To žensko.

T: Zakaj pa?

R1: Ker je bila z drugim. In da naj se nebi spustila v boj ampak živela naprej. Nekaj mi kaže. Nekaj mi še govori.

T: Kar povej kaj ti še govori.

R1: Ne vem. Nekaj o ljubezni.

T: Kaj pa?

R1: Da smo prepričani o ljubezni, da jo čutimo. Da naj jo prvo damo ven, da pridemo do sebe. Zdaj mi v bistvu govori, samo ne znam točno razbrati,... Zdaj imam občutek, da mi polaga roko na srce. Da naj spustim to.

T: Spet en globok vdih svetlobe in z izdihom vse to odpustiš. In še en globok vdih svetlobe in spet z izdihom vse to odpustiš. Zdaj pa zopet vzameš knjigo v roke in bomo knjigo še enkrat odprli. In bomo pogledali še enega izmed tvojih prejšnjih življenj. In zopet en globok vdih lepe, lepe svetlobe in z ljubeznijo in transformacije odpreš to knjigo. Knjiga se razpre. In kaj je prva stvar, ki jo zagledaš na straneh te knjige?

R1: Morje. Pesek. Eno stavbo vidim.

T: Kakšna pa je ta stavba?

R1: Kot če bi bil samostan. Sem neka duhovnica. Imam nekaj črnega na glavi. In potem imam nekaj belega, ostalo pa črno. Roke imam v žepih.

T: Kako ti je pa ime?

R1: Kristina.

T: Katero leto pa je?

R1: 17. st.

T: Kje pa se geografsko nahajaš?

R1: Nek otok. Tako odmaknjeno.

T: Super. Kaj pravzaprav tam delaš poleg tega, da si duhovnica? Kaj se tam dogaja? Kakšno je življenje tam?

R1: Neki otroci so okoli mene. Igramo se.

T: Kdo pa so ti otroci?

R1: Otroci brez staršev. Tako kot, da bi jim jaz predstavljala mamo.

T: Koliko pa je teh otrok?

R1: Kakih trideset. So črne polti.

T: Kako ti je opravljati to delo? Kako delaš z njimi? Kakšen občutek je?

R1: Občutek je, nekaj čudovitega.

T: Kje pa živite?

R1: V tej hiši. Ampak zdaj imam občutek kot če bi to postalo zaradi neke..., da se mi je nekaj v življenju zgodilo, da sem potem pristala tam.

T: Gremo pogledat kaj se ti je zgodilo. Ko preštejem do tri, se bova znašli v situaciji, ki jasno naznanja to kar se ti je v življenju zgodilo. Ena, dve in tri. Kaj se je pokazalo pred tvojimi očmi?

R1: Ne vem zakaj mi hodi po glavi kot, da bi nekoga zlorabila.

T: Kaj se je pa zgodilo. Koga pa?

R1: Kot če bi imela nekega otroka, punčko.

T: Kaj se je potem zgodilo?

R1: Obsodili so me in potem sem pristala tam. Zato sem sedaj med otroki. Kot, da bi se s tem kesala.

T: Ali si bila že prej v duhovniškem poklicu?

R1: Ja, v bistvu sem prej kot, da bi nekaj učila. Samo je kot, da bi bila moški tam pa ženska.

T: Ok. Bova potem kasneje povezovala. Torej sedaj si učitelj, moški.

R1: Ko sem s punčko sem kot moški, tam pa...

T: Ok. Zlorabljaš to punčko. In kaj se potem zgodi? Kako ljudje zvejo za to?

R1: Ona pove.

T: Komu pa pove?

R1: Najprej staršem.

T: Kaj potem naredijo starši? Kaj se potem zgodi?

R1: V bistvu me obsodijo in potem vidim veliko ljudi. Potem pridajo do mene...

T: Kaj se zgodi?

R1: Potem me nekam postavijo. Vidim se zaprto.

T: Kje si zaprta?

R1: V enem zaporu. V neki celici. Čisto odmaknjeno od vseh. Same neke rešetke so. Na nek samotni otok, ali kaj jaz vem kaj, ker je sončno in imam okno odprto.

T: Super. In kaj se ti potem zgodi? A tam v bistvu preživiš svoje življenje? A se še kaj drugega potem kasneje zgodi?

R1: Mislim, da nič.

T: To je to potem. In ko greš. Ko zapustiš to življenje, ali si še dosti mlada ali stara?

R1: Dokaj mlada. Tam štirideset.

T: Zakaj pa umreš?

R1: Ker se sama ubijem.

T: Zakaj pa?

R1: Ker nisem kazala tega kar sem naredila.

T: Aha, svoje krivde. Zdaj pa se vrnimo v tisto življenje, tista duhovnica z majhnimi otroci. Kako se potem ona, si rekla nazadnje, da se počuti blazno srečno, ko je z njimi. Kako jim pa pomaga ona?

R1: Izobražuje jih. Skrbi za njih. Vzgaja jih. Tudi vračajo se. In naprej pomagajo širit to dejavnost.

T: Kdo pa je še tam, ko oni živijo? So še kateri drugi ljudje, ki ji pomagajo?

R1: Ljudje, ki prihajajo in odhajajo.

T: Kdo pa so to?

R1: Tisti, ki se odločijo. Tudi druge sestre. Samo kot, da bi bila jaz na čelu te skupnosti.

T: Kaj se potem zgodi. Celo življenje preživiš tam?

R1: Ja.

T: Super. Zdaj pa čisto počasi spet zapustiva to življenje. In se dvigniva nazaj v to knjižnico z mojstrom. In zopet ti mojster položi svoje dlani na srce in ti spregovori o ljubezni. Zopet prosi, da mu predaš vso težo, vse tisto česar ne potrebuješ več in kar ni ljubezen. Nemudoma vse te občutke transformiraj v ljubezen. Zdaj narediva en globok vdih svetlobe in izdih in še en globok vdih svetlobe in izdih. Zdaj vprašaj mojstra, če ti ima še karkoli za povedat glede življenja, ki sva ga ravnokar gledale. Kaj ti spregovori?

R1: V tem življenju na nek način odplača tisto kar sem v prejšnjem naredila. Da naj spustim. Da se mi ni treba več čutiti krivo.

T: Zdaj pa vprašaj, če ti ima še karkoli za povedat iz tvojega življenjskega dela, preden se vrneva.

R1: Ja. Da naj služim.

T: Kako pa?

R1: S svojim načinom življenja, z zgledom. Da naj pomagam tistim, ki so na robu.

T: Sedaj ga vprašaj, če ti ima karkoli še za povedati preden se vrneva.

R1: Naj sem srečna.

T: Sedaj se zahvali mojstru, za vso podporo, za vso vodstvo. Zraven tebe je angel varuh, ki te bo pospremil ven iz templja, nazaj po poti skozi angelsko kraljestvo in nato po stopnicah navzdol do tvojega telesa do tega trenutka, prostora in časa. Zdaj te ta angel ovije v lepo, lepo rumeno, belo svetlobo in te prizemlji nazaj v ta trenutek. Zahvali se tudi angelu. Zdaj pa en globok vdih te svetlobe in izdih. Čutiš kako se vračaš, kako prihajaš nazaj. Čutiš kako se tvoje telo prebujajo. Zelo, zelo prijetno. Še en globok vdih, izdih. In še en globok vdih in izdih. Počasi, počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. Še en globok vdih in izdih. Čisto, čisto počasi odpreš oči popolnoma zbudena.

III. DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

R1: Sem nazaj?

T: Kako se ti je zdelo? Si dobro?

R1: Ja. Kot, da bi bila ena distanca.

T: Neosebno na en način.

R1: Ja.

T: Pa čisto zbudena na nek način.

R1: Ja.

T: Fascinantno, ni?

R1: Karkoli je bilo najprej nisem vedela, potem pa sem kar začela govorit. Pa v smislu, da kaj povezujem.

T: Zelo dobro se je izrisalo. To kar sva se prej pogovarjale. Se bomo še pogovorili o tem. Zdaj sledi še povzetek. Zato pa naredimo na začetku intuitiven vpogled, da se stvari povežejo. Zdi se mi fascinantno to, da se je res vse povezalo. Saj si najbrž opazila sama.

R1: Ja.

T: Prva stvar v prvem življenju, si se borila. V puščavi v Egiptu nekje se je dogajalo. Zelo si se borila na tak tipičen vojaški način. Izpolnjevala ukaze. Samo en je bil nad tabo še. Se pravi si bila tata mata tam. Tak agresiven vojak. V bistvu si zapustila svojo družino. Mamo si videla kako se joka pred teboj, a ti si vseeno šla, ker te je neki vleklo, ker si želela nekaj več. Neka taka notranja ambicija zelo močna. A ne? Si tudi v bistvu zbežala na nek način. A ne? Kaj se zgodi v življenju poleg tega, da si vojak in da se bojuješ? V igri je bila ena ženska in ti si se v bistvu borila za to žensko in ta ženska je pa seveda imela moža. Bil je viteški dvoboj in mož tiste ženske te je zabodel v srce. To je bila prva lekcija. V bistvu, ti je mojster razlagal potem, da obstajajo različne ravni ljubezni in da je pomembno, da najprej ljubimo sebe.

R1: Ja.

T: To tvoje življenje je bilo v bistvu vse o ljubezni. Ker očitno nisi živela v stiku z ljubeznijo in v stiku s samo seboj. Ampak samo z nekimi ambicijami, z nekaj notranjega nemira. In potem ti je mojster dal roko na srce in ti je transformiral to. V drugem življenju, to življenje se pravi izraža spet neke odnose, recimo če gledaš tukaj specifičen partnerski odnos, ki se ni

izpeljal in na drug način tvoja ambicioznost ter osamljenost hkrati. Prevladanje vsega; moč je bila tukaj zelo pomembna. Potem v drugem življenju, pogledat sva šli dve, pa se je še tretje vklopilo, sva prvo videli en samostan, ki je bil na enem otoku, sredi puščave, spet morje. In si bila duhovnica Kristina. Leto je bilo 1700 in še nekaj in okoli tebe je bilo ogromno otrok. To so bili majhni črni otročki. Okoli trideset jih je bilo. In si zelo uživala v skrbi za njih. Živel ste v enih majhnih hiškah. Potem si rekla, da vse to postane zaradi tega, ker se je nekaj zgodilo. Ko sem rekla, da greva pogledat, sva skočili v drugo življenje. V drugem življenju pa si bila moški. Bila si učitelj in si zlorabila eno punčko. Ona je povedala staršem in starši so povedal naprej in tebe obsodijo. Cela kolobocija se zgodi. Škof se nate spravi in drugi. Zaprejo te in tam ostaneš v eni majhni celici. Tam ostaneš dokler okrog svojega 40 leta ne narediš samomor. Ker nisi prenesla kar si naredila, tega občutka krivde. To se prenese v drugo življenje, kjer si si izbrala življenje te duhovnice, ki skrbi za te otroke. Tako sva se vrnile v to življenje te duhovnice, ki je skrbela za te otroke, jih izobraževala in so bili srečni. Vsi ti otroci so se k njej vračal. Bile so pa tudi druge te sestre, ki prihajajo in pomagajo tem otrokom. Bila si kot neka mati Tereza, nekaj takega. In potem ti je mojster rekel, ko sva se vrnile nazaj v duhovni svet, da v bistvu si v tem življenju vse to odplačala. Osvojila to svojo lekcijo in da zdaj moraš odpustiti vse te občutke krivde in osamljenosti. In v tem življenju, ko sva pogledale kaj je namen, je to da naj služiš. Da s svojim načinom življenja in z zgledom in da pomagaš ljudem, ki so, bom rekla, na robu nekak. Na začetku je rekel, da daj ljudem naprej to kar imaš v sebi, da dajaj. Ter da bodi z drugimi ljudmi, ne se zapirati vase, v bistvu bežat. Da se moraš res zelo odpreti in ven dajat stvari. To se je potem spet ponovil. Zgleda da te občutke, ja, ne, ja, ne, prihaja iz vloge odnosov med ženskami in moškimi. Energija, ki se ti v življenju pojavlja. Prvo sva bili v prejšnjem življenju, kjer si bila vitez, ki mu v partnerskem odnosu ni vse znesel in zelo je bil avtoritativen. Totalno v moški energiji. Človek nekak živi po tej svoji načrtani poti ampak ves čas so dvomi, veliko dvomov. Da res živiš čimbolj izpolnjeno življenje, ne pa da ves čas tavaš, razmišljaš in tuhtaš, kompromise delaš in ne veš kaj bi in kaj ne bi. To je zato, ker sebe dojemaš kot čisto fizično in mogoče še emocionalno bitje. Treba pa se je še plus duhovno. In dokler te dimenzije sebe ne sprejmeš, se ti bodo ves čas pojavljale te emocije. Pa sebe celostno pogledaš s tem in rečeš OK, razumem. To je to.

Imaš še kakršnokoli vprašanje?

R1: Res se mi je odprlo. Prav to me je zanimalo, da ravno te stvari, ki mi zdaj nekako ne gredo, pokažejo iz prejšnjih življenj.

T: Ja. To je samo nadaljevanje.

R1: Prav lažje mi je.

T: Kaj pa ta ženska, ki je bila. A, je možno, da je to ta fant, ki se je poročil? Jaz sem prav dobila tak občutek, ker gre spet za izgubljeno ljubezen. Lahko, da ne gre za isto dušo, gre pa za isti vzorec.

R1: Ja. Jaz sem razmišljala o tem, kaj pa če sva zamenjala vloge.

T: Zelo možno. Ker je spet neka izgubljena ljubezen. Spet se je neki zgodilo. Mi v življenju spoznavamo veliko duš dvojčic in si rečeš uau, to je tista. Vez je lahko čisto resnična. Vendar pa ni nujno, da imaš z dušo dvojčico isto pot v življenju. Seveda lahko čustveno čutimo, da je to to. Ljudje imamo veliko duš dvojčic, samo ni nujno, da imata v tem življenju isto pot. Mogoče je v enem življenju bila skupna pot, sedaj pa pač ni. Ti pa, ko se sedaj srečaš, začutiš tisto energijo iz prejšnjega življenja. Recimo takrat si bil poročen z nekom in ga srečaš, v tem življenju podoživiš vse tisto, ta drugi pa pravi, da ne. Da ne želi veze s teboj. In ti rečeš kako ne in potem travmiraš zaradi izgubljene ljubezni, namesto, da bi se ustavil in razmislil, da ima mogoče drugo pot kot jaz. In potem slediš svoji poti in najdeš človeka, ki je na tvoji poti. Življenje je polno projekcij, polno nekih idej. In potem si sami sebi ustvarjamo probleme. Kako bomo ustvarili nekaj iz svoji želja, nekaj iz svojih predstav, kar smo videli v filmih ali pa se naučili od staršev. Starši bi nas mogli naučit, ko smo bili majhni, da se vse zgodi z

namenom in ti pomaga tvoj namen že ko odraščaš ozavestit, da veš kako živeti. Da nimaš non-stop nekih problemov, ker jih itak ne rabimo. Zato je fino si narediti kako astrološko karto, da vidiš. Ali pa narediti intuitiven vpogled vase. Da vidiš kaj sploh tukaj delaš. Potem svojo življenjsko energijo, ki jo dobivaš vsak dan, fokusiraš v svoj namen, svoje poslanstvo. Ne pa v ideje drugih, pričakovanj drugih, v tvoje strahove. Da se čisto skristaliziraš in greš samo naprej.

R1: Jaz zelo čutim povezavo z otroki, ampak nikoli pa si nisem upala govorit o tem. Se pa zelo čutim povezano.

T: To je to. To sem te prej vprašala, kaj pa delo z otroci, kreativnost. Tako kot za formalno izobraževanje, sva ugotovile potem kaj je to. Dejansko si rekla potem, da razmišljaš, da bi šla naprej študirat. Ja, pojdi! Ker mi kažejo to. Pojdi naprej študirat in potem združi to. Naprej delaj tudi na svojem duhovnem razvoju. In to je tvoj recept za življenje. Glede partnerske vezi, glede odnosov med žensko in moško energijo, pa se čim več izobražuj. Knjige beri take malo bolj ezoterične. Ne ravno tiste najbolj tipične, da spoznaš tudi te stvari, kako vstopati v odnose, ker očitno je to zate dosti novo.

R1: Saj prebrala sem veliko. Praksa pa je nekaj drugega.

T: Bo že prišel nekdo, s katerim se bosta skupaj učila. Super. Si dobro?

R1: Ja.

Potem smo se poslovili.

REGRESIVNA TERAPIJA – 2 UPORABNIK – (R2)

I. DEL – INTUITIVEN VPOGLED

T: Kako to, da si se pravzaprav odločila za prejšnja življenja?

R2: Zato, ker je bilo že dosti dogodkov v življenju za katere sem rekla 'joj, to pa poznam že od prej'. Ali pa 'ta človek mi je že enkrat pil živce' ali pa 'tukaj imam pa nekaj nerazrešenega'.

T: Super, fino. To kar bova sedaj naredile je zelo lahkotno. Nič napornega. Zelo fino. Kaj bova naredile? Najprej bova naredile en tak intuitiven vpogled v tvoj življenje. Se pravi: kje si zdaj, kaj se dogaja. Kaj so tiste glavne stvari, ki jih predeluješ in vzorci v temu življenju zdaj, ta trenutek. Potem bova pa naredile dejanski vpogled v prejšnja življenja. Vse se navezuje. Potem bova pa naredili povzetek vsega. To življenje je itak nadaljevanje prejšnjega življenja. Zelo rada uporabim ta izraz; 'ista nadaljevanka, druga sezona'.

R2: (smeh) Razumem, ja.

T: S tem, ko se rodiš, se veliko ljudi ne spomni kaj so bili prej. Imajo samo neke občutke, kaj bi lahko bilo prej, ne.

R2: Hmh.

T: Samo neke tendence. Če začneš odkrivat kaj si bil prej je tako zelo preprosto, kaj pa imaš v bistvu občutek, da znaš. To pa to pa to. Ok, si bil potem ena izmed teh stvari. Imaš kakšen občutek kaj bi lahko bila.

R2: Ja. Te aristokratske kretnje na primer. Mogla sem biti enkrat zelo močna, enkrat pa zelo šibka. Prej sem bila šibka, zdaj sem dobila moč nazaj. A veš tako; učit se od tirana in obratno. Tako se mi zdi. Potem imam tudi tako izkušnjo iz mladosti, ko so me malo zmanipuliral, zelo dobro jim je uspelo. In potem sem jaz preživljala hude krize zaradi tega. To sem tudi rekla, da sem sigurno mogla v prejšnjem življenju tudi jaz komu nekaj narediti, da se mi vrača. Zato ker ne morem biti sama tako nedolžna.

T: Ja, gre pravzaprav za to, da imamo mi v življenjih razna dajanja kar naredimo in potem se duša odloči, ko gleda kam se bo reinkarnirala, se odloči za scenarij kakšen življenje bo živela. In ta scenarij temelji na tem, kaj se mora ta duša še naučiti. In če je bila v prejšnjem življenju hudo dominantna, si bo zelo sigurno izbrala življenje kjer bo izkusila podobno situacijo, samo v drugi vlogi.

R2: To se mi je večkrat dozdevalo.

T: Točno to je. Kar mi pri tebi kažejo; jaz delam s pomočjo angelov in vodnikov, ki mi dajejo intuitiven vpogled v človeka. Zdaj se mi kaže okoli tebe to, da se moraš naučiti v odnosih prejemati in se tudi naučiti biti malo vodena.

R2: (smeh) Ja razumem.

T: Partnerski odnosi, to. Se naučit biti tolerantna. Kako ti gre kaj to?

R2: Ja. Zdaj imam novo ljubezen in se to učim. Prav zdaj.

T: Super.

R2: Prej nisem hotela tega videti. Zdaj se mi zdi tako da razumem, absolutno. In vem, da se bom mogla tukaj naučit. Ker sem včasih zelo oblastniška.

T: Ja. Pri tebi je taka zelo mehka, mehka energija noter. Okoli tebe pa je ogromno oklepa s katerim se ti ščitiš. In mislim, da ta človek, ki je prišel v tvoje življenje, da bo znal ta oklep stopiti. Gre za zaupanje. Ti ne bi nobenemu človeku zaupala. Ti seveda sama sebi lahko zaupaš. Zdaj se je pri tebi začel ta podzavestni aspekt tebe zelo intenzivno zdraviti. To je neki kar je tvoja tematika zdaj. Odnos, ne. Otroci. A je želja po otrocih?

R2: Ja je. Ampak ne še zdaj.

T: Ja, ja.

R2: Ja, ampak sigurno je, potem enkrat.

T: Dva se mi prikazujeta. Pravijo mi zate takole: probleme, ki jih imaš v življenju, si jih v resnici sama skuhaš. Zelo velikokrat je tako, da jih sama ustvariš. So taki, ki bi jih takoj rešila, ampak ti dramo ustvariš in da moreš zdaj pogledat kako jih ustvariš, kje jih ustvariš in da jih nehaš ustvarjat. Zdi se mi, da imaš vse v življenju, da ti nič ne manjka. Tako, da daj nehaj že. Daj uživaj že. Tako fino ti je. Kot, da moraš neki.

R2: Rabim dramo očitno

T: Ja. A imaš ti kako sestro.

R2: Ne, brata.

T: A je starejši?

R2: Ja.

T: Ima kaj ženske energije on? Ali je tipičen moški?

R2: Ne vem. Ne poznam ga tako dober iz tega aspekta. Je pa zelo na mamu navezan.

T: Ok. To je potem to. Zato ker sem ga zaznala kot sestro. Včasih to pomeni, da ima zelo izraženo žensko energijo.

R2: Zelo je navezan na mamu. Včasih je bil preveč, ampak še vedno je ta vez zelo močna.

T: Kaj pa med vama?

R2: Zelo platonsko. Včasih je bila tipična bratska ljubezen, ampak sem že razmišljala o tem, pa ne vem.

T: Moj občutek je, da ti ne maraš avtoritete.

R2: Ja. Absolutno.

T: Si imela kdaj občutek, da te je on hotel nadvladat?

R2: Vedno me je hotel nadvladat. Starejši brat.

T: To je to. Zato pa je to med vama. Ti se ne pustiš. To je dober. Samo moraš to tako uporabiti, da sebe ne poškoduješ v življenju.

R2: Ja. Jaz včasih kar 'streljam'. Pa kamorkoli pade.

T: To je treba uravnovežiti.

R2: To je prav zaradi mojega brata in njegovega poizkusa nadvladati mene?

T: Tudi ja. Meni, ko dajo intuitiven vpogled vate, mi dajo pomembne točke v tvojem življenju, situacije, pomembne ljudi, ki so ti stimulirali nekaj. Itak to že obstaja v tvoji podzavesti. In on definitivno je pripomogel to z nadvlado, pa avtoriteto. Tvoj partner, jaz mislim, če je to ta, ki je sedaj v tvojem življenju, je oseba, ki je dosti mehka.

R2: Ja.

T: To je super zate. To je tvoj učitelj.

R2: Prav nasprotje meni.

T: Čudovito. Čudovita kombinacija. Zato ker bo v tebi prebil to mehkobo. Ti si zelo nežno bitje. Sam svetu nočeš pokazati. Bojiš se.

R2: Čutim to.

T: On je ta pravi.

R2: A ne? Jaz tudi to vem.

T: Kaj pa živali?

R2: Hrček.

T: Imaš ti povezavo z živalmi, a ne?

R2: Ja, rada imam živali. Bala sem se jih prej. Ampak zdaj obožujem živali.

T: Ker se mi zdi, da narava in živali, da so ti zelo blizu.

R2: Zelo ja.

T: Tam se počutiš doma. Da se ti ni treba z ljudmi pogovarjat, se z naravo in živali.

R2: Ja, res je. Bolj se počutim popolna.

T: Ko jih sprašujem kaj ti imajo še za povedat mi tako pravijo: 'njej je itak jasno kaj mora v tem življenju narediti' in to je to. Vprašam: 'še kaj' in pravijo: 'to je to'. V tem življenju je zelo,

glede tvoje energije, ne, da se moraš naučiti biti bolj mehka. Tolerantnost. To je v bistvu vse. Tvoja glavna stvar. Imaš še kakšno vprašanje?

R2: Ja imam. Zanima me, kaj je pomenil moj odnos s starim očetom, ki je bil v moji rani mladosti? Zato ker sem radovedna kaj je to.

T: Kakšen pa je bil tvoj odnos?

R2: Spet je bila tukaj nadvlada in podvlada. On je bil odrasla oseba in jaz sem bila pač otrok.

T: A si imela ti občutek pri njemu, da nisi mogla govorit?

R2: Ja. Nisem se mogla izražat, absolutno.

T: Veš kaj se mi je pokazal? Videla sem roko čez usta. A je bil kdaj fizično nasilen?

R2: Ne, bil je psihološko nasilen. Pa tudi zlorabljal je.

T: Ja sej, to je to. Ker vidim, da je bilo tudi nekaj fizičnega, pa to, da tebi ta krik ostane.

R2: Zaradi tega sem bila zelo drugačen človek. Od drugih.

T: Vajina zgodba seže v preteklost. Zakaj se je to dogajalo kar se je dogajalo oziroma kaj se je zgodilo. Kakšen pa je bil on do drugih otrok?

R2: Do mojih staršev je bil zelo neizprosen, hudoben. Kolikor jaz vem. Ni bil najbolj človeški.

T: Zdi se mi, da si mu bila ti nekaj posebnega. Si imela kdaj tak občutek?

R2: Ja seveda. On mi ga je naredil.

T: Ti si mu bila nekaj posebnega. Nekaj je bilo, da je on videl, da si nekaj posebnega. Prepoznavna med vama, med dvema dušama, je bila malo drugačna. Nekaj je bilo tukaj drugače. Moj občutek je, da se je on tebe v resnici bal.

R2: A res?

T: Bolj kot kateregakoli drugega.

R2: Na to pa nikoli nisem pomislila.

T: Ampak, a veš? Ker si v tem mini telescu. Je potem to drugače. Jaz mislim, da je energija med vama, med vajinima dušama, tisto, ko se zagledaš in veš. Kot da se je on na nekem nivoju zelo zavedal in se te je bal. Rešpekt je imel vseeno. Kljub temu kar ti je naredil. Nekaj je bilo v njemu. Kaj ti je to dalo? Gre za odpuščanje sebi. Očitno nekje globoko v sebi ti sama sebe kriviš. Mogoče je razlog tudi v prejšnjih življenjih. Zavedati se moraš, da vsak dogodek odpira svojo igro. Mi se zmenimo kaj bomo odigrali. Tisto lekcijo, ki jo potrebujemo. In dokler mi te stvari zelo osebno jemljemo, življenja sploh ne moremo razumeti, kaj se dogaja. Pa ni to vse tako osebno. Ljudje, situacije, priložnosti pridajo zato ker se moramo nekaj naučiti. Ker ti si tukaj in imaš odnose, vendar je to sekundarnega pomena. Primarnega pomena je osebnostni in duhovni razvoj. In potem vse kar se dogaja, v takem tonu, ustreza tvojemu učenju. To kar rabiš doživeti. In včasih pridajo zelo težke situacije, ki v nas prebudijo podzavestne težke občutke, ki ne izvirajo iz tebe ampak iz življenja od prej. Potem pa mislimo, joj ta mi je to naredil in se zapletemo in ne najdemo rešitve niti razumevanja. Potem pa dojameš, da ne gre za to. Vse kar mi živimo si sami ustvarimo. Zakaj sem si to ustvarila? Mi mislimo, da moramo non-stop živeti zelo srečno življenje. Ja seveda živi srečno in tako naprej. Vendar pa so življenje tudi izkušnje. Življenje so lekcije. Ko pogledaš z drugega vidika, nimaš potrebe po iluziji non-stop sreče. Začneš se soočat s tem kar se dejansko dogaja. In ko se nekaj navidezno neprijetnega dogaja, najdeš modrost v tem. Ugotoviš zakaj se to dogaja: mogoče pa ta situacija odraža nekaj podzvestnega. Podzavestno bolečino. Super, dajmo se tega znebiti. Potem pa to predelaš in ti je fino. In greš naprej. Lahko pa si rečeš 'o groza'. 'Joj ta me je prevaral, oh groza'. Namesto, da bi pogledal v svojo podzavest in rekel 'zakaj sem ustvaril takega človeka, ki me je prevaral?' Kaj to o meni govori? Aha, moj odnos z očetom. Pogledaš moške arhetipe. Začneš kombinirat in vidiš kaj podzavest ustvari. In začneš zdraviti sebe. In tisti človek, ki te je zlorabil. Ne bom rekla, da moraš zanemariti svoja čustva, seveda ne. Ampak moraš ozavestiti zakaj se je zgodilo. In potem delati s temi čustvi.

Potem prideš ven iz tega. Če ne bi lahko ljudje živeli ujeti vse življenje. In taki v bistvu zaznamujejo sebe za vse življenje. Namesto, da bi se osvobodili in živeli svoje talente.

R2: Ja, lažje je druge kriviti.

T: Ja. To je projekcija. Zato pa se mora človek tudi duhovno ozavestiti. Ne samo na mentalni in čustveni ravni, fizični ravni. Ampak tudi na duhovni. Sam sebe moraš gledati celostno: fizično, emocionalno, mentalno in duhovno. In karkoli se ti dogaja, moraš gledati s teh glavnih aspektov. Kaj ti to prinaša, kaj ti to pomeni. In potem imaš realno sliko. Zato pa je življenje na življenje, iz reinkarnacije v reinkarnacijo. Da dojamemo čisto preproste resnice. Človek zbudi se, odpri svoje oči in opazuj svoje življenje. Delaj na sebi. Zelo preproste resnice. Za marsikoga preveč preproste. Bilo bi bolj fino, če bi bilo bolj intelektualno, bolj za razmišljat. Da bi bilo to malo zakompliciran. Z modrimi pametnimi besedami.

R2: Kot, stvari ne morejo biti tako preproste in dosegljive vsem.

T: Ja, to je tako fascinantno. ...*(govori o politiki, za primerjavo njihovih nerealiziranih idaj in abstrakciji in če pogledamo kolektivno zavest, potem vidimo, da tudi ljudje razmišljamo na nivoju abstrakcij. Se pravi razmišljamo in mislimo, se pritožujemo)*. Zelo veliko ljudi, ki ima probleme, dejansko z nivoja abstrakcij in idej preidajo v realnost. To se zelo dogaja.

R2: Ja. Eno govori, drugo dela.

T: Zato pa; zdaj imaš dosti, gremo delat na tem.

Zdaj pa; ves ta potek v prejšnja življenja, poteka preko vodene meditacije. A imaš kakšne izkušnje z meditacijo?

R2: Ja imam. Theta frekvence, pa to, poslušam. Tudi vidim velik.

T: Kaj vidiš?

R2: Vidim slike, vidim otroke, ki se igrajo, 'črnčke', vidim ljudi, ki jih sploh ne poznam, valove, pikice, kroge. Včasih si tudi kaj ne dovolim videti.

T: Super, fino. Bova naredile eno tako vodeno meditacijo. Traja, zelo odvisno, kakor pri komu, 40 min, 1 urico. Kakor bo šlo. Najprej bova delale s svetlobo, z angeli, šli bova v duhovne svetove, potem bova pa šli pogledat prejšnja življenja. Mogoče tudi obdobje med življenji, da bova dobili sliko kaj se je dogajalo. Potem bova šli nazaj in bova naredili povzetek. Velika večina ljudi vidi, dobi vpogled....

Tukaj Teja razlaga kako pa kaj. Tako kot pri vsakemu.

T: Te zanima kaj posebnega?

R2: Ja. Zanima me moj odnos z materjo. Taka močna vez.

T: Sta si kaj podobne? Fizično?

R2: Ne. Mislim, mogoče fizično.

T: Kaj pa drugi pravijo. Da sta si fizično podobne?

R2: Ja, da sva si malo. Čeprav to je zame presenečenje. Jaz sem bolj očetu podobna fizično.

T: Imaš občutek, da je včasih ne razumeš?

R2: Ja, nisem je razumela. Sedaj jo poizkušam razumeti. Pa še zdaj mi gre na živce.

T: Kažejo mi, da ona ne razmišlja o načinu življenju in delovanju na splošno

R2: To itak. Saj vem veliko stvari, ampak njo še vedno doživljam, kot da mi je želela škodovati. Da ni imela časa za svoje najbližje, da bi karkoli, čaj popili. Zdelo se mi je, kot da se preveč grebe, da je zamudila vse lepe trenutke, ker dela druge stvari. Še zdaj, ko je starejša in ima vse urejeno tako kot je želela, materialno, ne, si ne zna včasih...

T: To je vzorec

R2: Ja, vzorec. Ni bilo neke varnosti pri njej. Nikoli nisi vedel pri njej ali bo nevihta...

T: Je imela druge prioritete.

R2: Ja, bila je pač zelo polno zaposlena in to jaz nočem biti. Za vse je bila sama, to je dejstvo. Ni si znala vzeti tudi minutke ne. V smislu, ves čas: 'to moram, to moram, ...hiter, hiter, vse dajmo'

T: Iz tega strahu, ne

R2: Ja. Jaz sem zelo ponotranjila te njene vzorce se mi zdi. Če jih ne ozavestim, sem ista.

T: Poskušaj se namestiti tako, da ti bo čimbolj udobno.

Pogovarjata se o namestitvi, da bo R2 čimbolj udobno

Vzame podatke od R2

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

T: Narediva globok vdih v trebuh in izdih. Narediva globok vdih v trebuh in izdih. Še en globok vdih v trebuh in izdih. Z vsakim vdihom postajaš vedno bolj sproščena. Vedno bolj umirjena in z vsakim izdihom vsa napetost in česar ne potrebuješ več, preprosto odide. Ostane ta občutek sproščenosti, umirjenosti, neskončnosti. Z vsakim vdihom globoko, globoko v tvoje bitje se zlije popoln, popoln mir. Popolna tišina. Vse zunanje izgine. Vse misli se raztopijo. Ostane le še ta trenutek in tvoj notranji občutek miru. Tišina. Kot da zaznaš sebe v tem trenutku v objemu večnosti. Vse maske, vse vloge, ki jih igramo iz življenja v življenje izginejo in začutiš tisto svojo pravo, pravo esenco. Pravo notranjo svetlobo. In to je svetloba, ki potuje iz življenja v življenje. Se inkarnira, razvija. Gre v različne maske in vloge in to je tista svetloba, ki je v osnovi tvoja prava esenca, ki je del stvarnika. Sama po sebi je popolna. Sedaj vstopiš v to stanje notranje popolnosti, notranje izpolnjenosti. Ko pa samo dihaš ta občutek povezanosti same s seboj in povezanosti sebe in celotno stvarstvo, z vesoljem, z vsem kar je. Mirno pluješ. Ti občutki sebe zaznavanje sebe se okoli tebe pojavi ogromno svetlobe. Kot žarki sonca, ki sijejo nate. Žarki popolne svetlobe se zlivajo v tvoje srce, v tvoje misli, tvoje roke, noge, glavo, trup, celotno tvoje telo. Te žarki duhovne svetlobe te popolno preplavijo. Ta čudovita svetloba vstopi vate z vsakim dihom, napolni vsako celico tvojega telesa. Vse celice se polnijo in se odpirajo kot mladi cvetovi, se odpirajo tej svetlobi, tej življenjski energiji, vitalnosti. Tvoje celotno telo žari v tej svetlobi. Vedno bolj žari. Imaš občutek kot, da si vedno bolj razširjena in neomejena. Ni omejitev. Ta občutek ljubezni in notranjega miru te lahko popelje kamorkoli bi želela. Zdaj čisto počasi ti bom začela postavljati vprašanja. Ti boš ohranila to stanje sproščenosti, obenem pa mi boš z lahkoto odgovarjala. Prva stvar, ki me zanima je, na kakšen način zaznavaš to svetlobo? Kot občutek, kot barvo, kot vedenje? Kako zaznavaš?

R2: Kot občutek.

T: Kakšen pa je ta občutek?

R2: Gre mi v vse dele telesa. Kot mravljinici.

T: Kakšen je, topel?

R2: Ja. Toplo je. Prijetno.

T: Super.

R2: Odpira se. Valovi.

T: Kot valovi?

R2: Ja.

T: Super. Zdaj si pa predstavljaš, da z vsakim vdihom vdihneš to svetlobo, nato z izdihom vse to česar ne potrebuješ več preprosto odide. Nato spet, ko vdihneš, vdihneva to svetlobo. Ta svetloba se razširi na celotno telo. To toplino začutiš povsod. In kot da žariš, kot da celotno

tvoje telo žari. Zdaj si predstavljaš kot nekakšen izvor duhovne svetlobe, ki se pojavi tik pred teboj. In ta izvor je zelo podoben soncu, vendar gre za duhovni izvor. Žarki tega izvora prihajajo v vsako celico. Vse nivoje tvojega bitja, v vse smeri prostora in časa. Vse kar si kadarkoli bila, vse kar si in vse kar boš, bo obsijano s to svetlobo stvarnika. Ko se v tebi in v tvojem notranjem bitju prebujata zavest, višja zavest. Tista prava, prava modrost, ki jo nosiš iz življenja v življenje, katera čaka, da se prebudi. Taka zlata, zlata krogla svetlobe, ki počiva v tebi. Tista kepica svetlobe, krogla svetlobe se širi. Ko se tako razširja, popolnoma prelije tvoje srce in tvoje misli. Tvoje misli so misli ljubezni, misli modrosti. In tvoje srce je polno, polno ljubezni. Kakor se sedaj v tem trenutku popolnosti zavedaš, da si duhovno bitje. Da si čudovita svetloba, da si duša. Duša, ki je imela veliko življenj, duša, ki potuje v neskončnost. Zdaj pa se iz te svetlobe, ki te obdaja proti tebi sprehodi tvoj vodnik in tvoj vodnik sedaj stoji pred teboj. Kakšna oblačila zaznaš na svojem vodniku?

R2: Belo haljo

T: Kaj pa ti reče tvoj vodnik?

R2: Gleda me.

T: Zdaj pa ga vprašaj kakšen je namen današnjega potovanja? Kaj ti odgovori? Kakšen občutek dobiš?

R2: Še več svetlobe. Ne vem kje je zdaj.

T: Tudi, če slike za trenutek izginejo, je čisto dobro. Važno je, da si ga zaznala, da je s teboj. Zdaj pa greva naprej. Zdaj pa si predstavljaš kot da te vodnik prime za roko in pred vama se kar naenkrat pojavijo stopnice, ki vodijo visoko v duhovni svet. Ko jih pogledaš, kakšne zgledajo te stopnice? Kako bi jih opisala?

R2: Kamnite, ozke in dolge

T: Zdaj se te stopnice raztezajo zelo visoko navzgor.

R2: Tako v krogu gredo. Visoko gor.

T: Zdaj pa se začneta vzpenjati po teh stopnicah navzgor. Zelo lahko kot da vaju nekaj gor dviguje. Ko se kar naenkrat znajdetta na koncu stopnic v polju svetlobe in tam na koncu stopnic so ena vrata in na drugi strani vrat je duhovni svet, kraljestvo angelov. Kako bi opisala ta vrata. Kako zgledajo?

R2: Lesena, ogromna, starinska.

T: Kakšne barve?

R2: Svetlo rjave z ogromno kljuko, zlato, svetijo

T: Zdaj stopiš skozi ta vrata s svojim vodnikom in kar naenkrat se znajdeš v kraljestvu angelov in zdaj se razgledaš naokoli. Kaj zaznaš?

R2: Vse je belo, angeli se premikajo, brez nog, letijo, tako kot megla bi rekla

T: Super. Kakšen pa je občutek v angelskem kraljestvu?

R2: Čudovit, lahek.

T: Super. Zdaj se pa s svojim vodnikom sprehodita skozi angelsko kraljestvo. Prelepi žarki svetlobe prihajajo iz njihovih src v tvoje srce. Tvoje srce postaja vedno bolj odprto. Polno, polno ljubezni. Popolnoma, popolnoma si varna. Ko se z vodnikom sprehodita naprej, se pred vama odpre nekakšna pot. Kako bi opisala to pot? Kakšna zgleda?

R2: Travnata, pa gore so zraven, pa ptice letijo.

T: Super. Zdaj pa se sprehodiš po tej poti in kar naenkrat v daljavi zagledaš tempelj. In to je tempelj mojstrov, ki nam pomagajo dobiti vpogled v naša prejšnja življenja. Zdaj, ko gledaš tempelj daleč, kako bi ga opisala?

R2: Kupole, zlati je, zlate barve je in veliko ima krogcev in kupol. Velik je, ampak čist zlat. Pa velika vhodna vrata ima.

T: Zdaj pa se približajmo k tem vhodnim vratom. Kakšna zgledajo?

R2: Stopnice so. Odprta so in noter se nič ne vidi, ker je dan. Pa dve kupoli sta. Ogromna vrata so.

T: Zdaj pa je na vratih mojster. To je mojster, ki te spremlja iz življenja v življenja in ti pomaga pri svojih odločitvah za inkarnacije. Pomaga ti pri načrtovanju. In sedaj ta mojster stoji na vhodnih vratih. Kako ga zaznaš?

R2: Smeji se. Črne lase ima v čopu spete in v rdeč je oblečen.

T: Kaj ti pove?

R2: Smeji se.

T: Zdaj pa stopiš z mojstrom noter v tempelj in znajdeš se v takem velikem predprostoru. Kako zgleda?

R2: Tako kot tempelj. Noter je bazen, vse je v preprogah, stopnice so noter, okrog so pa stebri. Svetle barve so. Zlate. Pa stopnice so.

T: Super. Imaš občutek, da so tam notri še kaka druga bitja? Drugi mojstri?

R2: Ja. Zelo jih je velik.

T: Super. Zdaj te pa tvoj mojster pelje v knjižnico. Kar naenkrat se znajdeti v tej knjižnici, v kateri je polno knjig. Zdaj mojster vzame s police eno knjigo, ki predstavlja tvojo dušno knjigo in ti jo položi v roke. Poglej to knjigo. Kako zgleda?

R2: Bela je. Ni prve strani. Kot da ne bi bilo platnice. Pa srednje debela je.

T: Super. Zdaj pa to knjigo, kot da jo odneseš za mizo, ki je tam zraven. Z mojstrom se usedeta za mizo. Držiš knjigo v rokah. Ta knjiga vsebuje vsa prejšnja oziroma ostala življenja. Vsebuje vse zapise tvoje duše. Potovanja tvoje duše. Z namenom, da bi dobila vpogled v svoja tukajšnja življenja primeš knjigo v roke. Narediva en globok vdih, vdihniva svetlobo in nato razpreš knjigo. Knjiga se razpre in kaj zaznaš na listih te knjige, ki se je razprla? Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš?

R2: Stolp.

T: Zdaj pa poglejva v stolp. Kaj vidiš?

R2: Rdeče, kot v cirkusu.

T: Kaj imaš oblečeno?

R2: Hlače. Rdeče. Norček sem. Tako kot dvorski norček.

T: Koliko si stara?

R2: Še otrok. Majhna sem.

T: Si fantek ali punčka?

R2: Fantek.

T: Kako ti je pa ime?

R2: (*ne sliši se*)

T: Kje se pa nahajaš? Kje si zdaj? Kje se vidiš?

R2: V cerkvi. Molim.

T: Kaj pa moliš?

R2: Molim k bogu in hudo mi je.

T: Zakaj pa?

R2: Kot, da se vsi norca delajo iz mene.

T: Zakaj pa?

R2: Kot da ne vedo kdo sem. Pa me to boli, ker mislijo, da sem nek norček, pa nisem.

T: Kdo pa so te drugi?

R2: Otroci.

T: Zakaj si pa ti drugačna od njih? Kako si drugačna od njih?

R2: Ne vem. Hočem dokazati, da sem nekaj drugega kot oni mislijo, da sem.

T: Kako pa to hočeš dokazat?

R2: Zdaj molim, ker ne morem več. Molim, da bi videli, da sem drugačna.

T: Kaj si pa vse oni točno mislijo?

R2: Da sem smešna, da delam neumnosti, pa norce se delajo iz mene. Sam res sem opičja

T: Zakaj si tako oblečen?

R2: Ne vem. V cerkvi sem še kar. En klobuk imam, ki ima dva cofka.
T: Kje imaš pa starše?
R2: Ne vem. Kar sama sem. Čisto prazna cerkev je. Pa jokam. V sebi.
T: Zdaj bom štela do tri. Ko preštejem do tri se bova znašli tam kjer stanuješ, kjer je tvoj dom. Ena, dve in tri. Znajdeš se v svojem domu. Kaj vidiš?
R2: Čutim polnost. Nič ne vidim, samo čutim polnost.
T: Super.
R2: Zdaj vidim eno staro hišo. Oboke.
T: Kdo pa živi še tam s teboj?
R2: Ena starka. Belo ruto ima. Pa v taki obleki je, ki so jih imeli včasih.
T: Kdo je ta starka?
R2: Babica.
T: Kakšen odnos pa imata?
R2: Jaz sem majhna, spet sem otrok. Tiha je. Žalostna.
T: Zakaj pa je žalostna?
R2: Stoji nad mano. Ogromna je. Kar malo strašno.
T: Kaj se je pa s tvojimi starši zgodilo? Kje so?
R2: Ni jih. Samo ena črnina je. Občutek je pa po popolnosti. To ni moja realnost. To je od nekoga drugega.
T: Super. Zdaj bova pa šli v glavno situacijo tega življenja. Zdaj bom preštela do tri in ko preštejem do tri, se bova znašli v ključni situaciji tega življenja. Ena, dve in tri. Znašla si se v ključni situaciji tega življenja. Kaj zaznaš?
R2: Vse je črno. Ena reka je.
T: Kje si ti?
R2: Na bregu.
T: Koliko si stara?
R2: Ne vem. Ampak vidim tudi babico na oni strani.
T: Kaj se dogaja?
R2: Kar strmi vame. Jaz pa stojim in gledam v reko.
T: Kaj pa razmišljaš?
R2: Da bi se noter vrgla, v reko.
T: Kakšen pa je občutek, ko stojiš zraven te reke?
R2: Jaz se tako polno počutim.
T: Super.
R2: Sploh se ne morem vživet v to. Vse je lepo nič, mi ni hudo. Babica še kar tam stoji in me gleda. Jaz sem pa na drugi strani. V bistvu se nočem vreči.
T: Kako se pa babica počuti? Kaj se z njo dogaja?
R2: Spet je žalostna in kar strmi. Nič se ne dogaja. Lahko, da sem se vrgla noter. Pa tako ena polnost. Pa težka sem. Ne vidim več babice. Samo spomnim se, da je stala tam. Po mojem sem se kar noter vrgla.
T: Kaj se potem s tabo zgodi?
R2: Imam občutek polnosti. Bolj strah. Mraz je. Ne morem se več premikat.
T: Potem zapustiš telo?
R2: Ja.
T: Kaj se zgodi, ko zapustiš telo?
R2: Težka sem. Zelo sem debela. Prav na jok mi gre. Pa tako sem debela, da se sploh premikat ne morem.
T: Zdaj en globok vdih svetlobe. In izdih. Še en globok vdih svetlobe. In izdih. Kaj se zdaj dogaja s tvojo dušo?
R2: Nekje je priklenjena.

T: Kje imaš občutek, da je?

R2: Na žici. Kar nekje.

T: Zdaj bova pa poklicali nadangela Mihaela in nadangel Mihael, mogočen, mogočen nadangel, zaščitnik. Nadangel Mihael se ti približa kot mogočna taka lepa zlato modra svetloba. In zdaj če želiš lahko prosiš nadangela Mihaela, da ti pomaga osvoboditi ta del sebe in ga presvetlit. Nadangel Mihael, kot da svoje žarke svetlobe usmerja v ta del tvoje energije, ta del tvoje duše. Kar naenkrat se začneš osvobajati. Z vsakim dihom si vedno bolj svobodna. Vedno bolj neskončna. Zelo prijeten in poln občutek. Zdaj narediva en globok vdih njegove svetlobe in izdih. Še en globok vdih Mihaelove svetlobe in zopet izdih. Vsa teža odide. Še en globok vdih in izdih. Kar naenkrat se počutiš popolnoma osvobojeno, kot da potuješ v duhovne svetove. V svet svetlobe. Spet se znajdeva v tej knjižnici z mojstrom, ki sedi na drugi strani mize. Držiš knjigo v roki in jo zapreš. Kako se sedaj počutiš, ko si nazaj v knjižnici in kaj se dogaja?

R2: Še kar sem debela. Dober se počutim. Kot bi bila en moški. Starejši.

T: Kaj pa se dogaja zdaj?

R2: Ne vem. Vidim, da imam zatečene gležnje.

T: Kje pa se nahaja ta moški?

R2: Sedi. Na klopi.

T: Kje pa?

R2: Kar v hiši sedi.

T: Koliko je star?

R2: Čez štirideset. Brke ima. Po mojem pije. Zapit je.

T: Še s kom drugim živi tam notri?

R2: Ne. Sam živi. Ne vem, če je s kom, ampak je sam. Sam en pijanec. Spet je ena bedna hiša. Stara, vse pusto, mrzlo.

T: Je kdaj imel kakšno družino ali kaj podobnega?

R2: Ja, neka žalost je.

T: Kaj se je pa zgodilo?

R2: Kot, da bi ga zapustili vsi. Kot, da je ena krivda huda.

T: Zakaj pa je ta krivda? Kaj se je zgodilo?

R2: Zapustili so ga. Kot, da bi hotel najboljše narediti, je pa najslabše.

T: Kaj pa je naredil?

R2: Zapil se ga je. Sanjaril je velik. Vedno bolj je zapit. Čist zapit človek je, sam je, pa liter šnopca ima. Pa peč je. Nikjer nobenega. Samo mačka.

T: Kaj pa se z njim zgodi?

R2: Pije pa pije pa pije. Po mojem umre zaradi pitja.

T: Ok. Gremo v nekaj trenutkov prej preden ta človek umre. Kaj se dogaja z njim?

R2: Drži alkohol. Pa trese ga. Pa strah. Svetloba.

T: Kaj se potem zgodi, ko pride svetloba.

R2: Odlepi se od telesa in se gleda. Tako, malo začudeno. Pa še kar je v temu prostoru, pa še kar gleda in še kar mu ni jasen. Pa tuhta. In še kar ne razume.

T: Zakaj pa?

R2: Zato ker vidi svoje telo. Pa gleda, pa še kar šnopc drži. Pa še kar je v tem prostoru. Potem pa gre. Sneg je. Vse je belo. Potem pa gre gor.

T: Kam gor?

R2: Kar gre gor in gor. S ptičje perspektive.

T: Se dviguje?

R2: To ja. Pa pozabi na vse.

T: Kam pride potem?

R2: Vse je belo. Oblak.

T: Super. Ok.

R2: Pa vidi angela. Pa še kar vse je belo. In ima kodrček in eno palčko in tam stoji in sploh ne more verjeti, da je tam. Angel s palčko nekaj kaže. Pa sploh nič ne dojemam. Potem pa pade na tla, v bistvu se zruši. Boli ga vse. Bolečina. Obžalovanje. Solze.

T: Kaj pa angel pravi?

R2: Še kar je tako lep. Boli ga vse. V krču je.

T: Zdaj si pa predstavlja, da ta človek se začne kar naenkrat polnit z lepo svetlobo in vsa ta maska in bolečina odpade. Kot da stopi pokončno na svoje noge. Takšen kakršen je res v resnici. Poln ljubezni. In kakšnega človeka sedaj vidiš? Ko stoji v svoji svetlobi.

R2: Še kar je z brki. Zdaj se topi. Zdaj vidim samo nekaj majhnega. Vse je belo.

T: Vse je belo in maska se raztopi. Ostaja sedaj prava svetloba. Sedaj bom prosila angele, nadangela Mihaela, da pretrgajo vse eterične vezi, vse tisto česar ta človek, to bitje ne potrebuje več. Naj vstopi v čisto stanje svetlobe in ljubezni, v svoj duhovni dom in naj v miru in ljubezni nadaljuje svojo pot. Sedaj imaš poln občutek osvobojenosti. Globok vdih in izdih. In še en globok vdih in izdih. Kar naenkrat se spet znajdeva pri tisti mizi in sediva z mojstrom nasproti. Knjigo držiš v rokah in knjigo zapreš. Sedaj, da zopet dobiš vpogled v enega od svojih prejšnjih življenj, vzameš knjigo v roke in jo razpreš. Knjiga se razpre. Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš na straneh knjige, na listih?

R2: Miza.

T: Kakšna miza?

R2: V cerkvi. S tem, da zdaj sva par.

T: Zdaj pa poglej sebe; kako zgledaš? Kaj imaš oblečeno in obuto?

R2: Spet sem en moški. Čevlje črne na špic. Pa prekratke hlače. Sem bolj debela. Pa črn klobuk. Kot, da bi bil isti moški kot prej. Samo, da se drugače počuti.

T: Kaj se dogaja s tem človekom?

R2: zelo je »pameten«. »Frajer«. Tako ponosen.

T: Kaj pa dela?

R2: V cerkvi je.

T: Kaj pa dela v cerkvi?

R2: Ves pokončen tam sedi kot da je nekaj posebnega.

T: A je še kdo drugi v cerkvi.

R2: Je. Kar velik ljudi je. On je zelo ponosen nase.

T: Kaj pa je tako blazno ponosen?

R2: Kar na smeh mu gre. Kot da je kaj dosegel. Tak občutek imam kot, da je boljši od drugih. Tak občutek je.

T: Ima kakšno družino ta moški?

R2: Ima ja.

T: Kdo pa je v njegovi družini?

R2: Sključen žena, trpeča in dva otroka. Sedijo na drugi strani cerkve.

T: Kakšen odnos pa ima do njih?

R2: Tako, pač moraš imeti otroke pa ženo. Nima nobenega odnosa do njih. Nima jih rad. Nič.

T: A ima sploh koga rad?

R2: Sebe. Zelo je ponosen sam nase. Kar smeji se. Pa brke ima, tako urejene. To je zelo pomembno. Brki morajo biti urejeni. Pa klobuk mora bit tudi urejen. Pa še kar je v cerkvi pa še kar se smeji.

T: S čim se pa on ukvarja? S čim se preživlja? Kaj dela?

R2: Zgleda kot da ima dobre posle. Da zna dober z ljudmi. Neki trgovec je, nekaj takega.

T: Se pravi je dosti premožen?

R2: Ne ni. Njegovi ne uživajo prav. Ne ni premožen. Tak »gobcač« je. Dober se počuti. Iz majhnih stvari dela velik. Iz muhe dela slona, tako. Žena pa otroci pa so vsi ubogi. Vsi so sključeni, potrti in žalostni. On pa ima površinske odnose z ljudmi.

T: Kaj pa se potem zgodi z njim v življenju? Če zavrtiva čas malo naprej? Kaj se zgodi z njim?

R2: Noge me bolijo. Tema. Mraz. Noge. Mravljinci na nogi. Kot, da jih ni. Kot da jih je odsekalo nekaj. Av, stopala. Neka nesreča je mogla biti.

T: A preživi to nesrečo?

R2: Čuti, da je nesreča.

T: Ok.

R2: Av, kako me boli (*zajoka*).

T: Dajva malo naprej zavrteti čas. Samo opazujva to kar se dogaja. Ne rabiš čisto nič podoživljat. In kaj se potem z njim zgodi? Kot, da gledaš s ptičje perspektive. Kakšna je nesreča?

R2: Leži tam brez nog. Kot, da bi mu kosilnica odsekala.

T: A imaš občutek, da preživi to?

R2: Ja preživi in trpi. Boli ga.

T: Kaj se pa zgodi z njegovo ženo.

R2: Ni jih. Ni nobenega. Sam je. Na polju je, ko se to zgodi.

T: A ga potem rešijo.

R2: Ne še kar sam je v tej bolečini. Čisto sam je sam sabo.

T: Imaš občutek, da potem umre?

R2: Malo se mu film vrti. Zdaj mu je pa žal.

T: Za vse kar je ženi naredil?

R2: Ja. Žal mu je. Zdaj vidi, da ni naredil prav. Zdaj pa vidi ženo in otroke. Žal mu je. Vidi, da ni bilo prav. Žena je žalostna in utrujena. Otroci so pa tik ob njeni strani. Ona sploh ne premakne obraza. Še kar ima žalostnega.

T: A mu kaj pomaga?

R2: Ne samo gleda ga. On umira.

T: A jim on kaj pove?

R2: Ne, samo gleda in žal mu je. Neki hoče, pa ne more. Gleda, samo gleda.

T: To življenje se počasi zaključí. Ko ta trenutek zaključí s svojim življenjem, kaj se zgodi z njegovo dušo?

R2: Izstopa. Se dviguje. Na pogrebu je svojem. Vidi. Vsi so v črnem. Ni jih veliko. Žena ne joka, otroci, še kar imajo iste izraze kot prej.

T: Kaj se potem z njim zgodi?

R2: Gre gor.

T: V duhovni svet?

R2: Ja.

T: Zdaj pa počasi dvignemo iz tega moškega in gremo spet v knjižnico, kjer sediš nasproti z mojstrom in en globok vdih te lepe svetlobe in izdih. Še en globok vdih in izdih. Še en globok vdih te lepe svetlobe in izdih. Zdaj to knjigo, ki jo imaš v rokah zapreš in zdaj vprašaj mojstra, ki sedi nasproti tebe, če pogledamo še katero od svojih življenj. Kaj ti mojster odgovori.

R2: Smeji se. Kot, da je od mene odvisen. Ja.

T: Zdaj pa knjigo spet primeš v roke in spet naj ti pokaže tisto življenje, ki je najbolj pomembno za tvoj trenutni razvoj. Razpreš knjigo in knjiga se razpre. Kaj je prva stvar, ki jo vidiš na straneh, na listih?

R2: Drevo. Na zelenem. Pastir. Sedim pod drevesom. Pastir.

T: Kako se počutiš? A imaš občutek, da si srečna?

R2: Ja. Ležim in dremam. Nimam nobenih skrbi. Pa ovce pasem. Pa vse je zelen. Pa spokojno. Zelo je mlad in vesel.

T: A ima že kako družino, starše?

R2: Ja. V dolini je. Sestro.

T: Kakšne pa ima odnose z njimi?

R2: Sestro ima, oče je strog, mama je .. Nič se ne sekira, uživa.

T: Pa zavrtiva njegovo življenje malo naprej. Kaj se zgodi z njim?

R2: Leseno nogo ima.

T: Kaj pa se je zgodilo?

R2: To je bila neka nesreča, Nekaj je bilo. Bilo je v napadu. Nekdo ga s sekiro napade in mu odseka nogo.

T: In potem ima leseno nogo. Kako se pa on počuti?

R2: Še kar hodi, pa jezen je. Pa močen je. Zdaj bo nekaj dokazal. Pa zagrenjen je. Ni več vesel. Strah. En možki mu odseka nogo.

T: Koliko je pa star, ko se mu to zgodi?

R2: Mlad ampak ne več otrok.

T: Če pogledava naprej njegovo življenje, kako preživi svoje življenje? Si je kdaj ustvaril družino? Kaj se mu dogaja?

R2: Pastir. Nekje je s sestro. Kot, da bi bil nanjo jezen. Kot, da je ona kriva. Udari sestro. Nekaj se dere nanjo.

T: Zakaj pa ?

R2: Zato, ker se počuti prikrajšanega. Kot da bi to njen fant naredil. Od sestre fant. Potem pa vsi trpijo. Vse gre po eni poti, vse na novo. Nekaj ima s sestro. Mogoče jo je tudi zlorabil. Sigurno jo pretepe. Besen je.

T: Potem preživi svoje življenje naprej v tej osami?

R2: Ja. Tako se mi zdi. Z ovcami. Pa zelo je že star. Sam je. Pa še kar je jezen, jezen. V bistvu je besen. Misli, da se mu je zgodila največja krivica. Ne more se znebiti tega besa. Ne čuti nobenega obžalovanja. Samo bes. In misli, da so vsi drugi krivi za to kar se mu je zgodilo. Pa nič ne dela. Kar leži in leži. Pa sovraži vse.

T: Zdaj pa narediva en globok, globok vdih svetlobe in ljubezni in izdih. In še en globok, globok vdih svetlobe in ljubezni in izdih. Še en globok vdih in izdih. Zdaj se pa čisto počasi vrniva nazaj v knjižnico k mojstru. Knjigo, ki jo držiš v roki zapreš. Zdaj vprašaj mojstra, če ti ima karkoli še za povedat. Pospravi knjigo. Grem za njim. In me pelje v drugo sobo, ki je manjša. In me pusti kar samo tam.

T: Zdaj si pa predstavlja, kot da se mojster vrne in položi roke na tvoje srce, ki so polne svetlobe in ljubezni. Tvoje srce se polni in odpira. Vedno bolj žari. In potem ti mojster pove, da je čas, da odideš, da vstaneš. S tem občutkom ljubezni, sproščenosti in umirjenosti te pride iskat tvoj vodnik in te pospremi ven iz tega templja. Kot da si obsijana v lepo svetlobo, se sprehodita po poti nato čez angelsko kraljestvo in nato po stopnicah navzdol do tvojega telesa. Nakar vstopiš nazaj v svoje telo ta trenutek, to dimenzijo prostora in časa. In sedaj narediva en globok vdih lepe roza svetlobe in izdih. In še en globok vdih lepe roza svetlobe, ki te napolni z ljubeznijo, z mirom in izdih. Tvoj vodnik te ovije v lepo zlato, belo svetlobo in ti pove, da je vedno s teboj in da ga lahko kadarkoli pokličeš in vprašaš za nasvet. In nato se počasi vodnik poslovi. Midva pa se počasi začneva vračat v prostor. Bova naredili še en globok vdih in izdih. Počasi premakneš prste na nogah, počasi premakneš prste na rokah. Narediva še en globok vdih in izdih in popolnoma zbujena počasi odpreš oči.

III. DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

R2: (smeh) O kako so me noge bolele. Zdaj vem zakaj me noge tako bolijo. A veš kako so me noge bolele. Tukaj mi jih je presekalo. A misliš, da je to zaradi stola?

T: A te v življenju na splošno bolijo?

R2: Ja.

T: To je to.

R2: Čisto noro.

R2: O, kako so me noge bolele.

T: Zanimivo, a ne? Si imela naporno življenje ti?

R2: Vsakič so mi neki noge uničili.

T: Ja. Zelo si imela naporno življenje. Jaz bom samo malo odprla, da energijo prečistim.

R2: Vse je bilo postopno, pa brez barv.

T: Zdaj si ti videla tista življenja, ki te trenutno res najbolj obremenjujejo. Bova šli zdaj vse skozi pogledat pa bova videli.

R2: Bil je en Kitajček, ki se mi je skoz smejal. V resnici je bil v beli halji, starec. Ampak je bil zelo dobrodušen. Pa ves čas se je smejal, pa nič govoril. Pa imel je take majhne očke. Kot, da je vse odvisno od tebe. Tako mi je sporočal, kot, da je vse odvisno od mene.

T: Tvoja energija je bila dostikrat ujeta. V enem življenju sva jo dobesedno odlepili nazaj.

R2: A veš, ko sem bila tako debela, da se nisem mogla premikati. Kaj je bilo tisto?

T: Bog ve. (smeh). Saj bova šli pogledat.... Prvo si bila tisti fantek v cerkvi. Ta fantek je zelo hotel dokazat, da je drugačen, da je v redu, zgledal pa je kot en škratek. Vsi so se iz njega norca delali in je bil zelo žalosten in je v cerkvi jokal in molil. Tudi cerkev se ti je zelo pogosto pojavljala. V cerkvi je molil, da bi mu bog pomagal ali karkoli. Živel je z eno starko, ki je bila v bistvu njegova babica. Ona je bila taka tiha in žalostna. Ne vemo kaj se je zgodilo s starši. Ko sva se znašli v ključni situaciji, je bila ena reka. Potem si ugotovila, da si skočila v to reko ali padla. In so bili zelo mešani občutki. Na eni strani občutek polnosti, na drugi pa strahu in mraza. Potem si pa kar naenkrat začela čutiti, da si zelo debela. V trenutku. Jaz mislim, da se je zgodil preskok med življenji. Včasih ljudje preskočijo. Ne počakajo, da zaključimo s tem življenjem in gremo v drugega. In ta deček, ki je skočil v vodo, je bil zelo nesrečen in depresiven.

R2: Ja. Zelo je bil nesrečen. Hotel je nekaj dokazati. Hotel je nekaj narediti, hotel je nekaj pokazati.

T: Ni važno kaj, samo da bi, a ne?

R2: Ja. Pokazal je tako, da je skočil.

T: Zato je babica tudi tako žalostna, ker se je ves čas to dogajalo. kako se sedaj počutiš med ljudmi?

R2: Slabo. Mislim; sem kot dvorski norček, v sebi si pa mislim: 'O, moj bog!'. Gre za to, da mislim, da moram nekaj se dokazovati, v bistvu mi pa sploh ni mar za tiste ljudi. Mislim, zdaj je to že preteklost. Tako sem čutila.

T: Ves čas neka akcija in pozornost.

R2: Ja.

T: To je to. To je ta notranji vzorec po potrditvi. In najbrž ta fantek ni imel te zunanje potrditve, sploh, ker je bil tako smešno oblečen. In to je ena stvar, ki si jo prinesla v to življenje in si jo očitno razrešila do neke mere.

R2: Ja, res je. To sem.

T: Potem si imela pa preskok na tistega, ki je bil blazno debel.

R2: Tisto je bila ženska.

T: A tisto je bila ženska? Potem bi mogla videti ta obraz kako si se začela kremžiti.

R2: Imela sem tri podbradke in se še kar rasla in rasla. Jaz sem mislila, da se bom kar razpočila.

T: To je bilo zelo zanimivo. Potem si videla tega pijanca. Ki je bil v hiši in je samo pil, pil, pil. Vedno mu je bilo bolj grozen, vedno bolj obupan je bil in na koncu je pač umrl. V prvem življenju je bila ena taka baraka in tudi v tem življenju je bila baraka.

R2: Stara hiša. Ves čas sem imela občutek, da sem v Sloveniji. A veš te tipične stare bajte v Sloveniji, ki imajo noter tiste bedne klopi in tista miza, pa peč krušna.

T: Ta je umrl in mu je bilo žal. Ko se je začel dvigovati je videl kaj se je zgodilo z njim. In ni mogel zapustiti tiste bajte. Bil je duh. Duhovi so tisti, ki se nočejo odlepiti od hiše. Kjer je neka bolna povezava. Dostikrat ljudje, ki so alkoholiki ali narkomani ali karkoli in on je bil alkoholik. In to je poškodovana energija. Kot da ne more. Kot, da rabi velik regeneracije. Potem mu je en angel s palčko kazal, najbrž pojdi naprej. On pa kot, da ni mogel.

R2: Potem se je zrušil.

T: Potem se je zrušil. In imel je krč. Kot duh se je zrušil.

R2: Ja, nisem mogla iti ven iz tiste bajte dolgo časa.

T: Kaj pa v tem življenju, kako je bilo kaj z alkoholom?

R2: Bila sem pijanka tri leta. Enkrat se šnopc pila in me je ena sila vrgla po tleh. Od takrat nisem več šnopca pila.

T: Kako zanimivo.

R2: Ja. In vem, da je bil tukaj šnopc. Vem, da je bil.

T: Kako zanimivo. Glej, tudi ta vzorec se ti je ponovil. Potem je bilo pa tretje življenje in si rekla: 'O, zdaj so barve'. Tam si bila pa tisti moški v cerkvi.

R2: Ja, tisti ta »smotan«. Z brki.

T: Si bila pa en moški in si imela take čevlje na špico, prekratke hlače, klobuk.

R2: Ni imel nobenega stika z družino, pa tak ponosen je bil. Kot da bi svojega očeta videla.

T: A takšnega očeta imaš? To si si verjetno zato tako tudi izbrala v tem življenju. Da izkusiš drugo perspektivo. Ker ta človek je bil na koncu blazno žalosten, da je to bilo. Zelo je obžaloval, da je naredil kar je naredil. Bil je ignorant vsega sveta in ves čas se je smejal.

R2: Ves čas se je smejal in ves čas je skrbel za svoje brke. Tako zelo me spominja na mojega očeta. In tako je mogel prizadet svojo družino, da se jim tudi na pogrebu ni spremenil izraz na obrazu. Vsi so bili kot iz skale tam zraven. Saj je bilo tam nekaj prijateljev s katerimi smo se imeli fino. Ampak če pogledaš družino isti obrazi.

T: Bil je zelo ignorantski. Še v cerkvi so vsak na svojem koncu sedeli. Dva deteta prilepljena na mamo, on pa posebej. On je bil nek trgovec in že v tretjem življenju si v bistvu imela finančno pomanjkanje. Nisi imela finančnega dobrega stanja. In potem mu je 'kosilnica' noge porezala. Zelo zanimivo je bilo, ko si rekla: 'zdaj mu je zelo žal. Prej je čutil noge, sedaj čuti srce.' To je bil najbrž zelo velik preskok v razvoju tvoje duše, da je kar naenkrat preskočila na vibracijo srca.

R2: Ja. Ker tukaj se je nekaj odprl. Mene so zelo noge bolele in sem mogla zelo trpet, da sem na srce preskočila.

T: Kar naenkrat je videl svojo družino in ni mogel govorit z njimi kot da je umiral, a ne? Žal mu je bilo in se je hotel opravičiti ali karkoli. V bistvu je potem umrl že. Potem je bil na pogrebu in so bili oni mrtvo hladni. Tako, zdaj če pogledaš svoj življenje sedaj je na nek način odgovor tudi na to življenje. Ta zadnje življenje je v končni fazi kar dobro, ker izraža tvojo povezanost z naravo, kot sva prej rekli. Živali, a ne? Si bila pa pastirček. Prvo si se imela zelo dobro. Imela si eno sestro.

R2: Zelo je bil srečen.

T: Potem smo kar naenkrat ugotovili, da je ta pastirček svojo sestro ali pretepal ali zlorabil.

R2: Ne, najprej je ta pastirček izgubil nogo.

T: A tako je bilo najprej?

R2: Ja. Potem je postal blazno jezen na sestro, ker sem videla, da je sestra imela nekaj s tem človekom, ki mi je s sekiro odsekal nogo. Dobila sem leseno nogo, ne vem kako so mi lahko

to uredil, da sem bila še živa. In potem ta bes do te sestre, kot da je ona kriva. Mogoče pa, ker je bila šibka tam. To znašanje nad njo in to klofutanje in pretepanje in sigurno je bilo še več ampak jaz nisem več zdržala. No in potem osamitev. Potem pa v gozd gor nekam.

T: Ja. Čisto se je odrezal od vseh ljudi in stvari. In je še zelo dolgo trpel, ko je v bistvu umiral. Dejstvo je, da je bil zelo jezen na vse in je vse preziral.

R2: Ja, sovraštvo. Kot, da se mu je velika krivica zgodila.

T: Totalen bes. Je še veliko drugih življenj in sigurno so fina.

R2: Tole mi ni bilo všeč nič.

T: Vendar to odraža tisto kar je ta trenutek najbolj pomembno, da vidimo in ozavestimo. Mi imamo vsi življenja, da smo bili ne vem kakšni do tega, da smo bili zelo svetniški. Vedno je tako. Pomembno je, da veš od kje prihajajo taki občutki. Kaj se v tebi dogaja. Zakaj si včasih jezna, včasih prestrašena, včasih pa bi najraje nekemu vrat zavil. To, da razumeš iz kje to prihaja.

R2: Kaj, da mi je en sekiro v nogo...glej, čisto sem še zmedena, če po pravici povem. Ker je bilo tako »out«. Upam, da ne bom pozabila.

T: Saj zato pa pišem in bom pretipkala in ti bom poslala ta list.

R2: Aha, ok.

T: Zanimivo je, da si rekla, da te v tem življenju noge bolijo. Kajti te informacije se ne prenašajo iz življenja v življenje na emocionalnem in mentalnem nivoju. Se pravi, neke občutke in neke misli itd. ampak tudi na fizičnem nivoju.

R2: Ampak še kar me noga boli.

T: Ja, saj ravno zato ker si prenesla čez. To je čisto normalno. Dostikrat se zgodi, ko ozavestiš kaj se je zgodilo, dejansko stvar preneha ali pa se spremeni ali pa se umiri.

R2: Pa tukaj imam materino znamenje

T: Čisto tam?

R2: Prav tukaj ga imam.

T: To tudi imajo ljudje dostikrat.

R2: In jaz sem se še zafrkavala, da me je nekdo ustrelil v nogo. Ti si sedaj na čisto pravi poti. Dobro je, da veš zakaj je kaj bilo. Saj včasih je malo zoprno. Ko sem jaz gledala prvič svoja pretekla življenja, so bila vedno... sem mislila, da bo kaj bolj pozitivno, duhovno.

T: Hvala ti, da si rekla na začetku, da je tak občutek, kot da si izmišljuješ, ker je res tako. Se ti zdi kot, da si izmišljuješ. Ker sem se počutila: 'ojoj, kaj si zdaj izmišljujem tukaj.' Ker se ti prikazuje v različnih oblikah. Ali vizualno, ali slišiš ali karkoli. In potem si rečeš, da si izmišljuješ. To je res dober, da poveš na začetku, da je tak občutek. Ker jaz sem želela slike, pa ni šlo.

T: Kako ti je pa v tem življenju pomemben tvoj zgled? Tvoje telo?

R2: Bilo mi je zelo. Zdaj mi je manj.

T: To najbrž tudi od tega prihaja, ker si vedno bila malo zanemarjena. Vedno je nekaj bilo na fizičnem nivoju.

R2: Pastirček sem bila zelo lep.

T: A pastirček si bila lep? (smeh)

R2: Ja, drugi moški sem bila pa zelo grd.

T: Imaš še kakšno vprašanje preden zaključiva?

R2: Mislim, da ne

T: Lahko tudi po e-pošti pošlješ, če želiš še kaj izvedeti.

R2: Zelo zanimivo. Rada bi se zahvalila. Bilo je zelo zanimivo.

T: Vzemi si čas, ne se obremenjevati. Vsi smo bili že vse možno.

R2: Ampak veš kako je bilo. Kot, da vidim očeta, kot da vidim babico, kot da vidim mamo. Te ljudi, ki jih nekak poznam tukaj. A so to ti ljudje? Dober, mami ni bilo. Kot da je moj brat

moja sestra. Babica je bila ista babica. Tisti izraz njen je bil isti in oče je bil isti. Isti oče, ki mi tako »najeda«. Tak karakter.

T: Samo zamenjal so se malo.

R2: Ja, zamenjal. Samo babica je bila babica.

T: To je tipično

R2: Pa še takrat me je hotela rešiti.

Se poslovimo in odidemo

REGRESIVNA TERAPIJA – 3 UPORABNIK – (R3)

I. DEL – INTUITIVEN VPOGLED

T: No, kako to, da si se pravzaprav odločil za regresijo?

R3: Prvo iz radovednosti. Punca mi je povedala, ki se pozna z R2, potem sem pa rekel, da kar grem in potem se mi je še prav zanimivo zdelo, ko je rekla R2, da bom moral malo meditirati. Prvo mi je rekla, da mi bo prinesla neke vodene meditacije. Nekaj časa sem čakal in ker mi jih ni, sem jaz šel iskati na internet in sem dobil s strani www... in sem si naložil velik teh stvari...in sem ves teden poslušal te meditacije.

T: A je bilo dober?

R3: Ja. *(še malo razlaga o svoji izkušnji z meditacijo)*.. Imaš tudi tako meditacijo, ki jo poslušáš celo noč. In imaš program za celo noč. Daš, da se ti ponovi na dve urici.

T: Kakšna pa je razlika v spanju?

R3: Glej, še zdaj sem tak zaspan. Imaš alfa, beta, gama, theta in potem je odvisno na kateri frekvenci poslušáš. ...

T: Super. Zelo zanimivo.

R3: To je fino, da ljudje prej naredijo eno tako, če še nimajo izkušenj z vpogledom v prejšnja življenja, meditacijo ali pa kaj v tem stilu. Zato, da se navadiš na to stanje. Navadit se moraš na to stanje zavesti, ki je blazno sproščeno. Zelo redko se zgodi, da ljudje, ki pridajo na vpogled v prejšnja življenja, ne vidijo prejšnjih življenj. To je res takrat, ko človek pride iz take res nervozne situacije.

R3: Ravno, ko sva se zmenila, da se dobiva 15 minut prej, sem se jaz vozil čez center, kjer je velik zastoj na cesti, tam se voziš in vsi prehitavajo, z motorjem me je prehitel po levi, pešci so skakal. Pol ure sem rabil, da sem prišel do sem. Najbolj stresna situacije, ki je, je zjutraj, ko je največja gneča za iti v službo. Meditacija pomaga v takih situacijah. ...*(govorita še nekaj časa o meditaciji)*

A Mora biti ta regresija tako zgodaj?

T: Ne. Čisto odvisno kdaj je prostor prost, ker je veliko zaseden. Idealno pa je, da je v dopoldanskih urah, ker imaš še vso energijo, ki si si jo nabral. Zjutraj si dokaj svež.

R3: Ja, saj meditacije, masaže so vse zjutraj bolj.

T: Bolj fino je, ja. Čeprav, če čez dan nisi delal nič stresnega, je tudi popoldne dobro.

R3: Pa tudi zvečer, ko je že vse bolj umirjeno.

T: Ja. Samo moraš biti sproščen in spočit. A si si na spletni strani slučajno kaj prebral?

R3: Nisem. Si bom pogleda.

T: Ok. Na spletni strani vse piše. Saj ti bom tudi jaz razložila. Vse stvari, ki jih delam, jih delam zelo intuitivno. Ali pa preko duhovnih vodnikov, ki jih ima vsak od nas. Vedno, ko delam prejšnja življenja, je terapija sestavljena iz več delov. Iz treh kosov. Na začetku je intuitiven vpogled v tvoje življenje, se pravi kaj se dogaja, da vidimo kje si, kje so glavne stvari, glavne značilnosti, glavne teme tvojega življenja. Potem pride vpogled v prejšnja življenja z vodeno meditacijo, ki traja približno eno uro. Na koncu pa narediva še povzetek. Na začetku narediva ta intuitiven vpogled zaradi tega, ker je zelo pomembno, da vidiva kje si. Ker potem, ko delava prejšnja življenja, lahko na koncu celo zgodbo sestaviva. Stvari se blazno povezujejo. V sami meditaciji v prejšnja življenja, je cela vodena. Zelo je nevsiljiva, nenaporna. Dostikrat so ljudje presenečeni, ker si predstavljajo, da je vpogled v prejšnja življenja blazno dramatičen. To je tisti tabu od prej, od regresije, od tega pojma. Je pa zelo naravno, sproščeno, mirno. Tekom te vodene meditacije te bom postavljala vprašanja, ti pa mi boš odgovarjal kaj se dogaja, kaj vidiš itd. Dostikrat ljudje razmišljajo ali je to plod njihove

domišljije ali je to zares. Težko je reči, da vse tisto kar vidiš, da je 100% res, čeprav jaz imam lastno izkušnjo in ogromno ljudi je, ki so to potrdili. Da so dobili neko potrditev, da je tisto res.

R3: Saj ne morejo iti nazaj, da bi to potrdili.

T: Ne. Jaz sem imela eno življenje, ko sem se spraševala pa kdo je ta oseba in mi moji vodniki povedo ime. In sem šla na Google pogledat in sem našla podatke in je bilo vse isto. Biografija te osebe, slika. Šlo je namreč za eno znano osebnost. In nikoli nisem imela pojma o tej osebi. In sem bila čisto šokirana.

R3: A to si bila ti, ta oseba, v prejšnjem življenju?

T: Ja. Ampak je bila dosti znana oseba in je bilo tudi dosti lahko preverit. Drugače pa dr. Brian Weiss, pri katerem sem se tudi jaz učila, on ima veliko primerov, v katerih so ljudje odkrili svoja prejšnja življenja in svoja imena ter naslove in so šli tja pogledat.

R3: Da nisi ti to. Recimo pri teh meditacijah, ki sem jih jaz poslušal, je tudi veliko teh subliminalnih sporočil, ki jih ti sicer ne slišiš ..

T: So vmes, ja.

R3: ..in je vse tako vodeno; zaupaj vase, I am confident,...sporočil. In podobno se dogaja; na primer si bila majhna in si spala, radio je bil vklopljen in speaker govori. In prideš v stanje preden zaspíš ali preden se zbudiš

T: To bi bil potem spomin, ki se ti ven potegne

R3: In potem recimo med to regresijo, ki dejansko zelo vpliva. Jaz se spomnim, da sem nekaj časa poslušal te ... in ti čisto stimulira možgane, ki ti vlečejo ven spomin in potem sem se začel spominjati med sanjanjem neke stvari, ki so se mi dogajale davno nazaj in sem jih že zdavnaj pozabil. Lahko, da se je tebi tudi to zgodila, si tam ležala in si se to spomnila.

T: Nekaj moraš vedeti. Da so prejšnja življenja blazno povezana. Rdeča nit gre čez vsa življenja. Ne rdeča nit kakšne lase ima človek, ampak zakaj se inkarnira, kaj je njegovo poslanstvo, zakaj se je duša sploh inkarnirala. In ta rdeča nit skozi življenja pa zdaj do tega življenja je samo nadaljevanje. Pri prejšnjih življenjih veš, da je šlo za prejšnja življenja, ker se navezuje na tvoje zdajšnje življenje. Zdaj v končni fazi. Ni zdaj pomembno, da ti veš a se je res točno tako zgodilo. Pomembno je, da ti začneš drugače razmišljat. To je to. To je glavno. Vpogled v prejšnja življenja. Stvari kot; zakaj so nam ene stvari všeč, zakaj nam ene niso všeč. Vse to kar nas privlači, kar nas odbija, vse to je dejansko nadaljevanje od prej. Kar je zelo zanimivo. Nekdo reče, da mu Afrika sploh ni všeč, da nikoli ne bi šel v Afriko. In ima prav odpor. Čim imaš ti za eno stvar ekstremno čustvo, ali v eno smer ali v drugo, je skoraj sigurno, da je to nadaljevanje od česa prej.

R3: Razumem, ja.

T: Ker je vzorec že v podzavesti. Med množico ljudi točno enega zagledaš in točno ta ti je všeč. Zakaj, ne. Ampak takoj ti je všeč. Pa lahko, da ni nič posebnega. Točno ta. In zelo velika verjetnost je, da se tudi duše tako prepoznajo in to je novo življenje in je samo nadaljevanje prejšnjih življenj.

R3: Pa vi temeljite na kakšni veri? Tukaj imate Kristusa recimo, in tam je nek Buda.

T: To so mojstri. V bistvu v duhovnem svetu, ne v veri.

R3: Drugače se tudi hinduizem nanaša na to reinkarnacijo. Pa tudi Tibetanci, ki skozi iščejo dalajlamo

T: Gre za... Te slike tukaj so samo začasno, dokler ne dobimo ta velikih slik. Te slike predstavljajo različne mojstre. Mojstri so v bistvu bitja, ki jih je človeštvo prepoznalo skozi neke religije in naredili celo znanost in je šlo v to smer. V glavnem so bili čisto normalni ljudje, ki so prišli na zemljo, so se reinkarnirali in so dosegli svoje mojstrstvo. Mojstrstvo v smislu svojega duhovnega zavedanja. To so samo ena izmed bitij iz duhovnega sveta. Ko so zaključili to svojo reinkarnacijo, so ponavadi zaključili tudi svoj karmični krog, fizičen. In so potem samo še v duhovnem svetu delovali in spet napredovali. Zelo velikokrat te mojstri, ki

so živeli na zemlji, so se dostikrat reinkarnirali na zemljo in dosegli mojstrstvo, kar itak čaka vsakega izmed nas. Ni to nekaj posebnega. Zdaj pa zelo pomagajo zemlji. Pomagajo v smislu, da se stvari osebnega in duhovnega razvoja, tehnološkega razvoja, celotnega razvoja. Delujejo na principu, če ti preprosto povem, na principu energije. Usmerjajo svojo energetske žarke v ta planet v določene posameznike, v določene situacije. Mojstri so samo eni izmed njih. Če pogledaš angele. To ni povezan z religijo. Angeli so bitja, ki se za razliko od mojstrov, nikoli niso reinkarnirala. So pa bitja duhovnega sveta. Angeli kot jih jaz zaznavam so ene ljubeče misli. Kot aspekt ljubezni, aspekt take čisto brezpogojne ljubezni. Eni mir, drugi trdoživost, aspekte zdravljenja. Potem jim mi damo imena, damo jim kvalitete. Damo jim eno osebnost, da jih sploh lahko dojamemo. V bistvu bitja duhovnega sveta, vsaj jaz jih ne dojemam tako kot se mi med seboj dojemamo. Damo jim eno obliko, da si jih lahko predstavljamo. Zakaj pa so različni angeli in mojstri? Zato ker ima vsak eno svojo kvaliteto. Tako kot mi. Saj smo res vsi ljudje ampak vsak izmed nas ima eno karakterno specifiko. Nek svoj talent. Neki kar nas loči od drugega. Ni boljše-slabše, pomeni samo drugače s svojo specifičnost. Isto je to v duhovnem svetu. Poleg teh dveh ima vsak človek svoje duhovne vodnike. Duhovni vodnik je podobno kot mojster, s tem da, če povem primer, mojster bi lahko bil dekan na univerzi, vodnik je pa recimo profesor v srednji šoli. Potem napreduješ na faks in postaneš profesor na faksu. V glavnem to je razlika. Se pravi v znanju v moči v energiji itd. ko se reinkarniraš pridajo s teboj tvoji angeli in vodniki. Tvoje duhovno spremstvo, tvoj duhovni team, ki te spremlja v tem tvojem življenju. To je na nek način pomembno, ker kamorkoli greš jih imaš na nek način s seboj v svoji avri. Imeti v svoji avri oziroma v svojem energetskem polju, je tako kot da imaš direktno telefonsko povezavo z njimi. Se pravi, karkoli se s teboj dogaja, so s teboj. So v direktni energetski povezavi. In kadar karkoli rabiš, v trenutku pride pomoč. Primer, da se ti sprašuješ kako bi nekaj naredil. In v trenutku pride ideja. Ali pa zelo iščeš eno knjigo in pride nekdo te vprašati, če rabiš to knjigo. To nje delo tvojih vodnikov in angelov, ki ti odpirajo vrata, možnosti tam kjer je zate najboljše. Dajo ti inspiracijo, dajo ti velik enih stvari.

R3: Recimo te nesreče na svetu, zakaj pa tem angeli ne odpirajo vrat

T: Zakaj je človek nesrečen?

R3: Recimo nek otročiček tam v Afriki

T: Prvo moraš to zelo široko gledat vse, karmično, zakaj si ena duša izbere tako inkarnacijo. Daleč od tega, da zagovarjam, da je to prav. Zakaj si duše izberejo tako inkarnacijo?

R3: Lahko izbiraš potem, ali kaj?

T: Mi si inkarnacijo izbiramo. Preden prideš v življenje, si v energetski obliki. Si tako kot ti zdaj, samo da imaš ogromno več znanja, ker je sedaj to, kakor zaprto v tebi in še le z delom na sebi ga začneš odpirati. Ogromno imaš znanja in ogromno imaš razumevanja in duhovni svet s tvojimi duhovnimi vodniki pravzaprav planiraš svoje naslednje življenje. Gledaš kaj so bila prejšnja življenja in gledaš katere stvari si se naučil in katere se nisi naučil in kaj je tisti kar moraš še osvojiti. In potem se odločiš za približen scenarij, kdo bodo starši in ostalo, kaj boš delal in tako naprej. In potem se inkarniraš in greš v življenje. S tem, da usoda in svobodna volja gresta z roko v roki. Ni to ločeno, se pravi ljudje nimajo določeno vse vnaprej. Določene so glavne točke, glavne predispozicije, obstaja zelo velika verjetnost, da se bodo stvari dogajale, ampak ti s svojo svobodno voljo lahko preprosto rečeš ne. In ogromno ljudi, priložnostim, ki prihajajo v njihovo življenje, svoji usodi preprosto rečejo ne. Ker se bojijo in jih je strah iti naprej.

R3: A zato si na primer izberejo, da bodo trpeli, nekoga, ki so dali kot čarovnika v srednjem veku, na začetku mučili potem pa še na grmado.

T: Ja. Veš to je tako, če gledaš s samim logičnim umom, čisto z zemeljskim gledanjem, tega ne moreš dojeti. Zakaj bi si nekaj takšnega izbral. Kljub vsemu, vsi strnimo k temu, da bi čimbolj živeli. Z dušnega vidika pa rabimo čimbolj različne izkušnje. Mogoče primer nekoga,

ki je zelo bolan. Gre za primer človeka, ki je vse življenje samo dajal, dajal drugim, ni pa znal sprejemati. Zelo pa je pomembno, da se ti naučiš dajati ampak tudi sprejemati. Mogoče si potem izbere tako inkarnacijo, s takim položajem, kjer se mora naučiti tudi sprejemati od drugih pomoč. Čisto iz fizičnega, zemeljskega vidika, bi ljudje rekli zakaj se slabe stvari dogajajo dobrim ljudem. Ampak to ni to. Ti moraš z dušnega vidika gledati. Kaj se duša uči. Katero lekcijo duše dobijo. Ker to življenje tukaj je zelo en majhen drobec.

R3: Duša ves čas pridobiva potem znanje. Kaj pa potem, ko pridobi vse to znanje?

T: Jaz mislim, da končnosti ni.

R3: A potem so neskončne reinkarnacije?

T: Fizičnih, tako kot jaz razumem, fizične reinkarnacije, fizično telo, se sčasoma končajo. So pa inkarnacije v druge duhovne svetove. Obstaja ogromno planetov, pa tudi nefizičnih prostorov, kjer se duša uči. Končnosti ni. Mi razmišljamo o končnosti, ker smo navajeni. Ta soba ima začetek in konec na steni, je omejena. Ampak takoj, ko se vprašaš, koliko je veselje veliko, je to odgovor. Kaj pa če se konča, kaj je potem. Naši možgani so sprogramirani na končnost in tega ne morejo dojeti. Ko vstopaš v razumevanje, bom rekla, malo bolj drugačnih konceptov, je treba logiko, zdrava pamet je vedno dobrodošla, izklopiti. Čez logiko včasih ne moreš razložiti teh stvari. Tako kot čez logiko ne moreš opisati kaj je ljubezen. Najprej rabiš besede. Ampak ljubezen nima konca, nima omejitve, pač je. Tako je z našo dušo. Je. Se mi zdi, da ene stvari s časom, s svojim razvojem, s svojim duhovnim prebujenjem, razumeš zares. Na začetku so to neki idejni koncepti in če gledaš različne religije, različna dela različnih ljudi, velik teh konceptov predstavljajo. Te koncepti so definitivno zelo zanimivi. So kar hrana dostikrat za človeka, za dušo. Ampak sčasoma gre za to, ne da ti neke koncepte uveljaviš, ampak v bistvu, da ti dobiš svojo lastno izkušnjo. Se pravi duhovnost je zelo prizemljena stvar. Ni ocenjevanje ampak je čisto praktična. Na zemlji si, gre za neke principe, kako veselje funkcionira in zdaj to spraviti v svoje življenje. To je vsa umetnost. Ni čaščenje ničesar drugega kakor v resnici samega sebe, svetlobe samega sebe. Zaupanje vase, v svojo notranjo modrost.

R3: To so predvsem ena pomagala.

T: Ja, točno to. Različne tehnike, različne stvari, knjige. To so zunanja orodja, ki ti lahko dajo nekaj, da ti sebe notranje še bolj prebudiš. Vsi ljudje, kar je zelo zanimivo, so šli na konec sveta iskat nekaj, potem pa ugotovili, da so v bistvu samega sebe iskali. Ampak tisto kar rabiš.

R3: Ja. Jaz tudi drugače zelo veliko potujem. Jaz vem to, da če hočeš dejansko najti samega sebe, moraš biti zelo močen.

T: Ja, prav fizično, zaradi energetskih vezi. Zakaj? Vse to kar je okoli nas, je energetsko polje. Kar zgleda fizično, je še zmeraj energetsko polje, samo da vibrira zelo počasi. Vse je energija in tam kjer si ti recimo odraščal, kjer živiš, je neko tako energetsko polje, ki predstavlja tvojo osebnost. Tvoja osebnost ni nujno, da je tvoja prava resnična bit. Resnična bit je tvoja duša. In ljudje vedno iščemo sami sebe. Svojo dušo, svojo pravo energijo. Ampak čez to osebnost, ki jo ti sestaviš tekom odraščanja, tudi pod vplivom prejšnjih življenj, je ravno zaradi tega, ker je to tako močen program, pomembno, da se fizično umakneš s tega energetskega polja, da vstopiš v čisto drugo energetsko polje, da dobiš ta pravo interakcijo, da se ti nekaj odpre, da rečeš aja. Ker prej si kar nekam ukalupljen. Kar neki živiš po enem programu, sploh nisi v stiku s tem kar bi ti želel, ko si ti na potovanju, ko si stran, ti dobiš tisto, kjer ni nobene ukalupljenosti in gledaš nove stvari. Vidiš nove stvari. Vidiš čisto nov svet. Takrat pa sebe končno spet lahko doživiš. In zato je pomembno, da se fizično umakneš. In ljudje, ki veliko potujemo imamo blazno široko gledanje na svet. Definitivno, ker nisi ukalupljen. Imamo različne informacije

R3: ja. Pa skozi gledamo te zadeve. Ko se družimo, ti ne začneš razmišljati samostojno, potem bi postali preveč republični državci. In potem ti dajo skozi vse informacije, radio, telefon, televizijo in te skozi. Sej ti lahko to opustiš, sicer je zelo težko, ker ti postane zelo dolčas in

nimaš kaj delati, ti postane brez veze. Če pa malo časa počakaš, začneš razmišljati in rečeš: 'aha' in začneš razmišljati o stvareh, o katerih nisi še nikoli.

T: Točno tako.

R3: Recimo, če si v taki državi kot je Indija, nimaš na primer televizije in imaš veliko več časa zase. In potem začneš razmišljati.

T: Potem ljudje dostikrat ugotovijo, da zadnjih 20, 30 let živijo v enem čist sprogramiranem svetu in so srečni. Pač živijo. Sploh ne rabijo svojih notranjih talentov in to v bistvu postaja zelo velik problem. Ker na en način vsi ti mediji in vse to, država (nas hoče), ne prebuja sebe. Zakaj? Če se bo človek enkrat prebudil, nihče več ne bo nasedel na »foro« ustrahovanja. Ker kaj je prebujenje? Notranje prebujenje ni sledenje nobenemu drugemu kakor samemu sebi. Verjeti samemu sebi. Zaupati samega vase in narediti v življenju točno to kar je tvoja vizija. In to, v bistvu, država ve. In če bi država imela kup takih ljudi, kdo bi bil potem hlapec?

R3: Največ je takih študentov. Ker oni nimajo kaj za zgubiti in imajo dosti časa. Tisti, ki se je spomnil, da daš 20% državi. Kaj za vraga!

T: Ja, to so te stvari. In te stvari se zatirajo na en način

R3: Ves čas te bombardirajo z nekimi stvari. Služba, posel. Ko prideš domov pojest, in potem si čisto utrujen. Potem prižgeš televizijo in gledaš. In spet te bombardirajo z informacijami

T: Spet in vedno več je novih programov.

R3: Nimaš pa časa zase, da bi si ga vzeli. Recimo tukaj je dobra scena; meditacija, ki sem jo poslušal, 30 – 60 minut na dan. Zjutraj in zvečer poslušam in to 6 tednov in dejansko v vsem tem času imaš čas razmišljati o vsem tem. V bistvu si prav namensko vzameš čas, ki si ga ponavadi ne. Vzameš si čas na primer za fitnes ampak potem spet ni tistem stepperju gledaš televizijo.

T: Mi potrebujemo fazo doživetja, da je racionalen del samo en del nas. Obstaja tudi intuitiven del. Obstajajo tudi drugi aspekti nas. Takrat, ko greš malo ven iz tega, da non-stop hraniš svoj um in ljudje postajajo vedno bolj nesrečni, ljudje namreč iščejo ves čas nekaj. Kaj? Razbremenijo svoj um. to je vse. Nehaj biti stalno bombardiran z informacijami. Pojdi v naravo. Poslušaj ptičke. Stopi v stik z naravo. Ker narava ima prave interakcije, ki te uravnotežijo. Narava zelo balansira človeka na vseh možnih nivojih, ker smo del narave kakorkoli že pogledaš

R3: Narava je že sama po sebi uravnotežena. Ko pride človek v naravo, je v bistvu samo en tujek. Ker mora biti uravnotežen na neki drugi frekvenci.

T: Ko ti stopiš večkrat v naravo, namesto, da gledaš tv, zabavat itd, da se malo umiriš in da se trudiš en teden, ne tega delat ampak hodit v naravo. Kako se boš v tem enem tednu počutil? Kakšne bodo tvoje vibracije, kakšno bo tvoje razmišljanje, kako jasnost pride v tvoje misli. Cela jasna slika. Ljudje recimo imamo velik problemov. Kdo ustvari te probleme? Sam si jih ustvariš, ker ti notranji glas govori: ustavi se, nehaj. Tvoj um pa ti reče: moram, moram, moram. Nihče ne bo dosegel tega, drugega, tretjega.

R3: Moraš ja, če ne boš plačal kredita, stanovanja, položnic,...

T: Stvari se delajo. Kaj je primarno? Zakaj ljudje stvari delajo? Primarno ljudje na žalost stvari delajo iz strahu. Po eksistenci. Po preživetju. Zato je pa zelo zanimivo, ko gledaš sistem čaker. Vsaka od čaker izraža svoj aspekt v življenju človeka. Prva čakra v človeku, ki je spodaj, je rdeča in izraža eksistenco. In zelo veliko ljudi vibrira na nivoju eksistence. Zelo velik stvari delajo zaradi eksistence.

R3: Tukaj na teh meditacijah je tudi odpiranje čaker.

T: Ja. To je zelo pomembno. In bolj, ko greš gor po čakrah, bolj tudi svojo energijo v življenju čez svoja dajanja, razmišljanja, zanimanja dviguješ čez čakre in jo podpiraš, bolj hitreje prideš do srca, do svoje srčne želje. In takrat v bistvu začutiš kdo sploh si. Kaj sploh je tvoj namen. Pri tretjem očesu dobiš duhovno videnje, dobiš uvid kaj se sploh dogaja. Začneš dojemati, da vse kar gledaš je tako kot en program. Totalen hologram. In ti začneš videti čez to.

Vidiš kreativne rešitve. Vidiš ljudi, ki imajo problem. Kot ena kletka, tako čisto simbolično. Kot da si sam eno kletko postavil okoli sebe. Točno veš zakaj si je, kako si jo je. Tukaj je pa zanka prejšnjih življenj, kaj ti v bistvu s vpogledom v prejšnja življenja dobiš. To, da vidiš sebe, kako so nate tvoji obrambni mehanizmi v preteklosti delovali. Na katere vabe si nasedel, katere vabe zagrabil. Zato ker vsaka od čakr predstavlja pri človeku en nivo zavedanja. Prva je čakra eksistence, druga je čakra odnosov, tretja je čakra notranje moči in samopodobe, srčna čakra je čakra sprejemanja, dajanja ljubezni, odpuščanja, grlena čakra je čakra izražanja samega sebe, misli, tretje oko, videnje, resnica in kronska čakra je čakra duhovnega zavedanja. In človek, ki aktivira vse te čakre, se začne balansirat. Se zaveda, bom rekla glavo ima v nebesih, noge pa na zemlji. Zaveda se svoje duhovne povezave, zaveda se svojega duhovnega izvora, zaveda se iz kje prihajajo informacije, od kod dobiva višje in kreativne rešitve. S tem, ko ima uravnotežene vse čakre, se pretakajo te informacije, ta energija čez vse čakre navzdol in dejansko se potem čez prvo prizemljijo v ta svet. Se pravi, da to kar vidiš živiš. Velikokrat je to problem pri ljudeh, da se odprejo samo zgornje čakre. Nočejo se z zemeljskimi stvarmi ukvarjat in se samo zgornje odprejo in živijo v iluzornem, kvazi duhovnem svetu, ker se bojijo soočiti z življenjem. Imaš primer ljudi, ki imajo samo spodnje tri odprte in so totalno zemeljski in nič drugega ne zaznajo. Gre pa zato, da ti vse odpreš. Srce poln glave je transformator. Zato pravijo ljubezen. Ljubezen je odgovor na vse. Je ne, toda to moraš res razumeti kako je odgovor. Kaj delamo iz življenja v življenje. Gledamo svoje vzorce in ugotavljamo kje stvari nismo razrešili z ljubeznijo. Spet srčna čakra. Kje smo v bistvu; če gledamo plexus na primer v prejšnjem življenju kdo bo zmagal v premoči, moč, a smo gledali skozi posesivnost, ali strahove eksistenčne, ali kaj drugega. Ali nismo živeli sebe? Kdo ve kaj smo vse delali. Ko gledaš to potem na čakrah, je vse skupaj pomešano v tem življenju. In to življenje je dejansko, te programe, ki jih imaš v tem življenju, na primer to družino, ki ti je dala določene programe, to vzgojo, to izobraževanje, prijatelj, partner ti daje, vsak ti daje svoj program. Se pravi en svoj inprint v tvoje energetske polje. Zakaj ima sploh to. Zaradi tega ker odraža nekaj še od prej, kar nisi razrešil. Zdaj, če imaš z nekom zelo dober odnos, zelo uravnotežen, zelo ustvarjalen, potem najbrž to pomeni, da imaš s to osebo razrešene stvari in da sedaj lahko končno živita skupaj tako kot je treba. Se podpirata brez tistih zapletov in prepletov nepotrebnih, da res živita kreativno življenje, kar je tudi namen. Naš namen je, da vse tiste stare stvari porežemo, tiste predpotopne vzorce, ki jih imamo v sebi, prebudimo svojo notranjo svetlobo, prebudimo svoj celoten potencial in ga živimo. To je tisti kar pravijo, da aktiviraš večji procent možganov. Potem ta osnovna energija, ki je zavest, deluje tudi na možgane in vse ostalo. Se pravi misli ne prihajajo iz možganov. Je osnovna energija, osnovna zavest, ki vpliva na to kako mi razmišljamo, kako se povezave dogajajo itd. to je en takšen krog razumevanja. In tudi zelo pomembno je za ljudi, da razumejo zakaj so v tem življenju tukaj. Zakaj so sploh tukaj? Kaj delajo tukaj? dokler jih tisti programi še hranijo je v redu, a se dostikrat vprašaš 'zakaj sem sploh tukaj?'. In če ti živiš svoje pravo poslanstvo, potem si srečen. Potem imaš občutek notranje izpolnitve. Zelo velikokrat pa ljudje tega nimamo. Moramo ugotoviti zakaj smo tukaj.

R3: Potem, če ta duša ugotovi, da ne opravlja tukaj svojega poslanstva, se odloči, da bo umrla? Da bo zamenjala...?

T: Ne. Dva aspekta sta tukaj pomembna. Tvoja osebnost je lahko zelo dominantna tukaj dokler se ti duhovno ne prebudiš. Ko pa se ti duhovno prebudiš, pomeni, da ti začneš poslušati svojo dušo. Čisto na hiter. In takrat ti duša na primer začne govoriti. To kar si do sedaj živel, je bilo točno to kar si potreboval, zdaj pa je čas, da začnemo malo drugače živeti. Začnemo druge ideje vnašati v naše življenje. Zakaj se nekdo na točno določeni točki prebudi, zato ker je takrat pripravljen. Prej pa nisi in se ne boš.

R3: Moraš začutiti, ne?

T: Točno tako. Mene velikokrat sprašujejo: 'a ne pride...?' ne mene spraševati. Ti moraš vedeti. Če ti čutiš, potem je. Če čutiš, da ni čas, da nisi prava oseba ali karkoli, potem ni. In za katerokoli stvar v življenju tako veš. Po občutku. In to je tvoja duša. To je tvoja prava resnica, ki ti na vsakem koraku govori ali je to zate ali ni. Včasih je stvar zate samo za določeno obdobje. Ni nujno, da je vse za večno. Pač za tisto fazo za katero rabiš učenje. Kaj pa smo v preteklosti delali? Točno to kar smo mogli. Ko se začneš o tem pogovarjat, se ti odpre cel spekter novih vprašanj. Ampak to je to. Da se duša dejansko prebudi v tvoji osebnosti in presvetli čez tvojo osebnost in da ti res začneš živeti sebe in ne svoje vzorce, sebe. Dostikrat ljudje, ki gredo pogledat svoja prejšnja življenja, vidijo, da iz življenja v življenje, so bile samo različne maske. Dobesedno, ko se ti reinkarniraš v eno osebo, daš masko nase in ko enkrat zapustiš telo, s tem odvržeš masko. In daš spet novo masko in ta maska zelo dober opiše kakšen si in kaj se ti dogaja. Katero masko si si izbral? Ampak to nisi ti. Ti si tista senca noter. To so pa samo maske. Dostikrat so ljudje šokirani, ko vidijo svoja življenja in kaj vse so bili. Vendar to ni pomembno. Ne dajaj svoji osebnosti, svojemu egu dobesedno, prevelikega pomena. Eni ljudje, če nečesa ne marajo, blazno zagrenijo ljudem okoli sebe, življenje. Zaradi svojega ega, svoje osebnosti, svoje maske. Takrat dojameš koliko mask si že bil in da so to res samo maske in da sploh ni tako pomembna.

R3: In mi se kaj inkarniramo v ljudi, v živali? Kako?

T: Veš kako. Zelo je odvisno. Zdaj tudi same duše... ki so različne tipe ljudi... V končni fazi smo vsi iz istega izvora, iz stvarnika. Ampak... duše so, bom rekla...; v različnih svetovih, na različnih nivojih prebivaš kot duša. Zdaj je zelo veliko duš, ki so mogoče prvič inkarnirane na zemlji kot ljudje. Ki so prišle mogoče bolj pomagati svetu. Ali pa nimajo toliko velik zemeljskih inkarnacij. Imajo inkarnacije kot bitja, sicer mogoče v človeški podobi ampak na drugih planetih, ki so malo drugačni itd. lahko se zgodi, da ljudje vidijo svoja življenja na čisto drugih planetih, ali pa v netelesnih oblikah ali pa kot žival, ko si bil. Takega kroga evolucije ni kot na primer prvo si bil žival, zdaj pa človek. Lahko si bil orel, lahko nisi bil. Lahko, da sploh še nisi šel v tako obliko. Lahko, da si bil v razvitejših oblikah. Zelo različno. Se mi zdi, da takrat, ko razlagajo, da gre duša najprej v črva,..., da gledajo zelo skozi zemeljske oči. Da gledajo kot da bi se duša samo na zemlji inkarnirala. Imaš ogromno planetov, ogromno vesolj, ogromno sistemov, kjer bi se duša lahko inkarnirala. Zato ker se samo učimo. Zemlja je dejansko samo učilnica. To je samo oder. In ti ko verjameš v svojo osebnost, v svojo masko, verjameš, da je ta oder resničen. In rešitve za katerokoli stvar, so končne, so omejene. Ko ti prepoznaš, da nisi ta maska, da je ta maska samo tvoje orodje na v tem življenju, začutiš svojo pravo senco, začneš gledat noro kreativne rešitve. To je tisto, ko ti začneš razmišljati, po logiki greš od točke a do točke b, po logiki od točke a do točke b boš potoval, recimo, da bi en posel izbiral, bi potoval ne vem koliko časa, ne vem koliko financ bi porabil, pa za raziskavo trga itd bi zakompliciral do neskončnosti. Če pa delaš po intuiciji, rečeš 'ok vesolje, kaj naj naredim? Daj pomagaj mi.' In vesolje ti pripelje na pot človeka, ki ti da vse odgovore v enem paketu in ti dejansko, recimo, lahko ponudi nekaj, da v dveh dneh razrešiš nekaj kar bi druga oseba, po toliko manj optimalnega znanja potrebovala dve leti. To je to. To so bližnjice v življenju.

R3: Ja, samo.....zdaj pa, če ljudje ne rečejo vesolje ampak rečejo Buda, Alah, Bog, Kristus pomagaj mi na tej poti. In hodijo v vse te prostore džamije, cerkve, templje itd in vsi rečejo 'daj mi pomagaj' in velik teh ljudi potem nima pomoči.

T: Imajo. Vsak dobi. To je to. Samo ti ne prepoznaš. Zanka je v tem, da ti ne prepoznaš stvari. Vrata so ti odprta. Ko je trenutek zate, se ti vrata odprejo. Ampak ljudje, namesto, da bi došli, saj tukaj je tudi problem...

R3: In imamo veliko lačnih na svetu

T: Ja. To je tisto kar je najbolj grozen. To je izkušnja duše. Ne pomeni pa to, da če gledaš stvari iz tega vidika, da moraš sedeti doma na kavču in da je to izkušnja duše. Ne. Če čutiš,

pojdi v akcijo, pojdi spreminjati svet. Hvala bogu. Ampak je to izkušnja duše, drugače se duša ne bi inkarnirala. In vsak človek vedno dobi pomoč. Zakaj smo ljudje v svojih težavah? Ker ne dojamemo kaj je lekcija. Ti prideš sem, ker je to tvoja šola. In ti sam sebi igraš, da to ni šola. Ti sam sebi igraš, da hočeš v bistvu uživati. Življenje primarno je šola in ko ti dojameš, ko začneš ozavešcat, potem pa bodo vse te stvari prišle. In ljudje dostikrat rečejo: 'joj, pomagaj mi'. Pomagaj samo sebi. Na poti so ti sigurno prišli ljudje, ki so ti povedali to. Sigurno ti je v roke padla knjiga, ki jo rabiš. Sigurno, 100%. Na primer, ko se pogovarjam z ljudmi, mi rečejo: 'joj, že 30 let nazaj mi je padla ta knjiga v roke'. In kaj on naredi? Kaj tvoja maska naredi? Reče si: 'ne, tole pa ne.' Selekcijo naredi takoj. Naša maska, naš ego uživa v življenju, ki ga imamo. V omejenosti, v poznanem, v starem. Zaradi tega, ker ti tvoja duša reče, da naredi ta korak, ego pa reče, da ne ne ne, ker te je strah odreagirat. Zaradi tega, ker je zelo primaren, zelo prvinski, živalski. Žival, ki gre v gozd naredi korake zelo previdno. To je ego, živalski del nas. V katerikoli novi situaciji te vedno zategne, potem te pa še fino propagirajo kako moraš biti zategnjen. In potem seveda kadar pride inspiracija kaj narediti, ti ego reče ne. In ljudje dobivajo inspiracije. Vsak je konstantno povezan z izvorom. Lahko mu rečeš bog, kakorkoli, saj je vseeno. Vedno si povezan z izvorom. Ker če ne, ne bi živel. Ampak a uporabljaš te informacije, je pa že druga zgodba. In naša stvar je, da se toliko ozavestimo, da začnemo te informacije uporabljati. Torej duhovnost je totalno praktična stvar. Ni čaščenje nobenega, nikogar. Recimo ljudje kličejo razna bitja. Ta bitja obstajajo, definitivno. In ta bitja ti pomagajo. Ampak ti ne pomagajo v smislu, na izvoli ribo, ampak tako, da te naučijo loviti ribe. In če ti rečeš, da hočeš ribo, bog pomagaj mi ribo dobiti, ti bo vedno znova povedal, da moraš sam v sebi najti to znanje, ker ga imaš. Torej ti že stotič povem, glej tako se ribo ulovi. Pa ti nikoli več ne bo treba prosit. Če boš znal uloviti ribo, boš lahko še drugim pokazal. Dajva še enkrat. In če s tega vidika pogledaš, smo mi kot majhni otroci. Tako zelo majčkeni otroci, ki sploh ne dojemamo kaj se dogaja na tem svetu. Gledamo trpljenja, gledamo probleme, verjamemo, da so resnični. In na drugem nivoju nam je dan cel spekter odgovorov, cel spekter vodstva, cel spekter kako spremeniti stvari. Moraš iti ven iz logike, ker logika je tvoj program, ki je s te zemlje, s tega polja. In na tem področju ima čudovite stvari Ekart Tone. Ne vem, če si slišal. Če bi te te stvari naprej zanimale, on zelo lepo razlaga to.

R3: Jaz sem te pa prej hotel reči, da je o tem zelo dobro knjigo napisal Francelj 1999 sit. Opisuje navidezno masko družbe.

T: Dobesedno, če gledaš kaj družba hoče. Ali cel sistem, ali država, globalizacija, korporacija, kdorkoli že, kaj hočejo ustvariti. To, da imaš eno glavo države in pa eno masko in da vsi ljudje v tej državi nosijo isto masko in to so podmladek te ideje. To lahko zapakiraš v katerikoli nov sistem, ampak to ne gre. In ljudje se zdaj blazno prebujajo. In recimo ta energija, ta bitja zelo pomagajo, da vstopamo v nov način razmišljanja. In to so spremembe. Prej se je dogajalo kot tehnološka revolucija. Kar se pa zdaj dogaja, je pa duhovna. Hočeš nočeš. Ljudje se bodo zdaj začeli duhovno prebujati. Zakaj?.. Veliko ljudi spontano začne drugače razmišljati. Ljudje, ki pa nočejo, bodo pa zašli v take probleme, da bodo morali.

R3: To je tako kot Evropa in Amerika. V drugih kulturah je to prisotno že tisočletja

T: Veliko bolj, ja. Vsak ima svoj način. Niso neke spon strahu pri njih. Govorijo o miru, govori o ljubezni in to prakticirajo in to je to. In naš materialni svet, saj, Evropa in Amerika, je materializem totalen. Naš materialen svet je pa v bistvu v največjih sponah strahu. Z vsakim dnem nas bolj polnijo in nove to in novo tisto in da se sveti, pa krediti.... Na tvojem energetskem polju se začne dogajati, da imaš ti energetske vezi. Energetske vezi se dobesedno navijajo okoli tebe. Okoli čaker. In energija sploh ne funkcioniira. Tvoja dušna svetloba sploh ne prihaja ven. Tvoje pravo znanje sploh ne prihaja ven in si totalen program. In samo živiš. Potem te pa zatre bolezen in drugo, tretje, četrto. In tudi naša življenjska doba je krajša kakor je

telo sprogramirano. Zakaj? Točno zaradi tega kar se dogaja na čustvenem, mentalnem, fizičnem, duhovnem nivoju.

R3: Mogoče je pa duša to rabila.

T: Saj je. Točno v tem obdobju, v tej inkarnaciji, je to namen. So pa koraki naprej in to je to. Da nam je dan veliko večji spekter možnosti, širši. Recimo znanstveniki, tisti, ki si upajo, to potrjujejo. Film 'The secret' to razloži, film 'What the bleep do we know'. Razlaga realnosti, vzporedne svetove, vse kako zavest vpliva na življenje... in čez prejšnja življenja dobiš vpogled v to kaj je moj »catch«. Kaj je tvoja tema v tem življenju. In kaj je zanimivo, da ljudje vidijo, da so v enem partnerskem odnosu že zadnjih deset življenj. In da to sploh ni prava oseba ampak da so se iz nekega strahu spet našli. Lahko smo v službi in ti gre šef zelo na živce in veš da to ni to ampak kar ne moraš iti naprej. Zakaj? Ker bi pogledal svoja življenja kolikokrat si naletel že na isto dušo, na isto »foro«, na isti program. Daj prebudi se že. Daj odloči se zase. Tisti občutek v tebi ti govori, če nekaj ni dober. In sebe kriviti, da je s teboj nekaj narobe. Mi smo tako programirani, da ko začutimo notranjo resnico, da si rečemo, da je z nami nekaj narobe. Začne se z malim, ko čutiš, da bi rad ležal v travi in ti um reče, da ne, da moraš delati nekaj. Otrok pa bi rekel; Ne, jaz bi ležal na travi. Kdo ve zakaj; mogoče se pa hoče zemlja povezovati z mano. Otrok je odprt. Ne, ne, ne. To moraš delati. In potem te ukalupjo in sprogramirajo in ko ti začutiš svojo resnico, takoj pride zraven 'ne, ne, ne'. Zdaj je tudi odvisno koliko si upornik. In kaj je zanka tvojega duhovnega prebujenja. To, da tem 'ne, ne, ne' rečeš stop in se vprašaš kaj čutiš. Vse kar te potem v življenju zanima je, kaj ti čutiš. In ko jaz zaslišim notranjo resnico jasno in glasno, samo še to poslušam in delam. In to nam prinese obilje na vseh nivojih. Prave odnose, pravo službo, pravega partnerja in vse.

R3: Ta 'ne, ne, ne', če se vrnemo nazaj na človeka, ko je nastal. So bili vsi svobodnega uma. Delamo kar hočemo. In po toliko letih je pripeljalo do sem kjer smo. Vsi obremenjeni, pod stresom, moramo neki delat. Če bi lahko živeli tam v nekih Filipinih, na Kubi, ne vem kje. Nabirali sadje in bi bilo to to. Ampak v bistvu nas je nekaj privedlo do tega tukaj. V bistvu, težnja k najmanjši energiji. Če bi imeli pomoč, ali bi se to drugače obrnilo?

T: Glej, to so v bistvu te predispozicije, da je učilnica ta svet. So stvari, ki so se morale storiti in ta učilnica je točno taka kot je morala biti. In to je to. In problem je, ker se ljudje ne gledamo celostno. Gledamo se samo kot fizična bitja. Če se gledaš samo kot duhovno bitje, spet izgubiš. Štirje glavni aspekti so: fizično, mentalno, duhovno in emocionalno. Ti aspekti morajo iti z roko v roki; in ljudje morajo sami pri sebi dojeti te štiri aspekte. Da modrost pride iz duhovnega aspekta in gre čez emocije, čez mentalni aspekt in čez fizičnega. Ne ostane na duhovnem nivoju. To je živeti celostno in izpolnjeno. In ko sebe prebudimo, tako se tudi svet prebujata. Tako, da boš ti šel nekemu, ki vodi stvari to razlagat, ne bo šlo. Prebujanje se zgodi tako, da v tej učilnici, v kateri smo, vsak sebe prebudi in potem se začne svet spreminjati. Svet se zelo spreminja. Če pa se gleda samo kot fizično, boš pa imel vedno samo fizične oči. Tako tehnološki napredki, hvala bogu, saj so dobrodošli, ampak obstaja pa ogromno korakov naprej. In ti koraki prihajajo čez duhovno dimenzijo. Ker materialni svet doživlja počasi svojo limit. nam niso dovoljene stvari kot razno potovanje med dimenzijami, med svetovi in tako naprej. Ker nismo duhovno pripravljeni. Ker mi smo dosegli limit v materialnosti v smislu, 'ok, zdaj smo pa velik dosegli'. Imamo en kup stvari. Zdaj smo to dosegli, zdaj je pa čas za duhovno rast. Kaj se zgodi? Zgodi se to, da dobijo, bom rekla, zelo močne meče v roke, ali nože, otroci, ki pojma nimajo kaj delajo. In porušijo, tako kot smo mi to z zemljo naredili, ki se mora počasi k sebi spraviti, bi lahko to naredili tudi z drugimi stvarmi. Zato nam ni dano. Bitja sicer rada prihajajo k nam, definitivno. Ljudje, ki so odprti imajo normalno stike z njimi. Ampak globalno to ni sprejeto, je zatirano. In ustrahovano živimo. Zaradi tega ker... Vlada hoče pritisniti navzdol, da se bojimo tega, ker ta druga bitja prinašajo modrost. To so lahko tudi fizična bitja, ki so blazno modra, napredna. In mi se moramo sedaj duhovno prebuditi.

Potem bo prišel zraven materialen napredek k tehnološkemu napredku. Če ne je to tako kot, da bi začeli z mitraljezi streljati po vesolju. To pa ne gre.

R3: Za nas, za masko in za dušo to v bistvu sploh ni toliko pomembno. Ker, če mi menjamo te učilnice in če bo svet postal duhoven, ti pa si materialen, boš zamenjal telo in šel v drugo življenje. Svet se verjetno ne bo spremenil takoj. Mi verjetno še ne bomo dočakali tega v tem življenju.

T: veš kako? V bistvu se svet blazno prebuja že sedaj. In ljudje se prebuja v svojem življenju sami. Tako, da se dogaja. Da bo pa blazno očitno bo potrebna res sprememba. Ampak že čez 50 let ali pa že 20 let, ko boš pogledal nazaj in boš videl kaj se je zgodilo na duhovnem nivoju z ljudmi. Že zdaj, če gledaš 80 let nazaj kako so se odločilno dogajale spremembe. Sedaj bo šlo pa še hitreje.

R3: odvisno kje gledaš. Če gledaš v neki Evropi ja, v kakšni Indiji je šlo celo nazaj. Na Tajskem tudi

T: Če gledaš odnose. Gre za to, da ta energija, ki deluje na planetu, bo razbila vse maske. Tudi v Indiji so maske, tudi na Tajskem. Vse maske. Vsaka maska ima svojo značilnost, ampak so to maske. In te maske se bodo razbile. In sedaj se to dogaja. Počasi. Postopoma. Fino je, da te stvari vidiš, razumeš, da veš kaj se v tvojemu življenju dogaja. Spremembe prihajajo. Leto 2008 je leto velikih sprememb v smislu začetkov in koncev oziroma koncev in začetkov. Ni nujno, da se tebi to dogaja. Ampak, če pogledaš okoli, pa vidiš. Jaz imam ljudi, ki prihajajo vsi z istimi problemi. Vse se zaključujejo stvari in začenjajo na novo.

R3: Moraš imeti dosti teh stvari. Če se to res dogaja tako kot si mi želimo. Če se spomniš ne vem koliko časa nazaj, si je dejansko človeštvo želelo, da bi šlo z razvojem naprej. In so rekli, da bomo leta 2000 imeli v kuhinji robota. Dejansko kaj takega še ne bomo naredili, pa leteli v vesolje. Odkrivanje, spoznavanje 'beyond the limit'.

T: To so zametki. Razmišlja lahko človek neomejeno. Zametki tega osnovnega koncepta, ker v tebi, v tvoji duši naredi, da si ti 'no limit'. Da imaš ti vse na voljo.

R3: Samo recimo, te zadeve se nikoli niso potem uresničile. Računalništvo tudi ni šlo tako naprej kot smo si mi mislili.

T: Tako je. Saj pravim, stvari bodo prišle. Zelo velike stvari. Ampak ne zaradi tega, ker si jih želimo ampak zaradi tega, ker same stvari prihajajo. Razvoj prihaja. Je pa jasno v katero smer se energija giblje. Koncept časa je; čas je relativen.

R3: Potem imava še veliko časa (smeh).

T: Zakaj vstopaš v svoja prejšnja življenja, zakaj vstopaš v prihodnja življenja, zakaj vstopaš v čas med življenji. Zaradi tega, ker vstopiš v svojo višjo vibracijo. In to bova midva naredila. Ti vstopaš v zaznavanje na čisto novem nivoju. Dvigneš se. Predstavljaš si, da ta naša učilnica, zemlja, ta svet, ki ga zaznamo, da je takšna velika škatla, ki ima zgolj fizične zakone, ki opisujejo čas in prostor. In ti s svojo zavestjo, s svojim fizičnim telesom sicer, s svojo zavestjo vstopiš ven iz tega in kar naenkrat se znajdeš v prostoru in v času, ki nima limita. In se sprehodiš v preteklost. Navidezno preteklost. Z vidika duše je to navidezna preteklost in prihodnost, to kar so tvojim človekovim očem zdi preteklost, se v bistvu dogaja hkrati. Tvoja prejšnja življenja, tvoja prihodnja življenja. To so kot hologramčki, ki se dogajajo hkrati. In tvoja osnovna zavest je poiskati, predstavljaš si kot da si v enem kinu, ekran pa je okoli. Ti sediš na sredini in opazuješ vsa svoja življenja hkrati. Vsi filmi se hkrati vrtijo. In sovplivajo eden na drugega. Ko se ti v tem življenju neke stvari ozaveš, se v vseh življenjih vse spremeni. Koda se spremeni. In vse skupaj je samo zavest. In ti ko živiš eno življenje, tole sedaj, ko misliš da ga živiš, gledaš pač en film. Ne pomeni pa da drugih ni. Ko greš v drugi film razreševati, ugotoviš kaj je zanka v tem življenju, v tem filmu. In kar naenkrat stvari izginejo. In kar naenkrat filmi izginejo. Ostane samo še tvoja prava senca. In takrat začneš delovati skozi svojo pravo zavest. To ne pomeni, da kar izgineš iz sveta, ampak delaš to kar imaš za narediti. In potem tudi drugim začneš razlagat stvari in jim govoriš stvari in jih vodiš

lahko. To je potem primer, ko si rekel Buda, Kristus.... To so ljudje, ki so enostavno prebudili svojo zavest. In se inkarnirali sem, da so podali naprej svoje znanje. Ampak niso verjeli v svojo masko ampak v svojo senco in to so ljudem hoteli predati. Kaj pa je človek naredil? Vse te koncepte drugačnega razumevanja je spraval v človeški način razumevanja. To pa ne gre skupaj. Zato ker s čisto živo, surovo logiko razumevanja te stvari ne bodo šle. Ne moreš. Ker boš vedno prihajal do napačnih zaključkov. Zato ker ljudje so potem rekli pa tako pravilo, pa drugo pravilo, pa tretje pravilo. Pa ni pravil. So pa samo pravila ljubezni. In potem ljudje mislijo, 'a potem je brez reda, a potem je anarhija?'. Ne. Takrat, ko ti deluješ iz pravila ljubezni, je vse v totalnem ravnovesju. Vse je v popolni harmoniji. Sploh ne deluješ čez katerekoli druge stvari. In je tako kot v naravi. Narava je programirana v ravnovesje. Tako smo tudi mi programirani. Ampak smo se odločili, da temu ne bomo sledili. Zdaj se pa spet prebujamo, da bi. Se pravi nas drži vse v ravnovesju en z drugim.

R3: Malo znanja rabimo.

T: Ja. Odkrivamo še stvari. Sej sem rekla, kot majhni otroci smo. Pa počasi. In recimo, razni ti filmi, ki pridajo ven. To vsake toliko časa pride na kolektivnem nivoju do prebujenja. To je tako kot v vrtcu reče vzgojiteljica: 'no otroci, zdaj boste pa šli v šolo in ne boste več z menoj.'

R3: Ena teorija je, ki nam servirajo te knjige kot je biblija, koran in podobno. Če bi ta teorija o reinkarnaciji obstajala, bi morala ti biti tukaj tudi zaradi tega

T: Zaradi česa?

R3: Ja, v bistvu, odkrivanja te maske, ki so na tem svetu. Ampak zakaj bi potem ti delal to? Zakaj bi duše morale vedeti to, da so v enem takem sistemu z maskami? Da bi jim ti to povedala.

T: To človek dojame takrat, ko je zrel. Razumeš? Ti si v resnici želiš to, samo ne veš, da si to želiš. A veš. Ti si želiš biti svoboden. Samo ne razumeš kaj v bistvu je svoboda. Eden drugemu smo samo ogledala. Samo pomoč. Ti nekomu lahko poveš. Ne gre za prepričevanje. Človek pride in vpraša. In si deliš znanje. To pa ni nekaj, da moraš iti ti zdaj na pohod in reševati stvari. Svet je tam kjer je, ljudje so tam kjer so. Tam kjer lahko pomagaš, pomagaj. Če imaš občutek, da bi šel v Afriko, pojdi. In naredi stvari, naredi akcijo in ne vem kaj. Večinoma se reinkarniraš zaradi sebe in drugih. Zaradi sebe zaradi svojega razvoja, zaradi drugih pa da jim pomagaš. Mi smo soodvisni en od drugega. Mi dajemo in sprejemamo.

R3: kaj pa je Hitler pomagal?

T: To je večno logično vprašanje. Očitno je... To vprašanje je pa res dobro (smeh). Jaz mislim, da je to duša, ki je imel zelo ogromen potencial za prebujenje. Ampak to je tisto, ko daš meč v roke nekomu, ki ni čisto zrel za to. In potem pade na svojo masko. In pri svojem izvoru duhovne svetlobe so tudi maske. In uporablja svoj sposobnost, svoj položaj, svoje vse, svojo masko, da jo hrani. S tem, da na drugi ravni, na kolektivnem nivoju je pa sigurno, on je v tej učilnici ustvaril ogromno priložnosti za ljudi, da dojamajo kaj je trpljenje. Človek mora dejansko na neki svoji razvojni stopnji dojeti kaj je trpljenje, da potem razume kaj je sreča. Kolikokrat moraš imeti težke situacije, da potem, ko pride dobra situacija, da jo znaš ceniti. Zaradi tega, ker tega še nisi osvojil. Te zavesti, da ko pride do dobre stvari, da si avtomatsko hvaležen. Ne nek način veliko ljudi iz podzvesti potegne te travme. Saj pravim, vsak ima svoj namen. A greva pogledat prejšnja življenja? Dajva!

R3: A se kdo tudi zjoče?

T: Ja, sam to je čisto normalno glede na to kaj se tukaj dogaja.

R3: Si zadovoljna z atlantskim prstanom?

T: Ja. Zakaj?

R3: Zato.

T: Lep mi je.

R3: To je res. Lep je ja.

T: A ne, da je lep?

R3: Zanimiv je.

T: Jaz imam veliko tega fizičnega znanja in malo zdrave pameti je treba. Jaz vem, da stvari delujejo, če ti verjameš v njih, jim daš pomen, jim daš program in to deluje. Ampak moram ti reči, da dejansko neki je na tem. Zaradi tega ker... Jaz sem v mojem življenju imela tako situacijo: jaz sem nekomu dala ta prstan.

R3: Pa ga ne bi smela podariti, a ne.

T: Ja. Jaz sem podarila ta prstan. Ta človek se je meni potem dosti izneveril. Ampak preden se mi je, je izgubil prstan. In mi je rekel: 'a veš, da sem izgubil prstan' in sem rekla: 'a res' in dva tedna kasneje sem izvedela, da je bilo en kup laži zadaj. V tistem obdobju je izgubil prstan in potem se je začelo obdobje rešitev. To so naključja. In potem ti dajo mislit. Imela sem enkrat atlantidski obesek. To je bilo enih 10 let nazaj. In je bil tudi en prijatelj, ki sem jaz mislila, da mi je zelo dober prijatelj in enkrat je prijel ta obesek in ko mi ga je hotel dati, mu je padel na tla in se je raztreščil. Nič takega. In sem potem spet v retrospektivi videla, ko sem gledala za nazaj, da je bilo kmalu za tem spet velik nekih kolobocij. Spet neka neiskrenost. Tako, da vedno ko sem imela karkoli takšnega atlantidskega, pa sem ga komu dala, ko je bil nekdo neiskren do mene, ali se mu je razbil, ali pa se je izgubil. Prišel je kot en simbol.

R3: Ljudje radi to povežemo potem. Sledimo magičnim razlagam.

T: Vem. Ampak veš kako. Naključij ni. Vsaka stvar se zgodi z razlogom. Vsaka.

R3: Ja. To sem rekel, ker si najraje tako stvari razložimo, da se učimo od tega preprosto.

T: Samo naključij res ni. Vsaka stvar pride z razlogom. Samo ni pa namen, da ti vsako stvar zracionaliziraš.

R3: Sigurno je z razlogom, samo dosti razlogov ni takih uporabnih.

T: Še to. Ko se ti zgodi 5x od 5x. stvari, ki jih jaz govorim, ne govorim stvari, ki bi se mi 1x v življenju zgodile. Ampak zaradi tega, ker se vedno znova ponavlja. In potem rečem, pa pogledajmo. In spet, in spet. V končni fazi imaš vedno zraven svojo zdravo pamet. Vedno. Ampak zdaj, mi živimo v polju informacij in če je tebi to simbol nečesa in če en človek pride, pa se preko tega simbola nekaj zgodi, je to znak tega polja informacij, ki se simbolizira v materijo. Je samo informacija, ki ti jo da en simbol. Indijanci kako so živeli. Tako, da so brali naravo. In to je »catch«. Vesolje ti govori. Non-stop. Polje informacij, ki je okoli nas se non stop materializira. Oni so tista vrata, ki se pripeljejo mimo tebe, tista soba,... Mi beremo na drug način, ker živimo na tem svetu, ampak vse je polje informacij.

R3: Podobna scena so tudi tiste stvari, a veš te stvari, 747 mega herca,... on je dejansko šarmant, ki je šel v trans, so v bistvu isto muziko poslušal. In dejansko to te spravi v tisto meditacijo. Čeprav te računalniški soundi so zelo precizni. Tako, da je bolj natančno. V bistvu so podobne stvari delali.

T: Gre za isto stvar. Da stopiš iz nižjega zavedanja v višje polje informacij in začneš dojemati kaj se dogaja. Tako, da vsaka taka stvar ni naključje. Zakaj nekoga srečaš ni naključje. In zakaj se točno določena oseba zaleti v tvoj avto in ti ga opraska. Ali pa neko osebo srečaš in ti nekaj zelo pametnega pove. In ti lahko nekaj razmišljaš in pride čez dve minuti človek in ti začne odgovore dajati. In ti je zanimivo. Začneš dojemati kako sploh misli delujejo. Začneš dojemati polje okoli tebe.

R3: Dobro, dosti ljudi se še veliko časa sprašuje kako neke probleme rešiti. Nekateri celo življenje.

T: To je ravno zaradi omejenosti.

Malo neobveznega pogovora med pripravo za regresivno terapijo.

T: Ene informacije morajo biti razčiščene. Ker če nimaš nekega razumevanja in greš v prejšnja življenja, ni v redu. Ker ne razumeš kaj se ti sploh zgodi in potem dejansko ne moreš dobiti tistega pravega efekta. A ti je udobno?

R3: Odlično.

T: Ti dam še en stol?

R3: Ni potrebno.

T: Zdaj rabim samo še tvoj ime, priimek, e-mail in telefon

Pove podatke

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

T: Sedaj se namesti in zapri oči. In naredimo en globok vdih v trebuh in izdih. Še en globok vdih v trebuh in izdih. Z vsakim vdihom postajaš vedno bolj umirjen in sproščen in z vsakim izdihom vsa napetost odhaja. In kot da z vsakim vdihom vdihaš svetlobo. Čudovito, čudovito svetlobo in njeno življenjsko energijo, ki ob vdihu potuje v tvoja pljuča. In se nato razširja na celotno telo. Ko se tvoje celotno telo polni s to svetlobo, polno in sproščeno, polno in umirjeno. Vse misli se raztapljajo. Vsi zvoki počasi izginjajo. Kot da vse pomembno je v tebi, kot da čutiš sebe, svojo notranjo svetlobo in si dovoli, da začutiš. Da začutiš sebe. Kot da se ta notranja svetloba, to kar resnično si, kot da se nahaja v tvojem srcu, kot nekakšna kroglica svetlobe se začne širiti, se vedno bolj razširja, vedno bolj žari. Razširja se na celotno telo, razširi se na tvoje misli. Kot naenkrat kot da postaneš ta svetlobna krogla. In v tej svetlobni krogli so vsi odgovori na vprašanja. Vsa modrost in vse kar si kadarkoli potreboval. In kot da si prišel iz te svetlobne krogle in opazuješ. Opazuješ svetlobo kako se giblje, opazuješ polje informacij, polje idej. Kot majhen otrok stojiš sredi tega polja, ko v tvoje srce prihaja čista, čista svetloba. Zdaj čisto počasi te bom začela spraševati vprašanja in ti boš vedno ohranil to stanje sproščenosti. Sedaj mi boš z lahkoto odgovarjal. Zdaj prva stvar, ki me zanima je, kako zaznavaš to kroglo. Ali jo zaznaš kot barvo ali kot občutek? Kaj se dogaja?

R3: Bela krogla, okrogle oblike.

T: Super. Zdaj pa v to kroglo v kateri si popolnoma varen, povabiš svojega vodnika. Tvoj duhovni vodnik je tvoj mentor in tvoj učitelj, ki te spremlja v življenju. In k tebi pristopi bitje, lepo svetlobno bitje. Kako zaznaš svojega vodnika? Se ti prikaže obraz, se ti pokaže občutek? Kaj se zgodi?

R3: Človek je. Obleka je sivo zelena modra. Malo brade.

T: Zdaj pa ga vprašaj kako mu je ime. Naj se ti predstavi.

R3: Nekaj na M. Samo je še veliko besed naprej.

T: Ker težko prevedeš v človeški jezik. OK. Zdaj ga vprašaj zakaj je danes s teboj. Kaj ti je prišel povedat, predat?

R3: Nekaj ima. Samo čisto nerazumljiv jezik govori.

T: Imaš občutek, da govori prav v enem jeziku?

R3: V bistvu ne govori tako ampak z mislimi prenaša.

T: Aha.

R3: Ampak tako kot ime v čisto drugem jeziku.

T: Če se s teboj telepatično sporazumeva, si dovoli vsaj zaznat kaj ti poskuša telepatično povedati. Ne moremo ujeti vsake besede, ujamemo pa pomen. In ta pomen lahko dojamemo preko občutkov. Zdaj pa tvoj vodnik stopi zraven tebe in te objame tako kot svojo svetlobo tako kot da gre iz njegovega srca iz njegovega tretjega očesa. Tako kot žarki zelo lepe svetlobe in te popolnoma ovijejo. Kot da te razbremenijo. Kar naenkrat se okoli tebe ovije taka lepa mavrična svetloba in odnaša vse ostalo tistega kar ne potrebuješ več. Ta tvoja notranja svetloba se še bolj prebudi, še bolj zažari. Potem te vodnik prime za roko in te prosi, da mu slediš. Še vedno si objet v svojo svetlobno kroglo in kar naenkrat se začneta sprehajati.

Sprehajata se po gozdni poti. In se sprehajata po gozdu in prideta na travnik. Na sredini travnika je mogočen, mogočen kristal. Ta kamen takrat, ko se ga dotaknemo, nam pomaga, da vstopimo v svoje spomine. Če želimo lahko pogledamo katerokoli drugo dimenzijo našega bivanja. Katerokoli drugo življenje lahko dobimo preko vizij, preko občutkov. Zdaj te vodnik pelje k temu kamnu in se usedeta na travnik poleg kamna. Ko se razgledaš naokoli, kaj vidiš? Kaj se dogaja, ko si na travniku, preden se dotakneš kamna?

R3: Oblečena sva v belo, pa beli pesek je okoli kamna, tudi na pokrajini so bele plošče. Pa tam je nekaj kot en hudiček, pa noge od kože, pa en rožiček je.

T: Aha. Zdaj si pa predstavljaš, da pridajo žarki ljubezni in svetlobe okoli njega in zdaj sta oba zagledala prelepo, prelepo roza svetlobo. Sedaj se vama na travniku pridruži še en angel. To je nadangel Mihael. Nadangel zaščiti vodstvo. Zdaj nadangel stopi k tebi in ti položi svojo roko na tvoje tretje oko. Kako zaznaš tega angela, ki pride zraven?

R3: Malo starejši je. Neke rastline...

T: Super. Zdaj ti nadangel Mihael položi svoje dlani na tvoje tretje oko. In zdaj čudoviti žarki prehajajo na tvoje tretje oko, ki se nahaja med fizičnima očmi na čelu. Zdaj se tretje oko odpira zelo nežno, zelo nežno. Zdaj ti nadangel Mihael pove, ko bo preštel do tri, boš prestavljen v drugo dimenzijo prostora in časa, v svoje drugo življenje, katero je najbolj pomembno, da ga zdaj vidiš. Zdaj pa čisto sproščeno in Mihael začne šteti. En, dve in tri. Znajdeš se v drugi dimenziji prostora in časa in v drugem življenju. Tako, da kar naenkrat zagledaš drugo dogajanje, drugo situacijo in pogledaš navzdol. Kaj je tisto kar imaš obuto? Katera prva stvar ti pade na pamet, da imaš obuto?

R3: Nekaj rožnega...

T: Kaj imaš oblečeno?

R3: Obleke iz lana, nekaj udobnega, neke hlače čisto preproste in ...

T: Imaš občutek, da si moški ali ženska?

R3: Moški.

T: Koliko si pa star?

R3: 33.

T: Kje se pa nahajaš zdaj?

R3: Nekje v vesolju, zvezdice so, pa neki vrtinci so, pa spirale

T: Kako ti je pa ime?

R3: Nekaj na A. tri ali štiri črke. Pa neki n je vmes

T: Zdaj bom pa prištel do tri. Ko bom preštel do tri, bova pogledali kje ta oseba živi, na katerem planetu. Ena, dve in tri. In kje se znajdeš? Kje živiš?

R3: Na Plutonu.

T: Kaj se dogaja?

R3: Vijoličasta in roza svetloba, drugače planet je črn.

T: Kakšna so druga bitja?

R3: Kaj pa vem. Nimajo neke materialne oblike. Bolj energija so. Različnih barv.

T: Kaj pa je namen teh bitij?

R3: Knjige berejo.

T: Kakšne knjige pa?

R3: Stare.

T: O čem pa so te knjige?

R3: Ne vem, ker ne znam prebrati, ker je taka pisava.

T: Poskusi začutiti kaj bi lahko bilo.

R3: ? *(se ne sliši dober na posnetku)*, o višinah

T: Kaj pa ti delaš na planetu?

R3: Potujem, brez da bi hodil, samo tako se malo vozim. Malo se srečujem s temi bitji...

T: Kaj delaš z njimi?

R3: Komuniciram.

T: O čem pa?

R3: O marsičem. O velikem planetu.

T: Kakšnem?

R3: ... pa vrti se tako.

T: Kaj se na tem planetu dogaja?

R3: Tako kot je velik, je postal tudi majhen. Se da naredit celo turnejo. Pa noter je. En tunelček. Tunelček, ki je v enem ozvezdju. Če zvezde v celoti pogledaš, dobiš eno sliko. Tunelček.

T: OK. Super. A imaš občutek, da je Pluton tvoj dom? Ali si tam samo začasno?

R3: Mislim, da je dom to.

T: Imaš kakšno družino, ali pa bitja, ki so to kot družina? Kako te stvari potekajo?

R3: Jaz vidim eno rastlino, ki je zelo razvejena. Velik cvetov, svetloba, žarki. S prostim očesom vidiš, da raste.

T: Kaj je ta rastlina?

R3: Ta rastlina bi bila kot neke ovijalka... Ne vem, nisem videl še take rastline.

T: Zakaj jo pa uporabljajo?

R3: Za zdravilo. Za pomoč pri plavanju.

T: Kakšnem plavanju? Kje?

R3: Nekaj zelo temno modrega. In te razpoke čolničke bele iz teh cvetov noter so vozili.

T: A delaš tam še kaj pomembnega? Preden se vrneva. Kaj se je še dogajalo?

R3: Ne vem. Tako neotipljivo mi je. Učim se nekih energij.

T: Kakšna pa je povezava tega planeta z zemljo? Kakšne odnose imajo ta bitja z zemljo?

R3: To pa ne vem, če bom sploh kdaj zvedel.

T: Super. OK. Zdaj se pa počasi vrnemo nazaj na tisti travnik. Ko preštejem do tri, boš spet sedel zraven tistega kristala, zraven tebe nadangel Mihael in tvoj vodnik. Ena, dve in tri. Znajdeva se nazaj na travniku in odpreš oči. Na travniku zdaj vprašaš nadangela Mihaela, kaj je bil v bistvu namen tega življenja, ki sva ga ravno kar gledala. Ali ima karkoli še za dodati kaj je bil namen.

R3: Nič ne pretirava v odgovorih. Tak star dobrodušen star striček je. Ne vem. Tri kroglice vidim.

T: OK. Super. Zdaj si pa predstavljaš, da da nadangel Mihael žarke vate in kroglice in ti omogoči, da ohraniš vse znanje, vse tisto česar ne potrebuješ več, kar ni ljubezen in svetloba, pa preprosto odide, gre. Zdaj pa nadangel Mihael še enkrat položi svojo dlan na tvoje tretje oko in ti zapreš oči na travniku. Sedaj zopet Mihael šteje do tri. Ko pride do tri se znajdeš zopet v drugi dimenziji prostora in časa v svojem drugem življenju, prejšnjem življenju. Ena, dve in tri. Kje se znajdeš? Kaj se dogaja?

R3: V vesolju... v nekem naselju. Pa stene imam zelo lepo poslikane.

T: Kaj pa je na stenah? Kakšne pa so poslikave?

R3: Neke zelene, oranžne in rdeče. V bistvu niso neki ljudje ampak je... spet je oblike bolj.

T: Ok. Zdaj pa poglej sebe navzdol. Kaj imaš obuto?

R3: Japanke, take starodavne.

T: Kaj imaš oblečeno?

R3: Pa kar neko rjuho čez cel telo. Pa neke zapestnice imam.

T: Kakšne pa so te zapestnice?

R3: Podobne tem iz nekih naravnih materialov. Pa palico imam.

T: Koliko si star?

R3: 42.

T: Kako ti je pa ime?

R3: Kur

T: Pa imaš občutek, da se nahajaš na zemlji ali na kakem drugem planetu?

R3: Moral bi pogledati, ampak so take zemeljske stvari.

T: Katero leto pa je?

R3: 1980. Samo se mi zdi, da je pred našim štetjem.

T: S čim se ukvarjaš? Kaj pravzaprav delaš? Kako preživljaš dneve? Grevi ven iz te sobe pogledat kako živiš, kaj se dogaja?

R3: Povsod je čista megla. Po celi sobi je čista megla. Ovca je tukaj spodaj. Čisto je svetla. Zgleda kot, da sem pastir, samo po mojem nisem, ker imam samo eno ovco tam.

T: A imaš kakšno družino?

R3: Imam majhnega otroka. Črne laske. 6-7 let... Pride do mene in se hoče objet. In sva se objela.

T: A je še kdo drug v tvoji družini razen tega otroka?

R3: Ne vem. Še ena punčka je. Dolge svetle, blond lasje. Tudi čisto nasmejana, vesela.

T: Kaj si pravzaprav ti njim?

R3: Po mojem oče.

T: Kje pa imajo mamo?

R3: Vidim jo kot, da bi bila Marija. Samo, da je, ne vidim telesa ampak samo zgornji del njene postave.

T: Kako se preživljaš v temu življenju? Kaj delaš?

R3: Nek obrtnik. Po mojem.. te ovce pasem. Kot Jezus po mojem.

T: OK. Dober. zdaj bom pa štela do tri in ko bom prišla do tri, se bova znašla v ključni situaciji tistega življenja. Ena, dve in tri. In znajdeva se v ključni situaciji tega življenja. Kaj se dogaja?

R3: Tak predor je in skozi to temo gre visoko v višino.

T: Ok. Zdaj pa pogledaj kje je telo od tega človeka.

R3: Mrtvo telo je na zemlji.

T: Aha. Kaj pa se je zgodilo? Samo opazujeva.

R3: Čisto je tako »zmahano«, blede. Nekaj je ranjeno. Kot, da bi ga teplo, da bi se kosti polomile. Tako boleče.

T: Kdo ga je pa pretepel? Kaj se je zgodilo? Samo opazujeva. Kaj se je najprej zgodilo preden je umrl?

R3: Tip ga je tepel z neko sulico.

T: Zakaj pa?

R3: On se je bolj želel pokazati.

T: In ga je potem napadel?

R3: Ja.

T: Koliko pa je bil star ta človek takrat, ko se mu je to zgodilo?

R3: ...imel je še zmeraj brado. Zgleda tak..

T: Kaj pa se je z njegovo družino zgodilo takrat? Dajva pogledat kaj se je z družino zgodilo?

R3: Še so živi. Razen hčerke ne vidim. Sina še zmeraj...

T: Kako pa oni sprejmejo to, da je on odšel? Se njim kaj življenje spremeni?

R3: Žena je ista kot je bila, kot da je mrtva. Hčere nikakor ne vidim. Ta otrok, ki je pa še, je pa tak malo žalosten.

T: Super. Zdaj se bova pa počasi spet umaknila iz tega življenja in kot da to življenje izgine in spet ena, dve in tri in znajdeš se na tistem travniku z nadangelom Mihaelom in svojim vodnikom. In zdaj na travniku odpreš oči in vprašaš nadangela Mihaela, kaj je bil namen tistega življenja. Kaj je bilo poslanstvo, ki si ga imel v tistem življenju? In kaj ti nadangel Mihael odgovori?

R3: Saj ga vidim tako na visokem in z roko nekaj dol kaže na človeka zraven mene. Za mano pa je tudi ena figura, kot en tak ščit, čist svetla in tako ima podobo kot en človek. Ki mi sugerira, jaz pa potem to dol predajam množici.

T: Super. Zdaj pa preden se bova vrnila, vprašaj nadangela Mihaela kaj ti ima povedat za življenjsko poslanstvo za to sedanje življenje, ki ga živiš na zemlji. In kaj ti nadangel Mihael pove?

R3: Itak nič ne govori. Ampak vidim pa neko ročico, ki jo lahko poganjaš in vrtiš.

T: Zdaj pa vprašaj, če ima še karkoli za povedat preden se vrneva.

R3: Nič kaj dosti ne govori, vidim pa od angela velik svetlobe... . čisto bela, smešno bela, ki sveti skozi angela...

T: Zdaj se bova pa zahvalila nadangelu Mihaelu in tvojemu vodniku, ki stoji pred teboj. Zdaj kar naenkrat začne ta travnik izginjati in spet se znajdeš v svojem telesu in nadangel Mihael je s teboj. Zdaj te oblije s tako lepo, lepo kraljevo modro svetlobo kombinirano z zlato. To tvojo svetlobno kroglo v kateri si, oblije s to barvo. Kot, da bi naredil nekakšen ščit. ..Na katerikoli nivo tvojega bitja.. tisto kar je v tvoje najvišje dobro. Zdaj se zahvaliva nadangelu Mihaelu in narediva en globok vdih svetlobe in izdih. Počasi se začneva vračati. In en globok vdih in izdih. In kot da čutiš ves ta prostor okoli sebe. Počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. Narediva še en globok vdih in izdih. In popolnoma se vrneš v ta prostor in čas, popolnoma zbujen počasi odpreš oči.

III. DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

T: Zanimivo, ne. Pluton?

R3: Ti si bila uno zraven, nek hudič (*smeh*)

T: Ne. (*smeh*)

R3: Zdaj sem se spomnil, ker ti sedi tukaj zraven. ...veš kaj, jaz sem te stvari, ki sem jih bral

T: Ti je bil neudoben stol?

R3: Ja. Veš kaj, jaz sem te stvari, ki sem jih bral, meditacije ipd, moraš v bistvu sedeti ali pa ležati, da imaš ravno hrbtenico.

T: Odvisno je. Pomembno je to, da nisi sključen. Idealno je, da si čim bolj ravno.

R3: Fino je, da potem zaspiš, torej je najbolje, da se uležeš.

T: Če ležiš vedno zaspiš. Veš kaj je »catch« meditacije? Je, da se navadiš v budnem stanju imeti to sproščeno stanje zavesti. To je meditacija, da si ti v budnem stanju tako odprt, da se navadiš biti tako miren, toliko povezan sam s seboj. To je meditacija. Vse ostalo pa so tehnike...

R3: Da se sprostiš.

T: Da ti znaš biti zelo umirjen, eno uro. To je meditacija. Meni je bilo zelo zanimivo delati s teboj, ker je bilo totalno drugače kot kdorkoli drug. Pa zelo sem dobila občutek, da si ti... A se ti počutiš zelo doma na zemlji?

R3: Pa niti ne, v bistvu.

T: Ker imam občutek, da si ti v bistvu prvič tukaj. Mislim prvič. Da nisi zelo velikokrat na temu planetu. To je moj občutek in da imaš v sebi ogromno znanja, tudi tehničnega, pa tudi tako kot, da si tukaj, da drugim ljudem poveš stvari.

R3: Jaz imam občutek, da moja punca, ko je ona mene spoznala, da je začutila mojo energijo in da je morala biti z mano. Res je tudi, da je taka oseba, da je čisto vodljiva in da rabi enega vodnika. Jaz tudi drugače delam to. Jaz vodim ljudi, sem vodič. Sem predavatelj tudi.

T: To je to, ne. Moj občutek je, da imaš ti zelo veliko znanja. Velik znanja, velik razumevanja. Ena stvar, ki si jo prišel razvit na ta planet, so ta čustva.

R3: Ja, to si jaz tudi mislim, ker delam na tisti logičen način. V bistvu tudi pri puncu vidim, da pa ona meni čustva daje. Čeprav jaz čustva razumem, samo jih pa v življenju nisem toliko uporabljal.

T: Ti si imel recimo življenje na Plutonu. Jaz temu pravim, da so »alieni«. To so v bistvu ljudje, ki so iz drugih civilizacij duše. In te duše so velikokrat tehnološko zelo napredne. Imajo kup enega razumevanja, znanja in en kup enih stvari. Ampak je problem pri njih, da nimajo razvite te čustvenosti. Tega občutka, čisto človeškega. Dostikrat pridajo na zemljo z namenom, da se učijo čustva. Na eni strani, da predajo svoje znanje, svojo moč, po drugi strani pa se učijo čustev. Kako ti je, ko je treba nekaj zaključiti in nov korak narediti? A ti je težko?

R3: Ni ne.

T: Tipično. Zaradi tega, ker ponavadi, vi ste taki, iz druge civilizacije, da ponavadi pridete in imate takšen občutek za stvari: jaz sem tukaj zato da to delam. To, to, to. Kar malo vojaško. To tako je, to so dejstva.

R3: Vsako stvar več in vsako stvar razložiš. Ravno pri prijateljici sem videl. Nekaj sem ji čisto preprosto razlagal in bi bilo potreboval tudi ta čustva zraven.

T: Ja, ta drug način zaznave. Po mojem si se ravno zaradi tega reinkarniral na zemljo. Tebe je takoj vrglo v dve taki življenji, da sem te vprašala ali imaš občutek, da je to zemlja. Ker sem imela zelo močan občutek, da to ni zemlja. Kadar si na nekem planetu, ki je zelo podoben zemlji, ampak imaš občutek, da ni čist zemlja. Se mi zdi, da danes, tudi, ko sem ti rekla, da so včasih ljudje tukaj prvič, tega skoraj nikoli ne rečem. Bil mi je kot namig, mogoče pa res nisi bil še tukaj. Nadangel Mihael je pokazal tebe in je pokazal kako v bistvu daješ svetlobo množicam. Jaz mislim, da je bil to simbolni prikaz tega, da si ti v bistvu tukaj, da daš velik enih stvari ljudem in da na enem subtilnem nivoju skozi svoje delo ogromen tega daješ in se sploh ne zavedaš, da daješ. Da od zadaj daješ. Jaz mislim, da imaš ti tukaj eno veliko dimenzijo sebe za odkrit.

R3: Bom moral priti še na regresijo.

T: Ne. Sploh ne. Ampak jaz mislim, da imaš v svojem življenju še velik za odkrit sebe. To je moj občutek za tebe. Da si šele začel odkrivat ene stvari in če se boš začel zanimat za duhovnost ti priporočam, da raziskuješ z znanstvenega vidika, tehničnega vidika, kvantna fizika in podobno. Kjer v bistvu znanstveniki razlagajo vse te duhovne pojme in informacije čez vidik fizike in matematike. Čez en tak tehničen in oprijemljiv vidik. Mislim, da bi ti to bilo dosti blizu. Ker mislim, da bi ti s tega vidika, in ne tistega posladkanega angelskega, ampak iz konkretnega vidika. Ker se mi zdi, da je v tebi en potencial, ki se je sicer začel izražati ampak je zelo ogromen. In se mi zdi, da je v tvojem življenju ta catch, da razviješ ta potencial tukaj na zemlji.

A: Na primer tisti film 'What the bleep we know'

T: Ja.

R3: Ampak a nisem jaz v bistvu tukaj, da raziskujem čustva in ne ta tehnični vidik.

T: Z roko v roki. To ne pomeni, da moraš zanemariti svoj potencial. To ne pomeni eno ali drugo. Oboje skupaj. Nam ni treba izbirati ali to ali to. Vse hkrati. Samo nauči se to skombinirati. Definitivno si se prišel učiti čustva, kaj je to čutiti. In najbrž svojo nalogo opraviti skozi čutenje. Skozi nežen način. Eno nežnost najti v sebi. V drugem življenju si bil v bistvu neki pastir. In otroci in si bil v bistvu ubit.

R3: Tam sem si jaz mislil kot, da sem Kristus. Samo nisem želel reči, ker se mi je zdelo preveč...

T: Veš kako? Veliko prerokov je bilo, ki so se rodili. In ti preroki so dejansko prišli z drugih planetov. Iz drugih civilizacij. Ker imajo drugo znanje in so prišli na zemljo se reinkarnirat, da bi predali to znanje. V tistih časih duše drugih civilizacij niso bile tako pogoste. Zdaj je

cela invazija. Zdaj smo sami nezemeljski tukaj. Zelo veliko nas je. Smo prišli »poštimat« ta planet.

A: To se pravi, da so na drugih planetih bolj razvita bitja.

T: Ja. Hvala bogu. Mi zemljani smo malo za leseno žlico.

A: To se pravi, da smo se šli mi čisto preveč razvijati v tehnologijo.

T: Zanimivo je kaj govoriš. Ker sva se midva to prej pogovarjala.

R3: Ja.

A: A res?

R3: Ja, ravno to. To sta dve stvari. V bistvu film, zdaj pa še to.

T: A so naključja? A vidiš polje informacij? Pogovarjala sva se o polju informacij in sem mu rekla, da ni naključij, da so vse stvari povezane. Kako zakaj, ko nekaj rečeš in potem nekdo pride čez dve minuti in ti začne isto govoriti. In sedaj si ti prišla in si te stvari povedala. Polje informacij

R3: Kaj pa, tako kot si rekla. S to tehniko, znanjem, ki ga imaš, pribori si to, da boš začel potem tukaj čustva razvijati. In mi dejansko, v prelomnici, ker jaz sem dosti stvari razumel in dosti sem naredil in do sedaj sem z različnimi službami, ki sem jih imel, pač sem se ukvarjal z borzo in sem dosegel finančno neodvisnost in dejansko sem en let nazaj pustil službo, ki je bilo čist odlično delo v Leku. Lahko bi delal tam vse življenje. In od takrat odkrivam samega sebe. In v bistvu imam plan potovati. V bistvu grem že zdaj. Junij, julij grem v Južno Ameriko. Potem grem spet v Južno Ameriko, v Azijo, potem v Indijo. Imam že vse načrtovano. In je verjetno to to, ne. In je v bistvu to, odkrivati. Potem bom šel pa voditi spet ljudi in jim bom razlagal stvari.

T: To je to. Zelo je zanimivo. Zelo mi je žal, ker moramo zaključiti, ker me že čakajo. Tako zanimivo.

R3: Potem ni naključje, da smo potegnili.

T: Ne ni. Ni naključij.

A: Vse je povezan. Vse kar se zgodi se zgodi z namenom.

T: Vse je povezan. Ne moreš racionalizirati teh namenov, ker včasih ne razumemo niti. Ampak dejstvo je, da je namen, da se ti je nekaj zgodilo zaradi nečesa drugega. In to je ozaveščanje sebe. Razpredanje svojih blokad ali prebujanje svojega potenciala. V življenju so tudi zelo pomembni potenciali. Zelo pomembni. In ti imaš potenciala, znanje, ki ga moraš sem prenesti. Kaj si hotel reči?

R3: Kaj si bila pa ti v prejšnjem življenju.

T: A jaz. Marsikaj. Kaj sem bila?

R3: A dosti oseb? Koliko? 8 različnih oseb?

T: Ah več.

R3: Več? Jaz sem imel enkrat enega potnika, ko sem v Egipt peljal. On se tudi zanima za to področje. In ko smo bili v piramidah, je nihalo prinesel s seboj. Zato ker mu je nihalo enkrat pokazalo, zato je tudi hotel iti v Egipt, da je bil enkrat eden izmed faraonov. In je odkrival. Potem je tudi meni gledal in meril vse te zadeve. In je bil zelo velikokrat utelešen tukaj. Mislim, da več kot 100x, 108, 112x tam nekje.

T: Ja eni zelo zemljo »šopajo«. Ker zemlja je tak planet, da ima zelo veliko različnih stvari. Ti imaš vse na enem kupu. To je tako kot, da greš v šolo kjer imaš vse predmete. To je zemlja.

A: Kako je pa na drugih planetih?

T: Zelo odvisno. Eni so taki, da nimaš fizičnih bolezni, eni so taki, da ni treba denarno in materialno skrbeti.

A: A misliš, da je zato možno, da so se oni lahko tako razvijali. Ker niso imeli toliko stvari na kupu in so se lahko osredotočili samo na eno stvar.

T: Ja. In to je pač učilnica, ki je namenjena temu.

A: Čeprav je vse čisto OK.

T: Točno tako je kot mora bit. Če bi bilo recimo narobe, saj se spreminja in gremo naprej, in dejstvo je, da moramo delat na sebi, da bomo šli naprej. Ampak tako kot je, moramo pa tudi hkrati razumeti, da je tako kot mora bit. To je ta dvojnost. Da ti ne delaš koraka naprej, ker bežiš od nečesa ampak sprejmeš, da je, da razumeš za kaj je in da greš naprej.

A: Saj pri nas na zemlji je ravno ta dvojnost je v bistvu to, da moramo vse skupaj sprejeti v eno. To sta v bistvu samo dve skrajnosti na enem kontinuumu.

T: Ja.

A: Ni to tako, da bi bila dva polja, črno-belo.

T: Da ti razumeš zakaj je tisto in zakaj je tisto in ko ti to ozavešiš, proces ozaveščanja pa pomeni, da greš iz te škatle časa in prostora ven v stanje zavesti in nehaš biti omejen na človeka ampak si v stanju zavesti. V stanju zavesti v fizičnem telesu sicer ne moreš potovati. V stanju zavesti greš sem, tja, levo, desno. Predvsem dobro delaš tukaj. Sam spreminjaš in kreiraš.

Ko sva šla smo se poslovili.

REGRESIVNA TERAPIJA – 4 UPORABNIK – (R4)

I. DEL – INTUITIVEN VPOGLED

Spoznata se in Teja pripravlja čaj za R4.

T: Kako to, da si se odločila danes priti?

R4: Ravno fina prilika je bila. Alenka mi je rekla, če bi šla. Enkrat sem že bila pri tebi, tako da..

T: Kdaj pa ?

R4: Ene dve leti nazaj. Zelo dolgo nazaj.

T: Zelo dolgo, ja.

R4: A se še spomniš?

T: Ja. In? Kako si kaj?

R4: Zelo drugače kakor takrat. V bistvu, dva tedna nazaj sem brala tiste stvari izpred dveh let in pol je bilo res. Rekla se, da se bom do 27 izselila in ta fant, ki bom z njim, ali bo zelo trden, tako zelo naprej, ali pa se mu bom čisto uprla. Zdaj je pa tako vmes.

T: A to je od takrat še vedno isti fant?

R4: Ja. Je zelo močna osebnost in se bom veliko od njega naučila. To je res.

T: Spomnim se ja. Zelo dobro se spomnim.

R4: Ravno takrat sva začela in jaz res nisem vedla kako naprej. Jaz sem ga v Egiptu videla in men i je bil kot bog. Nisem vedla ne njegovega imena in nič nisem vedela o njem. Vedela sem le, da je to zame. Po hitrem postopku sem prenehala s takratnim fantom in z njim začela.

T: A bivši je bil ta zoprn?

R4: Ne ni bil zoprn. Bil je ...

T: Točen, to je bil tisti. Spomnim se.

R4: Dober spomin imaš.

T: Ja veš, enih stvari si zelo zapomnim, enih pa sploh ne.

R4: Jaz vem, da imam zelo močne karakterje okoli sebe, ki me vodijo. In zdaj sem ravno na tistem; ali dovolim, da me ves življenje drugi vodijo ali pa se sama začnem voditi. Zelo mi je težko zdaj. Ampak se mi zdi, da vsake toliko časa, da pridem do novih spoznanj. Zraven mi je pa super, ker vem, da mi to pomaga za naprej.

T: To mi je zelo zanimivo, ko gledam nekatere, ki so bili pri meni en let nazaj in pridajo danes, kako zelo se spremenijo. Kako v trenutku spremenijo življenja.

R4: Res je. Zdi se mi, da bom potem, od 38-40 bo verjetno velik, ampak zdaj bo pa tako intenzivno, toliko trpljenja toliko stresa in v bistvu sem vesela, da je tako, saj sem se veliko naučila. V bistvu sem tudi jaz to zahtevala od njega. Tudi, če rečem, joj kakšen si.

T: Kaj imaš pa občutek, da se velik učiš z njim?

R4: V bistvu, takrat sem se počutila kot oseba brez vsebine. Zdaj pa to vsebino pridobivam noter. Tako kot mi pomaga, se včasih počutim kot da mi ne. On je tak, da hoče vse tako, tako, tako. Res je, da svoje znanje širi name. Ampak včasih je tako naporen, ker je preveč stvari naenkrat. Kakor, da se moram res zelo hiter učiti, da bom njega dohajala in je v bistvu zelo težko.

T: Ja, zelo je mentalen tip.

R4: Ja, zelo. On ima vse zelo hiter naštudiran. Kamorkoli gre. On ne potrebuje nobenega, da bi mu pomagal, zelo je trden pri sebi. Zelo samozavesten.

T: Saj to je to, da se je prišel sem predvsem emocije učiti.

R4: Jaz se pa tako počutim, kot da se samo jaz od njega učim. In mi je zelo bedno, ker potem sebe dol tlačim, njega pa zelo poveličujem. Jaz se zavedam tega, da to ni dober. Da bi mogla sebe smatrat za enakovredno.

T: Ja.

R4: Ampak je težko.

T: Veš kaj? Vsak človek ima svoje danosti, nekaj svojega. In ni namen, da smo kopije enega drugega, da bi šli skupaj. Ponavadi imajo ravno partnerji vsak nekaj svojega in se naučita to kombinirati.

R4: Jaz se tega vsega zavedam, vendar, ko si s takim človekom in greš po Stari Ljubljani, sem jaz samo senca zraven njega. Zdaj hodim okoli brez njega zato ker takrat opazijo tudi mene. Kadar sem pa zraven njega pa vsi opazijo samo njega in se rokujejo z njim. Jaz sem pa zraven njega pač ena punca. Zelo beden občutek. In potem, če si rečem, da bom podobno kot on, da bodo potem tudi mene imeli vsi radi. Vendar si takoj rečem ne, prvo moram imeti sebe rada in potem hodim sama velik okoli.

T: Ampak je »fora« to z okolico in z drugimi ljudmi, je res, da niso pomembna. Pomemben je tvoj odnos sama s seboj. In to je tisto, kar nas življenje uči. Saj veš tiste lekcije. Ni važno kaj je nekdo nekaj za druge ljudi. V resnici ni nič posebnega.

R4: Jaz to vem, da sva midva skupaj zato, da se jaz to naučim.

T: Točno to. Da ti res sprejmeš sebe takšna kakršnakoli si, ne pa da delaš na tem, da bi bila boljša, lepša,...

R4: Ja, to je napor.

T: Pri tebi je to. Skozi nekaj dosegat: kaj lahko še naredim, da bom še boljša, še bolj zanimiva. Še lepša, še tretje. V bistvu takšna kakršna si, si več kot dovolj.

R4: Ja, saj zdaj se učim, da takšna kakršna sem, sem popolna. In to jaz njemu razlagam, ampak on mi ves čas govori, da sem premalo odprta, da sem tisto, tretje. In potem se mu upiram z vsemi štirimi, non stop se mu upiram. In mu ne dovolim, da take stvari govori. Rekla sem mu, da če ti kaj ni všeč, da lahko gre, da ga ne potrebujem. Ti meni ne boš govoril takih stvari. Sej se potem zaveda, in se mi velikokrat opraviči. Ampak meni se ne da iti tega v nedogled.

T: Ja seveda. Ti potrebuješ nekoga, ki te bo podpiral in da te bo imel rad takšno kakršna si.

R4: Ja, vendar se mi zdi, da jaz to od njega zahtevam.

T: Že, vendar je »fora« tvoj odnos do same sebe. Samo to je »catch«. Ti si reči, da si ok, ne glede na karkoli drugega. Da je pa on nekaj posebnega med ljudmi, je pa čisto vseeno.

R4: Ja, samo veš kako je beden občutek

T: To je samo ego maska. In kaj te življenje uči? Življenje uči čez vse te ego maske. To sploh ni »fora« ali je nekdo zelo pomemben ali karkoli. Samo človek je in zato ni nič bolj poseben. To je naša maska materializma, ki ustvarja, da je to lepše, to je boljše. Zato, da se ljudje slabo počutijo.

R4: Saj jaz to vem. Jaz se tega zelo zavedam. Samo to je zdaj treba v prakso dat.

T: To kar se zdaj dogaja je, da trenutno ženska energija zelo prihaja, se zdravi, se balansira z moško. Včasih so bile ženske dosti zatirane. In zdaj, ko se ženska energija v tebi zdravi, to pomeni, da vse življenje, ko si dovolila biti zatirana, ker itak niso drugi kriv, ti si kriv, ker to dovoliš. Ko pride potem v življenju, da srečaš take partnerje, take prijatelje, da ti omogočijo, da tam kjer prej nisi zrasel, da sedaj zrasteš. Se pravi, da kritiko drugih vzameš in čist tako, ok. Kar te pa prizadene, da te nekdo ne sprejema, je pa da se znaš postaviti zase. In narediti določene korake ali v eno smer ali v drugo. To je tisto kar se sedaj dogaja. Hočeš nočeš. To se dogaja.

R4: Včasih nekaj reče, kar me zelo prizadene in ko vidi, da mi je zelo hudo ali da jokam, mi reče, da je videl, da me je zelo prizadel in da noče tega, da trpim. Enkrat sem zelo jokala in je rekel, da noče, da tako tri in sva že prav rekla, da zaenkrat sva še skupaj in da bova videla

kako bo. Jaz sem rekla, da hočem iti svojo pot in da se hočem postaviti na svoje noge. Jaz imam občutek, da se ob njemu ne bom mogla. Takšen občutek imam. Se mi zdi, da je on že tako močna oseba in da rabi ob sebi nekoga, ki je veliko bolj šibek, ki nima izkušenj in ima manj znanja, da ga bo lahko učil. Mislim, da je dal v zadnjih dveh letih to lekcijo na meni že čez. In imam občutek, da če bom z njim ostala, da bom vedno ena uboga ženskica, ki bo imela samo njega tukaj gor.

T: Ampak izziv je, da se zraven njega postaviš na noge.

R4: Saj to je izziv, vem.

T: Poglej, če je to namen, kaj se bo zgodilo pri naslednjem partnerju; ista stvar.

R4: Saj vem vse to. Ampak včasih si na trenutke prav želim biti sama. Ker sem skočila iz zveze v drugo in sem že pet let ves čas v vezi in zdaj se deset dni nisva videla in sem se počutila odlično. Res. Tako, da bomo videli. Sej čas bo prinesel.

T: Včasih je tako, da ljudje pridajo za obdobja, eno za vse življenje. To so duše dvojčice, to so duše s katerimi si že veliko življenj živel in potem, ko se srečaš, se totalno že poznata takoj, kot en magnet.

R4: Ja, res je. Ker je on tudi takoj name.

T: Ta magnet te skupaj potegne za skupno učenje. To je namen tega življenja.

R4: Daj povej mi, ali se meni samo tako zdi. Jaz imam še dvojčico doma, ne. In midva sva bila ves čas skupaj in sedaj moram ves čas nekoga imeti ob sebi. Enkrat sem brala malo o razvoju dvojčkov kako so ves čas skupaj in da imajo ves čas občutek, da morajo z nekom biti, da so celota. In ko sem bila z Branko, dvojčico, mi je bilo zelo dober, in ko sem bila z njim mi je bilo zelo dober, ko sem s prijateljicami, mi je zelo dober. In zdaj, ko sem s teboj, ne rabim nobenega drugega. Tudi če nikoli nobenih drugih ne vidim. Samo, da sem z nekom. In me je fant tudi že vprašal, ali imaš ti mene rada ali si samo navezana name. Ja ne vem, oboje. In jaz iz tega izhaja, ker sem pač dvojčica. Lahko pa, da je to samo izgovor.

T: Ne, zanimivo je to z dvojčki. Jaz jih tudi nekaj poznam in imajo tudi to, da ves čas potrebujejo nekoga zraven. Ne da ne more dneva sam preživeti. Seveda ga lahko, če pa je kdo zraven je v redu. Nobenega ne pogrešajo.

R4: Ne, jaz ne potrebujem zdaj nobenega, da mi tukaj visi zraven, vseeno mi je. Tudi lahko bi šli midva zdaj za 1 mesec nekam potovat in nobenega sploh ne bi pogrešala. Ko sem bila 1 teden v Barceloni, ali misliš da sem fanta kaj pogrešala. Ne. Malo sem pomislila sem pa tja. On mi je pisal tiste lepe SMS, da me pogreša, jaz sem pa njemu odpisovala kaj smo videli. Sploh nisem čustev opisovala. Itak sem se imela super. S tistimi, ko sem, se imam 100%. Potem, ko sem prišla nazaj, sem zelo težko spret vzpostavila stik z njim nazaj. Včasih se mi zdi, da mi zelo velik energije pobere oziroma mu pustim.

T: Ja, to je tisto: duše se že povežemo, osebnostno pa se krešemo. Brusimo robove. On je točno tisti, ki si ga potreboval takrat, da te obrusi.

R4: Jaz sem njega prav potrebovala. Iz prejšnje veze se nisem nič naučila, vsaj spomnim se ne. Stagnirala sem. V bistvu sem zahtevala sama od sebe, da dobim takega partnerja, da me privlači kot magnet. Ker sedaj sem se veliko naučila. Zdaj mi je že malo več jasen v življenju. Imam pa se še zelo veliko za naučiti.

T: To je dobro, da ves čas gledaš kaj se imaš še za naučiti. To je samo še vprašanje časa in izkušenj, da boš čutila, da je sedaj to res to. Problem je, ko se ljudje zapirajo, ko nočejo.

R4: Jaz zelo delam na tem. Prav rekla sem, da bi prav samo knjige brala, meditirala, tekla. Prav čutim premika zdaj, kot da bi me nekdo zdaj držal. Prav čutim. In prav zjokala bi se, ker čutim en strah v sebi. Sej strah je itak prazen, ampak nisem več tako nasmejana. Pa mi rečejo, da sem danes tečna. In odgovorim, ja tečna sem danes. Pustite me pri miru danes. In zdaj se trudim biti iskrena sama do sebe in sem takšna kakršna pač sem. Če sem žalostna si rečem, da sem danes žalostna in utrujena. Ko sem pa vesela, pa itak vsi vidijo, da sem vesela.

T: Da ni tiste maske več.

R4: Prav rekla sem si, da na tem svetu ni dobro preveč čustev kazat. To delam pri tistih nekaj ljudeh, ki jih poznam in so mi v redu.

T: Zelo dobro. V bistvu fino. A zdaj razmišljaš, da bi se selila ali kaj.

R4: Ne, sem se že preselila.

T: A je fino?

R4: Na začetku je bilo bolj tako tako. Njega itak vsaka drobtina moti in potem sem jaz vedno bolj pod pritiskom. Samo jaz nočem biti tam neka dekla, ki bi čistila in sva potem rekla, da bova skupaj uredila in da bova skupaj pospravila. Nočem pasti v to vlogo kakor vzorec mojih staršev. Oče dela cele dneve, mama pa je doma in pospravlja. Jaz se pa pred tem upiram z vsemi štirimi. On je pa navajen, da mu ves čas nekaj na krožniku prinašajo. Jaz se pa zelo upiram z vsemi štirimi. In potem pride do prepиров. Sem rekla, da če rabi gospodinjo, da naj si jo kar najde, da jaz ne bom čistila in ne vem še kaj.

T: Ja, saj to je to. Enakovrednost v odnosu.

R4: Ja. Ravno prej mi je Nataša rekla, da sem bila v prejšnjih življenjih zatirana. In mislim, da on pričakuje od mene, češ da je to ženska vloga. Pa kaj še? Pa še v službo bom hodila in še denar nosila, pa še pospravljala, pa še za otroka skrbela. Sem rekla, ni govora. Ti si kar potem najdi eno služkinjo in bodi z njo. Ona ti bo ves čas ja govorila, jaz ti pa ne bom. Tako, da se mu upiram z vsemi štirimi. Pa še to mu včasih ni všeč.

T: Takrat, ko si čutila magnet do njega, to je tisti pravi občutek med vama. Ampak kaj se dogaja, sploh intenzivno te dni? Ko se duše srečajo, tiste, ki so si blazno blizu, začutiš nekaj uau. Potem se pa počasi začne proces učenja. Ker je res namen, da se učiš. Potem vzpostaviš en pravi odnos. Včasih je tako, da gre veza mimo. Lekcija je šla mimo in to je to. Včasih je pa zelo fino, da ostaneš s to osebo in predeluješ stvari zaradi tega, ker tisto zadaj še vedno je, ampak ti daje neko polje za učenje. Kdaj pa je lekcije konec? Takrat, ko imaš rešeno vse. Ko ti en glasek ves čas govori, da pojdi stran. To ni več to.

R4: Meni zdaj to govori. Čutim, da mi govori. Ti si meni takrat govorila, da ne znam mej postaviti. Jaz sem se zdaj tukaj naučila meje postavljati. Jaz kar lebdim, kar pojdi s tokom. Kot da sem na vetru. In si mi že takrat rekla, da se moram naučiti meje postavljati in zdaj se jih učim postavljati. Zato pride do toliko konfliktov.

T: Ampak ravno to je tisti »catch«. Zelo velikokrat ti stopiš v svojo moč in se zgodi, da tvojemu fantu to ni všeč. To je podzavestno. To so njegovi podzavestni programi in tvoji podzavestni programi in zdaj sta skupaj zato da odkrijeta en drugemu te programe. On sploh ne bi dojel. On živi v svojem idealnem svetu, ti sama dostikrat živiš v svojem idealnem svetu. Sploh ne bi dojela tega dokler ti en na rep ne stopi. Tako pa en drugega stimulirata te podzavestne programe. V bistvu se zdravita. Transformirata. Ugotavljata kaj je namen tega življenja. S tega vidika je to zelo dobro. V resnici ne moremo reči, da je ta človek napačen. Nič ni napačen. Točen tak je kot mora biti. Odnos, ki si ga mi želimo, harmoničen. Mogoče še ni prišel, ker še nismo zreli. Ker moramo še podzavestno stvari odprte. In zato gre.

R4: Jaz sem itak po horoskopu tehtnica in moram imeti stvari stalno v ravnotežju. Če tega nimam potem je bolje, da se nihče z menoj ne druži. Večinoma časa čutim ali imam stvari v ravnovesju ali ne. Delam na tem, da ga čutim.

T: To je super. Tako intenzivno delaš na sebi, da se toliko zavedaš teh stvari. Super.

R4: Jaz se toliko tega zavedam, samo to je potem težko v prakso dati.

T: Ampak saj daješ.

R4: Meni si rekla, da me bo čisto pobila ta zveza ali pa bom toliko zrasla, da ne vidiš konca in da bom do tridesetega leta spoznala svojega moža.

T: A res? Koliko si zdaj stara.

R4: Zdaj bom 27. Tako, da sem rekla o super, 3 leta, da se naučim. Potem pa imam to v glavi in se sprašujem a bo to on, in potem gledam preveč za naprej in to ni dober.

T: Pozabi. Ker »fora« je lahko, da je res on s katerim boš zelo delala in bosta potem vzpostavila super zvezo. Jaz poznam ljudi, ki so se po 15 letih ločili in po 15 letih končno vzpostavili zvezo. Tistih 15 let so predelovali svoje vzorce. To je delo. Niso bili pripravljeni.

R4: Ampak to je tak napor.

T: Tako pride človek, ki te pripravi na to osebo. Ki ti pomaga stimulirati te programe ven, da vidiš kaj ja in kaj ne. Potem pa pride človek, ki je totalni odsev tebe. Takrat ni zraven ljubosumnih ljudi, posesivnih. Vseh teh za katere veš, da to ni to. Zaradi tega so verjetno že tisti prej prišli, ki so ti omogočili to učenja. S tem, da moraš vedeti, da je usoda, čisto relativna stvar. Imamo svobodno voljo. Pomembno je, da živiš v trenutku in da veš kaj se dogaja. Življenje te nosi točno tako kot te more.

R4: On je meni super človek. Samo jaz sem polna nekih problemov, skoz jokcam, on je pa samozavesten tip, ki mu nič ne pride do živega. Potem mi je zelo beden, da sem jaz taka čudna zraven njega.

T: Zato, ker iščeš čustveno potrditev. Skozi čutiš neko praznino ali v komunikaciji med vama.

R4: Komunikacija men itak že na splošno zelo manjka

T: Ti vidiš stvari na en način on jih vidi na svoj način. Tebe pa v resnici najbrž to prizadene. Drugačno energijo ima, drugače funkcionira.

R4: Čisto drugače. Potem pa tudi vidiva na en način, da ne moreva tako shajati. Potem nama je lepo, ko sva skupaj.

T: To je pa tista povezava, ko vsak od vaju odvrže svoj ego. To kar vaju boli, je ego in čisto nič drugega. On te pač brusi po robovih.

R4: Ampak jaz ne čutim, da kaj prispevam, samo težim zraven.

T: Veš kaj? Sigurno se tudi on kar dosti uči. Ker drugače ne bi bil tukaj. Drugače pa se on uči odpiranja, notranjega. Mogoče se mu v življenju ni bilo potrebno čustveno odpreti ali pa biti odprt. Jaz imam občutek, da se on s teboj tega uči. Tistega ta pravega, ne naučenega, kaj je on znotraj sebe.

R4: Rekel je, da je njemu zelo všeč, da lahko čustva izrazim. Ko sem žalostna, da jokam, ko sem slaba, ko sem vesela se smejim. Rekel je, da mu je to zelo všeč na meni. Taka različna paleta čustev.

T: On ima bolj aktiven svoj mentalen nivo. Energetska telesa so to. Fizičen nivo, emocionalno, mentalno in duhovno. On ima bolj mentalno očitno to izraženo.

R4: Kaj pa je duhovno?

T: Duhovni aspekt je v bistvu tvoja dušna energija. To je odprtost za duhovnost, odprtost za širše koncepte. Mentalna pa so v bistvu čisto mentalni procesi; logika, intelekt. In on ima veliko tega aktivnega. Oba sta na fizičnem nivoju zelo aktivna. Ti imaš pa emocionalnega bolj. Tebi velik energije čez emocionalnega cirkulira. Kar se pa obema dogaja, je pa, da se zelo odpirata na duhovnem.

R4: Jaz ne vem, če on to verjame.

T: Če on intelekt dojema, bi on mogel iz znanstvenega vidika te stvari gledat.

R4: Da bi razumel?

T: Ja. Saj sem mu rekla, glej kvantno fiziko, ker ti bo tebi blizu. Ne čustveni pristop. In sigurno bo tam našel odgovor. Angelčki njemu ne bodo šli v glavo.

R4: Jaz sem čisto v rožicah.

T: To je to. Z drugega nivoja gledata. Kaj si vidva delata. Stimulirata si: on tebi mentalni aspekt, ti njemu emocije. Skupaj pa sta na fizičnem in duhovnem aspektu. V bistvu je točno tako kot mora biti. Morata pa vidva vedeti, a je to nekaj kar ima smisel naprej poganjat ali se je lekcija končala.

R4: Ne vem zdaj. Ali naj grem sama naprej in sama sebe naprej vodim. On me na neki način vodi in jaz to rabim. Zato ker sem zelo vodljiva. To kar on reče je super, to kar jaz rečem itak ni super.

T: Ti rečeš jaz sem vodljiva. Zakaj? Kdo je rekel, da je on karkoli boljšega.

R4: Ne vem. Jaz to čutim že vse življenje, da dobim vedno take močne osebe ob sebi.

T: Ja, ampak. A veš kaj so močne osebe? Močne osebe tebi samo simbolizirajo od znotraj eno moč, ki jo imaš tudi ti. Ampak nočeš sebe poslušati. Takrat, ko človek sebe posluša v življenju dobi točno tisto kar želi.

R4: Ko sem bila zdaj v Barceloni, sem sebe poslušala in sem delala točno tisto kar sem hotela. Bila sem iskrena do sebe in ko sem prišla domov, sem bila zelo močna, polna samozavesti in energije in je rekel, a ti igraš. Sem rekla ne. Rekel je, da sem čisto drugačna, da imam čisto drugačno energijo in sem rekla, da se zelo dober počutim. In potem se mi zdi, da je spet zapadel v tisto svojo vlogo, da bova funkcionirala. In se mi zdi, da ko sem nazaj prišla, da sva bila na podobnih ravneh in nisva dober funkcionirala. Ker sem prišla zelo močna. Super mi je bilo. Prav super mi je bilo, ko sem bila 10 dni sama in sem videla, da lahko tudi sama živim. In sem mu tudi rekla, da ga ne rabim, da živim. In to mu ni bilo všeč. In zato mogoče čuti, da bo ta lekcija kmalu minila. Da sva se že naučila tisto kar se morava. Po drugi strani ga pa nočem izgubiti in moram ostati šibka.

T: Ampak to ni »catch«. »Catch« je v tem, da vidva sprejmeta, da sta lahko oba močna in da to uravnovesita. In da on vidi kdaj izhaja iz notranje modrosti in kdaj iz ega. Včasih je tudi ego zraven.

R4: Mislim, da on velikokrat tudi iz ega deluje.

T: Tista prava moč ni nikoli tako, da ti nekomu na rep stopiš. In nikoli tako, da ti nekomu pokažeš, da si boljši.

R4: Strahospoštovanje.

T: Ja. To ni nikoli to. To je čisti ego. To so ego igre.

R4: Jaz tega nočem. Se tega zavedam in tega nočem. Jaz se hočem postaviti na svoje noge.

T: Saj to je prav.

R4: Hočem biti celotna oseba sama. In si tudi želim biti močna in si kar želim, da bi bila pri 30ih sama. Na trenutke si želim, da sama sebi dokažem, da sem tega zmožna. Ker če bom z njim, mislim, da bom vedno tista šibka ženskica. In da bom pri 40ih prišla do tega spoznanja.

T: V odnosu je tako; ti ne smeš kompromisov delati v smislu svoje notranje resnice. Delaš kompromise glede tega kakšno preprogo bova kupila, kakšno omaro. Itak so to nepomembne stvari.

R4: Zunanje.

T: Ja. Vse te zunanje. Ni panike, narediš kompromis ali bo rdeč avto ali moder. Vseeno je. Ampak, ko pa pride do tvoje notranje resnice, tam pa ne delaš kompromisov. Tam nikoli ne delaš kompromisov v smislu kako se jaz počutim. Ne tvoje ego. Ampak tisto kar je res v tebi. Kaj ti ta odnos daje; ali je to to, ali ni. Kaj meni paše. In tukaj ne smeš nikoli kompromisov delati. »Fora« je v tem, če je človek pravi, bo ostal. Če ni pravi naj gre. Če tega ne narediš, potem pri 40ih prideš do istega. Nekateri pri 50ih. Lekcija je blazno super ampak so zadnjih 20 let to lekcijo nategovali. So se bali narediti korak. Življenje so preživeli v strahu. To pa ni smisel.

R4: Potem se pa ves čas nekaj ponavlja. Ves čas ene in iste stvari debatirava. Kot v začaranem krogu. Jaz nočem biti od tega odvisna. Jaz se zelo upiram temu. Včasih se mi zdi, da se sploh ne zmeniva tako kot bi se morala. Ja si obljubiva, gor dol levo desno. Potem je pa itak spet isto. Brez veze.

T: Saj ne gre za to, da si nekaj obljubljaš. Gre za to, da res na nivoju zavesti ozavešiš. To pa je razvoj, delo na sebi. To je delo na sebi. V življenju je tako, da navidezno začneš iz nule, veliko dlje prideš.

R4: Prav hočem si razbiti tiste obrambne mehanizme, da sem res »gola«, da sem res čisto na dnu in da se začnem od tam graditi navzgor. Včasih se mi zdi, da tega ne bom zmogla sama, da bom potrebovala bolj strokovno pomoč.

T: Definitivno. Imaš voljo, imaš zagon in si definitivno na pravi poti. To je čisto ok.

R4: Meni se tudi zdi, da ni to njegova pravica, da me spreminja, moje notranjosti. Jaz njemu rečem, da to ni njegova pravica in da se bom jaz spremenila do tiste meje, ki jaz hočem, ne do tiste meje, katere on hoče. In se on kao strinja, a čez en teden mi spet reče, da nisem odprta, da nisem tisto in tisto. In potem začne vreti v meni in se zelo upiram. Njemu pa to ni všeč, ker jaz dobim to moč nazaj. In potem lahko da začuti, da bo te lekcije kmalu konce. Mogoče se oba zavedava, da bo kmalu konec.

T: Zdaj je odvisno. Če on lahko tebe sprejme pri tvoji polni moči. In če ti lahko njega. In če bosta ugotovila kje v moči pride ego in bosta začela zavestno transformirat, lahko da bosta oba čisto ok.

R4: Samo to se morata oba zavedati.

T: Definitivno. Odvisno je tudi kako gre pot. Včasih gre skupaj, včasih gre pa narazen. Lahko se siliš, da si skupaj ampak ni več tistega ta pravega. Lahko pa da je. Sej bosta videla.

R4: Jaz tudi zdaj premišlujem, ko gre on za dva meseca v Ameriko in sem mu tudi rekla, da jaz ne vem kako bo po 60 dneh. Lahko, da ga bom noro nazaj sprejela, lahko pa da bom pozabila nanj. Odkrito sem mu povedala, da ne vem kako bo, ko bo nazaj prišel. On mi je rekel, da me bo po 60 dneh še zmeraj imel rad. Sem videla, ko je bil v Egiptu kako me je pogrešal, ko je prišel nazaj. Jaz pa ne. Meni pa je bilo lepo biti sama in mi je bilo čisto ok. In jaz sem mu rekla, da ne vem kako bo po 60ih dneh. Tako, da bomo videli. To se mi tudi zdi ena velika preizkušnja 60 dni biti sama, brez njega. Ker človek se oddalji. Daleč od oči, daleč od srca. Čeprav sva se pogovarjala, da sva miselno lahko zelo povezana. Ampak jaz se pa prav miselno oddaljim, če nekoga ni ob meni.

T: Pa tudi odvisno je, če imata isto vizijo, iste sanje. Če najdeš takega človeka, se lahko nekaj let ne vidiš in ko se vidiš je tako kot, da sta se nazadnje videla včeraj.

R4: Ja, saj vem. Ampak jaz sem že zdaj videla po 10ih dneh, da ni bil tisti občutek. In drugi dan, ko sva bila spet skupaj sem kar rabila, da sem se ga spet navadila. In nočem spet nazaj v tisto staro energijo zapasti.

T: Odnos je v nekem razvoju.

R4: Se zelo zavedam tega.

T: Odnos funkcionira samo takrat, ko se oba zavedata, da se morata razvijati skupaj. Da je to namenjeno rasti. In takrat tudi odnos funkcionira. Zdaj na kakšen način, ali je treba z ezoteričnimi pojmi opremit, je pa itak vseeno. Zavedat se je treba, da se je treba pogovarjat in delat, morata ustvarjat in tako naprej. Potem odnos funkcionira. Če pa s tem želita napolnit neke erotične želje in da je to to. Zdaj pa konec

R4: Meni ni to to. Mi ne predstavlja izziva.

T: Kaj se ti še kaj dogaja v življenju poleg tega odnosa. To je to več ali manj, a ne.

R4: Zdi se mi, da v zadnjem letu, jaz nisem nikoli imela nekaj velik prijateljev, mi je tako, da kar si zaželim, res močno zaželim, da kar pride. In počakam. Zdaj sem želela nekaj dobrih prijateljev in sem jih kar dobila. Zaželela sem si eno tako kul službo in sem jo dobila. Kar si zaželim, sicer z zamikom, ampak pride. Ampak res močno zaželim. Se mi zdi, da kar neke energije, da se tako uredi, da dobim kar želim.

T: S svojimi mislimi kreiraš.

R4: Ja. Veliko se je tako rešilo. In tudi zelo čutim druge ljudi okoli sebe. Tam kjer začutim, da je slaba energija hočem iti ven iz tistega prostora, ker se ne počutim dober zraven. Pa mi je moj fant rekel, da sem se zaprla raven zaradi tega, ker na primer ne maram ljudi, ki pijejo in kadijo. Imam pa same take ljudi okoli sebe. In sem sedaj spoznala, da so tudi te ljudje v redu. Potem dobim ravno tisto, česar ne maram, zato da vidim, da je to čisto ok.

T: Ni pa nujno, da je to tvoj film. Veš kaj tudi, ti ki imaš dvojčico. Vi ste veliko bolj odprte, telepatiski ste in zelo ste senzitivni. Velik zaznavate okolje. Sami po sebi zelo zaznavate stvari.

Zato ker imaš ves čas nekoga, s katerim ste, ko se samo pogledate in veste. Ne rabite sploh govorit.

R4: Ljudje mimo mene hodijo in jih sploh ne opazim, ker ne čutim njihove energije. Jaz prijateljico zelo čutim, ki je bila tudi pri tebi. Take ljudi zelo čutim. Tisti, ki hoče svojo energijo prepojit z različnimi substancami, to zame ni človek. Ni mi občutek se s takimi ljudmi družiti. Mogoče bolj taki ljudje, ki so bolj meni podobni, bolj senzibilni.

T: Ja. To je super. Zdaj bova šle pogledat prejšnja življenja. Ja ravno toliko časa še imava. Bova videli kako nama bo šlo. Ponavadi je sestavljen iz dveh delov. Prvi del je intuitivni vpogled, to kar sva zdaj delali. Potem je pa vpogled v prejšnja življenja. Na koncu bova pa še povzete naredile. Ponavadi traja malo manj kot eno uro. A si kdaj delala kakšno meditacijo, regresijo karkoli? Regresijo ne, ampak zvečer to poslušam Kelly (meditacija) in tudi ko sem bila sama tri dni v sobi, sem kar videla nekakšne stvari in sem se ustrašila, ampak sem kar nadaljevala in sem čisto potna postala in mi je zelo dogajalo.

T: Zanimivo.

R4: Ja včasih se kar ustrašim, tako da 1 teden sploh nisem meditirala.

T: A vidiš za naprej, ali kaj vidiš?

R4: Ne vem. Sploh ti ne znam opisat. Vidim eno črno stvar in belo in kar nekaj.

T: Abstrakte?

R4: Ja. In se potem kar ustrašim in si sama pri sebi rečem, da hočem to sprejeti. Čez dan je v redu, zvečer pač. Noč ima svojo moč. in si rečem, sej kaj pa je strah? A me bo kdo požrl? Malo se tako tolažim.

T: Ja včasih nam gredo te abstraktne stvari. Odvisno. Te meditacije, ki je tvoj fant razlagal, nam polnijo možgane.

R4: Zanimivo mi je.

T: Bova naredile to meditacijo in bova šli pogledat kaj se dogaja. Ljudje ponavadi to doživljajo na več načinov. Lahko vizualno, lahko z občutki, lahko samo tako kot ideja kaj bi lahko bilo. Lahko kot da nekdo govori. Zelo velikokrat se ljudem zdi, da so hkrati zelo prisotni in hkrati kot da si neko zgodnico izmišljujejo. Zanimivo je to, kot da si zgodnico izmišljuješ in potem to povežeš. Eni gredo zelo globok in to zelo čutijo in doživljajo.

R4: Si pustijo, a ne. Jaz si zelo želim dovoliti pustiti. Tudi če je kaj zelo grozen. Mogoče mi bo to pomagalo, da mi ne bo več tako grozen.

T: Bomo videli kaj se bo dogajalo. V prejšnjih življenjih se lahko zgodi, da kaj ne vidimo. To pomeni, da še nismo pripravljeni. Na silo ne bomo razbijali.

R4: Jaz čutim, da so eni premiki. Prav čutim, da moram nekaj dati iz sebe, prav čutim, da se nekaj dogaja v meni. Sem rekla, da tudi, če bom reševala do 37 leta, samo, da rešim in vzpostavim sama s seboj en tak odnos.

T: Leto 2008 ima tudi dosti pomembno vlogo, ker zelo razbija energije iluzije. Ogromen ljudi se ločuje in menja službe. Velik stvari se spreminja.

R4: Ja, res zelo velik. V tem mesecu se je že toliko stvari spremenil.

T: Če gledaš par mesecev je minilo in...

R4: Ja, take spremembe, da se mi včasih zdi, da sploh ne dohajam. Zato se hočem velik ukvarjat s športom in meditacijo, da sploh lahko grem naprej.

T: Spremembe se zelo dogajajo. Zemlja potuje v novo vibracijo. To je zelo velik planet in iz te materialnosti, iz tretje dimenzije potujemo v peto preko četrte. Zelo velik premik se zdaj dogaja. Peta dimenzija ljubezni, kjer ni ega. Kaj se dogaja zdaj, ko smo v četrti. Vse naš ego, vse naše maske odpadajo. Dogaja se, da kar ne more več funkcionirati tako kot je.

R4: Učenja, ne?

T: Ja. Zdaj se veliko učimo. Zelo se odpiramo duhovno.

R4: Zato pa so te borzni zlomi pa vsega povsod.

T: ja. Pa katastrofe.

R4: Amerika je itak poligon, na katerem vidimo kaj se bo nam zgodilo.

T: Točno to se dogaja. Zaradi tega, ker se na kolektivni ravni zelo lomi maska. Izstopamo iz materializma v duhovnost. Zdaj bomo začeli dobivati informacije in vodstvo za naše življenje, za vodenje tega planeta. Za življenje na tem planetu iz izvora ali boga, kakorkoli želiš. Greš dol in delaš tudi tukaj na zemlji. To se zdaj dogaja. V smislu materialnosti, smo prišli do limita.

R4: To hočem ljudem okoli sebe pokazati, da dojemajo te stvari, pa se mi zdi, da si včasih mislijo, da sem nora. V Barceloni mi je zadnjič ena rekla, da sem čudna. In sem se ji zahvalila za kompliment, ker mi je bilo všeč. Včasih čutim, da ne spadam sem.

T: Da malo drugače razmišljaš.

R4: Ja. Pa včasih se to ljudem zdi zelo čuden. Zato pravim, da nimam veliko prijateljev, ker mislim, da se ne vidijo z mano. Ne prenesem ljudi s previsokim egom. Da se hočejo nekaj igrati. Meni to ni. Ali pa tisti, ki hočejo samo kariero. Ampak zame to ni pameten človek. Zame je pameten človek tisti, ki se lahko odpre in ki razume te stvari. In se pač ne družim s takimi ljudmi.

T: Veš različni smo na tem planetu. Vsak ima...

R4: Saj poskušam sprejeti pač take ljudi. Sej ne pravim zdaj tem ljudem, da morajo teči in meditirati. Poskušam jih sprejeti. Pa ne morem vzpostaviti neke medsebojne energije in odnosov. S takim človekom nisva na isti valovni. Pa ne, da sem jaz neki visoka, ampak enostavno ne morem.

T: Ja, vem ja. Veš kaj mora biti približno ista vibracija, da lahko skupaj si. Grevi zdaj delat. Hiter popij čaj, jaz grem pa pripraviti stvari.

Sem se usedi (pokaže na udobno naslonjalo). Tukaj imaš blazino. In odejico. Čimbolj udobno se namesti. Če potrebuješ še kakšno odejico ali blazinico, ti kar povej.

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

T: Zdaj se pa zelo udobno namesti, zapreva oči in začneva dihati globoko v trebuh. Narediva globok vdih v trebuh in izdih. Še en globok vdih v trebuh in izdih. Z vsakim vdihom postajaš vedno bolj umirjena, vedno bolj sproščena in z vsakim izdihom, kot da vse tisto česar ne potrebuješ več, vse napetosti, vse preprosto odide. Z vsakim vdihom vate prihaja vedno več svetlobe. Ta svetloba je življenjska energija, življenjska moč. V vsakem vdihu ta življenjska energija napolni celotno telo. Najprej vstopi v pljuča, nato se razširi. Razširi se v tvoje noge, roke, trup, glavo, celotno telo. Z vsakim trenutkom tvoje telo postaja vedno bolj svetlo, vedno bolj žareče. Vse stare stvari, vsi nemiri, vse odide. In umirjena zelo sproščena z vsakim vdihom se ta občutek umirjenosti še pogloblja. Z vsakim vdihom vsi zunanji dajavniki izginejo. Kot, da vstopaš vedno globlje vase v svoje srce. Tvoje srce je tisti prostor v tebi, ki je izvor ljubezni, tu lahko začutiš resnično, resnično sebe. In ko vstopiš v svoje srce. Tvoje srce vedno bolj žari, vedno bolj odprto je, vedno bolj žari. In kot čudoviti roza žarki odpirajo tvojemu srcu. In kar naenkrat v vsem tem dogajanju, v vsej tej svetlobi zaznaš pred seboj angela in ta angel je tvoj vodnik, je tvoj varuh in te vodi in spremlja na tej tvoji življenjski poti. Ta angel bo danes s teboj, te vodil v prejšnja življenja, ti dal uvide, razlage, ti dal globlje razumevanje v katerem boš videla situacije svojega življenja. In zdaj ta angel stoji pred teboj in ga zaznaš. In zdaj me zanima na kakšen način zaznaš tega angela? A ga zaznaš kot barvo kot obliko? Kot občutek?

R4: Kot obliko in občutek

T: Kakšen občutek je in kakšna oblika?

R4: Spominja kot na eno navpično oko.

T: Kakšen občutek pa je?

R4: Pri srcu čutim eno energijo.

T: Zdaj pa ta energija, ta svetloba tega angela se dotakne tvojega srca, tvojega tretjega očesa. Čisto zraven tebe in dejansko lahko začutiš kako v bistvu vibrira.

R4: Zelo mi je toplo ta trenutek.

T: Ta angel se stopi s tvojim srcem, s tvojim tretjim očesom in kot da njegove misli postanejo tvoje misli ljubezni svetlobe. Kot da njegovo srce, čutiš brezpogojno ljubezen. Zdaj ti angel spregovori in ti pove kaj je namen današnjega potovanja. Ko začutiš odgovor, mi ga prosim posreduj.

R4: Umirjenost, sproščenost čutim. Kot eno pomoč.

T: Zdaj pa vprašaj angela, če ti ima karkoli za sporočiti, za povedat. In dobiš kakšen odgovor, kakšen občutek?

R4: Tako vidim kot eno valovanje.

T: Kakšne barve pa? A zaznaš kakšne barve?

R4: Tako med zelenkasto in vijolično pa modro.

T: Zdaj pa te angel objame s svetlobo in taka lepa svetlobna spirala se ovije okoli tebe. Ta spirala prečisti vse tvoje čakre, vse medirijane, čisti tvojo avro. Kot da se ta spirala v mavričnih barvah dviguje okoli tebe in žari. In kot da vse tiste maske, ki jih ne potrebuješ več padajo. Vse tisto česar ne potrebuješ več, kar ni več dobro preprosto odpade. Z vsakim trenutkom vedno bolj želiš v ljubezni, sreče, občutkov notranjega miru. Ta občutek miru, ljubezni in svetlobe se razširja, vedno močnejši in vedno globlji je. Kot da te angel prime za roko in te prične voditi naprej. In kar naenkrat se pred vama pojavijo stopnice, ki vodijo visoko, visoko v duhovni svet. In zdaj poglej te stopnice, kako bi jih lahko opisala? Kakšnih barv so?

R4: Vidim lesene in zelo močno se dvigajo navzgor. Zelo čutim spodnji del leve noge in za levo roko.

T: Super. In zdaj te stopnice, najbrž imajo ograjo ali kakorkoli?

R4: Ne so brez ograje, ampak ko pogledam levo in desno, vidim temo.

T: Zdaj potujeta po teh stopnicah in kakor eni lepi puhasti oblaki so tam. Vedno bolj svetlo postaja. Zelo nenaporno, zelo lahkotno potujeta tja gor. In kar naenkrat se znajdeti na vrhu teh stopnic in pred tabo se pojavijo ena vrata. In ta vrata vodijo v duhovni svet. In zdaj stojita pred temi vrati. Kako bi mi jih opisala? Kako zgledajo?

R4: Z bistvu okoli ni nobenega zidu ampak so samo ta vrata, ki so spet taka lesena na trenutke rjava in se spremenijo v taka modra.

T: Zdaj bova pa počasi stopili skozi ta vrata. In ko se znajdeva na drugi strani vrat, vstopiva v kraljestvo angelov. In odpreš vrata, vstopiš in zapreš za seboj. S tvojim angelom se znajdeti v kraljestvu angelov in tukaj je polno, polno ljubezni. Zdaj se razgledaš naokrog in začutiš vso to prisotnost angelov, ki te podpirajo in vodijo. Zraven katerih si popolnoma varna. In zdaj, ko se razgledaš naokoli kaj zaznaš?

R4: Ko sem noter prišla, je bilo zelo velik angelov, zdaj jih pa vidim dobrih 10. Te mi nekaj pomenijo. Tisti so kar nekam šli.

T: Kako pa ti te angeli pomagajo? Ti, ki ti veliko pomenijo, teh dobrih 10?

R4: Ko sem prišla, so me pogledal, zdaj pa čutim, da me sprejemajo.

T: Super. Zdaj pa kot da naenkrat začutiš te lepe, lepe žarke ljubezni, ki prihajajo iz njihovih src v tvoje srce. In prav čutiš ta občutek podpore, občutek vodstva, varnosti. Si zelo, zelo varna.

R4: Čutim, da so vsi okoli mene in da mi vsak daje svojo barvo, kot da je okoli mene mavrica

T: Super. In zdaj kot da čutiš te njihove žarke, to mavrico, kako potuje po celotnem telesu, po tvoji koži, te odpre tako da žariš v svoji pravi, pravi svetlobi. Angeli ti poudarjajo, da si ti tudi

angel in ti pokažejo tvojo pravo angelsko podobo. Kar naenkrat jo spremeniš in dobiš lepa angelska krila. In kako zdaj v svoji angelski podobi sebe zaznavaš?

R4: Take zelo dolge zlate lase, pa čisto v belem sem, taka dolga bela obleka in taki metuljasti rokavi in dvigujem roke gor. Imam spokojen, nežen pogled. Vidim svetlobo nad svojo glavo. Zdi se mi da lebdim in valovim levo in desno.

T: V tej tvoji angelski podobi te bodo angeli odpeljali v tempelj mojstrov, kjer si boš ogledala knjižnico znanja in svoja prejšnja življenja. Zdaj te ti tvoji angeli spet primejo za roko in kar naenkrat se začnete pomikati naprej in kar naenkrat se odpre taka lepa pot in svetloba kot da bi se majčkeno zbistrila, da se ta pot začne jasno videti in vi se sprehajate po tej poti in v daljavi zagledate tempelj. In ta tempelj je kot eno tako učilišče. Center za mojstre. Blazno močen center modrosti. In počasi se približujete temu templju in si ogledaš ta tempelj. Kako zgleda tempelj? Kako bi ga opisala?

R4: Tak alamudski, smaragdne barve, tako kot da bi bil posut s kristali. Pa taka zelo lepa naravna potka vodi do njega. Po eni travci. Vse je spokojno in mirno.

T: Super. Zelo fino. Ti se približaš temu templju in prideš do vhodnih vrat. In ko prideš do vhodnih vrat, ti kar naenkrat odpre mojster. Ta mojster odpre vrata in se pojavi. Ta mojster je bitje, ki je s teboj že zelo veliko življenj in te spremlja iz inkarnacije v inkarnacijo, ti pomaga in te vodi. Zagledaš tega mojstra. Kako bi ga opisala?

R4: Tako dolgo belo brado ima, do popka. Tako trikotno. Malo starejši ampak zelo simpatičen. Sproščen. S takšnim nasmeškom v očeh. V taki beli obleki.

T: Super. Zdaj ti mojster pove, da te je pričakoval in te objame in začutiš njegovo modrost, začutiš njegovo podporo, milino. Zdaj te mojster odpelje v tempelj in te vodi čez tempelj. Poglej naokoli in mi povej kaj zaznaš v templju. Kako zgleda tempelj?

R4: Na sredini vidim ene stopnice, ki vodijo gor. Okoli pa so še takšna manjša vrata. Pa ene slike vidim, barvite. Drugače pa ta prostor ni tako svetel. Tak kovinski se mi zdi.

T: Zdaj te mojster odpelje naprej in kar naenkrat stopite čez ena vrata v tako lepo ogromno knjižnico. V tej knjižnici zagledaš police in ogromno, ogromno knjig. In zdaj mojster vzame eno od teh knjig, vzame knjigo ven in ti jo položi v dlani. In zdaj pogledaš to knjigo. Kakšna zgleda? Kako bi jo opisala?

R4: Taka zelo stara. Listi že skoraj razpadajo. Zelo je rjava. Taka železna je. Listi se kar obračajo. Se mi zdi, da ne vem kje se bodo odprli. Pa take zelo starodavne velike črke so.

T: Super. Zdaj te pa mojster odpelje do mizice v knjižnici in se usedeta in si sedita nasproti in ti še vedno držiš to knjigo v rokah. In zdaj ti mojster pove, da se v tej knjigi nahajajo zapisi tvoje duše. Vsa ostala tvoja življenja. Zdaj se bo knjiga odprla tam, kjer je življenje, ki je zate najbolj pomembno ta trenutek, da ga vidiš. Oziroma neka situacija prejšnjega življenja. In zdaj bova naredili en globok vdih svetlobe. Knjigo držiš v rokah. S tem namenom, da se ti pokaže tisto življenje, ko knjigo razpreš. Knjiga se razpre, listi se razprejo. In kar naenkrat se ustavi in kaj je tista stvar, ki jo zagledaš na listih.

R4: Voda.

T: Kakšna voda?

R4: Morje.

T: Zdaj pa poglej navzdol. Kaj imaš obuto?

R4: Ne vem. Kot eni zelo razcapani čevlji, kakor da hočem biti bosa.

T: Kaj imaš pa oblečeno?

R4: Take razpadajoče bele cunje.

T: Koliko pa si stara približno?

R4: Vidim fantka starega približno 14, 15 let.

T: Kaj pa dela ob morju?

R4: Ne vem. Zdaj ga vidim v čolnu.

T: Kam pa gre v čolnu? Kaj se dogaja?

R4: Ne vem. Kot da se zaletava v eno tako staro, staro zgradbo.

T: Zakaj se pa zaletava v to zgradbo?

R4: Kakor, da hoče nekam priti in ne more.

T: Kje pa so njegovi starši?

R4: Ni jih.

T: A jih ima?

R4: Ja, samo zelo daleč stran jih ima.

T: Kako pa da se je tako oddaljil od svojih staršev? Kaj se je zgodilo? Pojdiva pogledat?

R4: Čuti eno tako nelagodnost na svojem srcu. Tako kakor, da se bo začel ravnokar jokati.

T: Zdaj bom štela do tri in ko prideva do tri se bova znašli v tisti situaciji kaj se je zgodilo z njegovimi starši in z njim. Ena, dve in tri. Zdaj pa poglej kaj se dogaja z njegovimi starši, kaj se je zgodilo med njimi?

R4: Čeprav jaz vidim zelo srečne starše. Nasmejane.

T: Ok. Kakšen pa ima on odnos do njih?

R4: Gleda jih. In tudi hoče na isti način, ko bo on velik.

T: Ima kakšne brate in sestre?

R4: Ne, ne vidim nobenega zdajle.

T: Imaš občutek, da živijo v morju?

R4: Ne. Zdaj vidim zelo velik prostor. Kot ena graščina zgleda. Tak zelo velik prostorič. Pa tako vidim ene stopnice in pri stopnicah stojita onadva in držita vinček v rokah in sta zelo srečna. Pa nazdravljajo. Videti sta zelo lepa in spokojna in vesela.

T: Kaj pa on? Kaj se pa z njim dogaja?

R4: On pa samo gleda in se mi zdi žalosten.

T: Zakaj je žalosten?

R4: Zato ker so vsi okoli njega tako srečni. On si tudi tega želi in imam občutek kakor, da on tega ne more doseči.

T: In kaj potem naredi?

R4: Kar zapre se vase. Kar hoče ulti.

T: Kdo pa za njega skrbi? Ali pa ko je bil mlajši?

R4: Na trenutke oba starša, sta se izmenjevala. Ampak potem jih ne vidim več, se jih ne spomnim.

T: Kako to, da se oni ločijo in da je on v razcapanih cunjah? Kaj se je zgodilo?

R4: Mogoče hoče pokazati in iti sam v svet. Da se bo tudi on sam postavil na noge in bo na tak način srečen.

T: Kaj se mu potem zgodi?

R4: Potem pride do te ovire, do velike zgradbe. Ne more iti čez.

T: In kaj se mu potem zgodi? Samo opazujeva. Kaj se mu potem zgodi?

R4: Hoče priti čez ta zid. Čoln pa se ves čas zaletava. Ima upanje, da ga bo kdo videl in mu pomagal.

T: A ga kdo zagleda potem?

R4: Ne, nobenega ne vidim.

T: Imaš občutek, da se mu življenje tam konča?

R4: Ne.

T: Kaj pa se potem zgodi?

R4: Se mi zdi kot da ta čoln išče pot ven ali pa ena vrata, da gre mimo.

T: zdaj se bova pa prestavili za tri leta naprej v njegovem življenju. Kaj se zgodi?

R4: Vidim, da je na eni travi vesel in da se igra.

T: Kako je pa oblečen?

R4: Ima kratke hlače, lepo, in ene gojzarčke, pa majčko, take kratke blond laske, tak vesel.

T: Kje pa se nahaja? Na tisti graščini kjer je prej živel ali je kje drugje?

R4: Ne, nekje v naravi na enem travniku. Zelo je lepo.

T: Ok. Zdaj bom pa spet štela do tri in ko pridem do tri bova prišli v trenutek tik preden zapusti svoje življenje. Ena, dve in tri. Zdaj zagledaš njegove zadnje trenutke. Kaj se dogaja?

R4: Vojna je.

T: Koliko pa je star?

R4: 28.

T: Katero leto pa je?

R4: 1765.

T: Kje pa imaš občutek, da se to dogaja?

R4: Zelo težko je razbrati, ker je vse okoli pokol.

T: Kaj se pa z njim zgodi? V bistvu zaključi tukaj svoje življenje.

R4: Nogo ima poškodovano. Od kolena navzdol. Še živi, ampak njegovi prijatelji so vsi mrtvi.

T: Kako pa živi naprej potem?

R4: Zelo se trudi za svoje življenje, da bi preživel. Ampak ne vidim več upanja v njegovih očeh. Kar vidim, da tam leži in da počasi umira.

T: Zdaj je tisti trenutek, ko umre in duša zapusti telo. Kaj se dogaja?

R4: Izkrvavel je.

T: Kaj pa njegova duša? Kaj se dogaja z njegovo dušo?

R4: Prestrašeno gleda naokoli. Ne ve kaj bi.

T: Potem, ko se malo privadi na to novo stanje, kaj se potem zgodi?

R4: Gleda naokoli in vidi, da je bolje, da gre.

T: Kam pa gre potem, kam prispe?

R4: Kar v nebo nekam.

T: Kako se potem počuti, ko pride na koncu?

R4: Prav nenavadno in čudno.

T: Kaj pa potem?

R4: Zaenkrat je šel sam gor in še kar potuje.

T: V bistvu raziskuje?

R4: Ja.

T: Kaj pa potem, ko se sreča s svojimi angeli in vodniki?

R4: En je malo večji in en malo manjši. Sta ta glavna. In ko se umakneta je tam zelo velik njegovih prijateljev. Taki beli in žareči so. In takrat se zelo nasmeji. In je v bistvu zadovoljen in srečen, ker se počuti kot doma.

T: Ok. Zdaj bova pa počasi zapustile to življenje. Preštela bom do tri in ko bom preštela do tri, se bova zopet znašli v knjižnici z mojstrom s knjigo v roki. In ena, dve in tri. Znajdeva se v knjižnici z mojstrom s knjigo v roki. Zdaj vprašaš mojstra, če ima še karkoli za dodati glede življenja, ki sva ga pravkar pogledali. Kaj ti mojster odgovori?

R4: Na desni roki na prstancu čutim neko energijo. Nekaj mi hoče povedati, pa ga ne razumem čisto dober.

T: Poskusi začutiti.

R4: Čutim levo stopalo in vidim ptico, ki gre od leve proti desni.

T: Super. Zdaj si pa predstavljaš, da te mojster oblije z lepo, lepo svetlobo in narediš en globok vdih in z izdihom odpusti vso težo tega življenja, odide. In še en globok vdih njegove svetlobe in izdih. Vsa teža tistega življenja odide. Ostane samo modrost in razumevanje. Zdaj pa knjigo zopet primeš v roke z namenom, da vidiš eno od prejšnjih življenj za katerega je pomembno, da danes dobiš vpogled vanj. Odprli bova knjigo. Še en globok vdih svetlobe in izdih. Knjigo imaš v roki in jo odpreš. Listi se razprejo. Kaj zagledaš? Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš na straneh?

R4: Gozd.

T: Kakšen je ta gozd?
R4: Zelo je zelen, ampak vidim, da se zelo hoče nad krošnjami obarvati vijolično. Direktno na tej strani se mi je odprl. Sploh ni hotel iti na drugo stran. Kot, da bi bili ostali listi skupaj zlepljeni.
T: Zdaj pa poglej sebe. Poglej navzdol. Kaj imaš obuto?
R4: Bosa sem.
T: Kaj imaš pa oblečeno?
R4: Tako oblekico iz rožic.
T: Koliko si pa stara?
R4: Majhna punčka.
T: Kako ti pa je ime?
R4: Elizabeta.
T: Katero leto pa je?
R4: 1819.
T: Imaš občutek kje se nahajaš? Telepatsko.
R4: Na Bizeljskem.
T: Ok. Kaj delaš v tem gozdu? Kaj se dogaja? A je to blizu tam kjer stanuješ?
R4: Ne ni. Z metuljčki se lovim in ptičke poslušam. Tako lepo mi je. Skakljam okoli.
T: Imaš kakšne brate pa sestre?
R4: Zdaj sem trenutno sama.
T: Kaj pa če pogledava tvoje življenje prej. A imaš kakšne brate pa sestre? In kakšni so starši? Poglej svoje družinsko okolje. Kaj se dogaja tam?
R4: Imam enega brata in eno sestro starejšo.
T: Kako se pa razumete?
R4: Ne vidim očeta. Mamico vidim zaskrbljeno.
T: Zakaj pa je zaskrbljena?
R4: Imam občutek kot da nas ne bi mogla preskrbet vseh.
T: Kaj se je pa z očetom zgodilo?
R4: Umrl je.
T: Zakaj pa?
R4: Eno bolezen je imel.
T: A je že dolg nazaj umrl?
R4: Dve leti nazaj.
T: Kako vas pa mama preživlja?
R4: Nam daje svojo ljubezen in zelo je skrbna. Ampak se bori za vsakdanji kruh.
T: Kaj pa dela?
R4: Zdaj nas vse lepo gleda in hkrati vidim zaskrbljen obraz. Hkrati pa je srečna, ker ima nas.
T: S čim se pa preživlja? Kaj dela, da vam lahko da za jesti?
R4: Dela v eni krčmi. Imamo pa tudi en tak hlev. In eno kravo pa kozo.
T: Ok. In potem se tako prebijate iz dneva v dan?
R4: Ja.
T: Kaj pa če zavrtiva čas malo naprej. Recimo 5 let naprej. Kaj se dogaja? Se je kaj spremenil vaše življenje ali je še vedno tako, približno isto?
R4: Sestra se je poročila in je šla. Mama še zmeraj skrbi za nas, ampak se mi zdi, da je bolj pomirjena. Bratec nekje dela.
T: Kaj se pa s teboj dogaja?
R4: Jaz sem pa na trenutke bolj sama, osamljena.
T: Kaj pa ti delaš tekom dneva?
R4: Igram se in mami pomagam pri gospodinjstvu. Sama sedim zraven njive in gledam v daljavo.

T: Kaj pa razmišljaš?

R4: Želim si imeti nekoga ob sebi, ki me ne bo tako zapustil kot je oče mamo.

T: Kaj pa potem kasneje, recimo ko odrasteš in se poročiš? Kaj se zgodi? Ko se zaljubiš?

R4: Srečna zgledam. Ampak to je tak moški, ki me je ravnokar udaril po obrazu. Klofuto mi je dal.

T: Zakaj pa?

R4: Cuka me.

T: A je to tvoj mož?

R4: Ja. Na tla me zdajle porinil. In je rekel, da moram pomivat. Počutim se grozno. Zdaj se spomnim, da ko sem bila majhna sta bila oče in mama zelo srečna in jaz sem tudi hotela na ta način. Pa še kar jokam.

T: Kaj se potem zgodi? A ostaneš s tem človekom?

R4: Potem se kar tako razideva in sem kasneje zvedela, da je umrl v vojski, v vojni.

T: Sta imela kakšne otroke?

R4: Hotela sva imeti, sam potem nisva imela.

T: Kaj se potem kasneje s teboj zgodi?

R4: Sama preživljam dneve tako kot moja mami.

T: Se še kdaj poročiš ali pa koga najdeš?

R4: Vidim se kot starko, samo. Gledam skozi okno iste hiše v kateri smo živeli, ko sem bila majhna.

T: Zdaj se bova počasi, počasi oddaljile od tega življenja in naredile globok vdih lepe, lepe, svetlobe in izdih in vsa teža tistega življenja odide. In še en globok, globok vdih svetlobe. In izdih in zopet vsa teža odide in kar naenkrat se znajdeš v knjižnici z mojstrom in zdaj knjigo zapreš. Zdaj vprašaj mojstra, če ti ima še karkoli za povedati glede tega življenja, ki sva ga pravkar pogledale.

R4: Pravi, da moram biti bolj srečna za tisti trenutek, ko živim. Naj se ne obremenjujem preveč. In mi je dal tako veselo popotnico za naslednje življenje.

T: Kaj se pa zgodi v naslednjem življenju?

R4: Zelo težko razberem.

T: Zdaj bova pa še enkrat odprle to knjigo. In zopet z namenom, da vidiš tisto življenje, ki je v tem momentu pomembno, da ga vidiš. In odpreš knjigo, narediš globok vdih svetlobe in izdih in odpreš knjigo. Knjiga se razpre. Kaj je prva stvar, ki jo zagledaš?

R4: Vidim en tak zlat obroč nad eno glavo.

T: Poglej navzdol kaj imaš obut, kaj imaš oblečen, kako zgledaš?

R4: Jaz sploh nisem važna, ta oseba je važna.

T: Kdo pa je ta oseba?

R4: Ne vem. Kot en tak duh, angel.

T: Kaj ti pa sporoča?

R4: Da naj grem z njim.

T: Kam te pelje?

R4: Varna se počutim v njegovem objemu. Nekam me pelje. Nekaj mi hoče pokazati.

T: Ok. Zdaj bom preštela do tri in ko preštejem do tri se bosta znašla tam, kjer ti hoče nekaj pokazati. Ena, dve in tri. Kaj se dogaja?

R4: Kot da sem pred enim velikim akvarijem z vodo. Ampak to ni akvarij, to je voda, ki je pred mano. Kot en tak žele, ampak ni žele. Takšne različne barve je in premika se kot žele.

T: Vprašaj ga kaj ti želi povedati.

R4: Govori mi, da tudi če nekaj tako majavo zgleda, pa slabo, da se bo ravnokar na pol dalo, mi pravi, da moram vztrajati, da potem se bom zelo veliko naučila iz tega.

T: Zdaj pa ga vprašaj za kakršnokoli vodstvo glede sedanjega življenja. Glede tvojega poslanstva.

R4: Čutim, da me poriva naprej, da moram iti naprej. Govori mi, da naj grem kar naprej, da bom že spoznala kaj je dobro zame. Naj se ne pustim slabim energijam. Naj grem svojo pot naprej. Da sem jaz važna. Da sebe povzdignem. Hkrati pa čutim eno nemoč, ker ne vem, če sem sposobna iti sama naprej.

T: Kaj ti reče?

R4: Kar poriva me naprej in mi govori, da mi bo uspelo. Da bom imela še veliko slabih trenutkov.

T: Super. Zdaj si pa predstavljaš, da ta njegova moč, podpora spraviš direktno v srce, kako začutiš to moč, kako se razlije na tvoje celotno bitje, kako vsa zažariš v tem občutku moči. In tukaj te angel vodi naprej in kot da vse omejitve preprosto odpadajo. Zdaj ti angel v bistvu kaže to kar resnično si. Zdaj se tvoje srce vedno bolj odpira. In kaj se zdaj dogaja?

R4: Srce mi tako bije.

T: Kaj ti angel pravi?

R4: Da bo vse dobro.

T: Kaj še pravi?

R4: Naj se ne bojim.

T: Zdaj si pa predstavljaš kako se ti težki občutki, kot da angel usmerja svoja plamena v tvoje srce in vse to začne preprosto izginjati kot da odpada. Kot nekakšen oklep. Z vsakim vdihom in trenutkom si vedno bolj umirjena in vse ostalo preprosto odpade. Z vsakim trenutkom vedno bolj čutiš svojo notranjo moč. čutiš ljubezen, ki je v tebi. In čutiš prisotnost vseh angelov, ki te spremljajo na tvoji poti. Mogoče si lahko predstavljaš kot nekakšna angelska krila, ki se razprejo zelo, zelo široko. Zelo, zelo močno. Zdaj vdihneš tako lepo roza svetlobo. In izdih. Še enkrat vdihneš tako lepo roza svetlobo. In izdih. Zdaj te angel vrne nazaj k mojstru in se zahvališ mojstru, mu vrneš knjigo, ki jo da nazaj na polico. Zahvališ se muza vso podporo in se počasi odpraviš s svojim angelom iz templja, se sprehodiš po tisti poti, ki vodi od templja in preko angelskega kraljestva, do tistih vrat in navzdol po stopnicah. Vrata se za teboj zaprejo in kot da se nežno, nežno še vidi to angelsko svetlobo in to roza lepo svetlobo. Spustiš se nazaj v svoje telo. Zdaj se znajdeš nazaj v svojem telesu, v tej dimenziji prostora in časa. Tukaj in sedaj. In angel te še zmeraj drži s svojo dlanjo v tvojem srcu. In ti govori, da bo vse v redu. Da si popolnoma, popolnoma varna. Zdaj pa si predstavljaš kot da narediš en globok vdih angelske svetlobe in izdih. In si predstavljaš, da daš vso svojo težo iz srca direktno v dlani svojemu angelu. Vse, vse preprosto odide. Popolnoma, popolnoma si svobodna. Angel ti pove, da je popolnoma varno in pravilno, da si močna v notranji resnici. In da si to kar resnično si. Kaj se še dogaja z angelom?

R4: Kar ne pustim, da gre. Držim svojo desno roko na njegovi rami.

T: Kaj pravi?

R4: Da bo v redu. Ampak jaz ga še kar ne pustim.

T: Zakaj ga pa ne pustiš?

R4: Zato ker mi je tako lepo z njim.

T: Zdaj bo pa ta angel še enkrat uperil svojo ljubezen vate in ti pove, da bo vedno s teboj na vsakem koraku tvojega življenja te spremlja, te vodi, te podpira. V resnici nikoli, nikoli nisi sama. Kadarkoli se lahko nanj obrneš. Sedaj kot da čisto umiriš svoje misli. Spet stopiš v svoje srce. In začutiš, da je vedno, vedno s teboj. Da te v resnici nikoli ne more zapustiti, da je vedno s teboj. Kot tvoja senca te spremlja in vodi. Nate žari svojo moč. Ta angel te zdravi dokler je potrebno. Tudi, ko se vrnemo nazaj je angel s teboj. In te bo spremljal še na drugo stran. Zdaj se bova zahvalili še angelu, da je bil s teboj in en globok vdih svetlobe in izdih. Še en globok vdih svetlobe in izdih. Predstavljaš si, da ko narediš vdih, da celotno telo oblije taka lepa roza svetloba in kot dež izpere iz tebe vse staro in izdih. Še en globok vdih lepe zlate svetlobe, ki se spet razlije čez celotno telo in izdih. Zdaj pa še globok vdih take lepe modre svetlobe in izdih in pa zelene svetlobe. In pa lepe rumene svetlobe. Globok vdih oranžne

svetlobe. In globok vdih rdeče svetlobe. Zdaj začutiš spet svoje telo, kako popolnoma sproščeno, mirno in lahkotno. Počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. Zdaj pride nadangel Mihael, mogočen nadangel in prelije tvojo avro s prelepo kraljevo modro svetlobo mešano z zlato in to je kot nekakšen energetski ščit, preko katerega tvoje bitje ljubezni in svetlobe in tisto kar je tvoje najvišje dobro. Nato pa se pod tvojimi nogami pojavi kot neka energetska točka, kot neka svetlobna točka, to je zemeljska čakra, ki te povezuje s tem planetom. Zdaj se ta zemeljska čakra odpre, zažari in kot da se take lepe niti spustijo navzdol proti centru zemlje. Naredimo en globok vdih kot da bi vdihnili energijo zemlje in izdih. Še en globok vdih in izdih. Znajdeš se spet nazaj v tem prostoru in času, zbujena. Narediva še en globok vdih in spet premakneš prste na nogah, prste na rokah in čisto, čisto počasi, v svojem času, odpreš oči.

T: A si nazaj? A si v redu?

R4: Ja.

T: Kar vzemi si nekaj minut, da prideš k sebi.

R4: Sploh nisem hotela nazaj priti.

T: Je bilo fino, a ne? Ti se lahko kadar koli spet nazaj vrneš v to stanje. Vedno te spremljajo tvoji duhovni vodniki, ravno zaradi tega, ker smo tako ujeti v svoje skrbi in ne vem kaj. Neke racionalne probleme; ljudje začutimo to. To je pa tisto, ko ti je rekel, ti samo pojdi naprej, saj bo vse v redu.

R4: Samo poslušati ga je treba.

T: Točno to. Mi dejansko ne vidimo s svojimi očmi kaj bo v redu. Ampak vedno se tako razvije, da te življenje preseneti.

R4: Jaz sem kar tako malo videla za naprej kaj bo.

T: Kaj si pa zaznala?

R4: Saj sem začutila strah. Ravno tja nekje do 30ega. Da se bo lahko nekaj spremenilo in da bom lahko še zelo osamljena. Ampak za tem, pa se mi je zdelo vse tako spokojno in v redu. Da more zdaj biti tako.

T: Ja, v prejšnjih življenjih se ti pojavlja strah in osamljenost.

R4: Strahovi, da me nekdo zapusti. Tako mi je v bistvu tudi pri prvem fantu naredil. Potem sem pa jaz v bistvu drugega fanta zapustila, da me ne mi prej on. Te občutki zapuščenosti tudi zdaj pri fantu vidim, da hočem, da se ta vzorec ponovi, da bom potrdila to svoje.

T: Ja, »fora« je v tem kako naši podzavestni programi delujejo iz prejšnjih življenj. To je program. Predstavlja si skledo. In on čaka, da bo napolnjena. In zato se dogaja, da mi vedno znova preko svojih podzavestnih vzorcev, če ne ozavestimo, ustvarjamo iste situacije, iste partnerje ali pa mi isto reagiramo, zato ker hoče tista naša skleda biti polna, hoče se napolniti s tisto vsebino, ki jo je navajena. In če je navajena bolečine, se hoče napolniti z bolečino. Ti lahko rečeš, da nočeš tega, ampak tvoja podzavest bo tu ustvarila.

R4: Res premaga vse. Se mi zdi, da če jaz še tako hočem in se še tako prepričujem, se mi zdi, da zmaga na koncu.

T: Ja. In to je podzavest. To so programi. Ko pa ti začneš osvobajati te podzavestne programe preko ozaveščanja, pa vidiš. Ko bo prišel občutek, da hočeš poustvarjati občutek zapuščenosti, reci ne, točno vem od kod to prihaja.

T: To kar sva se na začetku pogovarjale in to kar si videla, to je to. To je tisto kar ti čutiš. Če je s tabo noter vse v redu, če je vse ok. Kot da je tvoja naloga to pokazati svetu, v smislu, da nehaš iskati neke potrditve v zunanosti. Mi dostikrat čez našo notranjo bolečino potem iščemo zunanje potrditve. Mi to potegnemo čez hude avte, lahko se urejamo do neskončnosti.

R4: Meni je vseeno za to. Jaz sem rekla, da mi je vseeno tudi če sem v slamnati koči, samo da je z mano nekdo.

T: To so sedaj različne variante kako iščemo potrditve. Drugače ti je bilo fino?

R4: Ja. Zelo zanimivo. Čutim, da bi se pri meni še velik odkrilo.

T: Veliko plasti bi se ti še odprlo.

R4: Prvo nisem videla, potem pa se mi je na hiter slika prikazala.

T: Jaz zdaj pripravljam CD vodena meditacija. Sama velik na njej razlagam, da enkrat imaš živo izkušnjo. Ko prvič nekdo vodi itak ni problema. Tukaj samo CD zavrtiš in te vodi in greš pogledat prejšnja življenja.

R4: Odlično. Kdaj pa bo izšel?

T: Konec tega meseca bi moral biti. Povpraševanja je bilo tako veliko, saj so zelo dobri CDji, samo ne v slovenščini.

....

Pri intuitivnem delu sva rekli, da gre za občutek osamljenosti in zapuščenosti in včasih občutek manjvrednosti. To so bile glavne stvari. In potem je bilo zelo zanimivo, zelo si se odprla en, dve, tri. Tako domač svet, doma sem. Glavna stvar, ki sem jo jaz začutila je, da notranje ti zelo veš kaj je prav. Točno tako kot mora biti.

R4: Ja. Samo v prakso dati.

T: Točno takšen kot si si popoln. Zunanja maska, ki se manifestira, se pa dostikrat, tako kot si videla, a veš ta ego skozi strahove izvira. Sicer sva dobili vpogled samo v dve življenji, ampak če bi še več, bi na isto »foro« bilo en kup stvari.

R4: Za naprej se mi je zel velik odprl.

T: Ne vem. Nisi mi govorila. Skratka; V enem življenji si bila fantek. Star približno 14, 15 let in sva bili na čolnu in si bila ves razcapan. In potem sva šli pogledat kje si živela prej. In si živela v eni taki graščini, imeli si srečne starše, ampak v bistvu ti si hotela takrat pokazat, ne vem a je bila to ena taka trma, da ti tudi lahko tako živiš.

R4: V bistvu sem se počutila zelo osamljeno. Ona sta bila zelo srečna zase. Jaz sem pa tudi to želela in sem šla, da si dokažem, da sem jaz tudi lahko tako srečna. In potem si bila samo tam v čolnu, ki se je nekam zaletaval. Taka sila neprijetna situacija. Ampak življenje se ni tam končalo. Zgleda, da si se rešila ven iz tistega čolna. Potem sem rekla, greva 3 leta naprej in je bil spet nekje v naravi. Potem sva šli pa v zadnje trenutka življenja, je pa bila vojna v bistvu. 28 let je bil ta fant star in le bilo leto 1765 in je bil totalen pokol okoli. A ne?

R4: Ja.

T: Vsi tvoji prijatelji so v bistvu umrl, samo še ti si nekak preživeli, pa še to si imela levo nogo poškodovano.

R4: Saj še zdaj čutim.

T: A te boli?

R4: Ja. Pa ne da bi me zelo. Vsake toliko časa začutim.

T: Ok. V bistvu v tem času izkrvavi, zapusti telo. Nekaj časa je še tam in gleda, če bi komu še pomagal, potem gre pa počasi potovati v nebo. V bistvu švigne in gre iskati svetove in sreča dva angela in se umakneta in so bili tam vsi ti prijatelji, ki so umrl. In si bil srečen. Sprejeli so tre gor. Potem si začutila, ko smo bili z mojstrom spet, levo stopalo in videla ptico, ki leti od leve proti desni.

R4: Ja.

T: Zelo zanimivo.

R4: Ne vem kaj to pomeni.

T: Leva proti desni je ponavadi gledanje v prihodnost. Noge, kakorkoli pogledaš so koraki naprej. Možna interpretacija je, če ti je pokazal nogo in ptico...

R4: Pa še močno sem mravljinca čutila v stopalu.

T: Lahko, da so ti potegnili tisto težo ven, da so ti na nekem nivoju pomagali, da si se osvobodila in da začneš bolj svobodno delat korake v svojo prihodnost. Svobodno, odprto, z lahkotnostjo, naprej. Meni se zdi, da so danes hoteli to pokazat, da bi se posvetila sebi. Res sebi, da boš živela lepo in rožnato. Moraš predelati določene teme, da boš prišla tja kamor si želiš. Boš rekla potem končno, ko boš prišla tja kamor si želiš. Drugo življenje pa si bila

majhna punčka, leta 1819. in si imela brata in sestre in ste živeli dokaj revno. Oče je umrl, si se pa spomnila, ko si bila še majhna, da sta bila oče in mama zelo srečna. In to si si tudi sama blazno želela ustvariti v svojem življenju. Potem pa oče umre in se je mama dosti borila, da vas je lahko preživela. Potem se je sestra nekam poročila, brat je šel delat in ti si ostala sama z mamo in si ji pomagala na njivi in tako naprej tako nazaj. Dostikrat si bila takrat zelo zaničljiva. Sedela si zraven njive in razmišljala in sem videla, da prvo življenje, ko si bila v tistem čolnu, si sigurno tudi razmišljala. Drugače. Nekaj se ti je odpiralo, da je življenje nekaj več. ko sva pogledale potem, ko je bila odrasla, sva se znašli v situaciji, ko jo je mož udaril po obrazu, cukal jo je in vrgel na tla in v bistvu si mogla pomivat itn. od tukaj potem ta tvoj upor: 'jaz ne bom od nobenega gospodinja'.

R4: Ja.

T: Lahko skupaj ampak gospodinja pa ne bom. In potem ni čisto jasno kako sta se razšla, ampak si zvedela kasneje, da je v vojni umrl. Nista imela otrok in si sama ostala vse življenje. Na koncu si spet bila v hiši staršev sama. V tem življenju ni bilo čustvene izpolnitve.

R4: Ja.

T: A si se kdaj bala, da boš mlada umrla.

R4: Ne. Imam pa zdaj občutek, da bom umrla v avtomobilski nesreči, da bo res nekaj hudega.

T: A res? Možno, da je to kakšno prejšnje življenje, da si tam tako umrla. Tako kot na primer pri 28ih letih. Včasih ti klik naredi. Tako kot, da bi se moralo nekaj narediti, pa to sploh ni to življenje. Ampak je spomin na prejšnja življenja. Tudi tako kot te noga zaboli. To je spomin na prej. Ali pa ko ljudje kar naenkrat dobijo nek občutek. To sploh ni zdaj. Potem je pa mojster rekel, da moraš biti srečna v tem trenutku, da se moraš nehati obremenjevati in ti je dal eno tako veselo napotnico za naslednje življenje. Pa sem te vprašala kaj pa je to naslednje življenje, pa si rekla, da se ti ni nič jasno zrisalo. Potem sva pa poskusile pogledat še tretje življenje, pa je angela spet videla in potem je stvar postala precej intenzivna.

R4: Ja.

T: Potem je angel pokazal neko tako gmoto kot žele, vodo različnih barv. Saj lahko ti razložiš.

R4: ja sem videla tako zelo veliko stvar. Neko vodo, žele nekaj vmes. Kot da bo ravnokar razpadlo. Mene je položil tja gor in rekel, da bo vse v redu, čeprav zgleda tako slabo pa tako da bo ravnokar razpadel, da bo vse ok. Samo, da moram zaupat sama sebi in iti naprej.

T: To je bilo zelo močno sporočilo.

R4: Ja, zelo. Prav čutila sem, da mi je zelo vroče. Potiti sem se začela, jokati sem se začela, tresti sem se začela. Zelo sem ga čutila. Tako sem čutila, da me je prav do ene 30ega leta vlekel naprej, da bo vse v redu.

T: To je tisto, kakorkoli obrneš, življenje ni romantika. Sam si pomagaš s svojim znanjem in z zavestjo. To kar gledamo v filmih. To je čisto neresnično. Sprogramiran si na nekaj in sploh ne verjameš, da je treba v življenju delati. Da dober odnos ustvariš z delom na sebi in z delom na odnosu. Ne pa da kar pade. Nič ne pade. Ti ustvarjaš s svojimi mislimi in s svojo zavestjo. Pri tebi je ravno to, da je pred tabo obdobje intenzivnega dela na sebi. Ampak intenzivno delo na sebi ne pomeni trpljenje tako kot so včasih mislili. Pomeni soočenje s samim seboj. In če to vzameš s pravo zavestjo lahko blazno uživaš.

R4: Jaz sem včeraj jokala in me je bilo zelo strah in danes zjutraj in sem si rekla, da mi to pomaga. Vedno si v takih situacijah rečem, da mi to pomaga. In si pustim, da se zberem.

T: Biti pozitiven je zelo pomemben. To ne pomeni, da imaš samo pozitivne misli. To pomeni, da se soočiš s tem kar je v tebi. Vsak občutek in vsako misel, se z njo soočiš in pomisliš od kje pride. Kakorkoli, jo ozaveš. In potem zavestno naslednjič v podobni situaciji ne reagiraš po starem in začneš veliko bolj optimalno delati s svojo energijo.

R4: Samo veš, v življenju sem imela to skledo, ki jo moram skozi zapolniti z vsebino.

T: Podzavestni programi so tako kot ena skleda, ki je sprogramirana, tako da jo napolniš. Če je bila tvoja izkušnja bolečina in je v prejšnjem življenju nisi razrešil, boš ti vedno v

podzavesti ustvaril situacijo, da se bo ta skleda napolnila. Ti si rečeš, da nočeš bolečine ampak podzavestno ustvarjaš take situacije. To je brez veze delat. Iz tega potem nekoga gnjaviš, mučiš, težiš.

R4: Da zapolniš spet tisto svojo skledo. Potem je pa to začarani krog in je spet isto.

T: Potem gledaš; pravi ljudje in pravi partnerji – to je tako relativno. Ti moraš biti pravi s sam seboj. Tvoj odnos sam s seboj.

R4: Lahko sam s seboj hodiš naprej, če pa je pa ena oseba zraven, je pa to samo še bolj super.

T: Točno tako.

R4: Takšno osebo in takšen odnos pa ustvariš takrat, ko si sam s seboj v redu. Ne greš v zvezo iz čustvenega pomanjkanja ali čustvene praznine ampak iz enega zadovoljstva s samim seboj. Potem ti ta veza odraža to tvoje zadovoljstvo. Pa tvoje zaupanje vase. Ne gre za to, da je potem veza popolna ampak zato, da če si ti partnerjem, ki te razume, ki je na isti vibraciji, je veza čisto nekaj drugega. Ni ego igrice. Pomembno je, da ne ostajaš z nekom iz strahu. Če si ti z nekom iz strahu, da ga boš izgubil, potem to ni prava vibracija. Neprava energija. Nas angeli vodijo tako, da razčistimo te energije. Včasih nas izpostavijo v neprijetno življenjsko situacijo. Zdaj pa, da razčistimo ta občutek, da gremo naprej. Moraš res realno gledat in komunicirat in delat na stvareh. Ponavadi tam kjer je res tista prava srčna vez, ki je namenjen, se zgodi to, da ko gre en naprej, avtomatsko potegne drugega naprej. Hoče noče gre naprej.

T: A te je tvoj mož, v drugem življenju, na koga spominjal?

R4: Zelo je bil močen, tak robusten. Ni mi bil všeč. Ne vem kaj sem na njemu videla.

T: Mogoče ideja kako bi lahko bilo. To je tisto, ko greš v odnos ali pa ko si v odnosu, partnerski, službeni kateri že koli. Kaj mi delamo? Mi si ustvarimo eno sliko o nečem in kaj bi lahko bilo. Živimo na nivoju tega kar bi lahko bilo. Na nivoju ideala, ki ga vidimo, ne pa na nivoju dejstev. Kolikokrat si ti zamišljaš kaj je še vse zraven.

R4: Pričakovanja, ko gremo z nekom v vezo. Ustvarimo si en scenarij kako bo odigral to vlogo. In če ne igra po tem našem scenariju, ki smo si ga mi ustvarili, smo potem vsi nezadovoljni in za-frustrirani. In potem pride do kreša in se kregamo. In potem, ko spet igramo, smo zadovoljni ampak to je začarani krog.

T: Saj je fino, da je človek prijazen in pozoren. Ampak spet, mora priti iz pravega prostora v tebi, ta želja in ne iz tistega pomanjkanja. Ko si sam s seboj zmenjen, je potem to samo še nadgradnja.

R4: Hvala ti za tole.

T: Upam, da ti bo pomagalo in dalo zagona.

R4: Bo, bo. Malo moram še vse premisliti.

T: Pomembno je samo, da gledaš svoje lekcije, da gledaš svoje izkušnje in da se učiš. In potem vidiš kakšen kupček imaš, na kakšnih zlatih jajcih sediš, ker ti je itak vseeno, ker dojameš takoj.

R4: Če se ves čas slabo počutiš je to zato ker ne greš po pravi poti. Ok, zdaj pa moram iti.

Na koncu se poslovimo.

REGRESIVNA TERAPIJA – 5 UPORABNIK – (R5)

I. DEL – INTUITIVNI DEL

R5 in Teja sta se spoznala in začela s sproščenim pogovorom. Teja R5 pripravlja čaj.

R5: Kužka imaš?

T: Ja. ... Če bi jo imela sedaj s seboj, bi bila že v tvojem naročju.

R5: A res? Katere pasme pa je?

T: Mešanček je. Iz zavetišča je. Kratkodlaka bortakoli(?) je.

R5: A res? Jaz sem si vedno želel takega psa.

T: Kakšen čaj boš?

R5: Ta bo v redu.

T: Ja, zelo ima bortakolski(?) karakter.

R5: Ja, zelo je aktivna ta pasma.

T: Grozen.

R5: Velik se moraš z njim ukvarjati.

T: Grozen velik. Ta pes hoče toliko pozornosti, da si misliti ne moreš.

R5: Ja.

T: 5 minut ne more biti pri miru. Ves čas zraven in biti aktivna. Ves čas. V bistvu je tako kot en otrok. Zelo so inteligentni.

R5: To sem slišal, vendar pozor. Če nimate časa, raje ne.

T: Zelo inteligentni in to se ji vidi v očeh. Gleda te in »hov« zahteva stvari. In če ji ne ustrežeš »hov hov«. Sploh se ne obnaša kot pes. Greva po mestu in vsi jo objemajo in gledajo. 4 tace ima in vedno pade po tleh. Kako lahko pes, ki ima 4 tace pade po tleh. Spotika se ves čas.

R5: Mogoče išče pozornost.

T: Sredi noči me gleda, pa s taco.

R5: Mi imamo doma enega, ki je tudi dosti pameten, pa poznam te njihove načine. Ampak sem slišal, da če ne dobijo tistega kar hočejo, postanejo destruktivni.

T: Lahko je nesramen. Nesramnost. Sploh še nikoli ni zarenčala. Sploh ne ve kaj je to. In če jo en pes napade, se spotakne in sploh ne dojame kaj je to in z repom miga. Ampak je, če nekaj ne narediš tako kot ona hoče. Recimo kaj je naredila. Kateri pes to naredi. Ko je bila majhna, mojemu fantu je... Tako je ležal na kavču in ona je hotela, da se ukvarja z njo in je rekel »pod repom se ubriš« in je skočila vanj in ga polulala.

R5: A res? O joj.

T: Prav počepnila nanj in ga gledala v oči.

R5: A daj nehaj.

T: Kateri pes to naredi?

R5: To pa še nisem slišal.

T: To je prav tisto; a vidiš kaj si mi naredil.

R5: Super. Ti, imate pa tukaj zelo lepo opremljen.

T: Hvala.

R5: Zelo mi je všeč. Barve pa tako. Vse je tako sproščujoče. To so tako kot neke angelske karte, a ne?

T: To so v bistvu slike. To so različni mojstri. Zdaj bomo tudi druge slike dobili.

R5: To je tako kot Jezus.

T: Ja, različni mojstri so.

R5: Te so pa tako kot kakšni starodavni...

T: To so mojstri. Nič ni povezano, kako bi rekla, z religijo. Mojstri so v bistvu bitja, ki so tako kot mi živeli na zemlji, so šli preko tega svojega karmičnega kroga. Vsako življenje pomeni izkušnjo in zdaj preko različnih življenj se ti učiš ozaveščit in potem sčasoma zaključiš svoj karmični krog. To pomeni svoj krog lekcij. In mojstri so v bistvu zaključili ta krog, se ne utelešajo več v fizično telo in se dvigajo v duhovne svetove in delujejo iz duhovnih svetov kot učitelji. Budisti bi rekli, da so šli v nirvano, da so ta krog življenja prekinili.

T: Recimo veliko mojstrov je tudi budističnih. V različnih religijah, če tako gledaš, omenjajo te različne mojstre, kar pa pravzaprav... Kako religije nastanejo? Eden od teh mojstrov je bil v svoji zadnji inkarnaciji, pomeni, da je bil že čisto razsvetljen in je podal svoje znanje in ljudje so seveda naredili religijo. So počlovečili. In tako so nastale različne religije. V bistvu so vsi ti mojstri govorili eno in isto stvar. Ampak, kaj je religija pa vemo.

R5: Ja.

T: Ima ene besede, ali pa ene osnovne pojme v besedi. V pravem pomenu pa ljudje to zelo manipulirajo. To so pač mojstri, ki delujejo iz duhovnega sveta. Tudi tako kot tvoji duhovni vodniki. Recimo ljudje, to vidim, ker se veliko z ljudmi ukvarjam, se ukvarjajo z budizmom, prav budistična filozofija, ki jim je blizu in ki jo mogoče celo prakticirajo. Budizem ima ponavadi tudi zelo veliko svojih duhovnih vodnikov, imajo razne budistične menihe in tako naprej.

R5: Seveda. Kako se je reklo tem mojstrom. Avatari.

T: Ja, avatar. To naj bi bila razsvetljena duša, ki se inkarnira na zemljo samo z razlogom, da širi dobro in svetlobo.

R5: Kaj pa negativno? A lahko...

T: Kot kaj recimo?

R5: A veš, ko sta dva pola.

T: Veš kako. Samo pozitivno in negativno je značilno za naš svet, za naš materialni svet, kjer živimo v svetu dualizma. Vse je črno belo. V duhovnem svetu in v višjih svetovih, ne bom rekla v nižjih, ker obstajajo tudi nižji svetovi, na višjih pa čez svojo duhovno ozaveščanje, stopimo v enost, vstopimo v svojo duhovno zavest, in se zavedamo samo ljubezni. Ampak ne v ljubezni v smislu človeške ljubezni pa zavedanja.

R5: Tako kot piše tukaj na vratih.

T: Ja. Te ljubezni, ki ne navezujejo, ki je stanje duha.

R5: Enost.

T: Ja, enost. V spodnjih svetovih, ki so nižji, bom rekla je pa marsičesa, ampak o tistih ne bomo. Ljudje smo recimo... kaj se zna zgoditi. Ti v bistvu vibriraš na različnih vibracijah. Zdaj v bistvu koliko imaš strahov. Če imaš dosti strahu v sebi je dosti nižja vibracija, kot pa če imaš veliko pozitivne in pozitivnih misli itd. In eni ljudje imajo dejansko še toliko strahov v sebi, da imajo prav tendenco se s tem povezovati. Kaj delajo? Recimo si odprejo tretje oko ali pa kakšne te kanale, ker se pač da odpret in namesto da bi začeli komunicirati direktno s svetlobo, komunicirajo z vsem možnim in manipulirajo itd. to imaš primer v raznih vladah.

R5: To je v bistvu, da je »prodal dušo hudiču«.

T: V bistvu. Vse kar se dogaja na tem planetu je na nek način zrežiran, ampak tako mora biti. Se pravi vsi ti ljudje, ki so v problemih, so v teh problemih na nek način z razlogom. Mogoče zaradi svojega karmičnega učenja. Potem pa rečeš, joj zakaj se to dobrim ljudem dogaja. Ne vem, mogoče imajo velik stvari še za podelat. Ali pa ne bom rekla, da velik, ampak ena stvar, ki je zelo pomembna, da jo predela. In zdaj se to na zunaj pokaže kot trpljenje, ampak duša, tisti tvoj pravi jaz, nikoli ne more trpeti. Trpi ta tvoj človeški ego samo.

R5: Človeški ego?

T: Ja. Ta človeški ego, ki je poln navezav, idej, prepričanj. A veš ti imaš en koncept kako to je. In če to tako ni, potem ego trpi. Zato je toliko konfliktov v takih in drugačnih situacijah.

R5: To se pravi, ko si govorila... Kako pa je na primer odpiranje tretjega očesa? Raznih teh tehnik.

T: Veš kako? Obstajajo različne tehnike, ljudem je to zelo fascinantno. Dajmo zdaj tretje oko odpirat. Jaz mislim tako, da to ni najbolj pravi prvi korak, ko začneš delati na sebi. Ti moraš prvo razumeti kaj sploh pomeni imeti tretje oko odprto. In tebi se tretje oko in ti energetski centri, se ti dejansko močneje odprejo, ko ti svoje zavedanje spremeniš. Kaj je tretje oko? Tretje oko je jasnovidnost. Se pravi, jasno videnje resnice. Ampak, da ti dobiš vpogled v duhovne svetove in vse možno, v prihodnost itd, v druge svetove, more iti to čez tvoj osebni razvoj, da ti najprej vidiš resnico v svojem življenju, v svojem egu. Veš kaj mislim? Ker tako dobiš pravi temelj za pravo videnje resnice. Ljudje hočejo pa marsikaj preskočiti. Hočejo sebe preskočiti.

R5: Iščejo bližnjice.

T: Ja.

R5: Se pravi sebe ne moreš preskočiti.

T: Ne, sej v bistvu, stvari so fascinantne definitivno, pot v našem razvoju, stvari je treba pravilno vzeti. Vse stvari, katerekoli tehnike, moraš najprej vzeti za svoj osebni razvoj, potem pa naprej.

R5: To je tako, kot si prej rekla, si odpirajo tretje oko, potem pa se povezujejo.

T: Ja. Recimo tudi ljudje, ki delajo razne stvari, saj vidiš, saj takoj začutiš kje je človek energetsko. Kakšen namen je zadaj. Najbolj pomembno je, da ti slediš samemu sebi. Zaupaš notranjemu občutku. Ki ti govori a je to to ali ni. Dostikrat dobim od ljudi e-pošto, ki mi govorijo in sprašujejo, kako naj vem, kaj pa zdaj, kako naprej. Kako naj vem kaj je v redu in kaj ni. Poskusi in poslušaj svoj občutek. Občutek ti bo rekel, intuicija ti bo rekla a je to zate ali ni. Ni vse zlato kar se sveti tudi, če se ti zdi fenomenalno. Na koncu itak vidiš. Ja, to je ta krog življenja, zelo zanimivo.

R5: Kako pa si se ti začela s temi zadevami ukvarjati?

T: Jaz? Jaz sem se zelo resna začela ukvarjat s tem okoli 11, 12 leta. Z meditacijo.

R5: Z meditacijo si se začela pri 11?

T: Ja. Meni se je veliko stvari dogajalo non-stop. Jasnovidnih sanj. Kar vedela sem kaj se bo zgodilo. Ta odprtost, ki je v bistvu zelo normalna. Tudi knjige so napisane o indigo otrocih, to je to. Otroci nove dobe, ki so čisto drugače odprti. Meni se je to dogajalo. In potem sem se pri 11 letih s tem začela bolj ukvarjati in se mi je še bolj dogajalo. Ves čas sem brala, vedno bolj me je zanimalo. Brala sem samo še duhovne knjige, vesolje idr. In potem se je to stopnjevalo in potem sem začela prve skupine voditi in potem sem šla v tujino in se veliko izobraževala, delala na raznih centrih itn. Dolga pot. V bistvu kratka, dolga pot. Kakorkoli pogledaš.

R5: V tujini je verjetno to bolj razvito kot pri nas. A n?

T: Jaz ti bom tako rekla.

R5: Vsaj šole obstajajo?

T: Ja, obstaja kup stvari.

R5: Samo zdaj spet vprašanje. Moraš zaupat svoji intuiciji.

T: Saj pravim. Če je to tvoja pot, te bo povleklo in ne boš mogel reči ne. Ker pa če to ni tvoja pot, te pa pač ne bo tako potegnilo. Vsak ima svojo pot. Ne pomeni zdaj, da mora vsak to delat. Vsakima svojo pot. Važen je, da svoji poti slediš. Ampak v tujini je res to dosti bolj razvito. Sploh, če gledamo alternativna medicina, ne kot filozofija in duhovnost, ampak kot sama alternativna medicina, je veliko bolj priznana, veliko bolj sprejeta. To je čisto normalno v bolnicah, da imaš razne ljudi, ki delajo reiki. Mislim kakor kje. Ampak dosti bolj sprejeto je. Meni se zdi zelo pomembno, da se to začne integrirati. Obstaja tudi veliko več, v smislu izobraževanja, tudi uradnega, v tujini. Imaš naziv diplomiranega, zdaj mi ne pade na pamet,

ampak enih od alternativnih terapij. Dobiš kvalifikacije, lahko delaš naprej. Je zelo drugače kakor pri nas.

R5: Bi si mislil ja.

T: Avstralija in Nova Zelandija sta zelo razviti za to.

R5: A res?

T: Ja. Avstralija in Nova Zelandija sta zelo razviti glede alternativnih terapij. Imajo dosti bolj odprto in dosti bolj široko.

R5: Kdo bi si mislil.

T: Ja.

R5: Jaz sem vedno mislil, da Zahodni svet najmanj razumemo.

T: Ja, racionalizem. Jaz pravim, da racionalizem mora biti. Racionalno, hvala bogu, da ga rabiš. Zaradi tega lahko sploh eksistiraš tukaj, udejanjaš stvari, ampak naj ne bo tvoje vodilo. Tvoje vodilo mora biti tvoj notranji glas. In ko se naučiš slišat svoj notranji glas ali svojo intuicijo, na drug način pa svoj racionalni um udejanjaš, je to zmagovalna kombinacija. Da ti veš, ko ti nekaj reče: naredi to, pa tudi, če ni logično, pa tudi, če to ni nekaj kar bi vedno delal, kar je smiselno, ampak narediš, čutiš, da je to uau. To je to. To je poslušati sebe. In to je tisto kar se vsi učimo zdaj. In tudi kar nekaj... Ljudje, če ne drugega, sej ta strogi materializem, ki gre že v ekstreme, bo doživel svoj konec.

R5: Aja?

T: ja, bo, definitivno. Ampak ni nam treba na to čakati. Ker kaj se dogaja? Ljudje, ki živijo uravnoveženo, se počutimo srečne. Naše naravno stanje je, da se zavedamo našega fizičnega aspekta in poskrbimo za emocionalnega, racionalnega in pa tudi duhovnega. 4 glavni aspekti človeka. In če ti katerega koli od teh pozabiš, ni v redu, ker ni v ravnovesju. Zboliš,... In ljudje vedno bolj ... če pogledaš, zelo zanimiva stvar, ljudje na enem koncu sveta, tako če pogledaš, umirajo zaradi lakote. Tukaj imamo tega ogromno, da ljudje umirajo zaradi raka. Ne moreš se izogniti nečemu, ne moreš se izogniti sam sebi. Pri nas, na žalost, če gledaš medije, vodijo tako, da se izogibajo enim stvarim. Da še vedno na nek način služimo materializmu. Ja, prav, super. Ampak to ne more biti temelj. Stvari je treba pravilno obrniti, v pravilnem kontekstu. Tvoj notranji jaz ti govori, da spremeni, spremeni in ga ne poslušaj. Potem pa zboliš. Tvoja duša enostavno reče: a me poslušaj. Ok, naj ti bo to lekcija. Te spravi v kot. In potem kaj pa čem. Moj duhovni aspekt seveda. Recimo Drnovšek je bil čudovit primer te transformacije, če gledaš.

R5: Dober primer, ja.

T: Zelo dober. Iz enega totalnega ekstrema, ga je življenje postavilo v kot. V bistvu se je on kot duša javil za zelo veliko delo. Ker je direktno na javnih očeh. Pokazal kaj lahko. In dejansko nekaj zaključek tega karmičnega vzorca. Če ne celo svoj karmični krog. Veš kakšen učitelj je on. Oziroma je še vedno.

R5: Dober primer. Dejansko res iz enega ekstrema.

T: Ja. Se je zavedal svojega duhovnega aspekta. Totalno je svojo vibracijo zavedanja dvignil. Ljudje so marsikaj govorili. Ampak veš kaj; on je bil srečen sam s seboj. Ti lahko komentiraš nekoga do neskončnosti, ker si nesrečen. Ti lahko govoriš kaj je prav in kaj ni. Pa si srečen? Tam se vidi koliko življenjske modrosti obvladaš. Ne v tvojih blazno pametnih besedah in v blaznem intelektu. Ampak tam. Tam se vidi kakšen človek si v življenju. Ker naša življenja niso služba. Naša življenja je tisto kako se ti počutiš, kako ti živiš sam s seboj.

R5: Samo razvijati intuicijo... Vsem nam tega manjka, se mi zdi. Poslušati samega sebe.

T: To je zelo pomembno, ker samo takrat, ko poslušaj samega sebe boš prišel v življenje tja kamor si želiš. Vsak, ki se inkarnira ima svojo pot. In na tej poti ima veliko, ne bom rekla ovir, ampak izzivov, ki jih mora dati čez, ker mu pomagajo pri učenju. Po drugi strani pa ima veliko priložnosti. Ampak konec koncev, ga vodijo tja, kjer bo uresničil svoje sanje. Če poslušaj sebe, to je tako, kot da imaš en magnet v sebi. In kadarkoli boš skrenil s poti, te bo

spravil nazaj. Čisto naravno. To so stvari v nas, v našem sistemu, v naši energiji, ki čisto naravno delujejo. Tako kot deluje naše telo. Preden ti razmišljaš. To je program. In če boš poslušal to, boš ubral take bližnjice, da boš kar gledal kako ti uspe. Kateri poslovni ljudje so najbolj uspešni in da so zraven še srečni? Pa ne uspešni samo finančno. Ampak uspešni življenjsko. Ljudje, ki poslušajo sebe.

R5: Ja.

T: Ena njegova izjava je, da je vedno poslušal sebe. Nekaj mu je reklo, naredi to in je naredil to. Ni razmišljal kaj se bo zgodilo. Ne. Naredi to. Aha, čakaj, a je res to moj glas? A res čutim strast zraven? Ja. Gremo.

R5: Jaz sem tudi dosti podobnih izjav slišal. Podobnih temu. Dosti govorijo o tem, da delaj tisto kar imaš rad. To je dosti podobno temu, da poslušaj sebe.

T: V bistvu je isto. To je to. Sledi tistemu kar ti je največja življenjska strast.

R5: Strast?

T: Ja, želja. Strast v smislu, ti ko delaš svoje poslanstvo, vsi, ki sledijo svojemu poslanstvu, so polni energije. To je tisti občutek, da ti kar delaš in ustvarjaš.

R5: Ko pa je nasprotno, se pa izčrpaš na nek način.

T: Ja.

R5: Potem se pa spet najdeš.

T: Potem se pa sprašuješ zakaj ti posli ne gredo, pa odnosi ne gredo, pa tisto ne gre. Nimaš prave energije. Ti, če tako pogledamo, vsak trenutek dobivaš energijo iz veselja. In ta energija je namenjena, da ti ustvarjaš ta svet.

R5: Tvojemu poslanstvu?

T: Ja. In da materializiraš stvari. Če ostaja ta energija na nekem mentalnem nivoju, nekih idej in je ne materializiraš, ustvarja blokado. Recimo primer.

R5: Ja, daj mi povej.

T: Recimo ženske, ki imajo kakršnekoli velike probleme v meni ali pa kakršnekoli probleme z jajčniki, je ponavadi to, da so imele v življenju kup enih idej, kaj naj naredijo in niso

R5: In se je v bistvu energija blokirala.

T: Ja. In se je energija blokirala. Če gledaš čakrsko.

R5: Ideja, to je pa ustvarjanje?

T: To je kreacija in potem se je rodil svet. In se ta energija nabira in se zablokira. To je eden od primerov kaj je osnovni razlog te blokade. Če gledaš svoj življenje samo čez sistem čakr, to je namreč najbolj preprost sistem, 7 glavnih področij, ti je vse jasno. Ko malo pobrskaš po sebi.

R5: To je pa zanimivo. Zanimivo, da si to rekla. To sem že večkrat slišal za jajčnike in za spolne organe tako pri ženskah kot moških.

T: Ja, v bistvu. Zgornje čakre so povezane z duhovnim svetom, spodnje pa z materialnim svetom. In človek, ki na materialnem nivoju, v smislu odnosov, financ, službe,..., ne funkcionirajo tako kot je treba, ne funkcionira odgovorno, bo sigurno imel kakšen problem. Da ideje ne materializira.

R5: Kaj pa npr te bolezni kot so raki itn?

T: Na nek način je to karmična izkušnja. To ni kazen. Karma ni kazen. Karma pomeni, da si se ti recimo naučil... Ti ko greš v duhovni svet po končanem življenju, se naredi bilanca, kjer se pogleda, katere stvari obvladaš in katere še ne. In to ti potem predstavlja temelj, ko s svojimi vodniki in angeli itn postavljaš scenarij za novo življenje. In eni ljudje si prav izberejo takšno izkušnjo bolezen. Dostikrat si izberejo to izkušnjo, ker so v življenju skoz dajal, dajal, dajal in se končno morajo naučiti sprejemati. Ali pa svoje strahove predelati. Ali pa nekaj uravnotežiti. Vsaka izkušnja ti pomaga nekaj uravnotežiti. Ne pomeni pa to, da če boš ti neko duhovno zavedanje takrat prebudil, ko te življenje stisne v kot, da se boš pozdravil fizično,

ampak v končni fazi... Z našimi očmi, če rečemo, da to ni pomembno, se sliši to malo noro, ampak dejansko z vidika duše, je pomembna ta duhovna ozdravitev.

R5: To je to kar si govorila o Drnovšku. On se v bistvu ni pozdravil? On je umrl zaradi raka, a ne?

T: V končni fazi.

R5: To je to kar si prej govorila.

T: On je našel ravnovesje.

R5: Tako.

T: In je prišel trenutek, ko je zapustil svoje telo. Ta bolezen pa mu je dala možnost, da se je sploh odprl. A je bila ta bolezen razlog, je pa itak vseeno. Če pa ne bi bila ta bolezen, bi pa ne vem, iz kje padel. Ko pride tvoj trenutek, se tvoje življenje zaključi, in to je to. Zaradi tega v življenju neke strahove gojit, kje bo, zakaj bo ni pomembno, sploh ne. Tvoja duhovna pot te vodi na vsakem koraku. Tudi takrat, ko misliš, da gre vse narobe. Tudi takrat so s teboj. Ko ti misliš, da se zaprejo. In tudi takrat, ko se tvoje življenje konča. Oni so te vodili v to situacijo in te tudi potegnejo v duhovni svet. Ni tukaj naključij.

R5: To je zelo zanimiv pogled na vso zadevo. Malo osvobajajoč občutek. Ti misliš, da se na svetu krivice dogajajo, da je svet krut...

T: Je pa ni. Moraš oboje gledati. Mi smo navajeni gledat črno in belo. Ja stvari se dogajajo pravilno. Bom rekla optimalno idealno. In ja. Ti moraš narediti akcijo, da na nek način spreminjaš svet. Ampak ne delat tega iz občutka zamere, ker boš to poustvaril. Ozaveš se. Dojemi, da te situacije so se zgodile in so ustvarjene na kolektivnem nivoju. Zaradi negativnih misli, zaradi negativne energije, ki se je ustvarila. Zaradi vseh stvarih, ki jih ljudje še predelujejo. In zdaj, ne se s tem poistovetiti. Tako kot je mati Tereza rekla, da se ne bo pridružila boju proti vojni. Ampak se bo pridružila gibanju za mir

R5: To je čisto drugačen pristop.

T: To je točno to kar je rekla. Ker boj proti nečemu, pomeni ponovno ustvarjanje tega in smo spet na bojnem polju. Obstaja mirna pot iz vsega, iz vsega. To je višja zavest. Najprej moramo osvojiti višjo zavest in kar naenkrat vidiš stvari rešitev z druge perspektive. Prvo se nehaš vključevati v boje proti levo, desno. Ampak gledaš širše dobro. Naši politike ne gledajo širše dobro. Ni važno kaj reče. Zelo velikokrat, če gledaš politiko sveta, gledanje širše dobro, ni nikjer v pomenu. Če bi gledali širše dobro, bi marsikje... Recimo, če pogledamo zdravnike; zdravniki, ki res gledajo širše dobro, bi rekli, aha alternativna medicina, dajmo biti odprtega uma in dajmo poskusiti kombinirati, ker očitno za ene ljudi pa deluje. In dejansko bi začeli delati z enim odprtim odnosom. Zakaj? Ker je njihov interes pomagati človeku. Ne pa biti načelni. Tisto kar je tvoja prioriteta.

R5: Razumem.

T: Zaradi tega, ker globalno stvari ne delujejo za širše dobro ampak se zelo veliko stvari delajo za ustvarjanje moči, denarja, manipulacije. In zakaj se tega ljudem ne pove. In preko medijev se vse to tlači. Zakaj? Zaradi tega, ker bi farmacija propadla itd. Bil bi kolaps tega.

R5: Psihiatrija.

T: Točno tako.

R5: Vse je povezano.

T: Kaj se je meni zgodilo na televiziji. Sem bila v oddaji o medijstvu, komunikacija z mrtvimi ljudmi. Imela sem intervju in je bil zelo dober odziv. In tista, ki je delala oddajo, se je želela večkrat dobiti z mano in ji vodstvo ni pustilo. Zakaj? Ker jim je cerkev na žulj stopila. Če jaz govorim, da imam dejansko realne dokaze, da življenje po smrti obstaja. Da se dejansko lahko tudi kdo drug s tem poveže. To takoj naletiš potem na take, ki govorijo ne, ne, ne. To so naše domene. Mi imamo monopol. Monopol z ustrahovanjem. Duhovne zadeve ti govorijo, da si človek močen sam zase. Da nosiš v sebi vse odgovore. Ja, smo soodvisni, ampak naj ne bo to iz strahu. Zaradi tekmovalnosti. Dajmo ustvarjat novi svet.

R5: To je zelo zanimivo kar si rekla. Če se boriš proti nečemu, na nek način daješ moč temu.

T: Ja.

R5: Pri Indijancih pa razne duševne bolezni, pri nas smo vsi duševno bolni, pri Indijancih, ki gledajo stvari bolj iz duhovnega vidika, pa ni duševnih bolezni. Pri nas pa se proti temu borijo in se mi zdi, na nek način to poustvarjajo. In je tega celo več. Vse se na to skoncentrira.

T: Če gledaš Indijance, te kulture, ki jim mi pravimo primitivne, so spiritualne. Mogoče ravno ni računalnika in v tem smislu lahko rečeš, da tehnološko niso zelo napredni, ampak kje je pa njihov duh. V povezanosti z naravo. A si prebral knjigo 'Imenovali so jih dvoje src'?

R5: Slišal sem že za to knjigo.

T: Točno razlaga o njihovi enosti, o njihovi telepatiji. Kulture, ki so na nek način tako preproste, neobremenjene z materialnim, so imeli dovolj prostora za intuicijo. So morali živeti v intuiciji. In so uporabljali sposobnosti, kot je telepatija, zdravje. To je sposobnost, ki je v nas. V nas je sposobnost, da se zdravimo. To so vse naše sposobnosti, ki se z višjim zavedanjem v nas prebujajo. Zanimivo dejstvo; ko te nekaj zaboli daš roko gor, to so čakre na dlaneh, te pa so čakre zdravljenja ...

R5: To so tisti zdravilci, in se nagonsko primeš

T: Čisto nagonsko. Noben ti ni povedal, da se moraš prijeti, ko te nekaj zaboli. Zakaj? Energijo imaš pri roki in jo daš gor v trenutku. Dotik je zelo zdravilen. Zato se nam je tako fino dotikati in objemat, ker nam odpira čakre, odpira nam vse energetske pretoke. To je normalno. Kaj je tudi zanimiva stvar? Če boš kdaj na sestanku ali pa s kako osebo, ki je zelo avtoritativna in veš, da bi bilo malo neprimerno, da bi ti začel govoriti kar si zares misliš. Daš roke na grlo, zakriješ čakro in zablokiraš čakro. Grlena čakra je za komunikacijo. Če vidiš, da dela človek to ali to, veš da se mu nekaj dogaja. Zanimiva je ta govorica telesa.

R5: Ali pa brki. Včasih so imeli košate in so bili vsi zadržti. Definitivno je nekaj na tem.

T: Definitivno.

R5: Že videz sam. Isto kot ta govorica telesa.

T: Če si ti odprt takoj v trenutku začutiš. V trenutku ti je jasno. Samo moraš temu zaupat. Ne soditi, zaupat.

R5: Sodiš... Se postaviš na neko mesto, se mi zdi.

T: Soditi. Rečeš o kakšen je, v tem smislu, da ozaveš. Ta je pa tak in tak. Ampak moraš imeti razumevanje zato, da ima sigurno svoje razloge ali pa neznanje. To imamo vsi. Zraven pa moraš občutiti sočutje. Ne pomeni, da boš vse v istem košu kupil. Ne pomeni to, da je vse ok.

R5: A veš o tem, ko si govorila, da si vodila eno oddajo?

T: Ja.

R5: In da si naletela na grobe kritike. Kako se s tem spoprimeš?

T: A glede dela?

R5: Ja.

T: Sem rekla v redu, prav. Jaz grem naprej. Se ne mislim boriti proti nekomu. Nimam občutka, da moram karkoli komu dokazovati.

R5: Meni je všeč; a veš ko si prej govorila o različnih ravneh?

T: Ja.

R5: Se pravi materialna, duhovna itd.

T: Ja.

R5: To spremljaš in združuješ.

T: Tako to gre.

R5: Jaz, če bi karkoli, da bi šel v »greenpeace« in se boril. Greš iz ene skrajnosti v drugo. To je treba nekak integrirati v vsakdanje življenje in s tem uravnotežiti.

T: Mogoče pa je tvoja pot »greenpeace«. A veš kaj mislim? To je zdaj primer. Jaz vem kaj delam. Karkoli delaš v življenju, je pomembno, da razumeš vse aspekte v svojem življenju.

Zdaj pa delaj tisto kar je tvoje. Vsekakor pa ne sedeti doma in si misliti, da bo bolje. Morajo pa biti vsi 4 aspekti. To je zelo pomembno.

R5: Te kdaj gledajo, da si čudna? To te stoposto. Verjetno si vse življenje dobivala take ideje in si bila intuitivna, te je kdaj po glavi »trofnel«?

T: Ja, definitivno. Ja, to se pa učiš. Zaupat svoji intuiciji. Ker na koncu, bolj ko te tepe po glavi, potem čez čas ti pa nekaj funkcionira. Kajne? Prideš v obdobje, ko se okolica obrne proti tebi ali kakorkoli, je v bistvu to zelo dobra rast. Ker ti moraš ostati sam v svojem vedenju. Kot, bom rekla, svetilnik. To je v bistvu nižji nivo zavedanja, da smo vsi skupaj ovce, jaz pravim temu, da se zliješ z vsemi, da se potem počutiš varno. Duhovno zavedanje pa je to, da ti vidiš svoje individualnosti in da stojiš v njih, ne. To ne pomeni, da kakorkoli nastopaš, ampak hkrati vsakemu dovoliš njegovo individualnost. In dostikrat, da ti vidiš ali si res močan, je da te življenje testira, a boš ali ne boš, a boš ali ne boš. Zato pravijo, da duhovno zavedanje pride z iniciacijo. Kot mali križ. Ja mali križ tvojih strahov.

R5: Ja, iniciacija. Na žalost je tega veliko premalo, iniciacij. Otroštvo, adolescenca potem odraslost. Mislim, da bi morale biti neke ločnice. A veš, če pogledaš druge kulture, one imajo vedno to.

T: Zato ker imajo svoj duhovni aspekt.

R5: No saj to, to.

T: Ja je. Ker ne gre za leta ampak gre za njegovo zavedanje. Recimo, mislim, da ko sem brala 'Dvojih src', ko razlaga, da oni ne praznujejo rojstni dan v smislu, tisti dan, ko si se rodil, ampak takrat ko nekdo doživi nov nivo zavedanja. O jaz imam pa danes rojstni dan! V tem smislu, ne. Super. Ne gre zato koliko ti vpiješ vase in koliko rasteš. Imaš indijsko kulturo, ki je dosti bolj odprta in vse. Ima pa druge stvari, ki malo skrenejo. Jaz tako pravim, da prava duhovnost je nekaj čisto preprostega. Nekaj kar nima pravil kot takih, razen pravil ljubezni. Se pravi, da tebi ne more nihče reči kaj moraš. Veš, da ti ni treba. Ampak moraš vseeno poslušati. To je tisto kar sem rekla; vse religije, ki so blizu tega, budizem na primer je zelo blizu. Je najboljši približek tega kar je res. Ampak še vedno niso. Jaz osebno mislim, da tam kjer so pravila, naj bojo pravila fleksibilna.

R5: Fleksibilna.

T: Ti moraš sam biti dovolj zrel, da si jih sam znaš postaviti.

R5: Budizem je najboljši približek?

T: Jaz mislim, da je najboljši približek, ja. Poglej ne bom zdaj za 100 % rekla, ker ne poznam vseh religij tako dober. Vendar budizem po mojih izkušnjah, po mojem občutku, je to to.

R5: Občutku?

T: Ja. Ker kaj promovirajo: mir, preprostost, obrnjeni so navznoter, delajo dober, sočutje. To so tiste vrednote. Kaj maske pravijo? Sam poglej kaj se dogaja. Kaj ljudje občutijo?

R5: Strah.

T: Ja. Primanjkljaj, strah. Če to gledaš, se hraniš in postaneš isti. Noter ena lučka utripa, ki pravi ne, ne. Daj prebudi se, prebudi se. Ljudje so se pač lepo zamaskirali dobro in profesionalno. Včasih je bila ta manipulacija s strani diktatorjev. Zdaj pa je lepo zamaskirana.

R5: Masovna korporacija.

T: Ja.

R5: Obdobja diktatorjev ni več in je zdaj tako.

T: Manipulacija: ves čas sporočila prihajajo in te manipulirajo. Zato veliko ljudi odreže časopis in odreže vse. Tako so neintelektualni, so pa srečni. Je pametno, da si v stiku z nekim dogajanjem, ampak da ga ne vsrkaš vase, da ga ozaveščaš.

R5: Kaj sem hotel povedati? Ko sem na primer tukaj, v tem vsakdanjem okolju televizije in informacije. Vzamem to tako... Zadnjič pa sem šel na potovanje in sem se blazno odprl, tako dober. Vse sem zelo sprejel tako pozitivno. In sem se potem enkrat v hotelski sobi usedel in TV prižgal in me je bombardiral vse to: strah, umori, poplave in vse to in sem blazno vse to

čutil. Bolj kot ponavadi. Se mi zdi, da sem bil drugače razpoložen in potem ko sem vse to začutil, sem videl kako je to močen in vsak dan.

T: Šele takrat, ko se umakneš od tega, ko vidiš svojo vibracijo in si sproščen in v nekaj takega priletiš, je zelo šokantno.

R5: Ko sem bil tukaj sem včasih še rekel o super, tam me je pa odbilo.

T: Ko si ti enkrat prečiščen, tebe tako blazno zaboli nekaj tako negativnega. To je tako kot, da imaš oblečeno belo obleko..

R5: In se umaže.

T: Ja. In potem te nekdo s kavo polije. To se pa že majhna pikica zelo pozna. To je to. Prečiščenost. Tudi, če gledaš prehrano, če ješ samo zdravo hrano...

R5: To je isto. Hrana je informacija.

T: Informacija, ja. Vse je informacija. Ker te programirajo. Zdaj, če te nekdo, bom rekla; če gledamo meso, pa nisem fanatična glede tega. Kako je to meso nastalo? S tem, da je ta žival vse življenje trpela in so jo grozljivo umorili. A veš kakšne informacije so tukaj zadaj. In potem ti to ješ. In kaj je zanimivo? Ko vidiš, da ljudje blazno veliko mesa pojejo.

R5: So zelo agresivni.

T: Ja. So zelo agresivni in na subtilnosti so taki temni

R5: Štorasti?

T: Ko pa vidiš nekoga, da zelo zdravo je pa čisto drugače zgleda, vibrira.

R5: Se strinjam s tem

T: Ali pa recimo; kaj je že tisti, ki je bil ves mesec na dieti v mcdonald'su.

R5: »Supersizer«.

T: Ja. Kaj ti naredi. Kako zanimiv je bilo, ko je v depresijo padel. In hrana blazno vpliva na jasne misli. Če bi na primer šel za en mesec na post, v smislu zdrave hrane, sadje, zelenjava. Po enem mesecu, to je zelo dolga doba, že po enem tednu in potem narediš nekaj kar si prej normalno jedel, pivo, kavo, zrezek poješ in še kakšen cigaret prižgeš. Dobesedno zanič ti je.

R5: ja, ko sem bil zdaj tam je bilo vse naravno predelan in sem se krasno počutil.

T: In? Kje si bil?

R5: V Peruju.

T: O super.

R5: In to se čuti.

T: Saj se. To so informacije. To je to. Pa tudi, če recimo gledamo žival, meso, če ti to na pravi način narediš. Da vprašaš, se zahvališ, blagosloviš na nek način. Je to čisto nekaj drugega kot če ti nekoga maltretiraš. Zato pravim, da jaz nisem fanatična v tem. Je pa dajstvo; lažjo hrano, ko ješ, višjo vibracijo imaš. Bolj si prečiščen. Ni pa ti zdaj 100% pravilo. Ni. Sledi sebi in boš vedel kaj potrebuješ.

R5: To je super. Eni ljudje, mojstri, oni lahko s temi višjimi entitetami in tako naprej, o tem so tudi dosti Indijanci govorili na primer. In oni so rekli, ker jaz imam ves čas neka vprašanja, kaj pa vi, kaj pa vi, kaj pa vi. In so oni rekli, da ne; oni niso govorili o vibraciji, nekaj drugega so uporabljali, nekaj španskega, to ne razumem čisto dober, ampak da, če si na višjem, ne prideš v stik z nižjim. Enostavno ne gre. Ta dvojnost ne gre skupaj.

T: Tebi se dogajajo stvari, ker imaš ti v sebi to energijo. Samo ti lahko k sebi to pritegneš. Ko si ti energetsko nekje druge stik z realnostjo je s tistim kjer ti si, kjer so tvoje misli. Privlačiš to kar je v tebi.

R5: Tako.

T: Zato pa; a se lahko česa bojim? Ne! Česa? Joj pa imam te strahove. Pa rečem, daj, daj, daj, ne kompliciraj. Vsi jih imamo. Ampak res da tvoja usmeritev, če hočeš nekaj blazno navajati, potem posegaš v te stvari.

R5: To je tudi stvar percepcije. Če misliš, da so ljudje taki, boš videl take. Če misliš obratno, je ravno obratno.

T: Ja.

R5: To je misel, energija, kakorkoli. A ti kaj greš?

T: Ja, zelo si želim iti v tiste konce.

R5: Južno Ameriko?

T: Ja.

R5: Zakaj pa? Kam? To je v bistvu intuicija.

T: Tako bom rekla. Brazilija se mi zelo pojavlja. Ampak bi šla v Indijo. Mislim Indija. Jaz bi šla tako prav k tem Indijancem, Aboridžinijem. K čim bolj ta pravim. To si zelo želim.

R5: Oni so dosti v stiku z naravo.

T: Kako pa si pravzaprav tja prišel. Kako je to potekalo?

R5: Normalno smo se zmenili. Potem sem navezal stike z enimi ljudmi. Mesta so zelo taka kot mesta. V gorah pa so že bolj tradicionalni ljudje. Zelo so pristni. Lahko bi rekel..., prej sem imel o Indijancih vedno tak slab vtis, slabo mnenje o njih..., da ti ljudje z našega vidika dosti trpijo, delajo, trpijo, delajo cele dneve in tako naprej. Vedno imajo neke obrede, tako se zahvaljujejo. Potem imajo neke plese itn. Pa tisti vsakodnevni obredi in pogledi. Zelo zanimivo.

T: Zelo drugače, a ne? Je bila lepa izkušnja? Zelo obogati duha.

R5: Ja. Jaz sem si želel biti čim dlje tam. Ampak zdaj imam mir za nekaj časa. To, ko si rekla nekaj o Aboridžinijih, sem bral nekaj o njihovih testih in so bili porazni, ampak so imeli pa druge sposobnosti. Razvili so jih drugače. Na drug način.

T: Niso se racionalno povezovali s svetom ampak so se čisto intuitivno. Ponavadi intuitivni ljudje rešujejo stvari na veliko bolj miren intuitiven način. Ker so v povezavi samim s seboj in z naravo. Intuicija je tisto vodstvo v nas, ki je bolj naraven. Ali pa vsi naravni sistemi so tako naravnani, da en drugega podpirajo. In mi smo del te narave. Da sledimo sebi. Totalno smo se izklopili. To je tisto kar nas uničuje v našem duhovnem vodstvu. Glej naravo in uči se kako narava funkcioniira.

R5: Spomnim se, ko sem bil otrok, sem treniral eno zadevo. Jaz pa še en fant sva trenirala veliko skupaj, s tem da sem bil jaz ves čas nekaj zaskrbljen. Vedno sem treniral in treniral, da bi vsako malenkost natreniral. On je bil pa spontan. In kakšna razlika je? Jaz sem si že od majhnega mislil, da misli imajo neko moč. in sem ga že takrat opazoval. Spomnim se, da sem videl to pri njemu, da je bil spontan in stvari so se mu ujemale nekak.

T: Kar ujemale.

R5: Ja. In pri sebi sem tudi videl to. Kadar sem sproščen, sem v stiku in zadeve tečejo nekak. In obratno.

T: Prejšnja življenja bova šla zdaj gledat.

R5: Pojdiva.

T: Je vodena meditacija. Najbrž ti je bilo že povedano kako.

R5: V bistvu zelo malo. So mi rekli naj grem sem in bom videl kako je.

T: Najprej je meditacija, delo z energijo, s svetlobo. Pa se bova srečala z angela, pa z vodniki in z mojstrom in prejšnja življenja. Potem bova pa nazaj prišla in naredila en povzetek. Ko bova povzetek delala bova povabila Alenko zraven, da bo videla kaj se dogaja.

R5: Ok.

T: Jaz samo še skočim na WC. A boš ti tudi šel?

R5: Ja, jaz bom tudi potem šel.

T: Kaj pa te zanima, kaj bi rad vedel? Na splošno, odnosi, kaj? Kar se bo pač pokazalo.

R5: Odnosi me v bistvu zanimajo

T: Odnosi?

R5: Ja. Če je kaj specifičnega.

T: Lahko.

R5: Predvsem na splošno. Želim si mirno življenje. Sploh ne ideal. Mirno.
T: Tako mirno, usklajeno.
R5: tako ja.

II. DEL – VPOGLED V PREJŠNJA ŽIVLJENJA

Teja ga vpraša po podatkih in R5 jih da.

T: Zdaj bova pa začela s tako vodenno meditacijo. Imaš z meditacijo kakršnekoli izkušnje?
R5: Ja, imam. V bistvu bolj s hipnozo in avtohipnozo.
T: Kakšne izkušnje pa imaš, če mi lahko na hitro opišeš?
R5: Nič takega. Imam pač ene par takih knjig na podlagi katerih sem delal. O avtohipnozi in avtogeni trening. Sproščanje itd.
T: Ok.
R5: Aja, pa na parih delavnicah sem bil o meditaciji. Vodenje in tako.
T: Super potem imaš že nekaj izkušenj. To bo eno tako zelo sproščeno stanje, v katerem te jaz vodim. Ti lahko kadarkoli odpreš oči. V primeru, da bi ti bilo blazno neprijetno. Si tukaj, na nek način se zavedaš vsega tega okoli sebe. To je samo vodenja meditacija, ni nobene hipnoze. Zavedaš se vsega, hkrati pa samo slediš vsemu temu kar se ti dogaja. Spomin na prejšnje življenje boš lahko videl prav konkretno, lahko boš čutil, lahko boš slišal. Bo kot da si zgodnico izmišljujeva.
R5: Asociacija.
T: Ja. Ampak vedno ugotoviš, kaj je bil razlog, da si si točno to izmislil. Jaz bom spraševala, ti mi boš odgovarjal lepo sproščen, zaprte oči. Zdaj se pa zelo udobno namesti. Zaprla bova oči. Dihava globoko v trebuh in izdih. In spet en globok vdih v trebuh in izdih. Še en globok vdih v trebuh in izdih. Z vsakim vdihom postajaš vedno bolj umirjen, vedno bolj sproščen in z vsakim izdihom naj vsa teža in vse tisto česar ne potrebuješ več preprosto odide. Kot da z vsakim vdihom, ki ga vdihneš, kot da vdihneš nekakšno svetlobo, energijo in ta energija polni celotno tvoje telo in potuje v vse celice tvojega telesa, v tvoje noge, roke, trup, glavo. Tvoje celotno telo se sprošča, umirja, vse misli se preprosto raztapljajo, odhajajo. Ostaja samo ta občutek miru. Ta občutek močnega, notranjega miru. Zdaj svojo pozornost preusmeriš na dihanje. Zdaj boš pa z vsakim vdihom, tvoje srce, napolnil s to svetlobo. Cel predel srčne čakre, prsnega koša postaja vedno bolj prijeten. Vedno bolj topel. Samo opazuješ kako te ta svetloba, to dihanje vedno bolj sprošča. In kot da se te naenkrat dotakne sonce, kot nekakšen izvor svetlobe. In ta izvor svetlobe podoben soncu, vendar gre za duhovni izvor. Iz tega izvora se spuščajo žarki, ki vstopijo vrh tvoje glave, se spustijo preko celotnega telesa in preko nog v center zemlje. Čudoviti, čudoviti mavrični žarki, kot da se zlijejo nate in te objemajo in prečistijo vse tvoje čakre. Ti samo opazuješ kako se svetloba v tebi razširja. Kako vedno bolj žari. Tvoje srce se odpre. Ko se celotno telo, celotno energetsko polje razširi v svetlobo. Zdaj ti bom počasi začela postavljati vprašanja in ti boš vedno ohranjal to stanje sproščenosti, vendar mi boš z lahkoto odgovarjal. Prva stvar, ki me zanima je to, na kakšen način zaznavaš to svetlobo. Jo zaznavaš čez občutek, čez barvo, kako jo zaznavaš?
R5: Svetlobo zaznavam skozi barvo in skozi občutek.
T: Kakšno barvo zaznavaš?
R5: Belo.
T: Kaj pa občutke? Kako bi jih opisal?
R5: Sproščenost, odkritost, sreča, sanjavost, otročje.
T: To je zelo fino.

R5: Ja.

T: Zdaj pa ta svetloba v tebi, vsi ti občutki, barve postanejo še močnejši. In se popolnoma prepustiš. In potem proti tebi pristopi tvoj duhovni vodnik. In tvoj duhovni vodnik je bitje, ki je vedno s teboj in te spremlja kot mentor. Te vodi. Te uči. Da inspiracijo, zaščito, vodstvo. Zdaj se ta vodnik približa tako da stoji tik pred teboj. Kako zaznaš tega svojega vodnika?

R5: Podobo ženske, oblečeno v ogrinjalo, s kožo kot da je sijoče barve in škrlatne oči.

T: Kako ji je pa ime?

R5: Astra.

T: Super. Zdaj pa jo vprašaj, če ti ima karkoli za sporočit. Kakršnokoli sporočilo za predati. In kaj ti dogovori?

R5: Objame me. Stopi bližje in me objame.

T: Kako se počutiš?

R5: Drugače.

T: Tvoja duhovna vodnica te popelje v tvoje prejšnje življenje. Pokaže ti tvoje prejšnje življenje. Zdaj pa kot da te prime zaroko in te začne voditi. Kar naenkrat kot da se sprehajata čez lepo svetlobno meglico. Kar naenkrat se pojavijo stopnice, ki vodijo navzgor. Kot da se začneta vzpenjati vedno višje, vedno višje. Potem pa kot da prispeta do nekakšnih vrat. Ko prideta do teh vrat, vrata vodijo v duhovni svet. Vodnica ti ta vrata odpre in vstopita v duhovni svet. Kar naenkrat se znajdetta v kraljestvu angelov. Poglej naokoli. Kako ga zaznavaš, to kraljestvo angelov?

R5: Kraljestvo angelov ... Kot belo, visoki oboki. Starci, mladi med seboj razpravljajo.

T: O čem pa razpravljajo?

R5: O vseh ljudeh človeške eksistence. Sam vstopim.

T: Kje pa je tvoja duhovna vodnica?

R5: Ob meni.

T: Zdaj pa se sprehodita čez celo kraljestvo in kar naenkrat se znajdetta na zelo lepem travniku, na taki lepi, lepi potki, ki vodi do nekakšnega templja. Tvoja vodnica ti pove, da je to tempelj mojstrov. Ve temu templju mojstrov se nahajajo zapisi knjig vseh duš. O potovanju vseh duš. In zdaj pogledaš ta tempelj od daleč. Kako bi ga lahko opisal? Kako zgleda?

R5: Tempelj je poln stebrov. Veliko stebrov. Vrata so visoka, se odprejo. In noter je tako kot knjižnica. Knjižnica z zunanjim delom odprtim. Tako kot da bi bila odprta ogromna vrata z dolgimi belimi zavesami. Knjižnica z zvitki. Niso knjige, zvitki so.

T: Zvitki? Ja. Zdaj pa vstopiva v to knjižnico in zdaj pride mojster, ki ti poda enega od teh zvitkov. in ta zvitek predstavlja tvojo pot. Zdaj vzameš ta zvitek v roke in se usedeta za mizo. Pove ti, da lahko odpreš ta zvitek. In ko ta zvitek odpreš, kaj zagledaš?

R5: Letnico.

T: Katero letnico?

R5: 1944.

T: Kaj se dogaja?

R5: Nosim škornje.

T: Kaj imaš oblečeno?

R5: Uniformo.

T: Kaj pa si?

R5: Vojak.

T: Kako ti je pa ime?

R5: Ne vem.

T: Kje se pa nahajaš?

R5: S četo starih in podobnih, nosim prtljago.

T: Kaj se pa dogaja? Imaš občutek, da je vojna?

R5: Ja.

T: Kakšna je pa tvoja vloga? Kakšen status imaš?

R5: Tako kot nek oficir. Ne zelo visok in ne najbolj dol.

T: Zakaj se borite? Proti komu se borite?

R5: Neke vrste upora je, ki ga moramo zadušiti. Zaporniki se upirajo.

T: Kdo pa so ti zaporniki?

R5: Ljudje.

T: Zakaj so pa zaprti?

R5: Zaprti so zaradi (?)

T: Kako se ti počutiš zaradi tega? Kako razmišljaš o tem, da so oni zaprti?

R5: Jaz jih normalno sovražim.

T: Zakaj pa?

R5: Sovražim jih, ker moram nekoga sovražiti.

T: Zakaj pa?

R5: V bistvu sem mlad oficir katerega oče je tudi vojak, staro-pruski. Na nek način sem šibek. In se le želim očetove ljubezni. Samo to priznavanje ljubezni.

T: In potem se v bistvu odločiš za vojsko?

R5: Ja.

T: Kako pa oče to sprejme?

R5: Bratstvo. Bratje so tudi tam zraven nekje.

T: Koliko bratov pa imaš?

R5: Tri.

T: Kako se pa razumete?

R5: V bistvu sem edini od vsega tega malo distanciran. Vojaško suknjo nosim, ki mi je breme. Sploh pa v trenutkih bitk.

T: Imaš kakšno svojo družino ali kakorkoli?

R5: Ne. Mlad fant sem.

T: Zdaj bova pa šla ene deset let naprej v temu življenju. Kaj se zgodi? Deset let kasneje.

R5: Deset let kasneje sem jaz na deželi.

T: Kaj se pa dogaja?

R5: Druga roka vlada.

T: Ne tista kateri se prej služil?

R5: Ne. Brke imam. Brado. Spremenil sem se. Zdaj sem tak tipičen kmet.

T: Zakaj si se pa zato odločil?

R5: Skrivat se moram. Občutek imam, da vse kar se je prej zgodilo se sedaj menja. Ampak načrt nam odkrijejo.

T: Kaj pa j s tvojo družino, s tvojim očetom? Kaj se je zgodilo?

R5: Oče je umrl. Večina bratov tudi. Oziroma nimam stikov. Ne vem kje so. Skrbim samo zase. Skrbimo samo zase.

T: Imaš kakšno svojo družino?

R5: Ja. Ženo in dva otroka.

T: Kako se razumete?

R5: To je načrtno izbrana družina. Ni ljubezni. To je krinka.

T: Kako pa ona čuti do tebe?

R5: Zdi se mi tako preprosto nemško dekle. Ženska, ki dela, kjer ni ljubezni, je odtujenost. Treba delat. Kar mi tudi ustreza.

T: Zdaj te bom peljala v ključno situacijo tega življenja in bom štela do tri. Ko bom preštela do tri se bova znašla v ključni situaciji tega življenja. Ena, dve in tri. Znajdeva se v ključni situaciji tistega življenja. Kaj se dogaja?

R5: Sprememba ?

T: Zakaj pa?

R5: Šli smo v uporniško hišo in odkrili v družino. Oče se je skrival. Ostale smo pobili. Ker se oče ni hotel javiti, smo pobili celo družino. Ženo in otroke. Potem pa še njega.

T: Kako si se počutil?

R5: Čutil sem gnus do njega. Ne-čast. Nečasten človek.

T: Zakaj?

R5: Ker je za osebne interese, za svojo lastno rit izdal celo družino. Na izbiro je imel možnost in je ni izkoristil. Čutil sem gnus do njega.

T: Kako pa čutiš do svojega dajanja? Da jih postrelite?

R5: Mešano. Čutim, do njega čutim sovraštvo. Po drugi strani pa se zavedam, da igra moja situacija tukaj veliko vlogo. Celó moje življenje v tej točki.

T: Kaj se zgodi potem?

R5: Odide. V bistvu vse beži. Beži stran od te goreče države. Na Zahod.

T: Potem spremeniš svoj življenje in si kmet itn?

R5: V bistvu ne pridem do Zahoda. Smo ujeti. Potem vidim, da moram nekaj narediti. Svoj zgled, svoje življenje. Celó svoje življenje sem živel na Vzhodu. Imam sina.

T: Kaj se s tem sinom?

R5: Imam občutek, da je nežen tako kot jaz. Skušam, da ne delam napak svojega očeta. Nudim mu svobodo, izkazujem mu ljubezen. Ali naj ga vodil avtoritativno? Ali pa naj mu dopuščam svoj pogled? Potem tudi najdem kasneje neko moč v sebi, motivacijo v sebi. Na nek način tudi sebe tako rešujem.

T: Super. Zelo fino. Zdaj se bova počasi oddaljila od tega življenja. Kot da si nazaj v tisti knjižnici z zvitkom v roki. Zdaj ti tvoja duhovna vodnica položi svoje roke na tvoje srce. Vso bolečino, težo tistega življenja kot da vzame iz tebe in transformira v čisto svetlobo in ljubezen. Zdaj narediš en globok vdih svetlobe in izdih. Z izdihom vse staro odide. In še en globok vdih svetlobe in zopet z izdihom vse staro odide. Zdaj pa svojo vodnico vprašaj, če je pomembno, da pogledava še eno izmed življenj. Če bi ti rada pokazala še eno prejšnje življenje. In kaj ti odgovori?

R5: Ne. Dovolj je.

T: Ok. Zdaj jo pa vprašaj, če ti ima še karkoli za povedati glede tvojega življenjskega poslanstva v temu življenju.

R5: Ja.

T: Kaj spregovori?

R5: Dasem na pravi poti. Ta pot se je začela uresničevati. Pravi, da verjame vame. Treba je iti naprej. Naj sprejemem stvari, ki se jih zavedam, ki jih vem. So prave. Vse gre za pogled

T: Sper. Enkratno. Zdaj si pa predstavlja kot da te tvoja vodnica prime za roko in te odpelje ven iz te knjižnice, sprehodita se iz templja in po tem polju po potki, mimo kraljestva angelov. Kar naenkrat pride ogromno angelov in ti predajo svoje blagoslove. Usmerijo žarke svoje svetlobe v tvoje srce. Nato preko vrat, se spustita po stopnicah navzdol in te zopet pripelje v tvoje telo v to dimenzijo prostora in časa, v ta trenutek. Vodnica te objame, ti pove, da je vedno s teboj in kadarkoli jo lahko pokličeš. Kadarkoli se lahko pogovoriš z njo. Da ti še zadnji blagoslov in svoje roke položi na tvoje srce. Kot da obda tvojo avro tvoje energetske polje z zelo lepo svetlobo, ki deluje kot en energetski ščit. Vodnica se počasi poslovila in odide. Še vedno si objet z vso to svetlobo, ki te obdaja, je zelo prijetna, zelo pomirja, vsa teža je odšla. Prizemljaš se nazaj v ta prostor in čas. Zdaj narediva en globok vdih svetlobe, počasi se začneš zbujati, in izdih. In še en globok vdih svetlobe in izdih. Čisto počasi premakneš prste na nogah, prste na rokah. Narediva še en globok vdih in izdih. Popolnoma zbuje počasi odpreš oči.

III: DEL – POVZETEK IN ZAKLJUČEK

R5 vstaja iz naslonjača

R5: O zelo sem težek.

T: Kr nazaj. Kar počasi.

R5: Toje pa težko. Roke.

T: Nazaj si prišel v telo. Prej si bil v lahkem stanju. Potem pa prideš nazaj. A čutiš zdaj kaj je telo? Pojdiva tja sedeti. Kar počasi. Ti se kar razkomi, malo spij. Malo k sebi pridi.

T: Kako si?

R5: Težek sem, zelo težek.

T: To je bilo naporno življenje v resnici, ker sva kar močno transformacijo naredila. Samo eno življenje sva videla. Jaz mislim, da je to življenje vsebovalo zelo veliko teže. Kaj sem bila fascinirana. Naj grem kar po vrsti: na začetku si se zelo hitro povezal s svojo duhovno vodnico.

R5: Čudovita je bila. Čudovita. Videl sem jo ja. V bistvu sva zelo malo komunicirala.

T: Tako telepatko.

R5: Ja.

T: Pa občutki čez eno zavest.

R5: Tako kot si ti rekla kako vidim svetlobo. Gre bolj za občutek. Meni se ne zdi, da bi ona kaj govorila preveč. Zelo kratko besedna je bila. Bolj je šlo za občutke. Tako ko t vila je bila.

T: Ja. Ti si najbrž inkarnirana vila glede na vse skupaj. Takoj je opazil in občudoval tiste karte. A imaš zelo rad naravo?

R5: Blazno rad. Red imam naravo. V naravi imam občutek, da nisem čisto sam. kljub temu, da grem sam.

T: Ja, velika verjetnost je, da si inkarnirana vila. Ker te v naravo vlača in živali. Pa če si tak, da pravil ne maraš preveč. Da si zelo dober po srcu, ampak če ti nekdo na rep stopi znaš takoj nazaj odgovoriti. Inkarniran angel pa je zelo prijazen. Da svoje srce in pravi, »nate ga, prežvečite ga, potem mi ga pa vrnite«. Mi se inkarniramo iz različnih svetov. To pomeni, da je tvoja energija kot da je v enem duhovnem svetu in je tam preživela zelo veliko časa in ima to barvo. Tako kot so na mediteranu različni ljudje kot balkanski ljudje. To pomeni, da imaš ti veliko vilinske energije. Vilinske avtoritete. Vile so angeli narave. Vsaka bilka ima svojega angelčka svoja duhovna bitja, ki skrbijo zanj tako kot človek. Skratka, ta vodnica je bila zelo dobra, hitro sta se povezovala.

R5: Čudovita je bila. Pa kožo je imela prav posebne barve.

T: Kakšne? Svetleča malo? Kot da se sveti od energije? Tak »glow«?

R5: Ja. Tak »glow«.

T: To so nabiti z energijo in že ven sili. Traki ljudje, ni važno kako zgledajo, ampak vsi ljudje jih opazijo in gledajo. In se sprašujejo: »kaj je to? Ta je pa magnet.« Ta bitja so zelo magnetna. skratka, takoj se šel kar sam v knjižnico, sploh te ni bilo treba vodit. Namesto knjig so bili zviti. Ko si še pogledat prejšnje življenje, je bilo leto 1944 in si bil oficir lobanja. V bistvu si bil..

R5: Videl sem se pred zidom in notri so bili razni upori. Jaz sem pa stal v tisti uniformi in snega je padal, pa ena četa. Pa tista napetost. V Rusiji nekje, rekel si, da je bil tvoj oče tipičen ruski vojak. Oziroma pruski.

T: »Fora« tistega življenja, pa je bila, da si ti pravzaprav, če povem svojo interpretacijo, imel veliko srce. Ampak si bil rojen v družino, ki je bila zelo vojaško usmerjena. Imel si tudi tri brate, ki so zelo sledili očetovim stopinjam. Ti pa si v bistvu to isto naredil, da bi dobil njegovo ljubezen in potrditev. Ko pa si dejansko opravljal to delo kot oficir, ti je bilo pa vedno težje. Vedno težje, ker si moral v bistvu pobijati itn.

R5: Ja. Potem sva preskočila naprej v življenju, potem sva šla pa kronološko spet nazaj. Ko sem te zapeljala v ključno situacijo, je bila ključna situacija to, da je bila ena družina in ste jo pobili. Ki ste jo našli noter v tem getu Židov. Do tistega očeta si zelo čutil gnus, zato ker ste vprašali kdo je oče v tej družini, da naj se pojavi. Dali so mu na izbiro, da pobijejo njega ali njegovo družino in se ni hotel prikazati.

R5: Ostal je skrit. Ostale smo dobili. Rekli smo mu, da bomo družino pobili, če se on ne javi. Da naj se odkrije kjerkoli je že skrit. Pa se ni odkril. To se mi je zdelo izdajalsko. In je to ta ključna situacija, se mi zdi.

T: Mogoče tudi neka blazna zamera do nekoga, ki ne varuje svoje družine. Ti si imel dva družinska vzorca. Tvoj oče, potem pa tega, ki si v bistvu to čutil do njega. Na nek način ti je bilo zelo težko.

R5: V bistvu sem čutil na ta način, da je oče imel tam družino in je imel možnost, da jih reši s tem, da se pojavi, pa jih ni rešil. Skrbel je samo zase. Tako kot moj na nek način, ki skrbi samo zase.

T: A to imaš zdaj v tem življenju? Se ti je ponovil vzorec? A se ti je ponovilo? Kaj je bila »fora« v tistem življenju? Ti si šel v to službovanje zaradi očeta, ne zaradi sebe. In potem si vse življenje živel podrejen enemu sistemu. Sploh nisi živel tega kar si si želel. Se pravi kar naenkrat so oni bežali in so jih ujeli. Potem je ugotovil, da je edini način, da preživi, da totalno spremeni svoj življenja zaradi tega, ker je druga oblast prišla. Postal je en tipičen kmet, ki se je poročil samo zaradi maske, krinke. Ta njegova žena pa je bila preprosto kmečko bitje, ki je vse kar je poznala bilo delo, delo, delo. Imel je dva otroka in sina si zelo tako vzgajal, da si mu dal ljubezen, da si mu pomagal, da ne bi ponavljal napak svojega očeta. Ves čas si se stalno podrejal. Ali očetu, ki ti je bil avtoriteta in potem tudi sami oblasti. Kako pa je zdaj v zvezi s tem v tem življenju? Ali pa s sistemom? Ali pa z očetom?

R5: Če tako pogledam ima smisel vse. Naša družina je zelo različna. Tudi vedno je bil ta namen, da postanem pravnik. Sem tudi bil zaposlen zelo dolg časa v taki službi, kjer je bilo materialno v redu. Lansko leto pa sem šel iz tega ven. Tudi odločil sem se za drugačen študij kot sem prej želel študirati. Tudi spremenil sem v sebi ta odnos do življenja in to vse v zadnjem času.

T: V zadnjem času? Koliko zadnjega časa? Koliko mesecev ali let? Prav intenzivno, da lahko rečeš:

R5: Prav intenzivno lahko rečem, da zadnjih 12-18 mesecev. Drugače pa zadnjih 5 let.

T: To je stopnjevanje. Tako potekajo transformacije pri ljudeh.

R5: Oče kot nosilec pri nas je dejansko... Potem sem šel svojo pot, prej sem pa sledil družinski zadevi.

T: In živel po svoje?

R5: Ja. In sem malo nestabilen.

T: Pri tebi je »catch« ravno to, da slediš samemu sebi. Da si ustvariš življenje in delaš stvari, ki si jih res iskreno želiš, ne pa nujno tisto kar ti očitno prinese status, varnost. Ampak, da v bistvu živiš eno tako življenje iz srca.

R5: Zanimivo mi je, da sva se pred tem pogovarjala o tem. Ti si vedno govorila intuicija, sledi sebi. To sem najbolj začutil. O čemerkoli sva se pogovarjala, sem ta del najbolj začutil.

T: Ta intuitivni vpogled, ki je na začetku, je pri vsakemu drugače. Pri tebi nisva vedela kaj se ti dogaja v življenju. Samo začela sva se pogovarjati.

R5: Od splošnega do..

T: Ko pogledaš zdaj kaj se je dogajalo, pa šele zdaj, ko mi poveš kaj je v tvojem življenju, se ujema. Prav tisto kar potrebuješ slišati o sebi.

R5: Bilo je odlično. Lepa izkušnja.

T: Ti si se zelo hitro odprl. Pri nekaterih traja veliko dlje. Midva sva pa samo šla.

R5: Več knjig sem si prebral, potem sem pa sam malo poskušal, pa dvakrat sem bil čez vikend na taki skupini. Malo vem o teh zadevah. In mi je malo lažje potem.

T: Glede intuitivnosti si ti čisto odprt. Ta indigo odprta energija totalno.

R5: Indigo?

T: Tako indigo, novodobno bitje. Ti se iz nekega nivoja inkarniraš in padeš v ta svet. Tiste stvari, ki niso imel predelane, če so to materialne, jih predelaš, pa kakšno družino si imel in kakšne stvari se ti dogajajo in potem narediš en klik in ozavešiš. Greš na svojo pot. In to odmik od svoje družine in od njihovih vzorcev ne pomeni nič negativnega. Pomeni velikokrat zdrava pamet. Zaradi tega, ker družinski vzorci so, jaz pravim temu družinska karma. In v tej dobi, ki je zdaj, se velike transformacije dogajajo. Inkarnirajo se duše, ki v bistvu zaključujejo družinsko karmo. Zelo razsvetljene duše, ki dobesedno padajo v družino in se dvignejo in zaključijo. Svojim otrokom bodo predali čisto nekaj novega. Tisto zavest, ki si jo imel v prejšnjem življenju, ko si rekel, da nočeš tega predati naprej. To je v bistvu neko ozaveščanje družinske karme, družinskih vzorcev, da mora biti drugačna. Da moraš predajati ljubezen naprej. To se zdaj dogaja. Zaradi tega smo kolektivno podvrženi spremembam. Vprašanje je tudi koliko časa se ti to dogaja. Z vsakim letom se to vedno bolj stopnjuje in ljudje so prej živeli po »tračnicah«, vse je bilo določeno. Zdaj pa doživijo razsvetljenje, in se jim zdi kot da so se jim nebesa odprla. Postanejo drugačni. Hočeš nočeš. A ti želiš to ali ne, postaneš drugačen. Noter se dogajajo stvari, ker žarki zdaj drugače delujejo na zemljo. In to pomeni samo to, da sledi samemu sebi. Ne sledit nečemu, kar ti bo dalo zunanjo varnost, ampak sebi. Ker ko boš dovolj dolgo sebi sledil, bo maska avtomatsko dol padla. Ampak je ne boš iskal in potreboval. Ker boš imel notranjo varnost.

R5: Zdaj sem še malo nestabilen v sebi.

T: To potrebuješ čas. Ti dejansko potrebuješ čas in izkušnje. Da res vidiš kaj, zakaj, kako. Da res najdeš svoje mesto pod soncem.

R5: Čudovito. Vse se ujema.

T: Rekla sem ti, da moraš gledat celostno stvari, da ko imaš eno duhovno zavedanje, da lahko svojo temo najdeš v življenju. Ti imaš neko zavedanje, da vidiš kako stvari funkcionirajo in potem s komerkoli delaš, ni treba, da mu o svojem delu vse razlagaš. Kjer ti veš kaj se dogaja in točno veš kako človeka vodit, kako res pomagat. Doreen Virtue je bila zelo dolgo časa psihiater in je veliko delala z ženskami v ženskih bolnišnicah. Veliko je pomagala ljudem z motnjami hranjenja. Potem, ko je začela uporabljati svoje duhovno znanje, ko je angele vključila v svoje delo, ni razlagala svojim klientom dela, je ugotovila, ko je začela to energijo kanalizirati, da so rezultati fenomenalni. In to je »catch«.

Še malo splošnega pogovora in slovo.

R5: Teja hvala ti.

Se poslovimo.